

INLICHTINGDIENST

ROTTERDAM

I.D. No. 527.

GEHEIM

BUREAU B

Nummer:

Datum:

22-5-'47

Volgno. OPGELEID

2.1 MEI 1947

ACD/15416

Rotterdam, 20 Mei 1947.

UNGEBOEKT

In antwoord op Uw schrijven No. B. 14703 d.d. 10 Mei 1947, betreffende J. Bijlsma, wordt bericht dat hier wordt bedoeld:

Bijlsma, Joannes, geboren 8 Januari 1901 te Leeuwarderadeel, onderwijzer, wonende Dordtselaan 149a te Rotterdam.

Hij was voor de oorlog eerst lid van de S.D.A.P. daarna van de O.S.P., werd door de Duitsers eind 1940 gearresteerd als verdacht van communistische activiteit, doch na enige tijd weer in vrijheid gesteld en is thans voorzitter van een, door hem gestichte, Nieuw - Economische Beweging (N.E.B.)

Hij is zeer links georiënteerd en keert zich tegen alles wat, in zijn ogen, maar kapitalistisch is.

Omtrent hem en de "Nieuw Economische Beweging" wordt nog verwezen naar het dezerzijds schrijven I.D. No. 538 dd. 20 Mei 1947.

1 154 UP

VERZONDEN AAN:

HOOFD CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
Javastraat 68 te 's- GRAVENHAGE.

INLICHTINGDIENST HILVERSUM.

I.D.No.

GEHEIM.

in Co

1745
UITGEBOEKT

Hilversum, 20 Juni 1947.

Volgno.

21 JUNI 1947

ACD/17404

Met betrekking tot het schrijven van den Centralen Veiligheidsdienst te 's-Gravenhage, dd. 10 Mei 1947, Nr. B.14703, GEHEIM, bericht de Inlichtingendienst te Hilversum het volgende :

Bedoelde persoon is genaamd: Johan Nicolaas van METEREN, geb. te Glessendam, Z.-H., 27 December 1904, van beroep houthandelaar, wonende te Hilversum, Franklinstraat 39. Hij werd te Hilversum ingeschreven op 21-7-1928, komende van Gorinchem.

Aangezien te Hilversum geen actie bekend is van de organisaties genoemd in Uw voormeld schrijven, is omtrent bedoelde van METEREN een nauwkeurig en u i t g e b r e i d onderzoek ingesteld, waarmede veel tijd gepaard is gegaan.

Tot op heden is van hem niet anders kunnen blijken, dan dat hij "links-georiënteerd" is, welke omstandigheid alhier reeds geruimen tijd bekend was.

Indien van dezen persoon, plaatselijk zoowel als anderszins, een of andere politieke actie bekend wordt, zal zulks onmiddellijk worden medegedeeld aan de Centrale Veiligheidsdienst.

Verzoenden aan de Centrale Veiligheidsdienst te 's-Gravenhage, Javastraat 68.

BUREAU B	
Nummer:	
	<i>23-6-47</i>

STICHTINGSDIENST
AMSTERDAM

o. I.D. 5872/47.

Uw brief: -

UITGEBOEKT

Volgno: PGL 330
3 JULI 1947
AD/17075

lyz...
KA
spoed

Amsterdam, 1 Juli

Onderwerp:
Arbeiderseenheid.

Bijlagen: 1
GEHEIM.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	7-7-'47

ad.
Ⓢ

737.

Hierbij worden U afschriften aangeboden van een drietal circulaires, uitgegeven door het voorlopig comité tot Stichting van een Bond van Revolutionnaire Propagandakernen in de Bedrijven "Arbeiderseenheid".

Hoewel een en ander nog niet definitief haar beslag heeft gekregen, wijzen de mededelingen in de circulaires er op, dat in Amsterdam op Zondag 27 Juli a.s. een stichtingsvergadering zal plaats vinden.

Deze aankondiging kan gezien worden als het resultaat van de commissie, vermeld op pagina 2 van dezerzijds rapport 3570-2/47 dd. 19 Mei 1947 (= verslag congres Nederlandse Bond van Vrije Socialisten).

T.z.t. zal hierop nader worden teruggekomen.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

Aan

Bond van Revolutionnaire Propaganda-
kernen in de Bedrijven
"Arbeiderseenheid"
Voorl. secretariaat. K.Hiemstra.
p.a. van Hogendorpstraat 117-II
Amsterdam West.

..... 1947.

Hiermede bericht ik U dat ik van harte instem met het
initiatief om te komen tot de oprichting van de hierboven aan-
gegeven bond. Ik ben gaarne bereid mij hulp daarbij te verlenen.
Ik verzoek U mij van de verder te nemen maatregelen op de hoog-
te te houden.

Naam .....
Beroep .....
Bedrijf .....
.....
Woonplaats .....
Adres .....

Verdere mededelingen.

Bedoeld wordt mede te delen: Of U in Uw bedrijf alleen staat, of dat
U geestverwante bedrijfsgenoten hebt, waarmede U in contact staat;
Of U persoonlijk het congres denkt bij te wonen of dat er enkele
of één afgevaardigde van Uw bedrijfskern komen. In uiterst noodza-
kelijke gevallen kan voor de nacht van Zaterdag 26 op Zondag 27
Juli onderdak bij Amsterdamse medewerkers worden aangevraagd.
(Ondertekening)

Voorlopig Comité tot oprichting van de
Bond van Revolutionnaire Propagandakernen in de Bedrijven
" A R B E I D E R S E E N H E I D " .

Amsterdam , 12 Juni 1947.

Waarde Makkers,

Besprekingen die de laatste weken te Amsterdam zijn gehouden onder een aantal revolutionnaire kameraden uit verschillende bedrijven en van verschillende politieke stromingen, hebben er toe geleid, gezamenlijk aan het werk te gaan, teneinde te komen tot een Bond van revolutionnaire propagandakernen in de bedrijven, "Arbeiderseenheid".

De nieuwe verhoudingen van het moderne kapitalisme brengen met zich mede, dat de strijd van de arbeidersklasse op gans andere wijze wordt gevoerd en moet worden gevoerd, dan in het verleden. Onder invloed van de geweldig gegroeide internationale imperialistische tegenstellingen, voltrekt zich na de eerste en vooral na de tweede wereldoorlog het proces, dat de oude officiële arbeidersorganisaties zowel op economisch als op politiek terrein zich in hun nationale oriëntatie inschakelen in één van de imperialistische fronten. Reeds daarom kunnen zij niet meer voldoen als strijdmiddelen van een zelfstandige arbeidersbeweging, die tegen de kapitalistische uitbuiting en voor een maatschappij van vrije en gelijke werkers in strijd gaat.

Maar onder het min of meer geordende en geleide kapitalisme, dat de uitbuiting van de arbeidersklasse alleen verscherpen kan en zal, schiet ook elke organisatie van de arbeiders tekort die weét de vorm van vakbeweging laat staan van parlementair-politieke partij - kiest.

De strijd op de nieuwe basis, waarin de arbeiders zich steeds duidelijker zullen zien geplaatst tegenover het onder leiding van de kapitalistische staat georganiseerd optredende kapitalisme, eist dat de arbeiders zelf federatief door stakingscomités's en arbeidersraden, die de geleiders-zelf federatief-deer-stakingscomités's gehele bedrijfspersonelen vertegenwoordigen en die door de arbeiders zelf geheel en al worden beheerst, optreden.

Daarbij gaat het in wezen niet meer om beperkte sociale rechten of om de arbeids- en loonvoorwaarden. In wezen gaat het om de beëindiging van de uitbuiting, om het voorkomen van hun totale knechtschap en verslaving, om het omverwerpen van de kapitalistische orde en haar vervanging door een gemeenschap van vrije en gelijke werkers. Het gaat er om, al weten wij dat die strijd nog honderde malen en over de gehele wereld, dan hier, dan daar, begint met een verwerpen tegen al te brutale aanranding van hun positie, of met als inzet sociale verbeteringen, het gaat er om, te komen van kapitalisme naar een werkelijk socialisme, waarin geen ander gezag heerst, dan dat van de vrije gezamenlijk producenten; dus het werkelijk opheffen van de scheiding van producenten en productiemiddelen.

Daarbij is iedere delegatie van macht, een afstand doen van het doel. De nieuwe juiste strijdvormen van de arbeidersklasse zijn onverenigbaar met de vakbewegingsgrondslagen, hoe goed men deze ook bedoeld. Immers zij moeten uitdrukken de wil en de macht van het proletariaat en kunnen daarom niet anders zijn, dan de federatief verbonden bedrijfspersonelen, die hun wil tot uitdrukking brengen door middel van strijd- of stakingscomités in de allerhoogste vorm van de arbeidersraden.

Ongetwijfeld zullen de strijdbare arbeiders nog vaak verkeerde en onvolmaakte strijdvormen kiezen. De ervaringen die hun de klassenstrijd zal opleveren, zal hun inzicht en doorzicht moeten vergroten. Gaandeweg zullen zij ook leren, dat partieele stakingen, uit de nood van de arbeiders geboren, alleen dan blijvende waarde hebben, wanneer zij bijdragen direct of indirect tot een uitbreiding van de strijd over het gehele klassefront en versmelten tot de grote strijd tussen kapitaal en arbeid.

Het spreekt vanzelf, dat de meest bewuste arbeiders zich gedrongen zullen gevoelen deze inzichten onder hun bedrijfs- en klassegenoten te propageren. Aldus zijn zij reeds kernen van revolutionnairen in het bedrijf en de klasse. Wenselijk is het echter de aldus werkzame krachten met elkaar in contact te brengen, opdat hun opklaringswerk en hun stuwings gemeenschappelijk in hun bedrijf en in de klasse zo groot mogelijk effect sorteren.

der conflict staan zij achter de arbeiders en dienen hun met raad en . Zij verzamelen gegevens over bedrijf en bedrijfstak, over de nationale internationale situatie en de positie, de taken en de mogelijkheden van klasse en zij dragen de aldus gewonnen kennis in de strijdende massa. dus bevorderen zij het juiste en zelfstandige denken van de klasse. zij zijn er van overtuigd, dat het beslissingsrecht in de strijd echter niet de kernen, maar de strijdende arbeiders toekomt. De taak van de kernene is er een van voorlichting en stuwing in de strijd, opdat de bedrijfsarbeiders en de klasse de juiste wegen weten te vinden.

Het spreekt vanzelf, dat het wenselijk is, dat de taak van de bedrijfskernen in stevige samenwerking, nationaal, neen internationaal wordt verricht.

Dit is de grondgedachte van de wordende nieuwe bond. Het is voor dit werk, dat wij Uw medewerking inroepen.

Op Zondag 27 Juli belegt het voorlopig comité te Amsterdam een stichtingsvergadering van de nieuwe Bond.

Aan dit stichtingscongres moeten overal waar mogelijk voorbereidende plaatselijke vergaderingen van doelbewuste bedrijfsarbeiders vooraf gaan, opdat de deelneming aan het congres zo groot mogelijk wordt en daarin met meer vrucht de besprekingen kunnen worden gevoerd. Wij dringen er daarom bij alle vrienden in het lan op aan, zoveel mogelijk voor 7 Juli a.s. te vergaderen en met elkaar alle maatregelen te nemen, die de vorming van werkelijke kernen en hun plaatselijke federatieve verbinding bevorderen.

Arbeiders kunnen desgewenst aan ons voorlopig secretariaat worden aangevraagd. Wij doen verder een beroep op allen, ook op organisaties, die met het doel instemmen, om het zenden van vertegenwoordigers voor bedrijfskernen financieel zoveel mogelijk te begunstigen.

Men zal begrijpen, dat de kosten van de plaatselijke bijeenkomsten ook plaatselijk moeten worden bestreden.

Op het congres zal de mogelijkheid van een omslag van de totale reiskosten over alle deelnemers onder ogen kunnen worden gezien.

Het voorlopig comité zal er voor zorgen, dat voor of direct nadat de plaatselijke vergaderingen worden gehouden, aan de kameraden die het initiatief daartoe nemen en ons hun namen en adressen bekend maken, gedrukte manifesten worden gezonden. Deze manifesten zijn bestemd voor verspreiding door degenen die zich aan ons werk willen wijden onder die arbeiders die naar gemeend wordt, wat hun inzichten betreft dicht bij ons staan.

De verspreiding kan dus al op de vergaderingen worden geregeld.

Een concept van dit manifest gaat in gestencilde vorm hierbij.

Kameraden,

Wij rekenen op Uw werklust en werkkraft. De gebeurtenissen door geheel West-Europa en Centraal-Europa leren ons, dat de zelfbeweging, zij het vaak nog onbewust door grote massa's is aangevangen. Mede aan ons zal het liggen of de massa zich tot schade van ons allen en onze klasse, tot schade van de mensheid, op sleeptouw zal laten nemen door politieke partijen, die alleen eigenbelang of dat van hun imperialistische opdrachtgevers nastreven, of dat die massa zich bewust wordt van haar taak, haar kraft, haar macht.

Zorgt er voor, dat wij van de plaatselijke vorderingen van het werk voortdurend op de hoogte worden gehouden.

Zorgt er voor, dat talrijke sympathiebetuigingen binnen komen.

Zorgt er voor een grote deelname aan het komende congres.

Het voorlopig comité.

B.Schouten secretaris. *KNV*

per adres : van Hogendorpstraat 117-II
Amsterdam West.

A A N H E T W E R K

voor een

Bond van Revolutionnaire Propagandakernen in de
Bedrijven "Arbeiderseenheid" .

Aan de Nederlandse klassebewuste arbeiders .

Kameraden,

Het tijdperk van het liberale kapitalisme ligt achter ons en keer nimmer
weer.

De ontwikkeling van het maatschappelijk leven heeft, na twee wereldoorlogen,
terwijl de derde reeds dreigend aan de horizon verschijnt, de bezittende
klasse er toe gedreven een nationaal geleide economie te betrachten.

Voor het economisch geruïneerde en definitief achterop geraakte Europa, dat
in een ondragelijke schuldenaarspositie verkeert, dringt zich die geleide
economie op, als enig kapitalistische mogelijkheid, hetgeen noodzakelijker-
wijs gepaard gaat met een onder neo-fascistische verhoudingen verscherpte
uitbuiting van de arbeidersklasse. De schone benaming "democratie" en "So-
cialisme" die daarbij worden gebruikt, doen aan deze werkelijkheid niets
tekort.

Langer werken, intensiever werken, in tarief werken.

Soberder leven, loonstop, mondjesmaat-distributie.

Hoge loonbelastingen, werkkampen, woninggebrek en krotwoningen.

Gezagsversterking, militaire- en bedrijfsdiscipline, leiders-

heerschappij in grote arbeidersorganisaties, die in taak

uitoefening volkomen omgeschakeld zijn en de orde dienen.

Uitschakeling van elke werkelijke, zelfstandige arbeiderswil.

Kortom, op alle terrein groter nood en versterkt centraal gezag !

Onder de arbeiders groeit de ervaring, dat zij met hun oude organisaties in
het slop zijn geraakt, dat de ergste slavernij, zoals sedert 1933 reeds in
Duitsland heerst, gaat groeien en dat al hun ellende ook dit keer tot resul-
taat heeft, dat de nieuwe oorlog snel nadert. Zij gevoelen steeds mee de
noodzaak om de strijd tegen de kapitalistische uitbuiting en tegen het mili-
tarisme in het bijzonder te richten tegen de staat.

Zoekend en tastend trachten de arbeiders nieuwe strijdorganisaties op te
bouwen en nieuwe strijdmethoden te vinden. Spontane stakingen onder zelf-ge-
kozen leiding zijn overal, al is het in het ene land meer en in het andere
land minder, aan de orde van de dag.

Alles, ook hun vroegere organisaties, vinden zij tegenover zich en slechts
oeizaam leren zij, dat zij de strijd en de organisatie van de strijd, vol-
komen in eigen handen moeten houden.

Hoe dikwijls de arbeiders bij het uitbreken van een stuk strijd ook nog hun
vertrouwen zullen willen schenken aan de vakbeweging, of zullen terugvallen
in oude vakverenigingsvormen, hoe vaak zij nog afstand zullen doen van eigen
zeggenschap en eigen macht ten gerieve van de leiders van de vakbeweging, tel
kenmale moet het hun duidelijker worden, dat dit soort van organisatie, in
dit tijdperk, als strijdmiddel niet meer kan voldoen, krachtens haar bouw
en haar plaats in het sociale. economische en politieke leven, waardoor zij
zich steeds meer inschakelt in het front van de klassevijand en haar mede-
werking verleent aan de geleide kapitalistische economie.

De noodzakelijke arbeiderseenheid in het bedrijf en van de klasse ontstaat
in de strijd als gevolg van de gelijke maatschappelijke verhoudingen waar-
onder zij leven, als het ware instinctief.

Maar slechts bij weinigen is tot nog toe het besef aanwezig, dat zich in hun
zelfbeweging een nieuwe arbeidersbeweging openbaart.

De nieuwe strijd moet dus aan klasse- en doelbewustheid winnen!

Aan de strijdende arbeiders moet duidelijker worden, dat het niet alleen
gaat om verzet tegen al wat hun directe levensvoorwaarden bedreigt, maar
dat het gaat om een nieuwe maatschappelijke orde, waarin de bedreigingen
zijn weggefallen en waarin de arbeid zelf heerst.

gina 2 manifest Kernen.

Een orde van vrije en gelijke werkers !

Nimmer werden daarom in het kapitalistische verleden zulke hoge eisen aan de arbeiders gesteld, wat betreft inzicht, zelf en gezamenlijk doen, georganiseerd doen, en het zelf beheersen van hun gehele strijd- en machtspositie.

Niets moeten zij voor hun klasse en voor de bevrijding van de mensheid meer verwachten van oude organisaties, die ingeschakeld zijn in het vijandige front. Alles moeten zij gaan stellen op het gesloten eendrachtig optreden; op het van bedrijf tot bedrijf samenvoegen van hun arbeiderseenheid in de strijd tegen het evenzeer georganiseerd optredende moderne kapitalisme.

Dit inzicht is overal groeiende onder de meest bewuste arbeiders. Kleine kernen van revolutionaire arbeiders zijn reeds hier en daar en overal in de bedrijven aanwezig en persoonlijk werkzaam onder de medearbeiders. Op grond van hun ijs icht zijn zij de dagelijkse propagandisten en voor de nieuwe vormen van strijd.

Uitgaande van de noodzakelijkheid om dit werk in de toekomst in onderling overleg krachtiger ter hand te nemen en een bredere grondslag van landelijke en systematische samenwerking voor te leggen, roepen wij U op tot het bijwonen van

een congres op Zondag 27 Juli a.s.
te houden te Amsterdam in de zaal.

Dit krachtiger propageren van de nieuwe vormen van strijd kan naar onze mening het beste plaats vinden in het organisatorisch verband van een

Bond van Revolutionaire Propagandakernen in de Bedrijven.

Het ligt in de bedoeling op het te houden congres de oprichting van zodanige bond aan de orde te stellen.

Geen oprichting van een nieuwe vakbond. Geen nieuw overheersingsapparaat van zogenaamde leiders, die in werkelijkheid semie-ambtenaren zijn. Integendeel, een bond van revolutionaire kernen in de bedrijven, die zich ten doel stellen, onder de bedrijfsgenoten de gedachte te propageren, dat de bevrijding van de arbeidersklasse alleen het werk van de arbeiders zelf kan zijn; dat wil zeggen het werk van alle in strijdcomité's en arbeidersraden verenigde bedrijfs- en klassegenoten.

Kameraden. Bespreek dit manifest !

Propageert de nieuwe strijdvormen ! Draagt onder de meest strijdbare en bewuste arbeiders in de bedrijven de gedachte van de noodzakelijkheid der kernvorming, ter vergroting van onze actiemogelijkheden.

Werkt mede aan het tot stand komen van bedoelde landelijke verbanden. Steekt de koppen bij elkaar en zorgt er voor, dat wanneer gij de grondgedachten van in dit manifest meergelegd, aanvaardt, er een stevige vertegenwoordiging op het komende congres uit Uw bedrijf aanwezig is.

Helpt mede aan de oprichting van de
Bond van Revolutionaire Propagandakernen in de Bedrijven
"Arbeiderseenheid".

Het congres vangt's-morgens om tien uur aan.

Vraagt zoveel mogelijk vooraf toegangskaarten aan, opdat wij weten hoe groot de deelneming zal zijn. Bovendien zullen wij U dan tevens voor zover de tijd dit toelaat, congresstukken toezenden.

Het Voorlopig Comité van de
Bond van Revolutionaire Propaganda-kernen
in de Bedrijven "Arbeiderseenheid".
Voorlopig secretariaat: van Hogendorpstraat 117-II
Amsterdam West.

AFSCHRIJFT.

Naar streng vertrouwelijk werd vernomen zou de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten (N.B.V.S.) op de eerstvolgende huishoudelijke vergadering besluiten tot fusie met de afdeling Amsterdam der Vrije Socialisten Vereniging (V.S.V.)

Het Landelijk bestuur der V.S.V. (Rijndes met z'n diehards) is niet bereid tot fusie.

F.2.

Typ.: RD²

Coll.:dR.[✓]

C. V. D.

Vriezenveen, 14 Juli 1947.

787

Br.No.118/-47-Geheim.

UITGEBOKT

Volgno.
17 JULI 1947
ACD/10399

Onderwerp: "Vergadering Spartacus en Vrije Soc. te Hengelo(O).

Bijlagen: "Twee." *verslag in OD 13.*

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	10-7-47

OP KAART
ACD/40
D 4-4-51
PA: 9

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

Bij mijn laatste bezoek aan Uw bureau werd mij verzocht te trachten gegevens te verkrijgen over een in Twente te houden bijeenkomst van Spartacus en de Vrije Socialisten.

Toen uiteindelijk vast stond, dat deze vergadering gehouden zou worden te Hengelo(O), is het een contact van mij gelukt daarbij tegenwoordig te zijn. Aanvankelijk werd hij met wantrouwen gade geslagen, doch nadat hij in de pauze ~~ganee~~ nader onderzoek onderworpen is geworden, schijnt dit goed te zijn uitgevallen. Uit het bijgaande rapport zal U.H.E.G. blijken, dat de mogelijkheid voor hem geopend is zich in deze kringen in te werken.

Mijn contact deelde mij mede, daartoe wel bereid te zijn, doch vreesde in de toekomst gesignaleerd te worden bij zijn - of Uw dienst, hetgeen wellicht onaangenaam voor hem zou kunnen zijn, in verband met het feit, dat hij werkzaam is te Hengelo(O) bij de C.C.D.

Ik heb hem toegezegd, dat hij voor ontslag of andere onaangenaamheden op grond van deze werkzaamheden niet bang behoefde te zijn. Mocht derhalve in de toekomst een controleur van de C.C.D. uit Hengelo(O) bij U.H.E.G. gerapporteerd worden te verkeren in de kringen van Spartacus of Vrije Socialisten, zo zou ik gaarne daarmede op de hoogte worden gesteld.

n X) De in dit rapport vermelde naam van VAN LEUR is zeer waarschijnlijk wel de goede naam, namelijk P.v.d. LEUR, Boekhandel- en Drukkerij "AURORA", Marktstraat 9 te Almelo.

Bij dit rapport is tevens gevoegd een steunbon, - die -

die op deze vergadering werd aangeboden en waarvan de opbrengst ten goede komt van het FONDS voor Slachtoffers van principieel en daadwerkelijk Anti-militairisme.

Vorenstaande P.v.d.Leur is reeds eerder door de I.D. Almelo aan Uw dienst gerapporteerd.

J.

A a n

Heer HOOFD van de

C. V. D.

's-GRAVENHAGE.

INLICHTINGDIENST
AMSTERDAM.

ID. 5872a/47.

GEHEIM.

UITGEOEKT

BUREAU

22-7-'47

Volgno. 076150

2.1 JULI 1947

ACD/18486

Amsterdam, 18 Juli 1947.

Op 15 Juli jl. vond in gebouw DE LEEUW, alhier, een vergadering plaats van het Voorlopig Comité van de Bond van Revolutionaire Propagandakernen in de Bedrijven "Arbeiderseenheid".

Er waren 42 personen aanwezig, waaronder 11 leden van de Nederlandse Bond van Vrij Socialisten; de overigen waren voor het grootste deel lid van SPARTACUS.

Als gast was aanwezig Max van PRAAG (= Marcus van PRAAG, geboren te Amsterdam, 19 Maart 1901, onderwijzer -eerder opgegeven-).

Als voorzitter trad op de Spartacist Stan POPPE (=Constant Johan Hendrik POPPE, geboren te Tilburg, 28 Februari 1899, ambtenaar bij de belastingen -eerder opgegeven-), die een korte inleiding hield, waarna het woord werd verleend aan Leo HAAGEN (= Leo Eugenius HAAGEN, geboren te Amsterdam, 27 Juli 1911, kapper -eerder opgegeven-); deze hield een betoog over bedrijfskernen, waarin hij liet uitkomen, dat een kern in de E.V.C. of C.P.N. op niets zou uitlopen. Deze kernen moeten alleen illegaal gevormd worden willen zij kans van slagen hebben.

Bij de discussies onthielden de leden van de N.B.V.S. zich om daaraan mee te doen.

Max van PRAAG hield een lang betoog, wat er op neer kwam, dat hij, zoals gewoonlijk, de arbeiders becritisceerde over hun domheid en hun slechte ontwikkeling.

Een niet aangesloten bootwerker bestreed Van Praag en zei, dat de arbeiders niets hebben aan stadhuisspeechen; ook onder de bootwerkers is een geest van revolutie, het is alleen een kwestie van bekijken hoe je ze moet aanpakken en hoe ze mee te slepen; in ieder geval met woorden recht uit het hart, van arbeider tot arbeider.

Andere sprekers, uit de bouwvakken, vonden het nu tijd worden om kernen in de bedrijven te vormen. Zij wilden geen openlijke propaganda tegen de C.P.N. of E.V.C.

Van PRAAG, die opnieuw het woord kreeg en de zaken naar zijn inzichten trachtte te doen regelen, kreeg van Casper Joseph PRIEM, geboren te Amsterdam, 5 Augustus 1885 -meermalen opgegeven- een scherpe terechtwijzing. Hij zei: "Wij zullen het nooit doen, zoals jij het wil; we doen het toch anders en hou nou verder je smoel." De voorzitter hamerde en van PRAAG mocht nog wat zeggen.

Het slot was, dat de vergadering werd verdaagd tot 30 Juli a.s. mede omdat het congres toch was uitgesteld tot 24 Augustus a.c.

Hoewel er bij de Spartacusleden strijdlust te bespeuren viel, zijn de bezoekers dezer vergadering even wijs vertrokken als zij gekomen waren. Richtlijnen hoe de kernen gevormd moeten worden, hoe hun taak moet worden geregeld, enz., werden niet meegedeeld.

Als bijlage gaat een afschrift van de convocatie hierbij.

VERZONDEN NAAR: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

Arbeiders, Kameraden.

Het Comité, dat dit schrijven ondertekent, richt zich tot U, omdat de ervaringen van de klassestrijd haar geleerd hebben, dat wanneer de arbeidersklasse tegenover de Moderne Staat en haar Militaire Apparaat, slechts stellen: Parlementaire en Vakbewegingsactiviteit, nederlaag op nederlaag zullen volgen en het levenspeil tot een hongerbestaan zal worden teruggebracht. Het moderne kapitalisme moet op grond van omperialistische tegenstellingen (Rusland-Amerika) de arbeidersklasse tot het gebeente toe uitbuiten en heeft daartoe de oude "socialistische" arbeidersbeweging ingeschakeld. De confessionele vakbeweging, tot E.V.C. toe, zijn genoodzaakt zich aan de spelregels van het uitbuitingsproces te houden en praten slechts mede, op welke wijze de arbeidersklasse moet worden uitgebuit. Het georganiseerde overleg heeft ten doel, de rentabiliteit van het bedrijfsleven te verzekeren, de productiviteit te verhogen, het arbeidsinkomen zoveel mogelijk te beperken.

DE ARBEIDERSKLASSE WORDT MET ONDERGANG BEDREIGD...!

Een nieuwe wereldoorlog staat voor de deur. Weer zal arbeidersbloed vloeien voor brandkastbelangen.

De arbeidersklasse staat alleen en verkeert door innerlijke gespletenheid in een machteloze positie.

Kameraden. Wij vragen U mede te arbeiden aan de vorming van klassemacht, door eensgezind optreden der arbeidersklasse.

Dit kan, kameraden.

De grondslag daartoe zijn niet de vakbeweging en politieke partijen, doch zijn de slagaders van het Kapitaal, de Bedrijven.

In de bedrijven ligt Uw kracht, liggen de voorwaarden tot klassemacht en nieuwe vormen van organisatie, waardoor de machtsverhoudingen tussen Kapitaal en Arbeid gewijzigd kunnen worden.

In de bedrijven moet worden gesmeed: A R B E I D E R S E E N H E I D.

Eén front van werkers tegenover het Kapitaal.

Arbeiders, vormt Uw organisatie van onderen op, Bedrijfsgewijze.

Van onderen op zullen de organisaties van de bedrijven zich met elkander verbinden.

In de Bedrijven, in het uitbuitingsproces, daar moeten de werkers zich organiseren, uit hun midden kiezen vertrouwensmannen, vormen bedrijfsorganisaties. Ter ondersteuning en tot stuwning van het zich in de maatschappij chaotisch voltrekken van de klassestrijd, staan wij voor een organisatie van revolutionaire Bedrijfskernen.

Kernen in de bedrijven van revolutionaire Kameraden, die begrijpen dat de bevrijding der arbeidersklasse alleen haar eigen werk kan zijn.

Kameraden. A.s. Dinsdag 15 Juli houden wij een vergadering in Gebouw De Leeuw, Valkenburgerstraat 's avonds 8 uur, ter nadere bespreking, hoe wij ons deze Revolutionaire Kernenorganisatie voorstellen.

Kameraden, zorgt aanwezig te zijn, neemt vriend of kennis mede. Werkt mede aan het tot standkomen van een sterk klassefront, het is bittere noodzaak.

Het voorlopig Comité van de
Bond van Revolutionaire Propaganda
Kernen in de Bedrijven "Arbeiderseenheid"
secre.: Schouten
Van Hogendorpstraat 117-II
Amsterdam (W).

No. 7233a-2/47.

GEHEIM.

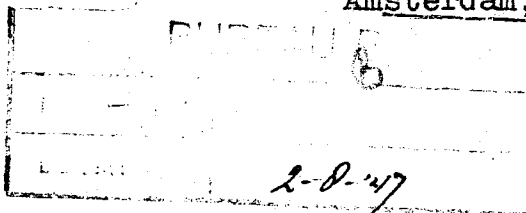
Volgno. OPGELESD

- 1 AUG 1947

ACD/19896.

UITGEBOKT

Amsterdam, 30 Juli 1947.

W

Op een gecombineerde ledenvergadering van de N.B.V.S., Spartacus en V.S.V. dd. 29 Juli jl. in gebouw DE LEEUW, alhier, hield Constant Johan Hendrik POPPE, geboren te Tilburg, 28 Februari 1899, een referaat over de vorming van kerngroepen in de bedrijven, voor een gehoor van 27 man. Het kernpunt van zijn betoog was, dat wanneer een bedrijf door de arbeiders was overgenomen het de taak van de kernen was zo'n bedrijf rendabel te exploiteren.

Meerdere aanwezigen waren bereid kernen te vormen, o.a. bootwerkers, een tramman en een metaalbewerker.

Aangedrongen werd door POPPE om in de eerste plaats de vitale bedrijven bij de kop te pakken. Een bespreking hierover zal plaats hebben a.s. Vrijdag in het kantoor van SPARTACUS, Beursstraat 17, alhier. De kerngroepen zouden voorzien worden van steunlijsten om gelden in te zamelen voor propaganda (pamfletten).

Naar streng vertrouwelijk werd vernomen zou de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten (N.B.V.S.) op de eerstvolgende huishoudelijke vergadering besluiten tot fusie met de afdeling Amsterdam der Vrije Socialisten Vereniging (V.S.V.).

Het Landelijk bestuur der V.S.V. (Rijders met z'n diehards) is niet bereid tot fusie.

VERZONDEN AAN: Hfd.C.V.D., Haag.

F.2.

UITGEBOKT

BUREAU B

Volgnr. 4 AUG 1947
ACD/19995

Nummer: G E H E I M . 1 AUG 1947
Datum:

KORT VERSLAG van een op Woensdag, 30 Juli 1947, gehouden bijeenkomst van de Vrije Socialistische Vereniging (V.S.V.), de Communistenbond "Spartacus" en de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten (N.B.V.S.) in het Volksgedebouw aan de Prinsegracht te 's-Gravenhage.

Bovengenoemde bijeenkomst werd bezocht door 13 personen, waaronder werden opgemerkt:

Dirk VAN KOERT, geboren te 's-Gravenhage, 5 Mei 1873, stoffeeder, secretaris van de afd. Den Haag van de V.S.V., wonende Fagelstraat 39 alhier.

PD 2094

Leendert Jacobus MOLENAAR, geboren te Molenaarsgraaf, 18 Juni 1890, timmerman, thans werkzaam bij de P.R.A. alhier, bestuurslid van "Spartacus", wonende Vreeswijkstraat 689 alhier.

PD 2076

Jacobus RIJPKEMA, geboren te Ouder Amstel, 19 Augustus 1884, werkmán bij de gemeentereiniging, bestuurslid van "Spartacus", wonende Stortenbekerstraat 7 alhier.

Handwritten notes and initials

Frederik Gerardus Johannes ZWENNES, geboren te 's-Gravenhage, 20 Januari 1904, portier Groente- en fruitmarkt, lid van de N.B.V.S., wonende Groenteweg 118 alhier.

Jelle SCHOONLINGEN, geboren te Menaldumadeel, 23 Januari 1874, koopman, lid van de V.S.V. (oud voorzitter van de afd. Den Haag), wonende Loosduinsekade 84 alhier en

PD 1992

Lambertus Johannes BOT Jr., geboren te Amsterdam, 28 Mei 1897, bouwkundige, wonende Laan van Meerdervoort 38 alhier.

In deze bijeenkomst, die om 20.30 uur aanving, hield Bot genoemd, die landelijk voorzitter is van de N.B.V.S., een inleiding over een ontwerp tot stichting van een "Bond van Revolutionnaire propagandakernen in de bedrijven", genaamd "Arbeiders eenheid".

Bot betoogde, dat de nieuwe verhoudingen van het moderne kapitalisme met zich mede brengt, dat de strijd van de arbeidersklasse op gans andere wijze moet worden gevoerd dan in het verleden. Onder invloed van de geweldig gegroeide imperialistische internationale tegenstellingen voltrekt zich na de 2e. wereldoorlog het proces, dat de oude officiële arbeidersorganisaties, zowel op economisch, als op politiek terrein, zich in hun nationale oriëntatie inschakelen in één van de imperialistische fronten. Derhalve kunnen zij niet meer voldoen als strijdmiddel van een zelfstandige arbeidersbeweging, die tegen de kapitalistische uitbuiting en voor een maatschappij van vrije- en gelijke werkers in strijd gaat.

Die strijd eist, dat de arbeiders zelf federatief door stakingscomité's en arbeidersraden, die de gehele bedrijfs-personelen vertegenwoordigen en door de arbeiders zelf geheel en al worden beheerst, optreden.

Om tot dat doel te geraken, vervolgde spreker, hebben de drie genoemde organisaties het plan opgevat om gezamenlijk op dat terrein te stichten een Bond van revolutionnaire propagandakernen in de bedrijven. Hiertoe zal te Amsterdam aan het einde van de maand Augustus een congres worden gehouden, waar tot stichting van die bond zal worden overgegaan. Tot het bijwonen van dat congres, worden zoveel mogelijk leden van de samenwerkende organisaties opgeroepen. Spreker besloot zijn rede met de aanwezigen op te welen dat congres te bezoeken.

Van de aanwezigen gaven acht personen zich onmiddellijk op als deelnemer aan het congres, waarna de bijeenkomst om 21.30 uur eindigde en de aanwezigen rustig uiteengingen.

ANLICHTINGEDIENST
AMSTERDAM

UITGEBOKT

B.

Volgno. OPGELEED
23 AUG 1947
ACD/205/9.

No. I.D. 5872-b/47.

Amsterdam, 21 Augustus 1947.

Uw brief: -

BUREAU

Onderwerp:
Bedrijfskernen.

NUMMER:	
	25-8-47

Bijlagen: -

GEHEIM.

by Verke

10486

Met verwijzing naar de eerder, onder dit nummer, U
toegezonden stukken inzake het Voorlopig Comité
tot Stichting van een Bond van Revolutionnaire Pro-
pagandakernen in de bedrijven "Arbeidersseenheid",
wordt U in aansluiting hierop aangeboden een afschrift
van de ontworpen beginselverklaring en organisatie-
vorm van de thans genaamde Nederlandse Federatie
van Bedrijfskernen.

Verzonden aan: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

Aan

.NEDERLANDSE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

BEGINSEL.

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip STAAT niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip SOCIALISME, maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de staat, om voor haar in de plaats te stellen: bedrijfsorganisatie, coöperatie, consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der Individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

ORGANISATIEVORM.

a. Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.

b. bedrijfstakakern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar een persoon tot de Federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een bedrijfstakakern vormen.

Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.

c. plaatselijke comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in z'n geheel af, doch is herkiezbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

LANDELIJK.

a. Landelijk comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.

b. Raad van toezicht. De R.v.T. bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het congres. Ieder jaar treden periodiek ten minste 2 leden af, die gedurende 2 jaren niet herkiesbaar zijn.

c. Redactiecommissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteuren. Zij worden gekozen door het congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.

d. Verbindingscommissie. De V.C. bestaat uit 5 personen, t.w.:
2 gedelegeerden van het Landelijk Comité,
1 gedelegeerde van de Raad van Toezicht,
1 gedelegeerde van de Redactiecommissie,
1 gedelegeerde van de Solidariteitscommissie.

a. Solidariteitscommissie. De S.C. wordt door het congres gekozen. Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland in vertegenwoordigd zijn en van de grote plaatsen moet minstens 1 lid hierin zitting hebben. Leden van het Landelijk comité en van de verbindingscommissie hebben ten alle tijde toegang tot de vergaderingen van deze commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Landelijk Penningmeester, i.v.m. financiële problemen.

FINANCIËN.

Leden van de bedrijfskernen betalen 1% van hun bruto inkomen aan de penningmeester van de bedrijfskern. De helft van de contributie-inkomsten van de bedrijfskern dient afgedragen te worden aan de penningmeester van het Plaatselijk comité.

Het Plaatselijk comité draagt weer de helft af aan de penningmeester van het Landelijk comité.

De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteitsfonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

INDIVIDUELE LEDEN.

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1% van hun bruto inkomen aan de penningmeester van het Plaatselijk comité. Zij kunnen tot functionarissen gekozen worden in een Plaatselijk Comité of Landelijk Orgaan. In elk orgaan van de federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionarissen optreden.

TAKEN VAN DE ORGANEN.

Plaatselijk.

a. Bedrijfskern.

1. Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de z.g. intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogramma te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
  2. Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde acties in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict moeten worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klassenstrijd geldt.
  3. Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden, indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere soortgelijke bedrijven. Partieel blijvende acties moeten gevoerd worden met middelen zoals: slow-down, sit-down, enz.
  4. Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de verbindingscommissie van de federatie.
  5. Elke bedrijfskern dient een correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige bedrijfskernen, zowel plaatselijk als landelijk, alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de federatie dient te voeren.
- Elke bedrijfs correspondent behoort regelmatig (minstens eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflictstof, acties, enz. aan de secretaris van de Verbindingscommissie te zenden.

6. Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen, behoren de kerne bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven (een gestencild blad kan als begin dienen).
7. Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekend gemaakt. Slechts de penningmeester en secretaris van het Plaatselijk Comité draagt hier kennis van.

b. Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a Bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend is deze vorm de beste.

c. Plaatselijke comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van bedrijfskernen te bevorderen, zoveel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van wat er in de bedrijven gebeurt. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw verband onderhouden met de bedrijfsrespondenten.

De Plaatselijke secretaris behoort het Landelijk comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging als van de stand van zaken in de bedrijven op de hoogte te houden.

Landelijk.

a. Landelijk comité.

1. Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.
2. Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de bedrijfskernen onderling.
3. Het onderhouden van contact met de plaatselijke comité's en zo nodig met de bedrijfskernen.
4. Het verrichten van handelingen die overeenkomstig zijn met het beginsel of bevorderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b. Raad van Toezicht.

1. De Raad beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het Solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de Solidariteitscommissie.
2. De Raad beslist uiteindelijk of een bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissingen is beroep mogelijk bij het congres.
3. De Raad kan leden en bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen. Het al of niet roeyen wordt beslist op het e.v. congres.
4. De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel roeyement beslist het e.v. congres.
5. De Raad van Toezicht treedt bij gevallen, genoemd onder 1 t/m 4 in werking op verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de federatie.

c. Redactiecommissie.

1. Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
2. Het opstellen van eventuele door het Landelijk comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propagandamiddelen.
3. Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakingen dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d. Verbindingscommissie.

1. Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen. In het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
2. Het doorgeven van deze berichten aan bedrijfskernen, die deze behoeven.
3. In het algemeen: het verzamelde dienstbaar te maken aan pers en propaganda.

SOLIDARITEITSFONDS.

a. Beheer.

Voor hulp aan slachtoffers van klasse-activiteit wordt door de federatie een S.F. gesticht.

Het beheer berust bij de Solidariteitscommissie met hieraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Landelijk comité.

De administratie berust bij een, door de Solidariteitscommissie aan te wijzen Administrateur.

Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Solidariteitscommissie. In spoedgevallen kan de Administrateur onder nadere goedkeuring van de commissie een voorlopige uitkering doen.

Over de tijdsduur van de te verlenen steun beslist de Solidariteitscommissie.

Een beslissing van deze Commissie is slechts van kracht wanneer volledige eenstemmigheid heerst.

Beslissingen waarbij geen eenstemmigheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht wiens beslissing bindend is.

b. Hulp bij steunacties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.

De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken, of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren.

Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Solidariteitscommissie, die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

HET CONGRES.

Het congres is de hoogste instantie van de federatie.

Zij dient tenminste eenmaal per jaar bijeen te komen.

Wanneer 10 bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk Comité een buitengewoon congres bijeen.

Het Landelijk comité kan op eigen initiatief een bijzonder congres bijeenroepen.

Het congres kiest:

- a. het Landelijk Comité,
- b. de eerste maal de volledige Raad van Toezicht, de volgende malen ieder jaar 2 leden,
- c. de redactiecommissie,
- d. de solidariteitscommissie.

Het congres beslist:

- a. in beroepsaken,
- b. over voorstellen tot wijziging van het Statuut,
- c. in alle principiële aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledental, 1 stem.

Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk congres de afgevaardigde naar het congres te kiezen.

INLICHTINGDIENST
AMSTERDAM

No. ID. 5872c/47.

Uw brief:

Onderwerp:
Bedrijfskernen.

Bijlagen: 1
GEHEIM.

OPGELEEF
UITGEBOKT

Amsterdam, 22 Augustus 1947.

Volgno. OPGELEEF

25 AUG 1947

ACDI 20535

BUREAU B	
Fransje:	
Datum:	25-8-47

legende

Met verwijzing naar dezerzijds schrijven No. ID.5872b/47 dd. gisteren, wordt bericht, dat de inhoud van de bij deze brief gevoegde bijlage onderwerp van bespreking is geweest in een dd. 21 dezer, in gebouw DE AREND, gehouden gecombineerde vergadering N.B.V.S.-Spartacus-V.S.V., afdelingen Amsterdam.

De vergadering heeft het concept beginsel- en organisatieprogramma ongewijzigd goedgekeurd.

Nu zal het ontwerp worden besproken op een landelijke bijeenkomst, die gehouden zal worden op Zondag 24 Augustus a.s., waar tevens gepoogd zal worden de Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen op te richten. (vide bijlage).

Een verslag van deze bijeenkomst zal U t.z.t. worden toegezonden.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

Aan

787
20575

Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen

Kameraden,

De ervaringen van de klassenstrijd leren, dat, wanneer de arbeidersklasse tegenover de moderne staat en haar militair apparaat slechts stelt: Parlementaire en Vakverenigings activiteit, nederlaag op nederlaag zullen volgen en het levenspeil tot een hongerbestaan wordt teruggebracht

De confessionele vakbonden tot E.V.C. toe zijn genoodzaakt zich aan de spelregels van het uitbuitingsproces te houden en praten slechts mede op welke wijze de arbeidersklasse moet worden uitgebuit.

Het georganiseerd overleg verzekert de rentabiliteit van het bedrijfsleven, verhoogt de productiviteit en verlaagt het arbeidersinkomen.

De arbeidersklasse wordt met ondergang bedreigt !!

Een nieuwe wereldoorlog staat voor de deur. Weer zal arbeidersbloed vloeien voor brandkastbelangen.

De arbeidersklasse staat alleen en verkeert door innerlijke gespletenheid in een machteloze positie.

Kameraden.

Vormt klassenmacht door eensgezind op te treden. De grondslag daartoe zijn niet Vakbond en Pol. Partij, doch zijn de slagaders van het kapitaal: de Bedrijven. In de bedrijven ligt Uw kracht en voorwaarden tot klassemacht en nieuwe vormen van organisatie.

In de bedrijven moet worden gesmeed: Arbeiderseenheid, één front van werkers tegenover het kapitaal. In de bedrijven, in het uitbuitingsproces, dáár moeten de werkers zich organiseren, uit hun midden kiezen vertrouwenmannen, vormen Bedrijfsorganisaties.

Ter ondersteuning en tot stuwung van het zich chaotisch voltrekken van de Klassenstrijd, staan wij voor een organisatie van Bedrijfskernen.

Kernen in de bedrijven van revolutionaire kameraden, die begrijpen, dat de bevrijding der arbeidersklasse alleen, haar eigen werk kan zijn.

Op Zondag 24 Augustus, 's-morgens 10.30 uur, in het Parkhotel Hobbemastraat, te bereiken met lijn 1 en 2, vindt een

OPRICHTINGSVERGADERING

plaats van een Rev. Bond van Bedrijfskernen.

Kameraden. Wanneer gij onze inzichten deelt, bezoekt dan deze oprichtingsvergadering en maakt andere werkers attent op ons werk.

Het Voorlopig Comité uit de
Samenwerkende Organisaties

C. V. D.

Vriezenveen, 25 Augustus 1947

Br.No.130/-47-Geheim.

Onderwerp: "Rev. Bond van Bedrijfskernen"

Bijlagen : "Eén".

787

BUREAU B

Nummer:	
Datum:	17-8-47

Volgno.	26 AUG 1947
ACD!	20575
OP KAART	
ALDI	✓
DAI:	4-9-51
PAR:	✓

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

Heden, Maandag, 25 Augustus 1947, ontving ik van mijn contact te Hengelo bijgaande oproep aan de arbeiders voor de oprichtingsvergadering van een Rev. Bond van Bedrijfskernen.

Hoewel mijn contact persoonlijk door de bekende Vrije Socialist Pieters uit Hengelo was uitgenodigd om deze vergadering bij te wonen, moest hij wegens huiselijke omstandigheden verstek laten gaan. Pieters verklaarde een verslag te zullen opmaken van deze vergadering, waarna mijn contact hem zeer waarschijnlijk behulpzaam zal zijn met het stencillen daarvan. Mocht dit geschieden, dan zal onverwijld dit verslag aan U.H.E.G. worden toegezonden.

Bij mijn bezoek aan Uw bureau op Dinsdag, 2 September a.s. zou ik deze zaak nog gaarne met U.H.E.G. mondeling willen bespreken.

HB

J.

No. 5872d/47 ID.
Doss. 30.
G E H E I M.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	19-8-47

Amsterdam,

Volgno. OPDELING
28 AUG 1947
ACD/20624
25 Aug. 1947

Verslag Landelijk congres tot oprichting van de
Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen, op
Zondag 24 Augustus 1947, in het Parkhotel te
Amsterdam.

Aanwezig waren 49 personen, vertegenwoordigend delegaties
van reeds opgerichte kernen uit Amsterdam, Hengelo, Deventer,
Zutphen, de Zaanstreek, 's-Gravenhage, Leiden en het Gooi.
Door Rotterdam was bericht van verhindering gezonden.
Verder waren onder de aanwezigen twee afgevaardigden uit
Antwerpen van de Revolutionaire Bond aldaar; een hunner was
genaamd: NORIT of NOIRET; beiden namen aan de discussies
deel.

- Achter de bestuurstafel hadden plaats genomen:
- ✓ PRIEM, Casper Joseph, geboren te Amsterdam, 5 Augustus 1885,
  - ✓ HAAGEN, Leo Eugenius, geboren te Amsterdam, 27 Juli 1911,
  - ✓ POPPE, Constant Johan Hendrik, geboren te Tilburg, 28 Februari 1899,
  - ✓ HARSMAN, Theodoor Willem, geboren te Amsterdam, 15 Januari 1905, en
  - ✓ SCHALEN, Frans uit 's-Gravenhage (de man die uit de E.V.C. indertijd werd weggejaagd).

Het voorzitterschap werd overgenomen door Lambertus Johannes BOT, geboren 28 Mei 1897, wonende te Den Haag, die, na een kort openingswoord, aan POPPE de gelegenheid gaf zijn zienswijze te ontvouwen over taak en doelstelling der bedrijfskernen. POPPE was van mening, dat de E.V.C. in zijn pogen om de arbeiders tot eenheid te smeden, gefaald had; deze vakorganisatie had met de arbeiders gespeeld voor eigen politiek gewin. Alle bestaande vakorganisaties leggen zich toe op het uitbuitingssysteem; zij steunen de loonstop der Regering. Daarom...de arbeiders moeten zelf hun strijd voeren en zich niet langer uitleveren aan politieke bonzen.

- In de discussie die volgde sprak KLUNDER (?) over de loonstrijd, die hij als een politieke strijd zag; MOLENAAR uit den Haag wilde een bedrijfsclub in de kernen; George Antonius DANIELS, geboren te Amsterdam, 31 October 1903, vond, dat de E.V.C. zich aanpaste ten koste van de arbeiders, terwijl MAARSEN uit Baarn hetzelfde onderwerp als KLUNDER behandelde.

Na de pauze werd het ontwerp beginselprogramma onder de loupe genomen. (voor dit programma vide dezerzijds schrijven no. 5872b/47 dd. 21 Augustus 1947, met bijlage). Daar er zeer veel waren, die hierover wilden praten, werd afgesproken dit ontwerp als tijdelijk te beschouwen; een redactiecommissie werd benoemd om wijzigingen aan te brengen. In deze commissie hebben zitting:

MAARSEN

5
MAARSEN uit Baarn
de RUYTER uit Zoeterwoude,
BOT uit Den Haag
HAAGEN en PRIEM uit Amsterdam.

De aanwezige Belgen gingen hiermede accoord.

In een urenlang durende discussie werd die middag voorlopig het beginselprogramma, behoudens enkele correcties (vide het eind van dit rapport), aangenomen.

Vervolgens werd overgegaan tot het verkiezen van functionarissen van de thans opgerichte vijfde vakvereniging. Resultaat:

Voorzitter: - BOT, Den Haag
 2e voorzitter: - PRIEM, Amsterdam
 secretaris: POPPE, Amsterdam.
 2e secretaris: SCHALEN, Den Haag
 penningmeester: Leendert Adriaan van der JAGT, geboren te Amsterdam, 2 Mei 1902, marmierzager, wonende te Amsterdam (propagandist voor Vrije Socialisten Vereniging en lid en organisator Zomerkamp Spartacus)
 2e penningmeester: Andries NEY, geboren te Amsterdam, 12 Augustus 1913 (meermalen opgegeven). Amsterdam.

Redactiecommissie:

3
Leo HAAGEN, Theo HARSMAN, MAARSEN en Petrus Engbert Jacobus NANSINK, geboren te Amsterdam, 30 Augustus 1907, varensgezel, wonende te Amsterdam (eerder opgegeven).

Solidariteitscommissie:

18 9 1900
Johannes Mattheus de la FOSSE, geboren te Amsterdam, 2 October 1892, melkbezorger, wonende te Amsterdam, (lid Spartacus), MOLENAAR uit Den Haag, WETLAAR (?) uit Deventer, SMIENK, Jan Hendrik VASTENHOEW, geboren te Amsterdam, 6 Mei 1908, marmierzager, wonende te Amsterdam ((Abonné De Tribune, lid comité TROTZ ALLEDEM (Spartacus)), VALINGA (?) uit Zutphen en PIETERSE uit Hengelo.

Ten slotte werden besprekingen gevoerd over de naam van de nieuwe organisatie. Met algemene stemmen werd, op voorstel van de Belg NOIRET (?), de naam gekozen:

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

De Belgen beloofden goede samenwerking.

Een collecte op de nieuwe kas te stijven bracht f 47.80 (49 personen!) op.

Aan te brengen wijzigingen in het ontwerp-beginselprogramma.

Pag.1. De naam Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen wijzigen in: INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

Pag.1. onder BEGINSEL laatste alinea de woorden: "of/en saboteren" doorhalen

Pag.1. onder c. plaatselijke comité's. Achter laatste woord "Gestemd" bijvoegen de zin: "Tez allen tijde kan het comité in zijn geheel worden afgezet."

- Pag.1. onder LANDELYK, b. Raad van Toezicht. Dit hele artikel laten vervallen. Hierover wordt op een volgend landelijk congres beslist.
- Pag.2. onder TAKEN VAN DE ORGANEN, Plaatselijk, a. Bedrijfskernen, ten 3e. De slotzin lezen als volgt: "Partieel blijvende acties moeten worden gevoerd."
- Pag.3. Het gestelde onder: Landelijk, b. Raad van Toezicht in zijn geheel (5 punten) schrappen.
- Pag.4. onder SOLIDARITEITSFONDS, a. BEHEER. In laatste zin het woord: "eenstemmigheid" veranderen in: "meerderheid".
- Pag.4. onder SOLIDARITEITSFONDS, b. Hulp bij steunacties. In de eerste zin, achter het woord: "steunlijsten", bijvoegen de woorden: "en steunmateriaal".
- Pag.5. De punt achter het woord: "zijn" -van de zin: Bedrijfs-takskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn- wijzigen in een komma en daarachter plaatsen: "mits er in het nevenbedrijf geen bedrijfskern is"
- Pag.5. de gehele zin: De vertegenwoordiging op het congres enz. laten vervallen.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.
H.C. Asd.

F.3.

UITTREKSEL

Voor ! OD 787 Naam INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFS-
KERNEN
Origineel in OD 345 Naam MAANDRAPPORTEN NOORD-HOLLAND
Volg nr. Ag. nr. 20886 Aard van het stuk Maandoverzicht
Afz. ID. Amsterdam Datum 5-9-47

Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Door de samenwerkende organisaties V.S.V., Spartacus en N.B.V.S. is al geruime tijd gewerkt om te komen tot een Bond van Revolutionaire Propagandakernen in de Bedrijven: "Arbeiderseenheid". welke naam naderhand door het voorlopig comite werd gewijzigd in: Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen.

De definitieve oprichtersvergadering werd gehouden op Zondag 24 Aug. in het Parkhotel, waar 47 afgevaardigden van de drie groeperingen uit het hele land aanwezig waren en bovendien twee Belgen. Het resultaat is, dat een soort 5e vakbeweging - hoewel men het zelf niet als zodanig interpreteert --- van stapel liep. In feite is deze federatie nog niet ver boven de embryonale positie.

Op voorstel van de Belgen werd het borelingske: Internationale federatie van Bedrijfskerken gedoopt. Zij beloofden goede samenwerking door het Belgische zusje.

In deze vergadering werd, tot een volgend congres, het volgend voorlopig beginsel vastgesteld:

Bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd, om tot opheffing van de uitbuiting van bevolking van stad en land te graken. De bedrijfskernen stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing en uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van het individu en gemeenschap is. Uitgaande van de gedachte dat het begrip STAAT niet alleen onverbrekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip SOCIALISME, maar vooral in haar moderne betekenis identiek is met dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de STAAT om voor haar in de plaats te stellen: bedrijfsorganisatie, cooperatie, consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig heeft en bevordert. Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en weigeren maatschappelijk niet verantwoorde productie.

Howwel in het concept tussen de woorden weigeren en maatschappelijk in de laatste zin de woorden en/of saboteren stonden opgenomen, vond het congres het uit tactische overwegingen toch verkieselijker dit element te schrappen.

De organisatievorm is die van het kweken van kernen in een bedrijf.

Z.O.Z.

Uitgetrokken door ACD 4. Afd./Sectie JW Datum 4-2-48

Een kern (lees: Cel) is een zelfstandige organisatie van een (sic!) of meer personen; kernen in bedrijven van hetzelfde genre kennen een bedrijfstakkern vormen.

De nieuwe federatie heeft een bestuur (waarin o.a. de uit de E.V.C. om oppositieredenen weggejaagde Frans VAN SCHALEN), een redactie-commissie (een orgaan is er nog niet) en een solidariteitscommissie om een Solidariteitsfonds te vormen.

Het doel van dit fonds moet zijn: hulp aan slachtoffers van klasse-activiteit en hulp bij steunacties.

Ook zullen er verbindingscommissies komen om berichten te verzamelen en te ordenen over bedrijfstoestanden, stemming en positie der arbeiders enz. met het doel een en ander dienstbaar te maken aan pers en propaganda.

Erg bona-fide zit dit hele geval nog niet in elkaar.

Verzonden aan Hfd.C.V.D. Den Haag.
H.C.Asd.

C/F 3.

NEDERLANDSE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

B E G I N S E L

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken.

Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbrekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, indientiek is met diktatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de staat, om voor haar in de plaats te stellen: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

ORGANISATIEVORM.

PLAATSELIJK:

- a. Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b. Bedrijfstakskern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar een persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een Bedrijfstakskern vormen.

Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.

- c. Plaatselijke Comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in z'n geheel af, doch is herkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

LANDELIJK

- a. Landelijk Comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- b. Raad van Toezicht. De R.v.T. bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het Congres. Ieder jaar treden periodiek ten minste 2 leden af, die gedurende twee jaren niet herkiesbaar zijn.
- c. Redactiecommissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteuren. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af doch zijn herkiesbaar.
- d. Verbindingscommissie. De V.C. bestaat uit 5 personen, te weten:
  - 2 gedelegeerden van het Landelijk Comité.
  - 1 gedelegeerde van de Raad v. Toezicht.
  - 1 gedelegeerde van de Redactiecommissie.
  - 1 gedelegeerde van de Solidariteitscommissie.
- e. Solidariteitscommissie. De S.C. wordt door het Congres gekozen. Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland in vertegenwoordigd zijn en van de grote plaatsen moet minstens 1 lid hierin zitting hebben. Leden van het Land.Comité en van de Verbindingscomm. hebben ten alle tijden toegang tot de vergaderingen van deze commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Land.Penningmeester i.v.m. financiële problemen.

F I N A N C I È N.

Leden van de Bedrijfskernen betalen 1 % van hun bruto inkomen aan de Penningmeester van de Bedrijfskern. De helft van de contributie-inkomsten van de Bedrijfskern dient afgedragen te worden aan de Penningmeester van het Plaatselijk Comité.

Het Plaatselijk Comité draagt weer de helft af aan de Penningmeester van het Landelijk Comité.

De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteitsfonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

INDIVIDUELE LEDEN.

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1 % van hun bruto inkomen aan de penningmeester van het Plaatselijk Comité. Zij kunnen tot functionaris gekozen worden in een Plaatselijk Comité of Landelijk Orgaan. In elk orgaan van de Federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionaris optreden.

T A K E N V A N D E O R G A N E N .

P l a a t s e l i j k .

a. Bedrijfskern.

1. Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de z.g. intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogramma te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
2. Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde acties in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict moeten worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klassenstrijd geldt.
3. Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere soortgelijke bedrijven. Parteel blijvende acties moeten gevoerd worden met middelen zoals: slow-down, sit-down, enz.
4. Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de Verbindingscommissie van de Federatie.
5. Elke Bedrijfskern dient een Correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige bedrijfskernen, zowel Plaatselijk als Landelijk, alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de Federatie dient te voeren.
Elke bedrijfs correspondent behoort regelmatig (minstens eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflictstof, acties enz. aan de secretaris van de Verbindingscommissie te zenden.
6. Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen, behoren de kerne bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven. (Een gestencild blad kan als begin dienen).
7. Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekend gemaakt. Slechts de penningmeester en secretaris van het Plaatselijk Comité draagt hier kennis van.

b. Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a. Bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend is deze vorm de beste.

c. Plaatselijke Comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van bedrijfskernen te bevorderen, zoveel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van wat er in de bedrijven gebeurd. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw ver-

band onderhouden met de bedrijfsrespondenten.
De Plaatselijke secretaris behoort het Land.Comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging als van de stand van zaken in de bedrijven op de hoogte te houden.

L A N D E L I J K

a. Landelijk Comité.

- 1. Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.
- 2. Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de bedrijfskernen onderling.
- 3. Het onderhouden van contact met de plaatselijke comité's en zo nodig met de bedrijfskernen.
- 4. Het verrichten van handelingen, die overeenkomstig zijn met het beginsel of bevorderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b. Raad van Toezicht

- 1. De Raad beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het Solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de Solidariteitscommissie.
- 2. De Raad beslist uiteindelijk of een bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissingen is beroep mogelijk bij het Congres.
- 3. De Raad kan leden en bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen liet al of niet royeren wordt beslist op het e.v. Congres.
- 4. De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel royement beslist het e.v. congres.
- 5. De R.v.T. treedt bij gevallen genoemd onder 1 t/m 4 in werking op Verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de Federatie.

c. Redactiecommissie.

- 1. Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
- 2. Het opstellen van eventuele door het Landelijk Comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propaganda-middelen.
- 3. Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakelogen dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d. Verbindingscommissie

- 1. Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen. In het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
- 2. Het doorgeven van deze berichten en bedrijfskernen, die deze behoeven.
- 3. In het algemeen: het verzamelde dienstbaar te maken aan pers en propaganda.

S O L I D A R I T E I T S F O N D S

a. Beheer.

Voor hulp aan slachtoffers van klasseactiviteit wordt door de Federatie een S.F. gesticht
 Het beheer berust bij de Solidariteitscommissie met hieraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Land.Comité
 De administratie berust bij een, door de Solidariteitscommissie, aan te wijzen Administrateur.
 Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Sol.commissie. In noodgevallen kan de Administrateur onder nadere goedkeuring van de Commissie een voorlopige uitkering doen.
 Over de tijdsduur van de te verlangen stroom beslist de Sol.Commissie.
 Een beslissing van deze Commissie is slechts van kracht wanneer volledige eenstemmigheid heerst.

Beslissingen waarbij geen eenstemmigheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht wiens beslissing bindend is.

Hulp bij stakingsacties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakingscomités zelf. De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie. In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de Federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken, of zich er om bijzondere redenden mede accoord verklaren. Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Sol.Comm., die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

H E T C O N G R E S

Het congres is de hoogste instantie van de Federatie. Zij dient tenminste een maal per jaar bijeen te komen. Wanneer 10 Bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk Comité een ~~landelijk congres~~ congres bijeen. Het Landelijk Comité kan op eigen initiatief een ~~bijzonder~~ congres bijeen roepen.

Het congres kiest:

- het Landelijk Comité.
- de eerste maal de volledige Raad van Toezicht.
- de Redactiecommissie.
- de Solidariteitscommissie.

Het congres beslist:

- in beroep-zaken;
- over voorstellen tot wijziging van het Statuut;
- in alle principieele aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledenaantal, 1 stem.

Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk congres de afgevaardigden naar het congres te laten weten.

E R R A T U M

Onder: het congres kiest:

achter b te lezen: De eerste maal de volledige R.O.T., de volgende malen ieder jaar 2 leden.

C. V. D.

Br.No.132/-47-Geheim.

Onderwerp: "A.Pieters, Schouwinksweg 14:
te Hengelo(O)."

00787

OP KAART
ACD <i>UP</i>
DA: 1-9-47
PAR: <i>Q</i>

00787

Vriezenveen, 27 Augustus 1947

BUREAU B

Volgno.
28 AUG 1947
ACD/20643

11-9-47/18399

Hiermede heb ik de eer u HoogEdelGestrenge be-
leefd het volgende te berichten.

In mijn schrijven No.118/-47-Geheim, dato 14 Juli 1947, betrekking hebbende op een vergadering van Spartacus te Hengelo(O), meldde ik U.H.E.G., dat mijn contact uitgenodigd was tot een onderhoud met de leider van de Spartacus-beweging in Twente, genaamd A.Pieters, Schouwinksweg 14 te Hengelo(O).

Dit onderhoud heeft op Donderdag, 21 Augustus '47 plaats gehad. Pieters sprak er zijn vreugde over uit, dat een nieuweling zich kwam melden om actief mede te helpen en verklaarde voorts zeer teleurgesteld te zijn dat van alle andere personen, die op de bewuste vergadering aanwezig waren geweest, zich nog niemand voor actief werk gemeld had.

In dit onderhoud verklaarde Pieters, dat hij zijn partijwerk bijna niet af kon, daar hij er geheel alleen voor stond en alles moest stencillen. Ook moest er hoog nodig begonnen worden met huisbezoek. Hij verzocht mijn contact ook daaraan te willen medewerken, doch na overleg met mij, heeft mijn contact Pieters laten weten, dat hij uit de aard van zijn ambtelijke functie zeer voorzichtig moest zijn en derhalve in het openbaar geen werk voor Pieters kon verrichten.

Wel heeft mijn contact aan Pieters laten doorschemeren, dat hij genegen was te helpen bij de administratie.

Pieters vertelde voorts, dat hij de post niet meer vertrouwde en daarom voornemens was de poststukken te laten adresseren aan een ander. Pieters liet zich daarbij de naam van Vondeling, de lappeskoopman, ontvallen, die te Hengelo(O) woonachtig moet zijn. Naar de personalia van deze Vondeling zal door mij een nader onderzoek worden ingesteld, als mede naar een zekere Vondel, die blijkens verklaring van Pieters ook op de bewuste vergadering aanwezig is geweest.

Mijn contact werd tevens uitgenodigd om mede te gaan naar de oprichting van de Rev. Bond van Bedrijfskernen te Amsterdam op 24 Augustus 1947. Dit meldde ik U.H.E.G. reeds bij mijn schrijven Na.130/-47-Geheim, dato 25 Augustus 1947.

Vervolgens verklaarde Pieters, dat hij één der oprichters was geweest van de E.V.C., doch thans nergens meer bij aangesloten was. Hij, Pieters, vertelde zeer bevreesd te zijn voor de C.P.N., hoewel de GePeOe hier in Nederland nog niet zo krachtdadig optrad als in het buitenland. Als voorbeeld vertelde Pieters, dat een vooraanstaand C.P.N. lid, die zich uit de partij wilde terugtrekken, gevangen gehouden werd op het bureau van de E.V.C. Tijdens deze gevangenhouding werd door leden van de GePeOe huiszoeking in de woning van dit lid verricht en de medegenomen bescheiden ter beschikking van Berend Blokzijk gesteld. Dit lid is daarop aangezegd een functie te moeten vervullen bij "De Voorwaarts", aangezien anders voor hem zeer onaangename maatregelen zouden worden genomen. Mijn contact meende dat de naam van dit lid Exel

NK

Exel" luidde, doch zeker daaromtrent was hij niet, daar hem bij

PD 383 NK

209-4320/183

183

bij dit onderhoud zovele namen genoemd werden, waarvan hij nog nooit gehoord had, dat hij zich mogelijk vergissen kan.

Toen mijn contact bij dit onderhoud de opmerking maakte, dat wanneer de zaak van Pieters goed wilde werken, zij toch zeker medewerkers moesten hebben bij hogere instantie's. Pieters verklaarde daarop, dat bij hem aan huis een klein joodje kwam, die vroeger officier in het leger was geweest, doch daaruit verwijderd was. Dit Joodje, dat goed ontwikkeld was, is thans werkzaam als ambtenaar bij het Bureau voor Oorlogsdocumentatie en schrijft, volgens verklaring van Pieters, stukken voor de Spartacuskrant. Waarschijnlijk is deze persoon ook Spartacus-cursusleider te Amsterdam. Eveneens zou deze persoon vroeger op de universiteit zijn geweest, doch door zijn voogd daarvan teruggenomen wegens revolutionaire actie. Bezoekt voor Oorlogsdocumentatie de fabrieken Stork en Dikkers te Hengelo(O).

x) In dit verband moge ik U.H.E.G. opmerken, dat ik enige maanden geleden te Vriezenveen een bijeenkomst heb bijgewoond ten einde gegevens te verstrekken over het verloop van de Meistaking in de bezettingstijd. Voor dit doel was van Oorlogsdocumentatie aanwezig een klein persoon, die een wel wat Joods uiterlijk had. Zij naam was SYES. Mogelijk is dit dezelfde persoon als bedoeld door Pieters.

J.

A a n

Heer HOOFD van de

C. V. D.

's-GRAVENHAGE.

PR

BUREAU B	
G E H E I M	
10-9-47	

Volgno. OP61169
8 SEP 1947
ACD/20731

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN

↓

KORT VERSLAG van een op 24 Augustus 1947 gehouden congres van de Bond van Revolutionnaire Propaganda-kernen in de bedrijven.

PI

Op 24 Augustus 1947 om 10 uur kwamen in het Parkhotel te Amsterdam een 60-tal personen bijeen, teneinde te komen tot de oprichting van een Bond van Revolutionnaire Propaganda-kernen in de bedrijven.

Deze personen maken deel uit van de Communistenbond "Spartacus," "de Vrije Socialisten Vereniging" en "de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten. Het doel van deze samenkomst was het stichten van een voornoemde partijen overkoepelende partij, die de propaganda voor de klassenstrijd met de grootst mogelijke kracht zal voeren teneinde te geraken tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land.

↑

#01071

De bijeenkomst werd geopend door C.J.PRIEM uit Amsterdam, die de aanwezigen welkom heette en vervolgens een overzicht gaf van de geschiedenis der arbeidersbeweging.

~~KVV~~

Door B.BOT (personalia bekend) uit 's-Gravenhage, die het voorlopig voorzitterschap bekleedde, werd vervolgens een overzicht gegeven van het werk, verricht door het voorlopig uitvoerend comité van de Bond van Revolutionnaire Propaganda-kernen in de Bedrijven. Dit werk, betoogde spreker, vindt zijn resultaat in de U aangeboden Beginselverklaring van de Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen. Hierover, alsmede over de organisatievorm, wordt vandaag Uw mening gevraagd.

PD 404

Vervolgens werd het woord gevoerd door de bestuurder van de Communistenbond, Stan POPPE, die een verdediging voerde over de voorgestelde beginselverklaring en de bestaande vakcentrales hekeld. Mijn standpunt t.a.v. de vakbeweging, zeide spreker, is, dat ik principieel afwijzend sta tegen het lidmaatschap van een vakbeweging. Ook tegenover de cellenbouw in de vakbewegingen neem ik een negatieve houding aan. Alleen in het geval, dat een lid van een dergelijke beweging een grote invloed heeft op de arbeiders, kan het nut hebben, dat hij daarin blijft, doch elk geval moet op zichzelf beschouwd worden.

De rede van Stan Poppe werd door vele aanwezigen becritiseerd. Het voornaamste verwijt was, dat de opgestelde beginselverklaring te kort was. Een ingediende motie om te komen tot een langere beginselverklaring werd aangenomen, waartoe een redactiecommissie werd gevormd, bestaande uit:

PD 480
PD 602 KVV
PD 4675

1. Theo MAASSEN;
2. Leo HAGEN;
3. Theo HARSMAN;
4. Stan POPPE.

De verkiezing van het Landelijk Comité had tot resultaat, dat gekozen werden:

- Voorzitter:
- ~~X~~ B.BOT voornoemd;
  - ✓ Secretaris: Stan POPPE;
  - ~~X~~ Penningmeester: L.VAN DER JAGT;
  - ~~X~~ Commissaris: DE LA FOSSE.

De congressen konden niet tot overeenstemming komen, of een Raad van Toezicht in de nieuwe partij een reden van bestaan heeft en derhalve werd besloten genoemd agendapunt

aan te houden.

In de vervolgens plaats hebbende verkiezing van een Solidariteitscommissie werden gekozen:

P.D 1549

1. FETLAAR;
2. PIETERS;
3. DE LA FOSSE;
4. VASTENHOEW;
5. SMIENK;
6. B.NANSINK;
7. L.MOLENAAR (Zwarte Kees).

1441 ✓
2094 ✓

PD 4872

Door de Belgische congressisten Victor LOUIS en LOUR-VET uit Antwerpen, werd een motie voorgesteld om de nieuwe bond de naam te geven van :

Internationale Federatie van Bedrijfskernen, opdat ook zij hierdoor in de gelegenheid zouden zijn om als lid toe te treden.

Dat voorstel werd met algemene stemmen aangenomen.

Omstreeks 18 uur werd het congres gesloten.

Een beginselverklaring, alsmede afschrift van de ter tekening liggende presentielijst gaat hierbij.

Verzonden op 6 September 1947

aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

PLAATSNAAM	NAAM	ADRES	BEDRIJF
Zutphen	~~K~~ G. HONINGS	Hemonystraat 40	Ned. Spoorw.
Amsterdam	~~K~~ B. HOUTMAN		Metaal
Den Haag	~~K~~ C.M. DE BRUIJN	Jac.Catsstraat 107	Bouwwak
"	~~K~~ G.v.d.WAL	Potgieterstraat 49	"
"	~~K~~ J.J. BOT	L.v.Meerderv. 38	Aannemer
Amsterdam	~~K~~ L.A.W. HOBMA	Van Tuylplein 44 I	Damenhoedenfabr.
"	~~K~~ W. BAKKER	Ballostraat 2 III	
"	~~K~~ T. DE HARTOG	Van Houweningenstr.	Gem. Tram
"	~~K~~ G. BOSMAN	Simon Willemstr.16	Atelier
"	~~K~~ J. WANDELEE v	Nigallestraat 93 I	Bankwerker
"	~~K~~ H. J. SMIENK	Cabratstraat 17 I	Spoorbouwbedr.
"	~~K~~ C. J. PRIEM	1e. Van d. Helststr.48	G.E.B.
"	~~K~~ J. STAAMER	3e. Helmersstr. 47B	Reiziger
"	Heer en Mevr.		
"	~~K~~ Van BODEGRAVEN	Van Ostadestr.115 hs.	Typograaf
Leiden	~~K~~ DE VINK		
Amsterdam	~~K~~ T. BEERMAN	Luthersestraat 72	
"	~~K~~ Mevr. ALDERDING	Lumeystraat 46L	
"	~~K~~ DANIELS	Zaaiersgracht 2	Metaal
Den Haag	~~K~~ F. ZWENNES v	Groenteweg 113	Gem.v.H.en M.
Baarn	~~K~~ T. J. MAASSEN	J.v.Lennepstraat 55	Leraar
Amsterdam	~~K~~ K. SANDERSE	Gloriantstraat 21 III	
Amster	1529 FETLAAR	Snippelingsdijk 28	Textiel
Hengelo (O.)	~~K~~ W.DAMVELD	Aleidastraat 27	Spoor
Amsterdam	~~K~~ J. VAN WALFER ~~KNV~~	Valkenburgerstr.196 II	Meubel
Den Haag	~~K~~ K. MOLENAAR	Vreeswijkstraat 689	Ambtenaar +
Amsterdam	~~K~~ A.C. MOOSSDORFF	Fred.Hendrikplein 13	
"	914 W. CAPPEL		
Heemstede	~~K~~ Alb. DE JONG	Asterkade 30	Graf.Nijv.
Amsterdam	~~K~~ K. KLUNDERT	Simon Willemstr.14 II	Stenograaf
"	~~K~~ Zus HARSMAN	Rooseveltlaan 204	D.U.W.
Scheveningen	~~K~~ M. J. DE ROODE	Vijzelstraat 23A.	Gem.Den Haag
Amsterdam	~~K~~ J. DE GRAAF	Brouwersgracht	Van Gelder en Zn.
Amsterdam	~~K~~ P. BROUWER	Van Reigersbergenstr.	
"	1117 A. NEY	69 I	Telegraaf
"	~~K~~ L. VAN DER JAGT	Vondelstraat 92 bv.	N.A.Z.
"		Van Beuningenstraat	
"		90 III	Steenhouwerij
"	~~K~~ DE LA FOSSE	Van Beuningenstr.59	Haven
"	4280 J. VASTENHOEW	Van Hogendorpstr.117	Steenhouwerij
"	~~K~~ K. BOSMAN	Simon Willemstr.16 I	Pannenlegger
"	~~K~~ D. STEVES	Van Gentsstraat	Land.Comité
Zeeuwoude	~~K~~ J. RUYTER	Vrouwenweg 34	Pharmaceuticus
Amsterdam	~~K~~ D.C. DE JONG	Orteliusstraat 51 II	Loodgieter
Baar	~~K~~ A. JANSEN	Lange Poellaan 35	Grond en Heiwerk
Hengelo	4879 A. PIETERS 4849	Schouwinksweg 17	N.S.
Amsterdam		Rustenburgstr.144 II	
"	~~K~~ T. GOUWSWAARD	Valkenburgerstr.153	Koopman
"	~~K~~ J. LAROS	Marathonweg 30 III	
Zutphen	3614 A. VALLINGA	Roggestraat 12	Sigaren
Heemstede	~~K~~ DE JONG		
Amsterdam	~~K~~ OTTEVANGER	J.de Moorstraat 117 hs.	
"	~~K~~ J. NERIK	"	

NEDERLANDSE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.B E G I N S E L

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken.

Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, indientiek is met diktatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, verderen zij de volledige opheffing van de staat, om voor haar in de plaats te stellen: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propageren de strijd tegen, waigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

O R G A N I S A T I E V O R M.PLAATSELIJK:

- a. Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b. Bedrijfstakskern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar een persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een Bedrijfstakskern vormen.

Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.

- c. Plaatselijke Comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in z'n geheel af, doch is herkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

L A N D E L I J K

- a. Landelijk Comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- b. Raad van Toezicht. De R.v.T. bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het Congres. Ieder jaar treden periodiek ten minste 2 leden af, die gedurende twee jaren niet herkiesbaar zijn.
- c. Redactiecommissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteurs. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af doch zijn herkiesbaar.

- d. Verbindingscommissie. De V.C. bestaat uit 5 personen, te weten:
2 gedelegeerden van het Landelijk Comité.
1 gedelegeerde van de Raad v. Toezicht.
1 gedelegeerde van de Redactiecommissie.
1 gedelegeerde van de Solidariteitscommissie.
- e. Solidariteitscommissie. De S.C. wordt door het Congres gekozen.
Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland in vertegenwoordigt zijn en van de grote plaatsen moet minstens 1 lid hierin zitting hebben. Leden van het Land. Comité en van de Verbindingscomm. hebben ten alle tijden toegang tot de vergaderingen van deze commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Land. Penningmeester i.v.m. financiële problemen.

FINANCIËN.

Leden van de Bedrijfskernen betalen 1 % van hun bruto inkomen aan de Penningmeester van de Bedrijfskern. De helft van de contributie-inkomsten van de Bedrijfskern dient afgedragen te worden aan de Penningmeester van het Plaatselijk Comité.
Het Plaatselijk Comité draagt weer de helft af aan de Penningmeester van het Landelijk Comité.
De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteitsfonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

INDIVIDUËLE LEDEN.

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1 % van hun bruto inkomen aan de penningmeester van het Plaatselijk Comité. Zij kunnen tot functionaris gekozen worden in een Plaatselijk Comité of Landelijk Orgaan. In elk orgaan van de federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionaris optreden.

TAKEN VAN DE ORGANEN.

Plaatselijk.

a. Bedrijfskern.

1. Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de z.g. intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogramma te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
2. Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde acties in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict moeten worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klassenstrijd geldt.

3. Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere soortgelijke bedrijven. Parteel blijvende acties moesten gevoerd worden met middelen zoals: slow-down, sit-down, enz.
4. Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de Verbindingscommissie van de Federatie.
5. Elke Bedrijfskern dient een Correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige bedrijfskernen, zowel Plaatselijk als Landelijk, alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de Federatie dient te voeren.
Elke bedrijfscorrespondent behoort regelmatig (minstens eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflictstof, acties enz. aan de secretaris van de Verbindingscommissie te zenden.
6. Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen, behoren de kernen bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven. (Een gestencild blad kan als begin dienen).
7. Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekend gemaakt. Slechts de penningmeester en secretaris van het Plaatselijk Comité draagt hier kennis van.

b. Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a. Bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend is deze vorm de beste.

c. Plaatselijke Comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van bedrijfskernen te bevorderen, zoveel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van wat er in de bedrijven gebeurt. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw verband onderhouden met de bedrijfscorrespondenten.

De Plaatselijke secretaris behoort het Land.Comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging als van de stand van zaken in de bedrijven op de hoogte te houden.

LANDELIJK

a. Landelijk Comité

1. Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.

2. Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de bedrijfskernen onderling.
3. Het onderhouden van contact met de plaatselijke comite's en zo nodig met de bedrijfskernen.
4. Het verrichten van handelingen, die overeenkomstig zijn met het beginsel of beverderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b. Raad van Toezicht

1. De Raad beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het Solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de Solidariteitscommissie.
2. De Raad beslist uiteindelijk of een bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissingen is beroep mogelijk bij het Congres.
3. De Raad kan leden en bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen. Niet al of niet royaeren wordt beslist op het e.v. Congres.
4. De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel roeyement beslist het e.v. congres.
5. De R.v.T. treedt bij gevallen genoemd onder 1 t/m 4 in werking op verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de Federatie.

c. Redactiecommissie.

1. Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
2. Het opstellen van eventuele door het Landelijk Comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propaganda-middelen.
3. Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakingen dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d. Verbindingscommissie

1. Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen. In het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
2. Het doorgeven van deze berichten aan bedrijfskernen, die deze behoeven.
3. In het algemeen: het verzamelde dienstbaar te maken aan pers en propaganda.

SOLIDARITEITSFONDS.

a. Beheer.

Voor hulp aan slachtoffers van klasseactiviteit wordt door de Federatie een S.F. gesticht.

Het beheer berust bij de Solidariteitscommissie met hiaraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Land.Comité.

De administratie berust bij een, door de Solidariteitscommissie, aan te wijzen Administrateur.

Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Sol.commissie. In nood-gevallen kan de Administrateur onder nadere goedkeuring van de Commissie een voorlopige uitkering doen.

Over de tijdsduur van de te verlenen steun beslist de Sol.Commissie. Een beslissing van deze Commissie is slechts van kracht wanneer volledige eenstemmigheid heerst.

Beslissingen waarbij geen eenstemmigheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht wiens beslissing bindend is.

b. Hulp bij steunacties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.

De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de Federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daaraan verzoeken, of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren.

Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Sol.Comm., die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

H E T C O N G R E S

Het congres is de hoogste instantie van de Federatie.

Zij dient tenminste een maal per jaar bijeen te komen.

Wanneer 10 Bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk Comité een buitengewoon congres bijeen.

Het Landelijk Comité kan op eigen initiatief een bijzonder congres bijeen roepen.

Het congres kiest:

- a. het Landelijk Comité.
- b. de eerste maal de volledige Raad van Toezicht.
- c. de Redactiecommissie.
- d. de Solidariteitscommissie.

Het congres beslist:

- a. in beroep-zaken,
- b. over voorstellen tot wijziging van het Statuut;
- c. in alle principiële aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledental, 1 stem.

Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk congres de afgevaardigde naar het congres te kiezen.

-. -

ERRATUM

Onder: het congres kiest:

achter b te lezen: De eerste maal de volledige R.v.T., de volgende malen ieder jaar 2 leden.

-. -

MINISTERIE VAN OORLOG.
CHEF VAN DE GENERALE STAF.
Sectie G 3 B. I.D.
ZEER GEHEIM.

1787

's-Gravenhage, 22 September 1947

OPGELEED

No. 2990/47.
Bijlagen: 1.
Onderwerp: Ned. Federatie van Bedrijfskernen.

Volgno.
24 SEP. 1947
ACD/21432

BUREAU D
15.9.47

Hierbij moge ik U doen toekomen een organisatie-
schema van de Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen.

Het werd door Le Comte, werkzaam bij Nationaal
Reveil a/d Heulstraat te Den Haag, ter hand gesteld aan
een hem bekende wachtmeester der Kon.Marechaussee.

Eenzelfde exemplaar werd mij enige weken geleden
toegezonden door mijn I.O. te Amsterdam.

HOOFD SECTIE G. 3 B.,
De Kolonel v/d Generale Staf,

P.M.H. Tielens

P.M.H. Tielens.

Typ. GK.
Coll. *H*

Aan:
Hoofd C.V.D.,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.-

De Heer v.d. Neervoort.

C. V. D.

Vriezenveen, 24 September 1947.

OW 787

Br.No.150/-47-Geheim.

Onderwerp: "Tj. Huisman en echt^e."

Voligno.
26 SEP. 1947
ACD/21510

OP KAART
ACD: W
D: 47.51
PAR: E

18399 in O.D. 13

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge be-
leefd het volgende te berichten.

Bij mijn schrijven No.118/-47-Geheim, dato 14 Ju-
li 1947, betrekking hebbende op een te Hengelo gehouden
vergadering van Spartacus e.a., was een verslag van deze
vergadering gevoegd. In dit verslag werd een omschrijving
gegeven van een persoon, die op deze vergadering angespro-
ken werd met de naam "TJED", alsmede van diens echtgenote.

Na overleg met de I.D. Enschede is komen vast te
staan dat zeer waarschijnlijk met deze beide personen ge-
doeld worden:

- X1 | HUISMAN, Tjeerd, geboren te Sneek, 15-6-12, van beroep wever
werkzaam bij de firma Nico ter Kuijle te Enschede, geen
kerkgenootschap, wonende te Enschede, Grevestraat 18 en
- X | LASSCHE, Maria, geboren te Lonneker, 28-9-11, echtgenote
van voornoemde Tj.Huisman.

J.

A a n
de Heer HOOFD van de
C. V. D.
's-GRAVENHAGE.

KABINET VAN DEN
MINISTER-PRESIDENT

Antwoord te richten aan den
Regeringscommissaris in Al-
gemeenen Dienst.

Plein 1813 nr. 4, Den Haag

U 6726 - C 56 KH 1.

vh

⊕ 's-Gravenhage,
Plein 1813, No. 4

25

OPGELEGD

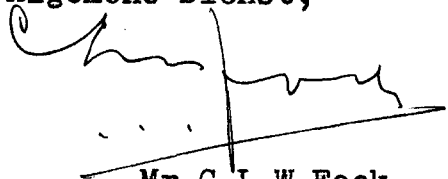
25 Sept. 1947.
30 SEP 1947
ACD/21592.

B

VERTROUWELIJK.

Ik moge U hiernevens aanbieden
een rapport in duplo over de Internationale
Federatie van Bedrijfskernen, hetwelk ik
van bevriende zijde ontving en dat U
wellicht zal interesseren.

De Regeringscommissaris
in Algemene Dienst,

Mr. C.L.W. Fock.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	30-9-47

De HoogEdelGestrenge Heer Mr.L.Einthoven,
Centrale Veiligheids Dienst,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

De Internationale Federatie van Bedrijfskernen werd, voor zover het Nederland betreft, opgericht op 24 Augustus 1947 gedurende een daartoe strekkende vergadering van belanghebbenden te Amsterdam. Aan deze vergadering ging het volgende vooraf: Op 16 Februari 1947 had te Amsterdam een bespreking plaats tussen vertegenwoordigers van :

1. De Nieuw Economische Beweging uit Rotterdam ;
2. De Vrije Socialistische Vereniging ;
3. De Communistenbond "Spartacus" ;
4. De Nederlandse Bond van Vrije Socialisten ;
5. De Bellamy verenigingen ;
6. Leden van de oppositiegroep van de Eenheidsvakcentrale.

Deze bespreking vond plaats op aandrang van het geschorste bestuurslid der E.V.D.: Leo ter Laare te Amsterdam, en had ten doel te komen tot een federatief verband van bovengenoemde verenigingen.

Er werd besloten een commissie samen te stellen, zich noemende : "Voorbereidend Comité Samenwerkende Organisaties". In dit comité namen zitting :

1. J. Bijlsma te Rotterdam voor de Nieuw Economische Beweging ;
2. K. Klundert te Amsterdam voor de Vrije Socialisten Vereniging ;
3. B. Nansink te Amsterdam voor de Communistenbond "Spartacus" ;
4. A. Ney te Amsterdam voor de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten
5. A. de Groot te Rotterdam voor de Bellamy verenigingen ;
6. L. ter Laare te Amsterdam voor de oppositiepartij in de E.V.C.

De samenwerkende groepen zouden elk voor zich hun zienswijze aangaande de statuten en doelstellingen van de nieuw te vormen werkgemeenschap, schriftelijk uitwerken en indienen bij de secretaris van het comité, genoemde L. ter Laare.

Ondanks het feit, dat hierover meerdere malen werd geschreven door de secretaris, verzuimden enige groepen om deze eerste verplichting na te komen. Door deze en andere oorzaken werd het onderlinge contact min of meer verbroken en was er spoedig van de voorgenomen samenwerking tussen de verschillende organisaties vrijwel geen sprake.

Alleen het contact tussen de Vrije Socialisten Vereniging "Spartacus" en de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten, dat ook reeds voordien bestond, bleef bewaard. Genoemde groepen trachtten te komen tot een Bond van Revolutionaire Propagandakernen in de Bedrijven: "Arbeiderseenheid", welke naam later door het voorlopig gevormd comité werd gewijzigd in : "Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen".

Zoals reeds boven werd vermeld, vond de definitieve oprichtingsvergadering plaats op Zondag 24 Augustus 1947 in het Parkhotel te Amsterdam, waar 47 afgevaardigden van de drie groeperingen uit het gehele land aanwezig waren en bovendien twee Belgen. Op voorstel van de beide laatsten kreeg de nieuwe organisatie de naam: Internationale Federatie van Bedrijfskernen, terwijl voorts het volgende aangaande haar beginsel en organisatievorm werd vastgesteld :

Beginsel:

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om te komen tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is. Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met de dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de Staat, om voor haar in de plaats te stellen : bedrijfsorganisatie, coöperatie, consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propageren de strijd tegen, weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet verantwoorde productie.

Organisatievorm.

Plaatselijk.

- a. Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b. Bedrijfstakskern. Indien ingelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar één persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een bedrijfstakskern vormen. Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.
- c. Plaatselijke comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in zijn geheel af, doch is herkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

Landelijk.

Ingesteld zijn o.a.: een landelijk comité, een raad van toezicht, een redactiecommissie, een verbindingscommissie en een solidariteitscommissie.

Taken van de Organen.

De bedrijfskern heeft tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de zgn.intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogram te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen en te helpen bevorderen. De door de arbeiders zelf gewilde acties moeten in het algemeen ondersteund worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste phase in de klassenstrijd geldt.

Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere bedrijven. Kleine acties moeten worden gevoerd met middelen zoals : slowdown, sit-down enz.

Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook van andere bedrijven, hun verschaft door de verbindingscommissie der Federatie.

De bedrijfstakskern en de plaatselijke comité's hebben ten aanzien van het activeren der arbeiders in de zin van het beginselprogram een vrijwel gelijke taak als de kernen zelve, doch dienen tevens om contact tussen de verschillende bedrijven, landelijk en plaatselijk te bevorderen. Een en ander in samenwerking met de verbindingscommissie, die belast is met het verzamelen en ordenen van berichten, in het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders. Een door de Federatie gesticht Solidariteitsfonds dient om hulp te kunnen verlenen aan slachtoffers van klasse-activiteit. De uitgaven hiervan worden bepaald door de solidariteitscommissie. Tevens dient dit fonds om arbeiders te steunen in hun acties. Evenwel zal financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders bij voorkeur geschieden door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.

De leden der kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met steunlijsten van de Federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken, of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren. Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Solidariteitscommissie, die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

De hoogste instantie in de Federatie wordt gevormd door het Congres. Het Congres dient minstens één maal per jaar bijeen te komen. Op de reeds eerder vermelde congresvergadering van 24 Augustus 1947 vond de verkiezing plaats van het landelijk Comité.

Voorzitter van dit comité werd: L.J.Bot, wonende te Den Haag;
 Secretaris " " " " C.J.H.Poppe, wonende te Amsterdam;
 Penningmr. " " " " L.van der Jagt, wonende te Amsterdam.

Tot leden der redactiecommissie werden gekozen:

- * ~~KV~~ T.J. Maassen, wonende te Baarn;
- * ~~KV~~ L.E. Hagen, wonende te Amsterdam;
- * ~~KV~~ Th. Harsman, wonende te Amsterdam;
- * ~~KV~~ C.J.H. Poppe, wonende te Amsterdam/

Tot leden der solidariteitscommissie werden gekozen :

- * ~~KV~~ Fetlaar, wonende te Deventer;
- * ~~KV~~ A. Pieters, wonende te Hengelo (0);
- * ~~KV~~ J.M. de la Fosse, wonende te Amsterdam ; -
- * ~~KV~~ J. Vastenhouw, wonende te Amsterdam ;
- * ~~KV~~ H.J. Smienk, wonende te Amsterdam ;
- * ~~KV~~ B. Nanxink, wonende te Amsterdam ;
- * ~~KV~~ K. Molenaar, wonende te Den Haag. —

Den Haag, 13 September 1947.

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

De Internationale Federatie van Bedrijfskernen werd, voor zover het Nederland betreft, opgericht op 24 Augustus 1947 gedurende een daartoe strekkende vergadering van belanghebbenden te Amsterdam. Aan deze vergadering ging het volgende vooraf: Op 16 Februari 1947 had te Amsterdam een bespreking plaats tussen vertegenwoordigers van :

1. De Nieuw Economische Beweging uit Rotterdam ;
2. De Vrije Socialistische Vereniging ;
3. De Communistenbond "Spartacus" ;
4. De Nederlandse Bond van Vrije Socialisten ;
5. De Bellamy verenigingen ;
6. Leden van de oppositiegroep van de Eenheidsvakcentrale.

Deze bespreking vond plaats op aandrang van het geschorste bestuurslid der E.V.D.: Leo ter Laare te Amsterdam, en had ten doel te komen tot een federatief verband van bovengenoemde verenigingen.

Er werd besloten een commissie samen te stellen, zich noemende : "Voorbereidend Comité Samenwerkende Organisaties". In dit comité namen zitting :

1. J. Bijlsma te Rotterdam voor de Nieuw Economische Beweging ;
2. K. Klundert te Amsterdam voor de Vrije Socialisten Vereniging ;
3. B. Nansink te Amsterdam voor de Communistenbond "Spartacus" ;
4. A. Ney te Amsterdam voor de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten
5. A. de Groot te Rotterdam voor de Bellamy verenigingen ;
6. L. ter Laare te Amsterdam voor de oppositiepartij in de E.V.C.

De samenwerkende groepen zouden elk voor zich hun zienswijze aangaande de statuten en doelstellingen van de nieuw te vormen werkgemeenschap, schriftelijk uitwerken en indienen bij de secretaris van het comité, genoemde L. ter Laare.

Ondanks het feit, dat hierover meerdere malen werd geschreven door de secretaris, verzuimden enige groepen om deze eerste verplichting na te komen. Door deze en andere oorzaken werd het onderlinge contact min of meer verbroken en was er spoedig van de voorgenomen samenwerking tussen de verschillende organisaties vrijwel geen sprake.

Alleen het contact tussen de Vrije Socialisten Vereniging "Spartacus" en de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten, dat ook reeds voordien bestond, bleef bewaard. Genoemde groepen trachtten te komen tot een Bond van Revolutionnaire Propaganda-kernen in de Bedrijven: "Arbeiderseenheid", welke naam later door het voorlopig gevormd comité werd gewijzigd in : "Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen".

Zoals reeds boven werd vermeld, vond de definitieve oprichtingsvergadering plaats op Zondag 24 Augustus 1947 in het Parkhotel te Amsterdam, waar 47 afgevaardigden van de drie groeperingen uit het gehele land aanwezig waren en bovendien twee Belgen. Op voorstel van de beide laatsten kreeg de nieuwe organisatie de naam: Internationale Federatie van Bedrijfskernen, terwijl voorts het volgende aangaande haar beginsel en organisatievorm werd vastgesteld :

Beginnel:

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om te komen tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is. Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met de dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de Staat, om voor haar in de plaats te stellen : bedrijfs-organisatie, coöperatie, consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propaganderen de strijd tegen, weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet verantwoorde productie.

Organisatievorm.

Plaatselijk.

- a. **Bedrijfskern.** Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b. **Bedrijfstakskern.** Indien ingelijksortige bedrijven in elk bedrijf maar één persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een bedrijfstakskern vormen. Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.
- c. **Plaatselijke comité's.** Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in zijn geheel af, doch is herkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

Landelijk.

Ingesteld zijn o.a.: een landelijk comité, een raad van toezicht, een redactiecommissie, een verbindingscommissie en een solidariteitscommissie.

Taken van de Organen.

De bedrijfskern heeft tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de zgn. intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogram te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen en te helpen bevorderen. De door de arbeiders zelf gewilde acties moeten in het algemeen ondersteund worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste phase in de klassenstrijd geldt.

Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere bedrijven. Kleine acties moeten worden gevoerd met middelen zoals : slowdown, sit-down enz.

Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook van andere bedrijven, hun verschaft door de verbindingscommissie der Federatie.

De bedrijfstakskern en de plaatselijke comité's hebben ten aanzien van het activeren der arbeiders in de zin van het beginselprogram een vrijwel gelijke taak als de kernen zelve, doch dienen tevens om contact tussen de verschillende bedrijven, landelijk en plaatselijk te bevorderen. Een en ander in samenwerking met de verbindingscommissie, die belast is met het verzamelen en ordenen van berichten, in het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders. Een door de Federatie gesticht Solidariteitsfonds dient om hulp te kunnen verlenen aan slachtoffers van klasse-activiteit. De uitgaven hiervan worden bepaald door de solidariteitscommissie. Tevens dient dit fonds om arbeiders te steunen in hun acties. Evenwel zal financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders bij voorkeur geschieden door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.

De leden der kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met steunlijsten van de Federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken, of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren. Zodanige lijsten worden uitgegeven, door de Solidariteitscommissie, die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

De hoogste instantie in de Federatie wordt gevormd door het Congres. Het Congres dient minstens één maal per jaar bijeen te komen. Op de reeds eerder vermelde congresvergadering van 24 Augustus 1947 vond de verkiezing plaats van het landelijk Comité.

Voorzitter van dit comité werd: L.J.Bot, wonende te Den Haag;
Secretaris " " " " C.J.H.Poppe, wonende te Amsterdam;
Penningw. " " " " L.van der Jagt, wonende te Amsterdam

Tot leden der redactiecommissie werden gekozen:

T. J. Maassen, wonende te Baarn;
L. E. Haven, wonende te Amsterdam;
Th. Harman, wonende te Amsterdam;
C. J. H. Poppe, wonende te Amsterdam/

Tot leden der solidariteitscommissie werden gekozen :

Fetlaar, wonende te Deventer;
A. Pieters, wonende te Hengelo (O);
J. M. de la Fosse, wonende te Amsterdam ;
J. Vastenhout, wonende te Amsterdam ;
H. J. Smeek, wonende te Amsterdam ;
B. Napink, wonende te Amsterdam ;
K. Molenaar, wonende te Den Haag.

Den Haag, 13 September 1947.

I.D.
J E N H A A G.

Doss.128/4.

BUREAU B	
OPGELEGD	
Nummer:	
~~ZEER GEHEIM~~	13-10-47

Volgno.
9 OCT. 1947
ACD/L1989

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN (Afd. Den Haag).

Naar aanleiding van het te Amsterdam, gehouden oprichtingscongres van de ~~Internationale Federatie van Bedrijfskernen~~, werd op Donderdag, 25 September 1947, om 20 uur in het Volksgebouw aan de Prinsegracht alhier, een vergadering gehouden, teneinde te komen tot de oprichting van een Afdeling Den Haag van bovengenoemde organisatie.

Aanwezig waren 19 personen.

De vergadering werd geopend door de bekende Vrije socialist:

K.V.I

Jelle SCHOONLINGEN, geboren te Menaldumadeel, 23 Januari 1874, koopman, wonende Loosduinsekade 84 alhier.

Schoonlingen hette de aanwezigen welkom en verzocht hun aandacht voor het uit te brengen verslag van het oprichtingscongres van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Hij gaf vervolgens het woord aan:

K.V.I

Cornelis Hendricus DE BRUIJN, geboren te 's-Gravenhage, 5 April 1918, van beroep stucadoor, wonende Jacob Catsstraat 107 alhier.

De Bruijn vervult in de afdeling 's-Gravenhage van de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten (N.B.V.S.) de functie van 2e. secretaris, is voorzitter van het zangkoor "LIBERTAS" en is voorlopig belast met de functie van secretaris van de Afdeling 's-Gravenhage, van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Het door De Bruijn opgestelde congresverslag luidde als volgt (zie bijlage).

Na dit verslag werden door enige bezoekers vragen gesteld, die door:

K.V.I

Lambertus Johannes BOT, geboren te Amsterdam, 28 Mei 1897, bouwkundige, wonende Laan van Meerdervoort, landelijk voorzitter van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen, werden beantwoord.

Hierna gaven vijftien der aanwezigen zich op als lid van de afdeling Den Haag van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Besloten werd binnenkort een nieuwe vergadering te houden, waarop een bestuur zal worden gekozen.

Verzonden op 9 October 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

f 38

D
ma 2061/05787

Congresverslag van het op 24 Augustus 1947 gehouden oprichtingscongres van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

KV1
Kam. PRIEM opent namens het voorlopig comité het congres. Het is mij een genoegen, aldus spreker, eindelijk een congres te kunnen openen, dat tot doel heeft het bespreken en oprichten van een bond van revolutionaire bedrijfskernen. De geschiedenis der vakcentrales onder de loupe nemend, komt spreker tot de conclusie, dat deze, als revolutionaire strijd organisatie heeft afgedaan. Wij gaan thans, aldus Priem, het fundament leggen, om te komen tot overname der bedrijven. Wij moeten begrijpen, dat wij thans een organisatie gaan stichten, die tot doel zal hebben, dat grond- en productiemiddelen in handen der gemeenschap komen. Na onze Belgische kameraden welkom geheten te hebben, verklaart Priem het congres voor geopend.

Door het voorlopig comité wordt BOT candidaat gesteld om als congresvoorzitter te fungeren. Na candidatuur aangenomen te hebben en door de vergadering gekozen te zijn, neemt kam.Bot het voorzitterschap van Priem over.

Bot wijst de vergadering op de feiten der laatste tijd, in bijzonder Indonesië. Ook thans hebben de bestaande vakbonden hun onmacht bewezen. Ik ben er van overtuigd, aldus spreker, dat in de arbeiders de geest van verzet leeft, maar door hun opvoeding zullen zij niet eerder in actie komen, dan wanneer hun leiders hun dat beveelt. Vele kameraden der diverse organisaties hebben met elkaar overlegd, op welke wijze men het best kon komen tot de bedrijfsorganisatie. De resultaten van deze besprekingen, aldus spreker Bot, hebben tot dit congres geleid. Wij hebben thans tot taak om definitief een bedrijfsorganisatie te stichten en met elkaar het beginsel en organisatievorm te bespreken, ik hoop, aldus spreker, dat men de besprekingen met het oog op de agenda kort en zakelijk zal houden.

KV1
POPPE krijgt dan de gelegenheid zijn inleiding te houden. Spreker begint zijn inleiding met mede te delen, welke plaatsen op het congres vertegenwoordigd zijn. Hij spreekt zijn genoegen uit over het feit, dat 2 Belgische kameraden en het landelijk comité der V.S.V. aan de besprekingen zullen deelnemen. Spreker wijst er op, dat dit geen bijeenkomst is van de diverse organisaties, maar een vergadering van kameraden, die met elkaar willen bespreken de te volgen strijdwijze. Wij moeten de gedachte uit ons bannen, dat wij hier bijeen zijn om een nieuwe vacentrale te stichten. Wij zullen de zelfbeweging der arbeiders moeten bevorderen. De zelfbeweging der arbeiders, die niet alleen de strijd tegen de huidige maatschappelijke vorm zal hebben te voeren, maar ook tegen de vakcentrales en hun bonzen. Wij, aldus Poppe, die hieraan deel zullen nemen, moeten beseffen, dat men steeds meer tegenover de vakcentrales komt te staan. Het gaat er niet om, om een oppositie beweging te stichten, maar om de arbeiders bewust te maken en er steeds op te wijzen, dat zij strijdbaar moeten zijn. Daar het maatschappelijk stelsel zich steeds wijzigt, zal ook de strijdwijze der arbeiders moeten wijzigen. Was vroeger een partiele staking mogelijk, thans zal hij gevoerd moeten worden tegen het stelsel in zijn geheel. Onze bedrijfsactie zal uit moeten groeien tot klasse-actie.

-Daarom-

Daarom is het nodig, dat de arbeiders met elkaar in contact staan om te weten, wat in de andere bedrijven leeft en hoe daar gewerkt wordt.

Wij moeten propaganda-kernen zijn, waarbij ons duidelijk voor ogen zal moeten staan, dat de bevrijding van de arbeiders, het werk van de arbeiders zelf zal zijn.

Het program, aldus Poppe, is voor deze vergadering niet bindend, maar bedoeld als een leidraad. Spreker eindigt zijn inleiding met de hoop uit te spreken, dat wij begrip voor elkaar zullen hebben, als deel der arbeiders-klasse zullen wij ons in moeten zetten om te komen tot strijdcomité's.

K.N.V. ↓
V.V. ↓
Naar aanleiding van de inleiding merkt kam. FALLINGA op, dat de E.V.C. op hun congres een motie had aangenomen, dat, in geval van oorlog met Indonesië, de algemene staking geproclameerd zou worden. Hij is van mening, dat leden van de kernen, ook lid van de vakbeweging kunnen blijven. KLUNDERT heeft niet gehoord, wat de kernen nu eigenlijk moeten propageren. Wij moeten in onze propaganda er op wijzen, welk gevaar er dreigt in de loonstrijd en er op wijzen, dat wij ons klaar moeten maken om de bedrijven over te nemen.

K.N.V. ↓
Kam. MOLENAAR is van mening, dat de organisatievorm, zoals hij hier beschreven staat, het gevaar inhoud, een vakcentrale te worden. Wij moeten hier vastleggen, wat wij willen. Hij haalt de alinea aan, waarin staat, dat men zo mogelijk een blad uit zal geven. Wij moeten niet praten, aldus Molenaar, over zo mogelijk, maar dat blad moet komen. Wij zijn niet begrepen door de arbeiders, dit moet door middel van ons blad veranderen. En wanneer wij met ons blad propaganda hebben gemaakt, dan kunnen wij pas overgaan tot het vormen van comité's.

K.V. ↓
DANIELS, die jarenlang in de vakcentrales heeft verkeerd, moet helaas constateren, dat de arbeiders hardleers zijn. Het zal moeilijk zijn om bedrijfskernen te stichten. Hij juicht het toe, dat men dit congres houdt, maar wij moeten goed overwegen, dat er veel werk voor ons te doen zal zijn. De arbeidersbeweging is verknoeid, laten wij waken voor reformisme.

K.V. ↓
MAASSEN is van mening, dat er verschil van mening is over de wijze, waarop wij de strijd moeten voeren.

Loonstrijd of politieke strijd.

Maassen ziet in loonstrijd een ontheffing van de loonstop. De loonstrijd zal pas afgelopen zijn, als het voor de arbeiders niet meer nodig zal zijn hun arbeidskracht te verkopen. Wat moeten wij zijn, aldus Maassen, propaganda of strijdkernen.

Poppe, die diverse sprekers beantwoordt, merk op, dat men toch een zekere reserve in acht moet nemen bij leden, die ook lid van de vakbond blijven. Zijn zij door hun betrekking verplicht conventioneel georganiseerd te zijn, dan is er geen enkel bezwaar. Hij waarschuwt tegen het idee, dat ieder maar lid kan worden, maar zij zullen terdege van ons idee doordrongen moeten zijn. Als er door enkele wordt gevraagd, hoe onze strijdwijze zal zijn, dan kunnen wij deze alleen in grove lijn uitstippelen. Bij een eventueel conflict zullen wij pas kunnen bepalen, hoe onze houding zijn zal. Voor wij in een bedrijf in staking zullen gaan, zullen wij ons eerst op de hoogte moeten stellen met de andere bedrijven om een zo groot mogelijke kans van slagen te hebben. Hij haalt dan als voorbeeld een bedrijf aan, waarin de arbeiders de patroon mededeelden en ook uit-

voerden, hoe zij zouden werken. De geest van zelfbeschikking is bij vele arbeiders aanwezig, laten wij deze stimuleren. Voor politieke stakingen waarschuwt hij. Wij leven in klassen, aldus Poppe en bij strijd zullen wij een georganiseerd apparaat tegenover ons vinden. Wij zullen dan pas kans van slagen hebben, als wij solidair zijn met elkaar.

P a u z e

Na de pauze gaat men over tot behandeling van de beginselverklaring.

Priem merkt op, dat ook zij, die ons politiek inzicht niet delen, lid kunnen worden van de kernen. Wat de laatste regel betreft, merkt Priem op, dat als de patroons dit zullen lezen, de leden van de kernen gauw op straat gezet zouden worden en zag deze laatste zin graag vervallen.

Fallinga is van mening, aan de hand van de praktijk, Coöp. en Consumptiegemeenschappen te laten vervallen.

K.V.
K.V. DE RUYTER zag graag, dat er gesproken werd over arbeidersklasse in plaats van bevolking.

PIETERS is van mening, dat wij niet het orgaan moeten zijn, wat leiding geeft, maar propaganda kernen.

Maassen verklaart zich tegen de beginselverklaring. Er moet duidelijk in uitkomen, wat de arbeiders willen. Wij strijden, aldus spreker, voor de arbeiders en niet voor de bevolking.

Poppe, de sprekers beantwoordend, merkt op, dat de beginselverklaring is geboren uit de diverse organisaties. Zij is inderdaad voor verbetering vatbaar. Hij meent, dat waar men spreekt over volk, dit verandert kan worden in arbeiders of werkers. Wij weten, dat niet in zijn geheel tot uiting is gekomen, wat de arbeiders willen, maar wij moeten iets hebben om van uit te gaan. Er zal, aldus Poppe, meer aandacht aan besteed moeten worden.

K.N.V. Wat de Coöp. en dergelijke betreft, merk spreker op, dat daar niet aan is gedacht, in de vorm, zoals wij die thans kennen. Ook hij is van mening met AMSTER, dat de laatste regel vervallen moet.

Maassen vraagt, welke productie in deze maatschappij verantwoord is.

Bot is van mening, dat het moeilijk is om het beginsel hier uit te werken. Het ligt er ook aan hoe men deze verklaring leest. Want het is toch ook zo, aldus Bot, dat de gehele bevolking wordt uitgebuit. Hij is van mening, dat wij een redactie commissie moeten samenstellen, die, rekening houdend met de geest der vergadering, de beginselverklaring moet herzien en veranderen. Er zullen meerdere congressen komen en kunnen dan zorgen, dat op het eerstkomende congres, de verklaring in de geest der vergadering is veranderd.

Ook Maassen is van mening, dit als een voorlopige verklaring aan te nemen en een redactie commissie te benoemen.

Het congres keurt deze gang van zaken goed en benoemt als redactie commissie ~~xxxxxxxxxxxx~~ de kam. Priem, Bot, HAGEN De Ruyter en Maassen.

In bespreking komt organisatie-vorm. Fallinga meent plaatselijke comité's niet in zijn geheel af te laten treden, maar ieder jaar één.

Bot is van mening, dat zij af moeten treden, om steeds nieuw bloed in de commissie te krijgen.

Poppe is van mening, dat men de arbeiders het recht moet laten om steeds nieuwe comité's te benoemen, dit is

aldus Poppe, een kwestie van beginsel.

SCHALEN is van mening het aftreden niet verplicht te moeten stellen.

Pieters meent, dat men bij verplicht verwisselen gauw zonder kader komt te zitten.

Belg K. merkt op, dat men het recht moet hebben om, indien nodig, iedere dag een commissie-lid af te zetten en niet dat men daar een jaar mee moet wachten.

Ook Molenaar is van mening, dat de arbeiders zelf moeten beslissen.

Poppe spreekt zich uit voor zelfwerkzaamheid. Zij moeten het recht, om als de kernen dit nodig achten, de comité's vervangen.

Molenaar vindt de raad van toezicht onnodig. Wij halen met de raad van toezicht de vakbewegingstendenz in huis.

VAN d. WAL en DE JONG vragen wat de raad van toezicht eigenlijk tot doel heeft.

Poppe verklaart, dat zij de raad van toezicht in het leven hebben geroepen, om een instrument te hebben om, indien nodig, het Landelijk Comité op de vingers te tikken. Schalen is van mening, dat, als deze raad vervalt, zij geen toezicht op het landelijk comité uit kunnen oefenen.

HARSMAN deelt mede, dat zij er de clause bij hebben gemaakt, dat ieder jaar twee leden af moeten treden. In de eerste plaats om te voorkomen, dat men naar willekeur zou gaan handelen en ten tweede om steeds frisse krachten in de raad te krijgen.

Molenaar is van mening, dat de arbeiders zelf het Landelijk Comité vormen en dus de raad van toezicht overbodig is. Hij blijft van mening, dat wij door deze clause in de vakbond blijven zitten.

Belg.K. is van mening, dat de Antwerpse kameraden zullen vallen over verplicht aftreden.

Priem merkt op, dat Molenaar er een principe zaak van maakt. Maar, aldus Priem, bekijkt het ook eens anders. De raad van toezicht wordt niet samengesteld van bovenaf, maar van onderop. Laat het idee vakbond toch varen.

KLUNDERT zet dan uiteen, dat het zo gaat in het N.V.V. ook en de resultaten zien wij.

Harsman vraagt hoe men dan denkt het landelijk comité bij een eventuele misstap direct te kunnen verwijderen zonder raad van toezicht.

Pieters spreekt als zijn mening uit, dat de raad van toezicht moet verdwijnen.

Schalen meent, dat men te veel angst heeft voor de vakcentrales. Er moet, aldus spreker, een orgaan zijn, dat de mogelijkheid heeft het Landelijk comité te schorsen.

Poppe kent de bezwaren, die zijn gerezen. Spreker meent een oplossing gevonden te hebben. Als wij, aldus spreker Poppe, de eerste vier punten laten vervallen en één punt aanhouden, waarin beschreven staat, dat de raad van toezicht besluiten af kan keuren, kan schorsen en het recht heeft een congres bijeen te roepen.

Harsman is van mening, dat als dit aangenomen zou worden, de raad van alles, wat dan in de kernen gebeurt, op de hoogte gehouden moet worden. Dit zal een hopeloos werk zijn.

Maassen merkt op, dat het Landelijk Comité door het congres voor een jaar gekozen worden. Spreker is van mening, dat de kernen het Landelijk Comité kiezen en zonedig terug roepen.

Molenaar doet het voerstel, dit punt te laten rusten tot het volgend congres. Het dit jaar zonder raad van toezicht-

-zicht-

alleen
van Wal / V.V.

zicht te doen en het volgend jaar, haar wenselijk te bespreken.

Het congres keurt dit voorstel goed.

In bespreking komt financiën.

Pieters vindt dat 1% een te hoge bijdragen is.

Molenaar is van mening, dat als wij dit lager gaan stellen, het Landelijk Comité in geldnood komt te zitten.

Schalen: Men zal dit plaatselijk moeten regelen. Als er in een afdeling mensen zijn, die hier niet aan kunnen voldoen, dan zal daar een modus voor gewonden moeten worden.

Alzo wordt besloten.

Individuele leden.

D. DE JONG vraagt of met niet-werknemers, werkgevers bedoelt wordt. Antwoord menen, dat er geen patroons bestaan, die niet uitbuiten. Als zij zelfstandig zijn, kan er ons inziens geen bezwaar tegen hun lidmaatschap zijn. Een patroon leeft van de arbeidskracht van anderen. Wij zullen deze kwestie van geval tot geval moeten behandelen.

Molenaar juicht het toe, wanneer/zelfstandigen zijn, die onze revolutionnaire idee zijn toegedaan. Laten wij ons eens afvragen, waarom velen zelfstandig zijn gaan werken.

Ook Priem is van mening, dat deze kwestie van geval tot geval moet bekeken dient te worden.

Fallinga is van mening, dat als wij de zelfstandige uitsluiten, wij ze af zullen stoten.

D. de Jong meent het woord niet-werknemers te moeten veranderen in zelfstandigen.

Laten wij dan, aldus Poppe, inplaats van toetreden, zetten kunnen worden toegelaten.

Het congres verklaart zich accoord.

Taken van de organen worden goedgekeurd.

Solidariteitsfonds.

Fallinga zag graag, dat steunlijsten werd veranderd in steunmateriaal en dat het woord administrateur wordt 2e. secr.

Het congres:

Maassen geeft een uiteenzetting hoe in de E.V.C. het congres de hoogste instantie is en hoe dat op ergelijke wijze wordt misbruikt. Niet het congres moet de hoogste instantie zijn, maar de arbeiders. Wij moeten, aldus spreker Maassen, de directe afzetbaarheid toepassen.

Priem begrijpt/niet goed. Als het congres niet de hoogste instantie is, wie is het dan wel? Als spreker het over het Landelijk Comité had gehad, had hij hem begrepen, maar nu niet.

Fallinga vindt het nodig, dat er staat, ieder jaar een congres. Hij meent, dat er een congres gehouden moet worden, wanneer dat nodig is.

Poppe zegt, dat wij met de huidige vorm van congresseren, zolang de kernen nog niet werken, genoeg moeten nemen. De kernen zijn de hoogste instanties.

LA VOSSE meent toch, dat het zo is, dat iedere kern een afgevaardigde met opdracht naar een congres stuurt. Wij behoeven ook niet bang te zijn voor beïnvloeding, want zij hebben zich aan hun opdracht te houden.

Wat betreft de zin "het congres kan bijeengeroepen worden, wanneer 10 kernen uit 10 plaatsen dat wenselijk achten" zag hij graag vermindert.

Ook Schalen is van mening, dat op een congres de kernen

K.V.

/ er

/Maassen

K.V.

de balans opmaken.

K.Y. A. DE JONG meent te begrijpen, dat er angst bestaat voor beïnvloeding van de congresleden door het Landelijk Comité.

Bij het syndicalistische vakverbond in Spanje, bestaat deze mogelijkheid niet, aldus spreker. Bij ieder congres daar gehouden, treedt het bestuur in zijn geheel af en wordt een congresvoorzitter gekozen. Het bestuur heeft dan niets anders te doen, dan alle gevraagde inlichtingen te verstrekken. Op deze wijze is van beïnvloeding geen sprake.

Dat mag nu wel waar zijn, aldus Maassen, men hield zich daar ook niet altijd aan. Maar de kernen moeten in staat zijn om hun vertegenwoordiger uit het Landelijk Congres terug te roepen, wanneer zij dit nodig achten. De kernen moeten over alle macht kunnen blijven beschikken en er mag daar boven geen apparaat staan, wat hun de weg af kan snijden, dan pas krijgen wij een organisatie van onder op. Principeel moeten wij voor afzetbaarheid zijn.

Bot vraagt, wanneer een comité-lid niet aan de eisen voldoet, wie heeft dan het recht om hem af te zetten. Rotterdam, Amsterdam of Den Haag. Of zullen daar de landelijke kernen in congres bijeen over hebben te beslissen.

Klundert stelt de vraag of het congres, de arbeiders de weg wijst, die zij moeten volgen om te strijden? Op het antwoord, neen, antwoordt hij, welnu dan zijn de arbeiders toch vrij.

Molenaar is van mening, dat, wanneer een functionaris bij een actie niet voldoet, dan moet men hem kunnen verwijderen.

Schalen stelt vast, dat bij een der-gelijk conflict een functionaris voor een kern wel fout kan zijn, maar voor vele andere niet.

A. de Jong stelt vast, dat het een onmogelijk is, om tussentijds een bestuurder terug te roepen.

Poppe meent ook, dat wij het aantal kernen, nodig om een congres bijeen te roepen, moeten beperken. Dat het congres zijn leiding kiest en afzet.

Priem vraagt of het zo is, dat bedrijfstakkernen in een bedrijf ieder een aparte kern vormen, of dat zij resorteren onder de bedrijfskern.

La Vosse is van mening, dat bedrijfstakkernen niet nodig zijn, in één bedrijf één kern.

Poppe ziet geen bezwaar om in grote bedrijven verschillende bedrijfstakkerken te vormen.

Priem merkt op, behoudens zij geen deel uitmaken van een bedrijfskern.

Overgegaan wordt tot verkiezing Landelijk Bestuur.

Fallinga stelt voor om uit alle afdelingen één man in het Landelijk Comité te benoemen.

Molenaar is van mening het voorlopige comité te laten zitten.

Poppe maakt hier ernstig bezwaar tegen met het oog op vele andere werkzaamheden.

Gekozen de volgende kameraden:

BOT 1e. voorzitter;

PRIEM 2e. "

POPPE 1e. secretaris;

SCHALEN 2e. secretaris;

K.V. / JAGT 1e. penningmeester;

K.V. / NEY 2e. "

In de redactie-raad:

/// L. HAGEN, T. MAASSEN, T. HARSMAN.

V.N.V.

P.D. 4001

K.N.U.

K.V.

Solidariteitscommissie:

4 stuk 1
V. V. VETH, PIETERS, LA VOSSE, VASTENHAUW, SMIENK, NANSINK,
MOLENAAR en NEY.   *KV*   *KV*   *KV*

Naam organisatie:

Besloten de organisatie te nomen:

Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Onze Antwerpse kameraad deelt mede, dat in België met ernst is kennis genomen van de berichten, die uit Holland kwamen over het oprichten van een bedrijfskernen organisatie. Wij zijn daarom ook in België reeds overgegaan tot het vormen van bedrijfskernen. Bij vele arbeiders in België is de geest goed en wij zullen er aan arbeiden, dat wij spoedig in België een organisatie krijgen.

Fallinga meent in staat te zijn, als hem een visum wordt verstrekt, in Duitsland ook enige contactpunten te kunnen legen.

Maassen vraagt of kan worden medegedeeld, in welke plaatsen, of er kernen aanwezig zijn en hoe groot deze zijn. De diverse delen dan mede hoeveel en hoe groot het aantal kernen in hun afdeling zijn.

Schalen deelt dan nog mede, in welke plaatsen kernen gevormd zijn, die niet op het congres vertegenwoordigd waren.

Harsman doet voorstel, dat Landelijk Comité de opdracht krijgt om in een geschrift uit-een te zetten, wat ons doel is en verzoekt de diverse organisaties om hen van adressen te voorzien om deze geschriften te distribueren.

HAGEN stelt vast, dat er vele kosten gemaakt zijn, die door de diverse organisaties zijn gedekt. Wij hebben nu nog een post van f.35.50, die moeten wij proberen te dekken door een collecte op dit congres. De collecte bracht f.45.50 op.

Poppe verzoekt om in het vervolg op schrijvens van het secretariaat te antwoorden, want dat laat nog veel te wensen over.

Bot draagt de redactie op om een communiqué aan de pers te verstrekken over dit congres. Wij hebben, aldus Bot, een grote taak te vervullen. De doorbraak, aldus spreker, om een groot woord te gebruiken door de lamtheid, die er heerst. Wij allen moeten naar huis gaan met de vaste wil en de wetenschap, dat er gewerkt moet worden. Pakken wij allen deze zaak niet met al onze kracht, die in ons is, aan, dan zal dit congres een doodgeboren kindje zijn.

S l u i t i n g.

RICHTINGDIENST
AMSTERDAM

No. I.D. 8995-30/47.

Uw brief:

Onderwerp:

I.F.B.

Bijlagen:

GEHEIM.

OPGELEGD *13*

Volgno.

10 OCT. 1947

ACC. 22005

Amsterdam, 8 October

BUREAU B	
Numm.:	
Da.um:	13-10-47

KNV Hieronder volgt in afschrift een door het voorlopig bestuur van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen, District Amsterdam verzonden convocatie dd. 4 October jl.

Kameraden,

Deze circulaire heeft tot taak U te wijzen op de ernstige plicht, die wij als revolutionnaire arbeiders hebben om datgene wat wij op ons genomen hebben ook ten uitvoer te brengen. Daar mankeert op heden nog veel aan.

Wij, als voorlopig bestuur, gaan op dat punt ook niet vrij uit. De laatste vergadering, waar de organisatorische werkzaamheden besproken moesten worden, was daarvan een bewijs. Mede door de niet goede voorbereiding was de opkomst zo slecht, dat de vergadering niet kon doorgaan. ~~DAT MAG NIET MEER VOORKOMEN!!!!~~

Wij, als bestuur, zullen doen wat in ons vermogen ligt. Maar dan moeten wij ook kunnen rekenen op de grootst mogelijke activiteit van de leden.

Als wij zien hoe in andere plaatsen wordt gewerkt en met succes, moet het ons een aansporing zijn tot grotere activiteit.

Hoe dringend nodig het optreden van onze organisatie is, wordt o.a. bewezen door de staking op de meelfabriek Holland, die al wekenlang duurt. De stakingsleiding is een kern uit het bedrijf, elke officiële vakbeweging staat er buiten; daar werd dus een stuk strijd geleverd volkomen in onze lijn. Geheel onbewust werd door de meelarbeiders datgene uitgevoerd, wat wij ons als revolutionnaire arbeiders hebben voorgesteld.

ONZE TAAK HAD MOETEN ZIJN ZE NIET ALLEEN INDIVIDUEEL TE STEUNEN DOOR NIET WERKEN MET STEUNLIJSTEN, MAAR MET DE KRACHT VAN EEN PRINCIEPELE PROPAGANDA TE BEHPEN UIT HET SLOP VAN EEN PARTIELE STAAING TE GERAKEN.

De revolutionnaire bedrijfskernen-organisatie heeft de grootste taak voor zich. Maar wil zij zich de toekomstige plaats veroveren dan moeten, om over de eerste moeilijkheden van het begin heen te komen, alle kameraden de grootst mogelijke medewerking verlenen.

Daarvoor nodigt het voorlopig bestuur U uit voor een vergadering op Donderdag 9 October a.s., des avonds 8 uur, in gebouw DE AREND, Breeuwersstraat hoek Planciusstraat bij het Haarlemmerplein.

Aan

Agenda

AGENDA:

1. Opening van de voorzitter met een kort woord, waarbij hij doel en streven van de federatie uiteen zal zetten.
2. Verkiezing van een definitief bestuur.
3. Regeling der contributie.
4. Het leggen van contactpunten in de bedrijven.
5. Het uitgeven van een voorlopig periodiek (bedrijfskrant).
6. Rondvraag en sluiting.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2.

De Heer v.d. Neervoort.

C. V. D.

Vriezenveen, 22 October 1947.

Br. No. 170/-47-Geheim.

Onderwerp: "Int. Nat. Fed. van Bedrijfskernen,
Afdeling Hengelo."

Bijlagen: "Eén".

Volgno. OPGEWEGD
24 OCT. 1947
ACD/22483

BUREAU B

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

In begin October 1947 is door de Afd. Hengelo der Internationale Federatie van Bedrijfskernen een vergadering gehouden. Een verslag van deze vergadering is door zeer bijzondere omstandigheden achterwege gebleven. De reden hiervan zal door mij mondeling aan U.H.E.G. worden medegedeeld.

Vaststaande is echter dat op deze vergadering een verslag is gegeven van de oprichtingsvergadering van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen, welke enige tijd geleden te Amsterdam is gehouden. Tevens is ter sprake gebracht het vormen van een "anoniem bestuur". De taak van dit bestuur zal bestaan in het verzamelen van inlichtingen over de verschillende bedrijven, terwijl voorts getracht moet worden invloed uit te oefenen op de door de arbeiders gekozen fabriekskernen.

Wie in dit "Anoniem bestuur" zitting hebben is niet bekend, aangezien dit na de vergadering is samengesteld.

Aangenomen kan worden dat Pieters zeer zeker daarin zitting zal hebben. Voorts is op deze vergadering komen vast te staan, dat er een zekere rivaliteit bestaat tussen de leden van Spartacus en de Vrije Socialisten, aangezien zij beiden een overheersende positie in deze organisatie willen innemen.

Na deze vergadering is een circulaire uitgegeven, waaruit moge blijken dat bij de leden wordt aangedrongen om de ontevreden en uit de arbeidersbeweging te bewegen zich aan te sluiten. Verder wordt de contributie bepaald op 1 % van het loon, doch niet bindend gesteld.

Vanaf heden kan ik regelmatig beschikken over het weekblad van de communistenbond "Spartacus". Indien deze niet strikt noodzakelijk aan Uw dienst moeten worden opgezonden, zou ik het op prijs stellen deze zelf te behouden.

Voormelde circulaire wordt door mij bij dit schrijven gevoegd. Het van deze circulaire verwijderde inschrijvingsformulier kan door mij - om begrijpelijke redenen - niet worden overgelegd.

In mijn schrijven No. 138/-47-Geheim, d.d. 6 Sept' 47, berichtte ik U.H.E.G. dat Pieters in gezelschap van een jongeman, die werkzaam zou zijn op de administratie der N.S. te Hengelo, naar de oprichtingsvergadering van de Int. nat. Fed. van Bedrijfskernen te Amsterdam was geweest. Thans blijkt dit niet juist te zijn, aangezien een zekere Damveld, koper-slager der N.S. deze vergadering met hem bezocht. Wel blijkt dat iemand, die vroeger op de administratie der N.S. te Hengelowerkzaam was en thans vermoedelijk op het kantoor bij de firma Dijkers te Hengelo is, eveneens lid van "Spartacus" is.

Naar de personalia van Damveld en de onbekende wordt een nader onderzoek ingesteld. Ik hoop U.H.E.G. over de werkzaamheden van deze organisatie in de toekomst volledig op de hoogte te kunnen houden.

A a n

de Heer HOOFD van de

C. V. D.
's-GRAVENHAGE.

J.

22403

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN

++++
VOORLOPIG ~~COMITÉ~~ PLAATSELIJK COMITÉ HENGELO (O)
++++

KAMERADEN ,

Op de laatst gehouden vergadering is besloten een voorlopig plaatselijk comité samen te stellen. Dit is inmiddels gebeurd. Nu is het zaak de propaganda voor en de aanmoediging tot zelfactie zoo stevig mogelijk ter hand te nemen. In het voorlopig plaatselijk comité, zal deze actie onder het oog gezien worden en maatregelen genomen

Kameraden, hoe klein we ook zijn en beginnen, perspectief voor een nieuwe arbeidersbeweging is er zeer zeker. Aan ons het doorzettungsvermogen dit tot stand te brengen. In Hengelo beschikken we zeer zeker over de krachten er voor. Het aantal teleurgestelden in de oude beweging is groot, wij moeten ze vinden en hun het perspectief van deze nieuwe arbeidersbeweging voor ogen houden. Meestal zijn deze teleurgestelden, flinke strijders, zij bevitten uit zich zelf niet meer de moed het initiatief te nemen. Deze strijders hebben we absoluut nodig. Een door ons in te zetten propagandacampagne zal hun en ontegenzeggelijk ook ons zelf moed geven.

Vergeet niet dat wij zoowel morele als financiële steun van node hebben. Het sterker worden onzer federatie zal ons morele steun geven, doordat het ons voldoening over de resultaten geeft, maar bovendien versterkt het ons financieel gedeelte. Zonder deze financiën kunnen we nu eenmaal niet. Hoe groter dus de inkomsten, d.w.z. hoe meer kernleden, hoe intensiever onze propaganda. Wij zullen dus ook nog wel een beroep doen op onze financiële offervaardigheid.

De contributie die we dus zullen moeten ~~missen~~ ontvangen zal te beginnen met de volgende week geind worden.

Voor deze contributie is een norm gesteld, die echter geenszins kameraden die er financieel slecht voor staan uitsluiten. De contributie wordt ook niet gequiteerd door middel van een contributieregel, net zoo min als er een kaart of contributieboekje wordt verstrekt

Als norm is gesteld een ~~norm~~ een contributie van 1 % van het inkomen. Graag zouden wij dat innen, doch deze norm bindt niemand omdat wij van niemand kunnen en willen beoordelen welk offer het gezin voor de klassenstrijd kan missen. Wij vragen daarom rekening houdende met de norm van 1 % onderstaand formulier in te vullen en in te leveren doormiddel van de kernpenningmeester of voor niet-werknemers rechtstreeks aan de penningmeester van het PlCCom. Laat er echter geen gras over groeien en lever dus met spoed in.

Ten slotte, kameraden nog dit:

"Laat onze bedrijfskrant een krant van de arbeidersklasse zijn. Zorg dus dat we gegevens krijgen over acties en gebeurtenissen in de bedrijven. Laat niet hem die de redactie waarneemt zelf alles uitdoeken en overal achteraan lopen. Ook kranten met belangrijke berichten zijn welkom. Ook krantenknipsels. Graag ontvangen we krantenknipsels uit "De Waarheid", "Het Vrije Volk", "Tubantia", "De Vrije Twentsche" "De Twentsche Courant", en niet te vergeten vakbladen van diverse vakorganisaties. We kunnen ons niet permitteeren om ons op al deze bladen te abonneren.

Penningmeester Pl. Com. Intern. Fed. v.
Bedrijfskernen.

Hengelo, 14 October 1947

Zend mij onderstaand formulier ingevuld terug.

6D 787

Ir. p. Warrin ^{begeerd}
No I 25/11 7 November
~~SECRET~~

7.

BX 28762

UITGEBOKT

1.
IV RD 13

GEHEIM

SECRET

Actie van het spoorwegpersoneel.

Hierdoor heb ik de eer Uwe Excellentie/U afschrift aan te bieden van een door het "Plaatselijk Comité der Internationale Federatie van Bedrijfskrachten" te Hongalo uitgegeven extra editie van "De Bedrijfskrant", bestemd voor de spoorwegarbeiders.

Naar de inhoud hiervan moge ik U kortheidshalve verwijzen.

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST,
namens deze:

- AAN:**
- Z.E. de Minister-President.
  - Z.E. de Min. van Binnenl. Zaken.
  - Z.E. de Min. van Justitie.
  - Z.E. de Min. van Verkeer en Waterstaat.
  - De Heer Comm. der Koningin, Overijssel.
  - De Heer Hoofd Generale Staf XII B.
  - De Heer Hoofd Sectie III, M.I.D. Marinestaf.
  - De Heer Hoofdeamm. van Politie, Amsterdam.
  - De Heer Hoofdeamm. van Politie, Rotterdam.
  - De Heer Hoofdeamm. van Politie, Utrecht.
  - De Heer Hoofdeamm. van Politie, Groningen.

J.G. GRAHRENDAM.

OCTOBER

EXTRA UITGAVE VOOR DE SPOORWEGARBEIDERS 1947

Uitgave: Plaatselijk Comité der INTERN. FEDERATIE v. BEDRIJFSKERNEN
(I.F.B.K.) HENGELO

DE ACTIE VAN SPOORMANNEN EN VROUWEN TE AMSTERDAM.

In Amsterdam heeft Woensdag 22 October een grootse openbare vergadering plaats gevonden van spoorwegarbeiders met hun vrouwen; voor het eerst na de bevrijding gaven ook de spoorwegarbeiders te kennen niet te zullen berusten in het lot, dat de directie en de regering (gesteund door de op corporaties of staats-socialisme belust zijnde vakorganisaties en politieke partijen) hun menen te moeten toebedelen.

Het gebeurde is daarom van zulk een groot belang, omdat het groeide uit de grieven der spoorwegarbeiders en dus buiten iedere vakbondsinvloed en parlementair politieke partij om. Te betreuren is het dan ook, dat het comité van actie, meende de vakorganisaties te moeten uitnodigen om hun standpunt kenbaar te maken.

HET STANDPUNT VAN ALLE VIER VAKORGANISATIES IS TOCH BEKEND!!

Het is toch onzin om te denken de leiders der vakorganisaties te dwingen op te komen voor datgene wat een dergelijke vergadering als in Amsterdam wenst! In de eerst plaats laten deze leiders zich niet dwingen door de arbeiders, zelfs de EVC-leiding niet (zij schorste immers het zo goed diegenen die het niet met de "leiders" eens waren). Maar in de tweede plaats is het zaak dat de leiding uit het midden der strijdende arbeiders zelf komt. Daarom moet streng gewaakt worden deze actie, een actie te laten zijn voor het bestaansrecht der spoorwegarbeiders zelf en niet een actie uit propagandaoverwegingen voor een vakbond of partij om met verkiezingen de nodige stemmetjes te halen.

Het gaat om de positie van de spoorwegman zelf. Het blijft daarom jammer dat men de vakorganisatieliders uitnodigde voor een zaak die hun niet aangaat, en waar alleen de EVC-voorzitter gehoor aan gaf. Men gaf daarmee aan deze zaak een E.V.C.-cachet en in de vorm van de voorzitter een CPN-cachet. Dat de EVC-voorzitter Luc de Jong het woord voerde, is een zaak van de Amsterdamsche kamoraden, maar de EVC-propaganda, dat er betere toestanden zouden komen indien alle vakbondsleiders maar zouden besluiten de ledenkaartenbakken bij elkaar te voegen, is onzin en daar dus niet op z'n plaats. Het komt immers op de eensgezinde wil der arbeiders zelf aan en niet op die van de leiders!! Het uitnodigen van vakorganisatie-leiders brengt maar verdooldheid, dat heeft ons de geschiedenis reeds zo vaak geleerd.

Evenwel voor de Amsterdammers staat de zaak zo, dat daar, waar gewerkt wordt, fouten worden gemaakt. De volgende ronde beter !!!

Het mooie van de zaak is, dat door het gehele land dergelijke actiecomite's worden opgericht, en dat is hetgeen waarop wij wilden wijzen. **WAT IN AMSTERDAM KAN, KAN OOK IN HENGELO; DAAROM: "LAAT IN HENGELO DIT COMITE DAN ONTSTAAN UIT DE SPOORWEGARBEIDERS ZELF EN NIET EEN COMITE DAT ER VAN BOVEN AF NEER GEZET WORDT.**

HET PLAATSELIJK COMITÉ DER INTERNATIONALE FEDERATIE VAN
BEDRIJFSKERNEN TE HENGELO (I.F.B.K.) ROEPT U OP DIT INITIATIEF
VAN AMSTERDAM ZELFSTANDIG TE VOLGEN.

Stuur

Stuur ons sympathiebetuigingen en wij willen het initiatief nemen om alle spoorwegarbeiders in vergadering bijeen te roepen, waarin zij zelf een comité kiezen, geheel los van ons.

KAMERADEN SPOORWEGMANNEN in Hongelo, laten wij deze zaak verstandig bezien en ons niet voor parlementair geknoei laten gebruiken. Uit parlementair geknoei der politieke partijen van welke richting dan ook, met hun vakorganisaties, groeide in Duitsland het Hitler-fascisme. Laat zien dat we daar iets uit geleerd hebben. Maar laat ook een les zijn de gebeurtenissen in Frankrijk, ook daar is uit het geknoei der parlementair politieke partijen en het gebruik der acties van de arbeiders zelf, middels de grote CGT voor haar eigen propagandistische belangen, het Gaulisme gegroeid.

Met dit geknoei worden de arbeidersmassa's radeloos gemaakt, zij krijgen het idee steeds weer om de tuin geloid te zijn en één of andere fascistische "grote man", gestopt met geld van de kapitalistische klasse, maakt daar gebruik van en vestigt de dictatuur langs de ruggen der radeloze arbeidersklasse. ZIJ DIE DE ARBEIDERS RADELOOS MAAKTEN EN ZIJ DIE DE ARBEIDERSACTIES GEBRUIKEN VOOR HUN IMPERIALISTISCHE PROPAGANDA OF MINISTERZETELS, ZIJN AANSPRAKELIJK VOOR DEZE KAPITALISTISCHE SUCCESSEN.

Daarom kameraden, alleen wanneer uit de geboren strijd der arbeiders zelf een leiding gekozen wordt, die ieder ogenblik afzetbaar is, uit de proleten die alleen gedreven worden door de uitbuiting en niet door politiek of economisch groepsbelang, kortom een verzet van de arbeiders zelf is alleen in staat teleurstellingen te voorkomen en de arbeidersmassa's immun te maken tegen fascisme en onderdrukking in welke vorm dan ook.

Spoorwegarbeiders, laat daarom deze oproep tot strijd geen aan fluiting zijn, maar geef gehoor.

KAMERADEN! EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING MOET GROEIEN TEGEN ALLES WAT ONS ONDERDRUKT, waar de gehele arbeidersklasse, als klasse rood, wit of zwart gekleurd, van welke godsdienstige, politieke of vakbondsrichting dan ook, zich zelf organiseert!

V R I E N D E N   E N   V R I E N D I N N E N ,
G I J   H O O R T   M E E R   V A N   O N S .

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WERPT ZICH NIET OP ALS DE BEWEGING DIE ZICH HET RECHT TOELEGEND DE ARBEIDERSKLASSE TE MOETEN LEIDEN.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WIL NIET HET BUROCRATISCH EN VERAFGODINGSCENTRUM ZIJN VAN HET DICTATORISCHE STAATSSOCIALISME.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN roept op tot strijd onder eigen leiding. Zij vecht tegen fascisme, tegen kapitalisme, kortom tegen alle dictatuur, of zij nu door een persoon dan wel door een zich democratisch noemde partij wordt uitgeoefend.

OP VOOR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING

STERF GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN

ALLE MACHT AAN DE W E R K E R S !!!!!

OCTOBER EXTRA UITGAVE VOOR DE SPOORWEGARBEIDERS 1947

Uitgave: Plaatselijk Comité der INTERN. FEDERATIE v. BEDRIJFSKERNEN
(I.F.B.K.) HENGELO

DE ACTIE VAN SPOORMANNEN EN VROUWEN TE AMSTERDAM.

In Amsterdam heeft Woensdag 22 October een grootse openbare vergadering plaats gevonden van spoorwegarbeiders met hun vrouwen; voor het eerst na de bevrijding gaven ook de spoorwegarbeiders te kennen niet te zullen berusten in het lot, dat de directie en de regering (gesteund door de op corporaties of staats-socialisme belust zijnde vakorganisaties en politieke partijen) hun menen te moeten toebedelen.

Het gebeurde is daarom van zulk een groot belang, omdat het groeide uit de grieven der spoorwegarbeiders en dus buiten iedere vakbondsinvloed en parlementair politieke partij op. Te betreuren is het dan ook, dat het comité van actie, meende de vakorganisaties te moeten uitnodigen om hun standpunt kenbaar te maken. **HET STANDPUNT VAN ALLE VIER VAKORGANISATIES IS TOCH BEKEND!!** Het is toch onzin om te danken de leiders der vakorganisaties te dwingen op te komen voor datgene wat een dergelijke vergadering als in Amsterdam wenst! In de eerste plaats laten deze leiders zich niet dwingen door de arbeiders, zelfs de EVC-leiding niet (zij schorste immers het zo goed diegenen die het niet met de "leiders" eens waren). Maar in de tweede plaats is het zaak dat de leiding uit het midden der strijdende arbeiders zelf komt. Daarom moet streng gewaakt worden deze actie, een actie te laten zijn voor het bestaansrecht der spoorwegarbeiders zelf en niet een actie uit propagandaoverwegingen voor een vakbond of partij om met verkiezingen de nodige stemmetjes te halen.

Het gaat om de positie van de spoorwegman zelf. Het blijft daarom jammer dat men de vakorganisatieleiders uitnodigde voor een zaak die hun niet aangaat, en waar alleen de EVC-voorzitter gehoor aan gaf. Men gaf daarmede aan deze zaak een E.V.C.-cachet en in de vorm van de voorzitter een CPN-cachet. Dat de EVC-voorzitter Luc de Jong het woord voerde, is een zaak van de Amsterdamse kameraden, maar de EVC-propaganda, dat er betere toestanden zouden komen indien alle vakbondsleiders maar zouden besluiten de ledenkaartenbakken bij elkaar te voegen, is onzin en daar dus niet op z'n plaats. Het komt immers op de eensgezinde wil der arbeiders zelf aan en niet op die van de leiders!! Het uitnodigen van vakorganisatie-leiders brengt maar verdoolheid, dat heeft ons de geschiedenis reeds zo vaak geleerd.

Evenwel voor de Amsterdammers staat de zaak zo, dat daar, waar gewerkt wordt, fouten worden gemaakt. De volgende ronde beter !!!

Het mooie van de zaak is, dat door het gehele land dergelijke actiecomités worden opgericht, en dat is hetgeen waarop wij wilden wijzen. **WAT IN AMSTERDAM KAN, KAN OOK IN HENGELO; DAAROM: "LAAT IN HENGELO DIT COMITÉ DAN ONTSTAAN UIT DE SPOORWEGARBEIDERS ZELF EN NIET EEN COMITÉ DAT ER VAN BOVEN AF NEER GEZET WORDT.**

HET PLAATSELIJK COMITÉ DER INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN TE HENGELO (I.F.B.K.) ROEPT U OP DIT INITIATIEF VAN AMSTERDAM ZELFSTANDIG TE VOLGEN.

Stuur

Stuur ons sympathiebetuigingen en wij willen het initiatief nemen om alle spoorwegarbeiders in vergadering bijeen te roepen, waarin zij zelf een comité kiezen, geheel los van ons.

KAMERADEN SPOORWEGMANNEN in Hengelo, laten wij deze zaak verstandig bezien en ons niet voor parlementair geknoei laten gebruiken. Uit parlementair geknoei der politieke partijen van welke richting dan ook, met hun vakorganisaties, groeide in Duitsland het Hitler-fascisme. Laat zien dat we daar iets uit geleerd hebben. Maar laat ook een les zijn de gebeurtenissen in Frankrijk, ook daar is uit het geknoei der parlementair politieke partijen en het gebruik der acties van de arbeiders zelf, middels de grote CGT voor haar eigen propagandistische belangen, het Gaulisme gegroeid.

Met dit geknoei worden de arbeidersmassa's radeloos gemaakt, zij krijgen het idee steeds weer om de tuin geloid te zijn en één of andere fascistische "grote man", gestopt met geld van de kapitalistische klasse, maakt daar gebruik van en vestigt de dictatuur langs de ruggen der radeloze arbeidersklasse. ZIJ DIE DE ARBEIDERS RADELOOS MAAKTEN EN ZIJ DIE DE ARBEIDERSACTIES GEBRUIKEN VOOR HUN IMPERIALISTISCHE PROPAGANDA OF MINISTERZETELS, ZIJN AANSPRAKELIJK VOOR DEZE KAPITALISTISCHE SUCCESSEN.

Daarom kameraden, alleen wanneer uit de geboren strijd der arbeiders zelf een leiding gekozen wordt, die ieder ogenblik afzetbaar is, uit de proleten die alleen gedreven worden door de uitbuiting en niet door politiek of economisch groepsbelang, kortom een verzet van de arbeiders zelf is alleen in staat teleurstellingen te voorkomen en de arbeidersmassa's immun te maken tegen fascisme en ondordrukking in welke vorm dan ook.

Spoorwegarbeiders, laat daarom deze oproep tot strijd geen aan fluiting zijn, maar geef gehoor.

KAMERADEN! EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING MOET GROEIEN TEGEN ALLES WAT ONS ONDERDRUKT, waar de gehele arbeidersklasse, als klasse rood, wit of zwart gekleurd, van welke godsdienstige, politieke of vakbondsrichting dan ook, zich zelf organiseert.

V R I E N D E N   E N   V R I E N D I N N E N ,
G I J   H O O R T   M E E R   V A N   O N S .

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WERPT ZICH NIET OP ALS DE BEWEGING DIE ZICH HET RECHT TOEEIGEND DE ARBEIDERSKLASSE TE MOETEN LEIDEN.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WIL NIET HET BUROCRATISCH EN VERAFGODINGSCENTRUM ZIJN VAN HET DICTATORISCHE STAATSSOCIALISME.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN roept op tot strijd onder eigen leiding. Zij vecht tegen fascisme, tegen kapitalisme, kortom tegen alle dictatuur, of zij nu door een persoon dan wel door een zich democratisch noemde partij wordt uitgeoefend.

OP VOOR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING

STERF GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN

ALLE MACHT AAN DE   W E R K E R S   !!!!!

DE BEDRIJFSKRANT

OCTOBER

EXTRA UITGAVE VOOR DE SPOORWEGARBEIDERS

1947

Uitgave. Plaatselijk Comité der INTERN. FEDERATIE v. BEDRIJFSKERNEN
(I.F.B.K.) HENGELO

DE ACTIE VAN SPOORMANNEN EN VROUWEN TE AMSTERDAM

In Amsterdam heeft woensdag 22 October een grootse openbare vergadering plaats gevonden van spoorwegarbeiders met hun vrouwen. Voor het eerst na de bevrijding gaven ook de spoorwegarbeiders te kennen niet te zullen berusten in het lot, dat de directie en de ~~arbeiders~~ regering (gesteund door de op corporatiees of staats-socialisme belust zijnde vakorganisaties en politieke partijen) hun menen te moeten toebedelen.

Het gebeurde is daarom van zulk een groot belang, omdat het groeide uit de grieven der spoorwegarbeiders zelf en dus buiten iedere vakbondsinvloed en parlementair politieke partij om. Te betreuren is het dan ook, dat het comité van actie, meende de vakorganisaties te moeten uitnodigen om hun standpunt kenbaar te maken. **HET STANDPUNT VAN ALLE VIER VAKORGANISATIES IS TOCH BEKEND!** Het is toch onzin om te denken de leiders der vakorganisaties te dwingen op te komen voor datgene wat een dergelijke vergadering als in Amsterdam wenscht! In de eerste plaats laten deze leiders zich niet dwingen door de arbeiders, zelfs de EVC-leiding niet (zij schorste immers niet zo goed diegenen die het niet met de "leiders" eens waren). Maar in de tweede plaats is het zaak dat de leiding uit het midden der strijdende arbeiders zelf komt. Daarom moet streng gewaakt worden deze actie, een actie te laten zijn voor het bestaansrecht der spoorwegarbeiders zelf en niet een actie uit propagandaoverwegingen voor een vakbond of partij om met verkiezingen de nodige stemmetjes te halen.

Het gaat om de positie van de spoorwegman zelf. Het blijft daarom jammer dat men de vakorganisatieleiders uitnodigde voor een zaak die hun niet aangaat, en waar alleen de EVC-voorzitter gehoor aan gaf. Men gaf daarmee aan deze zaak een EVC-acht en in de vorm van de voorzitter een CPN-acht. Dat de EVC-voorzitter Luc de Jong het woord voerde is een zaak van de Amsterdamsche Kameraden, maar de EVC-propaganda dat er betere toestanden zouden komen indien alle vakbondsleders maar zouden besluiten de ledenkaartenbakken bij elkaar te voegen is onzin en daar dus niet op zijn plaats. Het komt immers op de eensgezinde arbeiders zelf aan en niet op die van de leiders! Het uitnodigen van vakorganisatieleiders brengt maar vervalsheid, dat heeft ons de geschiedenis reeds zoo vaak geleerd.

Evenwel voor de Amsterdammers staat de zaak zoo, dat daar waar gewerkt wordt, fouten worden gemaakt. De volgende ronde beter!!!!

Het mooie van de zaak is dat door het geheele land dergelijke actiecomités worden opgericht, en dat is hetgeen waarop wij wilden wijzen. **WAT IN AMSTERDAM KAN OOK IN HENGELO. DAAROM: "LAAT IN HENGELO DIT COMITÉ DAN ONTSTAAN UIT DE SPOORWEGARBEIDERS ZELF EN NIET EEN COMITÉ ZIJN DAT ER VAN BOVEN AF NEER GEZET WORDT.**

HET PLAATSELIJK COMITÉ DER INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN TE HENGELO (I.F.B.K.) ROEPEN U OP DIT INITIATIEF VAN AMSTERDAM ZELFSTANDIG TE VOLGEN.

Stuur ons sympathiebetuigingen en wij willen het initiatief nemen om alle spoorwegarbeiders in vergadering bijeen te roepen, waarin zij zelf een comité kiezen geheel los van ons.

KAMERADEN SPOORWEGMANNEN in Hongelo laten wij de zaak verstandig bezien en ons niet voor parlementair geknoei laten gebruiken. Uit parlementair geknoei der politieke partijen van welke richting dan ook, met hun vakorganisaties, groeide in Duitschland het Hitlerfascisme. Laat zien dat we daar iets uit geleerd hebben. Maar laat ook een les zijn de gebeurtenissen in Frankrijk, ook daar is uit het geknoei der parlementair politieke partijen en het gebruik der acties van de arbeiders zelf, middels de grote CGT voor haar eigen propagandistische belangen, het Gaulisme gegroeid.

Met dit geknoei worden de arbeidersmassa's radeloos gemaakt, zij krijgen het idé, steeds weer om de taai geleid te zijn en één of andere fascistische "grote man", gestopt met geld van de kapitalistische klasse, maakt daar gebruik van en vestigt de dictatuur langs de ruggen der radeloze arbeidersklasse. ZIJ DIE DE ARBEIDERS RADELOOS MAAKTEN EN ZIJ DIE DE ARBEIDERSACTIES GEBRUIKTEEN VOOR HUN IMPERIALISTISCHE PROPAGANDA OF MINISTERSZETELS, ZIJN AANSPRAKELIJK VOOR DEZE KAPITALISTISCHE SUCCESSEN.

Daarom kameraden, alleén wanneer uit de geboren strijd der arbeiders zelf een leiding gekozen wordt die ieder oogenblik afzetbaar is, de proleten die alleen gedreven worden door de uitbuiting en niet door politiek of economisch groepsbelang, kortom een verzet van de arbeiders zelf is, alleén in staat teleurstellingen te voorkomen en de arbeidersmassa's immuun te maken tegen fascisme en onderdrukking in welke vorm dan ook.

Spoorwegarbeiders laat daarom deze oproep tot strijd geen aanfluiting zijn, maar geef gehoor.

KAMERADEN! EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING MOET GROEIEN TEGEN ALLES WAT ONS ONDERDRUKT, waar de geheele arbeidersklasse, als klasse rood, wit af zwart gekleurd, van welke godsdienstige, politieke of vakbondsrichting dan ook, zich zelf organiseert.

VRIENDE N EN VRIENDINNEN GIJ HOORT
MEER VAN ONS.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WERPT ZICH NIET OP ALS DE BEWEGING DIE ZICH HET RECHT TOEBEIGEND DE ARBEIDERSKLASSE TE MOETEN LEIDEN.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSLEIDEN WIL NIET HET BUROCRATISCH EN VERAFGODINGSCENTRUM ZIJN VAN HET DICTATORISCHE STAATSSOCIALISME.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN Roept op tot strijd onder eigen leiding, Zij vecht tegen fascisme, tegen kapitalisme, kortom tegen alle dictatuur of zij nu door een persoon dan wel door aan zich democratisch noemende partij wordt uitgeoefend.

OP VOOR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING

STERF GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN

ALLE MACHT AAN DE WERKERS!!!

C. V. D.

Vriezenveen, 31 October 1947

Br.No.174/-47-Geheim.

4 NOV.1947

ACD/22776

Onderwerp: "Ing. Fed. v. Bedrijfskernen"

OP KAART
ACD/40
DAI:49-51
2

BUREAU B

5-11-47

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

K.V. x Van betrouwbare zijde wordt mij medegedeeld, dat PIETERS, Allart, geb. te Heerlen 26-3-15, werkzaam bij de Ned. Spoorwegen te Hengelo(O), wonende te Hengelo, Govert Flinkstraat 10, lid is van het Hoofdbestuur van de Int. Fed. van Bedrijfskernen.

Uit dezelfde bron verneem ik, dat op Zaterdag, 25 October 1947 te 19.00, in Amsterdam een vergadering is gehouden, die speciaal belegd was om de toestand van het spoorwegpersoneel te bespreken. Gen. Pieters, die tevens voorzitter is van het "anomie"bestuur te Hengelo was echter door werkzaamheden bij de N.S. te Hengelo verhinderd deze vergadering bij te wonen, zodat van de afd. Hengelo niemand aanwezig was.

K.V. x In kringen van Spartacus en Vrije S.B. schijnt men nog al ontstemd te zijn over het feit, dat op deze vergadering ook bestuursleden van de vakorganisaties waren uitgenodigd. Zo nu op deze vergadering o.a. ook het woord gevoerd zijn door een zekere Luc. de Jong, voorzitter (landelijk?) van de afdeling Spoorwegpersoneel. Een broer van deze Luc. de Jong zou te Zutphen bij de N.S. weggewerkt zijn op grond van het feit dat hij plaatselijk voorzitter van de C.P.N. was. Waar deze broer thans vertoeft is mij niet bekend.

Ten huize van Pieters ligt momenteel een artikel gereed dat in druk zal verschijnen en door 4 leden van de N.S. zal worden rondgebracht. Vermoedelijk zullen deze bezorgd worden bij het spoorwegpersoneel. Het is mij niet bekend of deze circulaire alleen te Hengelo, dan wel landelijk zal worden rondgebracht.

Blijkens uitlatingen van Pieters is de afdeling Tractie van de N.S. rijp voor staking, doch de afdeling Vervoer nog niet.

De uiteindelijke bedoeling van de thans komende actie is om uiteindelijk tot staking te geraken, zonder dat daarbij inmeniging plaatsvindt van de vakorganisaties. Zodra mij deze circulaire terhand wordt gesteld zal voor doorzending worden zorggedragen.

J.

A a n

de Heer HOOFD van de

C. V. D.

's-GRAVENHAGE.

=====

8 NOV. 1947

ACD/22931

KORT VERSLAG van een bijeenkomst van de gezamenlijke Landelijke Commissies van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen (I.F.B.K.) op 25 October 1947 in het gebouw "De Arend" te Amsterdam.

Op deze bijeenkomst werd verslag gedaan van de ontwikkeling van de Federatie in de verschillende steden. Geconstateerd werd, dat in verschillende plaatsen de Federatie officieel is gesticht en zich aan het vestigen is in vele bedrijven hier te lande. Voorts werd geconstateerd, dat de Redactie commissie tot dusver nog geen blijk heeft gegeven van activiteit. Besloten werd tot wijziging van deze commissie. Thans hebben hierin zitting:

DE LA FOSSE (Havenbedrijf);

VASTENHOEW (Bouwvak);

Theo HARSMAN, alle drie wonende te Amsterdam. Zij zullen in het vervolg om de veertien dagen vergaderen, waarvoor het mogelijk zal zijn de courant, getiteld "De Vrije Arbeider" (voorlopig gestencild) te doen verschijnen. De leden krijgen deze krant gratis, doch om de kosten te dekken moet een aantal exemplaren dezer krant tegen lage prijs aan niet leden worden verkocht. Verzocht wordt om een opgave van de benodigde exemplaren. Na verkoop van de couranten behoort de afdracht direct te geschieden aan de landelijke penningmeester L.VAN d.JAGT. Ook dient thans een begin te worden gemaakt met de percentale afdracht van de contributie.

Om door middel van de courant blijk te geven van een hard werkende Federatie is het nodig, dat uit elke plaats, waar de Federatie over een groep beschikt, berichten worden verzonden omtrent:

1. de activiteit van de Federatie in de desbetreffende plaats;
2. materiaal over acties al of niet door de Federatie geleid;
3. Manifesten, circulaires, courantenberichten, mededelingen van bedrijfsarbeiders over toestanden, wrijvingen enz. in hun bedrijven.

Indien iedere stad voor deze berichten zorgt, dan is de inhoud van de courant prima en zal dit direct stimulerend werken op nog niet tot activiteit gekomen plaatselijke afdelingen.

Donderdag, 23 October 1947, hield de afdeling Amsterdam van de I.F.B.K. een vergadering. Hieromtrent werd medegedeeld, dat aldaar de stakingsleider van de meelfabriek, CERES, had gesproken, waarop de afd. Amsterdam haar hulp aan de strijdende arbeiders van deze fabriek had toegezegd.

Zo behoort het in elke plaats te gaan. Daar waar actie is, behoort de Federatie haar neus erin te steken en haar diensten aan te bieden. Onze groei en onze hulp aan het proletariaat ligt niet in het winnen van zieltjes, maar in het aanelkaar rijgen van verzetshaarden en steeds daar te zijn, waar een nieuwe verzetshaard haar gloed laat zien.

De volgende commissieleden werden ter vergadering opgemerkt:

Stan POPPE, Theo HARSMAN, B.NANSINK, L.MOOLENAAR,
L.v.d.JAGT, L.BOT, Th.MAASSEN, PRIEM, H.J.SMIENK, DE LA FOSSE en VASTENHOEW.

Verzonden op 6 November 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

A E I M.

Enschede, 15 November 1947.

No. P/200-47.

Onderwerp: Nederlandse Federatie van
Bedrijfskernen.

OPGELEID 3

17 NOV. 1947
ACD/25034

BUREAU B

18-11-47

Ik heb de eer U EdelGestrenge bijgaand te doen toekomen
een "reglement" van de Nederlandse Federatie van Bedrijfsker-
nen, naar de inhoud waarvan ik mij verwijzing moge veroorle-
ven.

Aan het Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst,

Javastraat 68

te

's-GRAVENHAGE.

B E G I N S E L.

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan een nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, voenderen zij de volledige opheffing van de Staat, om voor haar in de plaats te stellen: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoordde productie verondersteld, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propageren de strijd tegen weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

O R G A N I S A T I E V O R M.

PLAATSELIJK:

- a. Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b
- b, Bedrijfstakskern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar een persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een Bedrijfstakskern vormen.
Onder een bedrijf wordt verstaan elke productie gemeenschap waarin werknemers werken.
- c. Plaatselijke Comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens drie lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in zijn geheel af; doch is herkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

L A N D E L I J K.

- a. Landelijk Comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- b. Raad van Toezicht. De R.v.T bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het Congres. Ieder jaar treden periodiek tenminste 2 leden af, die gedurende twee jaren niet herkiesbaar zijn.
- c. Redactiecommissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteuren. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- d. Verbindingscommissie. De V.C. bestaat uit 5 personen te weten:
2 gedelegeerden van het Landelijk Comité;
1 gedelegeerde van de Raad van Toezicht;
1 gedelegeerde van de Redactie Commissie;
1 gedelegeerde van de Solidariteitscommissie.
- e. Solidariteitscommissie. De S.C. wordt door het Congres gekozen. Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland vertegenwoordigd zijn en van de grote plaatsen moet minstens één lid hierin zitting hebben. Leden van het Land.Comité en van de Verb.Comm. hebben te allen tijde toegang tot de vergaderingen van deze commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Land.Penningmeester in verband met financiële problemen.

FINANCIEN.

Leden van de Bedrijfskernen betalen 1% van hun brutò inkomen aan de penningmeester van de Bedrijfskern. De helft van de contributie-inkomsten van de Bedrijfskern dient afgedragen te worden aan de penningmeester van het Plaatselijk Comité.

Het Plaatselijk Comité draagt weer de helft af aan de Penningmeester van het Land.Comité.

De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteitsfonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

INDIVIDUELE LEDEN.

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1% van hun bruto inkomen aan de penningmeester van het Plaatselijk Comité. Zij kunnen tot functionaris gekozen worden in een Plaatselijk Comité of Landelijk Orgaan. In elk Orgaan van de Federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionaris optreden.

TAKEN VAN DE ORGANEN.

PLAATSSELIJK.

a. Bedrijfskern.

1. Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de zgn. intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginsel program te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
2. Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde actie's in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasse-conflict moeten worden opgevoerd terwijl daarbij de strijd om de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klassenstrijd geldt.
3. Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden, indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde actie's over meerdere soortgelijke bedrijven. Parteel blijven de actie's moeten gevoerd worden met middelen zoals: slow-down en sit-down enz.
4. Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de Verbindingscommissie van de Federatie.
5. Elke Bedrijfskern dient een Correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige Bedrijfskernen, zowel Plaatselijk als Landelijk alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de Federatie dient te voeren. Elke bedrijfscorrespondent behoort regelmatig (minstens eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflictstof, actie's enz. aan de secretaris van de Verbindingscommissie te zenden.
6. Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen, behoren de kern bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven (een gestencòld blad kan als begin dienen) .
7. Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekendgemaakt. Slechts de penningmeester en secretaris van het Plaatselijk Comité draagt hier kennis van.

o. Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a. Bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend is deze vorm de beste.

c. Plaatselijke Comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van Bedrijfskernen te bevorderen, zo veel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande Bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de Bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van wat er in de bedrijven gebeurt. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw verband onderhouden met de bedrijfsrespondenten.

De Plaatselijke Secretaris behoort het Land. Comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging evenals de stand van zaken in de bedrijven op de hoogte te houden.

LANDELIJK.a. Landelijk Comité.

1. Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.
2. Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de Bedrijfskernen onderling.
3. Het onderhouden van contact met de Plaatselijke Comité's en zo nodig met de Bedrijfskernen.
4. Het verrichten van handelingen, die overeenkomstig zijn met het beginsel of bevorderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b. Raad van Toezicht.

1. De raad beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het Solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de Solidariteitscommissie.
2. De raad beslist uiteindelijk of een Bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissingen is beroep mogelijk bij het Congres.
3. De raad kan leden en Bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen. Het al of niet royeren wordt beslist op het e.v. Congres.
4. De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel royement beslist het e.v. congres.
5. De R.v.T. treedt bij gevallen genoemd onder 1 t/m 4 in werking op verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de Federatie.

c. Redactiecommissie.

1. Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
2. Het opstellen van eventuele door het Landelijk Comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propaganda-middelen.

3. Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakingen dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d. Verbindingscommissie.

1. Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen. In het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
2. Het doorgeven van deze berichten aan bedrijfskernen, die deze behoeven.
3. In het algemeen: het verzamelde dienstbaar te maken aan pers en propaganda.

S O L I D A R I T E I T S F O N D S .

a. Beheer.

Voor hulp aan slachtoffers van klasseactiviteit wordt door de Federatie een S.F. gesticht.
Het beheer berust bij de Solidariteitscommissie met hieraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Land. Comité.
De administratie berust bij een, door de Solidariteitscommissie, aan te wijzen Administrateur.
Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Sol.commissie. In noodgevallen kan de Administrateur onder nadere goedkeuring van de Commissie een voorlopige uitkering doen.
Over de tijdsduur van de te verlenen steun beslist de Sol. commissie. Een beslissing van deze commissie is slechts van kracht wanneer volledige eenstemmigheid heerst.
Beslissingen waarbij geen eenstemmigheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht, wiens beslissing bindend is.

b. Hulp bij steunacties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.
De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeidersbedrijven treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.
In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de Federatie alleen dan, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken, of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren.
Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Sol.Comm., die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt.

H E T C O N G R E S .

Het congres is de hoogste instantie van de Federatie.
Zij dient tenminste één maal per jaar bijeen te komen.
Wanneer 10 Bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk Comité een buitengewoon congres bijeen.
Het Landelijk Comité kan op eigen initiatief een bijzonder congres bijeen roepen.

Het congres kiest:

- a. Het Landelijk Comité

- b. de eerste maal de volledige Raad van Toezicht, de volgende malen ieder jaar 2 leden.
- c. de Redactiecommissie.
- d. de Solidariteitscommissie.

Het congres beslist:

- a. in beroep-zaken,
- b. over voorstellen tot wijziging van het Statuut,
- c. in alle principiële aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledental, 1 stem.

Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen, dat de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk congres de afgevaardigde naar het congres te kiezen.

UITTREKSEL

Voor OD 787 ..... Naam Intern. Federatie van Bedrijfskernen
Origineel in OD 158 ..... Naam Ned. Verb. v. Vrijs Socialisten (Org.)
Volg nr. .... Ag. nr. 26524 ..... Aard van het stuk Verslag
..... Afz. Enschede ..... Datum 17-12-1948

Verslag van een Vergadering van de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten, afd. Enschede, gehouden op Zondag, 14-12-1947 in Hotel "Avion" aan de Deurningerstraat te Enschede.

Van der LEUR, Philippus Petrus, geb. te Zwolle, 17-11-1895, voorzitter van de Afd. Enschede der N.B.V.S., stelde ten slotte de vraag aan BOJ.L.J. uit 's-Gravenhage, spreker van dien avond, welke machtsvorming er z.i. zal plaats vinden ter bestrijding van het kapitalisme.

Bot meende, dat de kortgeleden opgerichte Internationale Federatie van Bedrijfskernen het begin was van deze machtsvorming, die het kapitalisme zou vernietigen.

Hij gaf toe, dat de term "Internationale" Federatie wel wat wijds was, aangezien slechts Belgische kameraden het internationale tintje aan het te Amsterdam gehouden congres hadden verleend. Het was echter op hun verzoek geweest, dat het woord "Internationale" aan de naam was toegevoegd.

Uitgetrokken door AGK ..... Afd./Sectie AGD/4 ..... Datum 2-3-48

C. V. D.

Vriezenveen, 3 December 1947.

Br.No.189/-47-Geheim.

Onderwerp: "Spartacus".

Bijlagen : "Drie".

OP KAART
 ACD/ 45
 DAT: 9-9-5
 PAR: 2

BUREAU P

9-12-47

Volgno.
- 5 DEC 1947
ACD/25631

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

Van betrouwbare zijde werd mij een tweetal bedrijfskranten ter inzage gegeven, uitgegeven door de Afdeling Spartacus te Hengelo(O) en omgeving en betrekking hebbende op de nieuw gevormde Internationale Federatie van Bedrijfskernen. De vervaardiger en tevens de belangrijkste medewerker aan deze bedrijfskranten is de bekende Pieters . A. te Hengelo

Blijkens uitlatingen van laatstgenoemde bestaat het bestuur van voormelde afdeling uit:

S. Vondel te Hengelo. Voorzitter (personalia reeds bekend). Engbers, werkzaam bij mach.fabriek Dijkers te Hengelo. Laat zich van Dijk noemen.

A. Pieters te Hengelo (personalia bekend). Is redacteur der bedrijfskrant en penningmeester van de afd. De redactie wil hij gaarne aan een ander overdoen omdat hij moeilijkheden vreest voor zijn betrekking. Hij is bang dat men zal bemerken dat hij de vervaardiger van de bedrijfskrant is. Zijn schrijfmachine wil hij eerst repareren, aangezien de letter "z" beneden de andere letters afdrukt.

Van der HORST. Verder gegevens onbekend. Is volgens P matig actief.

Damveld, Hengelo. (Verdere gegevens nog onbekend)

Langzamerhand zullen de verdere gegevens, die thans nog onbekend zijn wel binnenkomen.

Aangezien de bedrijfskranten mij slechts ter inzage konden worden verstrekt, is door mij een afschrift vervaardigd, hetwelk bij dit schrijven is gevoegd.

Tevens is bijgevoegd een tweede druk van een aanplakbiljet, hetwelk binnenkort zal worden aangebracht nabij de fabrieken. Nadat dit geschiedt is zullen gestencilde vlugschriften worden verspreid, waaraan een formulier bevindt, ten einde zich als lid te kunnen aanmelden.

Bij Spartacus bestaat eveneens een afdeling, die zich special bemoeit met de Indonesische zaken.

Een zekere "BOT" of BOTH uit 's Gravenhage werd genoemd als landelijk voorzitter. Waarvan hij landelijk voorzitter is werd niet vermeld. Het contact met een overeenkomstige beweging in Frankrijk werd "goed" genoemd. Pieters bekleedt voorts een bestuursfunctie in de Afd. Solidariteitscommissie. Hij heeft deze functie aanvaardt onder voorwaarde, dat er geen werkzaamheden voor hem aan verbonden waren.

Nab, de voorzitter van de E.V.C. te Hengelo is uit zijn functie gewipt en zal vermoedelijk wel vervangen worden door "een opgedrongen Amsterdammer".

De drukker van bijgevoegd aanplakbiljet is een zekere van der Leur vermoedelijk te Almelo woonachtig, doch mogelijk ook te Enschede.

Thans is in overweging genomen een familiefestje te organiseren in het café Het Blauwe Kruis te Enschede. De zaak voerder van deze inrichting werd anarchist genoemd.

Het bovenvermelde bestuur houdt ééns in de veertien dagen vergadering vermoedelijk ten huize van Engbers.

J.

Aan
 de Heer HOOFD
 van de
 C. V. D.
s-GRAVENHAGE.

KV a
 PD/2346 KNV a
 KVA
 (K)

K
 (K)
 KV

7 zich

TW
 (K)

Nieuwe strijdmiddelen

verdringen de oude arbeidersbeweging

Een nieuwe

arbeidersbeweging breekt baan.

Versterkt de

INTERN FEDERATIE VAN

BEDRIJFSKERNEN

Hydrog. 257631

0001257631

OP BREDER BASIS

NAAR GROTER EENHEID.

Er is weer een geruime tijd verstreken na het verschijnen van No.2 onzer bedrijfskrant. Wij hebben reeds gezegd het verschijnen van onze krant is gegarandeerd. Wij hebben inmiddels concurrentie gekregen. Wij blijven echter bij het standpunt, dat deze zaak geen handelswaar is en menen te weten dat de arbeiders goed zullen onderscheiden wat partijpolitieke propaganda en wat propaganda voor zelfstandige strijd onder eigen leiding is.

Dat deze geruime tijd tusschen het verschijnen van No.2 en No.3 is verstreken is geen uiting van zwakte, in tegendeel, er is in die tijd heel wat gebeurd. Er is landelijk opgericht de INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN. Dit is het gevolg van het overleg tusschen diverse groepeeringsen die op het standpunt der zelfactie staan.

Wanneer wij dan ook spreken over "Op breder basis", dat deze bedrijfskrant uit de engere groep "SPARTACUS" overgaat aan de bredere Federatie.

De Bedrijfskrant "SPARTACUS" zal na deze keer dan ook niet meer verschijnen onder deze titel doch onder "BEDRIJFSKRANT" zonder meer.

Wij hadden niet kunnen denken bij het verschijnen van No.1 van de "Bedrijfskrant Spartacus" dat reeds nu het initiatief genomen zou worden om tot deze arbeiderseenheid te komen.

Kameraden J.l. Zondag, 24 Augustus is te Amsterdam na bespreking door gedelegeerden uit diverse plaatsen uit het land gesticht de INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN. De propaganda voor een geheel nieuwe arbeidersbeweging/gewapend met geheel nieuwe strijdmiddelen aangepast aan de moderne positie der kapitalistische klasse moet hieruit groeien.

is daarmee ingeluid. Een nieuwe arbeidersbeweging

Strijdmiddelen aangepast aan de moderne positie der kapitalistische klasse wil dus zeggen strijdmiddelen die niet de goedkeuring dezer klasse wegdragen dus niet voldoen aan hun spelregels, doch strijdmiddelen die onze goedkeuring als arbeiders hebben en die het kapitalisme in haar nieuwe posities verneitigd.

Welnu kameraden, gij teleurgestelden in de oude bewegingen, maar ook gij jongeren die in de doolhof der oude beweging dreigen te verdwalen versterk deze revolutionaire bedrijfskernen. Help ons in de propaganda voor deze nieuwe arbeidersbeweging. Denk hierover ernstig na en werp alle defaitisme ver van U, wij hebben U nodig. Geen minuut mag er verloren gaan. De tijd dringt! Wij hebt een taak als klassebewuste arbeider.

Een nieuwe wereldbrand, de derde wereldoorlog staat voor de deur. Nog v vers ligt ons de tweede in het geheugen, nog nergens ter wereld zijn de vernielingen hersteld. Op de puinhopen der tweede wereldoorlog veroorzaakt, wordt de derde voorbereid. Bedenk daarbij dat alle parlementair politieke partijgedoe faalde, bedenk dat de oude vakorganisaties tegenover de wereldkrijg kaartenhuizen bleken. Maar bedenk vooral dat dit zelfde gedoe nu weer plaats vindt. Uw plaats is daarom naast ons.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

WAT GEBERUT ER IN DE WERELD ?

Ontegenzeggelijk is de zaak in Indonesië een gebeuren dat ons na aan het hart ligt.

Het is onzeregering die zijn klauwen heeft uitgeslagen naar het bruine broedervolk in Indonesië. Onze bruine kameraden moeten ruimen voor de Nederlandsche winstmachine. Gaat dit niet goedsehhks dan gaat het maar kwaadschiks, maar met het bloed der Indonesiërs zal Nederland de credieten aflossen. Het Nederlandsche gezag bepaalt dat iedere Indonesiër die dit in de weg staat van deze aardbodem moet verdwijnen. Zoo staat de zaak in Indonesië er voor en niet anders. Iedereen die de zaak anders seelt, trekt bewust of onbewust partij voor de kapitalistische winst-makerij.

Of zij de zoetsappige politiek v/h Wereldvakverbond aanhangen of dat zij de politiek van: "Sla er mar op" van "Rijkseenheid" volgen. Of zij nog een beetje hengelen willen met de Sjahrirs en de Sjarifoedins, of dat zij gelijk Jan Pieterszoon Coen plat willen branden wat hun in de weg staat..... Op beide manieren pogen zij de bruine kameraden de macht uit handen te nemen. En als straks de Ned. regering met de Sjahrirs en de Sjarifoedins weer aan de conferentietafel zitten, dan zullen ~~zij~~ en de Sjahrirs en de Sjarifoedins doorgaan de bedrijven uit de macht van het bruine proletariaat te nemen en deze bedrijven op moderne kapitalistische winstmakerijbasis organiseren.

Daarom kameraden komt er nooit meer rust in Indonesië, de klassenstrijd woedt er op de scherpste manier. Zij die de bergen intrekken, en het ondergrondse verzet organiseren, zij die ~~die~~ zijn van zich afwerpen, zij zijn het die dit klassebewust doen. Zij zullen ook dit verzet doorzetten, totdat zij in gemeenschappelijk verzet met het gehele wereldproletariaat het juk van het kapitalisme van zich afwerpen.

Nederlandsche arbeiders, leer waardeering te hebben voor deze extreemistische verzetsgroepen, in tegenstelling tot datgene wat de gehele kapitalistische pers U voor probeert te kauwen.

In Antwerpen brak voor de vierde keer in een jaar tijd een staking uit. Uit de arbeiders zelf kwamen de volgende eischen naar voren:

- 1e. Terugnane van alle uitgesloten dokwerkers.
- 2e. 75 % vergoeding op het basisloon voor ongevallen en ziekte.
- 3e Alle sociale voorzieningen ten bate van de patroons.
- 4e Ongedaan maken van de bedrijfsbelasting voor arbeiders.

Zooals gebruikelijk hielden de vakbondsleiders een referendum maar op dat zelfde moment kwam bericht: het parlement heeft in een enkele zitting het salaris der afgevaardigden met 80.000 fr. verhoogd.

Dit deed de maat overlopen; slechts een 40-tal arbeiders namen aan het referendum deel.

De Stalinistische partij moest natuurlijk een poging doen om de staking voor hun parlementair politieke invloed gebruiken. Een actie-komitee, uitsluitend door de partijleden gevormd veranderde de oorspronkelijk door de arbeiders zelf geformuleerde eisen eigenhandig in de volgende:

- 1e. Daling der prijzen, die sedert eenige tijd wederom de hoogte ingaan of loonsverhoging.
- 2e. Medezeggenschap in de bedrijven.
- 3e. Aanpassing der basislonen aan coefficient 263.
- 4e. Herziening van het belastingstelsel en voornamelijk het toekennen van een langere tijd voor betaling.
- 5e. Spoedige herziening van de sociale wetten op ziekten en ongevallen en verhoging van de daarmee verbandhoudende vergoeding tot 80%.
- 6e. Aanpassing van de vergoedingen voor zondag en nachtwerk volgens de bestaande reglementen.
- 7e. Terug in dienst nemen van alle afgedankte dokwerkers.

Een tweede referendum werd door de vakorganisaties gehouden en inderdaad met het gewenschte resultaat, maar men moet niet denken dat de arbeiders aan het werk togen.

Het Stalinistische actie-komitee hierld Woenadag 30 Juli een betoging en gaven die dan ook een stalinistisch cachet.

Woensdagmiddag lieten een honderdtal dokwerkers zich aanwerven.

Van waar kwam plotseling die ommekeer? Wij weten het niet! Was het één van de vele methoden gebruikt door vakbondsleiders en Stalinisten?

Wij herhalen: zoo gauw de arbeiders zich laten leiden dan is de nederlaag een feit. De Antwerpsche havenarbeiders hebben dit weer eens ervaren.

UIT DE BEDRIJVEN.

TEXTIEL. Kregen we eerst begin April de staking op drietal textielbedrijven te Geldrop, waar onder eigen strijdleiding een belangrijke verbetering werd bevochten van loon- en arbeidsvoorwaarden, nu weer zijn sedert plm. drie weken de arbeiders van de spinnerij der fa. Blomjous te Tilburg onder eigen leiding in staking gegaan. Geen vakverbond en geen politieke partij heeft in deze actie stem, het zijn uitsluitend de arbeiders zelf, die op hun wijze deze strijd voeren. En het moet gezegd worden, zij doen het goed. Zij geven circulaires uit, waarin regelmatig inlichtingen worden gegeven omtrent de stand van het conflict. Zij werken met steunbonnen bij andere fabrieken, zij verstrekken communiqués aan de pers. Kortom ze doen alles om de meest mogelijke ruchtbaarheid aan hun strijd te geven en deze in het middelpunt van de sympathie van hun medearbeiders te plaatsen, wat hun ook gelukt en zij mogen over de steunen de medewerking aan hun strijd niet klagen.

Directe aanleiding tot het conflict was het feit, dat de firma Blomjous de prestatiepremies te hoog vond. Einde Mei werd dan ook reeds f. 1.00 gekort, een drietal weken later moesten de arbeiders wederom een aderlating van f 1.50 ondergaan en dit laatste werd door hen dan ook niet genomen. Dit betekende dat hun premie van plm. f. 8.50 terug zou worden gebracht tot hoogstens f 6.00 per week. Een delegatie uit de arbeiders werd gekozen, welke met de directie zou praten. Dit praten hielp echter niets, de directie bleef halsstarrig op haar standpunt staan. Toen werd door de arbeiders besloten tot staking over te gaan en daarvan de personen in de andere fabrieken te berichten, opdat zij geen besmet werk zouden verrichten. Ook de arbeiders van Geldrop werden van dit conflict in kennis gesteld en een beroep gedaan op hun solidariteit. In de pers heet het dat de productie van de arbeiders zoo schrikbarend achteruit loopt en dat daardoor dus vanzelfsprekend de premies worden verlaagd. Daarnaast heeft men getracht de arbeiders uit de weverijen, welke ook tot spinnen in staat waren, in de spinnerij te werk ~~gesteld~~ te stellen onder de min of meer openlijke bedreiging, dat zij anders ontslagen zouden worden. De strijdleiding heeft tegenover het communiqué van de directie haar lezing verstrekt en de arbeiders uit de weverij aan het verstand gebracht, dat het dreigement met ontslag zonder eenige grond was, zolang zij niet weigerden hun eigen werk te doen.

Desondanks werken er in de spinnerij toch een aantal vrijwilligers, doch dit aantal heeft voor de verloop van de strijd geen betekenis. Dank zij de solidariteit van hun mede-arbeiders zijn deze kameraden, niettegenstaande hun moeizaam werk vol goede moed en zij verwachten stellig, dat zij evenals hun makkers in Geldrop met een overwinning uit deze strijd zullen komen. Zij hebben recht op de sympathie en de steun van de Twentsche textielarbeiders. Stel je dus in contact met J. Gallé, St. Jansstraat 44, Tilburg.

-o-o-o-o-o-

SPOOR EN TRAMWEESEN. In No.2 van onze bedrijfskrant schreven wij over de bezuinigingswoede, nu willen we het eens hebben over de resultaten dezer woede en putten daartoe uit "Nieuw Spoor" (waar we zoo direct nog iets van willen zeggen).

Het exploitatie-overschot bedraagt f. 83.992.000. D.w.z. deze arbeid heeft deze meerwaarde opgebracht. Wijnzouden zooiets winst noemen, de N.S. noemt dit exploitatie-overschot en het slot van het liedje is dat deze bijna 84.000.000 door handige rekenarij een 8 Millioen overblijft voor de staat, waarvan 4%, zijnde f 400.000 dividend. En daarmee zegt "Nieuw Spoor" zij de 263 millioen op en sluit het huishoudboekje. Zouden wij dan toch voor een gemenschapsbedrijf werken, zouden we dan toch medegegenschap hebben, dat zoo maar voor ons ieder een jaarverslag verschijnt? (Een dergelijke manier ingevulde verantwoording zou door de betreffende instanties als onvoldoende gekwalificeerd worden)

zouden de geldschietters dan toch filantroop zijn. daar er geen winst gemaakt wordt? Wij geloven dat mening spoorman dit jaarverslag niet veel wijzer gemaakt heeft. Maar- en nu komen wij terug op het artikel dat wij in No.2 van onze bedrijfskrant schreven- 71 % van de uitgaven is personeel.

Van grote percentages kan ook veel af. Laat men nu het personeel van 40.000 man eens inkrimpen met 12 1/2 %, nu dan kan er immers nog meer "afgeschreven" worden. Wat kan "hen die helemaal geen winst maken", bij de N.S die 5000 arbeiders dan verd....? Laat toch niemand zich de oogen dicht laten drukken, er is een groot exploitatie-overschot, en dat is het resultaat van onze arbeid. Niet wij profiteren daarvan, maar zij die bezitten profiteren daarvan. Er is geen enkele Rijksbemiddelaar, die aan de bezitters een grens stelt aan hun winst. Voor het jaar 1947, personeel besparen, meer werk voor ieder arbeider afzonderlijk, en een nog groter exploitatie-overschot.

Hebben wij niet gezegd de vorige keer "als het niet uit de lengte kan gevonden worden dan moet het in de breedte gevonden worden"? We hadden nog iets te zeggen van dit "Nieuwe Spoor". Wat kan dat zijn? Het licht ons in over veel bijzonderheden van het spoor, er staan keurige foto's in en je hoort er het een en ander in over de SpoorSport..... Dat de directie in een dergelijk blad datgene meent te moeten brengen aan zijn arbeiders wat hij kwijt wil is begrijpelijk, dat ~~dat~~ dit een strijdmiddel is van hun klasse moet niet vergeten worden, want zij zijn ook in staat op een handige manier het te doen voorkomen of het een blad van en in het belang van de spoorwegarbeiders is, terwijl het op zeer geraffineerde wijze het gift spuit daar, waar de kapitalistische pers er niet in slaagt. Is het soms niet zoo?

O, nee !!? Wat doet dan de propaganda er in voor de NIWIN?? Iedere spoorman die zijn zoon in de Oost heeft ~~heeft~~ die weet waarvoor hij daar gebruikt wordt, die weet dat zijn zoon gedwongen wordt met wapengeweld zojn klassevrienden n.l. de Indonesische proleet te onderdrukken. Welaan deze spoorwegarbeiders en de anderen uit solidariteit wenschen van dergelijke propaganda in de bedrijven verschoond te blijven. De spoorarbeiders zijn bij het spoor om hun boterham te verdienen en niet om op een dergelijke manier in de propaganda tegen onze Indonesische kameraden gebruikt te worden. Dit willen we er maar even van zeggen, zoo noodig zullen we er nog meer van zeggen.

-o-o-o-o-o-

ANDERE BEDRIJVEN. Vrienden dat wij deze keer niet specifiek met een artikel van Dikers en van Stork komen vindt zijn oorzaak in de nog geringe plaatsruimte waarover we beschikken. Het neemt echter niet weg, dat al hetgeen in de bedrijfskrant verschijnt, de klassenstrijd betreft, en dus voor ons aller actueel is. In het volgende nummer hopen we iets naders uit die bedrijven te brengen. Inmiddels is de Nederlandsche Federatie van bedrijfskernen in wording en zal a.s. Zondag haar oprichtingscongres houden te Amsterdam. Aan de slag dus neem deel aan de propaganda voor een nieuwe arbeidersbeweging Word lid van de bedrijfskern der Ned. Federatie. Vul onderstaand formulier in en zend het naar:
LEO HAAGEN, WETERINGSTRAAT 44 II, AMSTERDAM (C), of geef het af aan U bekende bedrijfskerneden.

Ondergetekende ..... verklaart voorstander te zijn van een nieuwe arbeidersbeweging, op basis van de macht aan de arbeiders zelf. Hij sluit zich daartoe aan bij de bedrijfskernen of als individueel lid der Federatie van Bedrijfskernen.

Bedrijf .....
Adres .....
Plaatsnaam .....

Ondertekening:

.....

D E B E D R I J F S K R A N T .

OCTOBER.

EXTRA UITGAVE VOOR DE SPOORWEGARBEIDERS

1947.

Uitgave. Plaatselijk Comité der INTERN. FEDERATIE v. BEDRIJFSKERNEN.
(I.F.B.K.) HENGELO.

D E A C T I E V A N S P O O R M A N N A N
E N V R O U W E N T E A M S T E R D A M .

In Amsterdam heeft Woensdag, 22 October een grootse openbare vergadering plaats gevonden van spoorwegarbeiders met hun vrouwen. Voor het eerst na de bevrijding gaven ook de spoorwegarbeiders te kennen niet te zullen berusten in het lot, dat de directie en de regering (gesteund door de op corporaties of staats-socialisme belust zijnde vakorganisaties en politieke partijen) hun menen te moeten toebedelen.

Het gebeurde is daarom van zulk een groot belang, omdat het groeide uit de grieven der spoorwegarbeiders zelf en dus buiten iedere vakbondsinvloed en parlementair politieke partij om. Te betreuren is het dan ook, dat het comité van actie meende de vakorganisaties te moeten uitnodigen om hun standpunt kenbaar te maken. **HET STAANDPUNT VAN ALLE VIER VAKORGANISATIES IS TOCH BEKEND.** Het is toch onzin om te denken de leiding der vakorganisaties te dwingen op te komen voor datgene wat een dergelijke vergadering als in Amsterdam wenscht. In de eerste plaats laten deze leiders zich niet dwingen door de arbeiders, zelfs de EVC-leiding niet (zij schorste immers net zo goed diegenen die het niet met de "leiders" eens waren). Maar in de tweede plaats is het zaak dat de leiding uit het midden der strijdende arbeiders zelf komt. Daarom moet streng gewaakt worden deze actie, een actie te katen zijn voor het bestaansrecht der spoorwegarbeiders zelf en niet een actie uit propagaandaoverwegingen voor een vakbond of partij om met verkiezingen de nodige stemmetjes te halen.

Het gaat op de positie van de spoorwegman zelf. Het blijft daarom jammer dat men de vakorganisatieleiders uitnodigde voor een zaak die hun niet aangaat, en waar alleen de EVC-voorzitter gehoor aan gaf. Men gaf daardoor aan deze zaak een EVC-cachet en in de vorm van de voorzitter een CPN-cachet. Dat de EVC-voorzitter Luc de Jong het woord voerde is een zaak van de Amsterdamsche kameraden, maar de EVC-propaganda dat er betere toestanden zouden komen indien alle vakbondsleiders maar zouden besluiten de ledenkaartenbakken bij elkaar te voegen is onzin en daar dus niet op zijn plaats. Het komt immers op de eensgezinde wil der arbeiders zelf aan en niet op die van de leiders! Het uitnodigen van vakorganisatieleiders brengt maar verdeeldheid, dat heeft ons de geschiedenis reeds zo vaak geleerd.

Evenwel voor de Amsterdammers staat de zaak zoo; dat daar waar gewerkt wordt, fouten worden gemaakt. De volgende ronde beter!!!!

Het mooie van de zaak is dat door het geheele land dergelijke actiecomités worden opgericht, en dat hetgeen waarop wij wilden wijzen.

WAT IN AMSTERDAM KAN KAN OOK IN HENGELO. DAAROM: "LAAT IN HENGELO DIT COMITÉ DAN ONTSTAAN UIT DE SPOORWEGARBEIDERS ZELF EN NIET EEN COMITÉ ZIJN DAT ER VAN BOVEN AF NEER GEZET WORDT.

HET PLAATSELIJK COMITÉ DER INTERNATIONALE FEDERATIE van BEDRIJFSKERNEN TE HENGELO (I.F.B.K.) ROEPEN U OP DIT INITIATIEF VAN AMSTERDAM ZELFSTANDIG TE VOLGEN.

Stuur ons sympathiebetuigingen en wij willen het initiatief nemen om alle spoorwegaarbeiders in vergadering bijeen te roepen, waarin zij ~~van~~ zelf een comité kiezen geheel los van ons.

KAMERADEN SPOORWEGMANNEN in Hengelo latem wij de zaak verstandig bezien en ons niet laten gebruiken voor parlementair geknoei. Uit parlementair geknoei der politieke partijen van welke richting dan ook, met hun vakorganisaties, groeide in Duitschland het Hitlerfascisme. Laat zien dat we daaruit iets geleerd hebben. Maar laat ook een les zijn de geberutenissen in Frankrijk, ook daar is uit het geknoei der parlementaire politieke partijen en het gebruik der acties van de arbeiders zelf, middels de grote CGT voor haar eigen propagandistische belangen, het Gaulisme gegroeid.

Met dit geknoei worden de arbeidersmassa's radeloos gemaakt, zij krijgen het idé, steeds om de tuin geleid te zijn en één of andere fascistische "grote man", gestopt met het geld van de kapitalistische klasse, maakt daar gebruik van en vestigt de dictatuur langs de ruggen der radeloze arbeidersklasse. **ZIJ DIE DE ARBEIDERS RADELOOS MAAKTEN EN ZIJ DEE DE ARBEIDERSACTIES GEBRUIKEN VOOR IMPERIALISTISCHE PROPAGANDA OF MINISTERSZETELS, ZIJN AANSPRAKELIJK VOOR DEZE KAPITALISTISCHE SUCCESSEN.**

Daarom kameraden, alleen wanneer uit de geboren strijd der arbeiders zelf een leiding gekozen wordt die ieder ogenblik afzetbaar is, uit de proleten die alleen gedreven worden door de uitbuiting en niet door politiek of economisch groepsbelang, kortom een verzet van de arbeiders zelf is, alleen ~~geknoei~~ in staat tehurstellingen te voorkomen en de arbeidersmassa's immun te maken tegen fascisme en onderdrukking in welke vorm dan ook.

Spoorwegaarbeiders laat daarom deze oproep tot strijd geen aanfluiting zijn, maar geef gehoor.

KAMERADEN! EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING MOET GROEIEN TEGEN ALLES WAT ONS ONDERDRUKT, waat de geheele arbeidersklasse, als klasse rood, wit of zwart gekleurd, van welke godsdienstige richting, politieke of vakbondsrichting dan ook, zich zelf organiseert.

V R I E N D E N   E N   V R I E N D I N N E N   G I J   H O O R T
M E E R   V A N   O N S .

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WERPT ZICH NIET OP ALS DE BEWEGING DIE ZICH HET RECHT TOEEIGENT DE ARBEIDERSKLASSE TE MOETEN LEIDEN.

es
DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN WIL NIET EEN BURECRATISCH EN VERAFGODINGSCENTRUM ZIJN VAN HET DICTATORISCHE STAATS-SOCIALISME.

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN roept op tot dtrijd onder eigen leiding. Zij vecht tegen fascisme, tegen kapitalisme. kortom tegen alle dictatuur of zij nu door een persoon dan wel door een democratis noemende partij wordt uitgeoefend.

OP VOOR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING

STERF GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN

ALLE MACHT AAN DE W E R K E R S !...!

INLICHTINGDIENST TE HENGELO(O).

No. ID. 124/47

Onderwerp: Aanplakking
pamflet.

BUREAU B
24 DEC 1947

GEHEIM Volgnr.

23 DEC 1947

ACD/26631

WEGEGD

Vermoedelijk uitgaande van de Communistenbond "Spartacus", werden in deze gemeente enige pamfletten angeplakt, kleur blauw en formaat 25 x 20 cm., met de navolgende inhoud:

"Nieuwe strijdmiddelen verdringen de oude arbeidersbeweging.

Een nieuwe arbeidersbeweging breekt baan.
Versterkt de Intern. Federatie van Bedrijfskernen."

Op 19 December 1947 verzonden aan het
Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst
te s-GRAVENHAGE.

In afschrift aan de Procureur-Generaal,
Directeur van Politie te ARNHEM.

lyl. 26627.
00787

DE VRIJE ARBEIDER.

ORGAAN VAN DE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN

redactie-adres; J. de la Fosse, Sr
Van Beuningestraat 57. Amsterdam.

No. 1
November '47

INLEIDING.

Dit eerste nummer van "De Vrije Arbeider", het eigen orgaan van de pas kort geleden opgerichte "Federatie van Bedrijfskernen" gaat in zee op het moment dat grote lagen van de arbeidersklasse gaan beseffen, dat er van de regeringsbeloften tijdens en na de oorlog gedaan, bitter weinig terecht is of zal komen. Men gaat beseffen, dat dit alles slechts frazen zijn geweest, frazen die in de historie van het kapitalisme zo vaak aan het adres van de arbeidende klasse zijn gericht. Hoe kan het ook anders wanneer wij weten dat "des poedels kern" van alle frazische theorieën in het economische stelsel waarin wij leven, toch altijd weer daar ligt, dat de arbeidende klasse (de voortdrongste van alle rijkdom) uiteindelijk alle lasten van dit economische stelsel te tersen krijgt: ook de armen de.

Het is daarom vanzelfsprekend dat de arbeidende klasse steeds weer tegen dit stelsel in verzet komt. Maar sedert de vakorganisatie steeds meer is verworpen tot een semi-overheids-apparaat, is de arbeiders, voorzover de vakorganisatie al ooit een doeltreffende organisatie is geweest ter bevrijding van de arbeidersklasse, ieder wapen uit de handen gerukt.

De vakbeweging, die na de eerste wereldoorlog tot een massaorganisatie uitgroeide, is immers door instellingen als de Stichting van de Arbeid en het College van Rijksbemiddelaars en niet in het minst door haar ijveren voor collectieve arbeidsovereenkomsten (waarin de arbeiders niet gehoord worden) uitgegroeid tot verlengstuk van de overheid en dus van de staat. Tegenover alles wat de arbeidende klasse als verbetering van hun positie wilt afdwingen, vindt zij de staat, als belangengroep van de heersende

Kantlijn in OD 256

§ (De Vrije Arbeider No.1)

de klasse tegenover zich. En dus ook de aan de staat gebonden vakorganisaties.

Hand in hand met deze ontwikkeling naar staatsnemoeiing is gegaan het uitgroeien van het bestuur-
rend apparaat tot een machtige vakbewegings-boro-
cratie, waarop de arbeiders geen enkele invloed meer
kunnen uitoefenen.

Ook de na "debevrijding" met zoveel elan gevormde
"Eenheidsvakcentrale" is in hetzelfde vaarwater ge-
komen. Door te streven naar "erkenning" door de staat
moest zij eerst laten blijken, dat zij een voor dit
lichaam betrouwbare organisatie was. Alle oppositie
die "de zelfstandige ontwikkeling in de handen der
arbeiders zelf" wilde bevorderen, werd door politiek
drijven van de opperste leiding onmogelijk gem(kt.

Steeds meer arbeiders beseffen dat zij in wezen
zonder strijdorganisatie staan. Telkens weer, wanneer
de arbeiders in verzet komen, zien wij dat zij hun
eigen strijdvorm moeten kiezen omdat hun strijd
niet door de vakorganisaties wordt gesteund. De bur-
gerpers spreekt van van "wilde staking".

De gebeurtenissen van heden en van de laatste
jaren geeft dan te zien dat er stakingen plaats
vinden onder eigen leiding, doch, zo goed als altijd
werd deze leiding toch weer ingepalmd of opzij ge-
zet door de vakorganisatie, die voor de belangen
van de staat (en politieke partij) de strijd in de
banen van overleg met de heersende instanties
voert of eenvoudig de strijd aflast en dus als sta-
kingsbreker optreedt.

Het is duidelijk dat in dit stadium een andere
vorm van organisatie nodig is: een organisatie die
propaganda voert in de bedrijven zelf voor een zelf-
standige vanuit de bedrijven geleide en georganise-
eerde strijd, los van partijen en vakorganisaties!

Willen de arbeiders voor hun belangen vechten,
zich niet laten terugdringen tot machteloze lompen-
proletariërs of tot staatsslaven, dan moeten zij
macht vormen en die macht kan alleen komen door een-
heid en organisatie; v a n o n d e r o p !
Deze eenheid kunnen zij slechts vinden door zich
niet langer te laten verdelen door partijen, vakbewe-
ging en godsdienst.

Slechts wanneer de arbeiders beseffen dat zij (

3(De Vrije Arbeider No.1)

(tegenstelling tot de bezittende klasse) niet alleen
niet alleen voor het eigenbelang, maar dat zij alleen de
aanbeveling kunnen geven tot werkelijke maatschappij-
verandering, dan alleen kunnen zij met toewijzing en ver-
trouwen tot zo'n organisatie komen en de strijd stijgen
voor opheffing van alle uitbuiting omdat dat alleen een
aanpak kan maken aan kapitalisme en oorlog.

Daartoe is het nodig dat U kernen vormt in het be-
reik waar U werkzaam bent. De Federatie van Bedrijfs-
verenigingen wil deze kernen in federatief verband verenigen,
met volledige zelfbeschikking van iedere kern, en om de
solidariteit van de arbeidende klasse en de solidariteit
internationaal te formieren.

De redactie

+ + + + +

TEXTIELARBEIDERS STAKEN !

In de geschiedenis der textielindustrie ligt beslo-
ten de ergste uitbuiting der textielarbeiders, gepaard
gaande met snelle en grote rijkdommen der uitbuiters.
Wijl de arbeiders aan de industrie gezondheid en
aanplust ten offer brachten en beloond werden met
vermoede van geslacht op geslacht, werden de fabrikanten
enkele generaties schatrijk, lieten zich prcht villa's
mooie parken bouwen en genoten van alles wat de we-
eld te genieten bood aan de rijkaards.

De Van Heek's brachten het van zijdesmokkelaars, via
exploitatie van de huis-hanfweef-industrie tot de
eerste groot-industrieëlen die ze nu zijn.

De Menco's, via voddensraper, handelaar in manufacturen
in de huizen, de handweverij, tot grote fabrieken-be-
statters en zo het rijtje maar langs.

In 1860 werd in Enschede de eerste stoomtextielfa-
briek " de Grote Storm " genaamd, maar in werkelijkheid
was maar een heel klein fabriekje-opgericht, waarin 50
aandeelhouders hun kapitaal hadden gestoken. Waaruit
duidelijk zal zijn, hoe weinig kapitaalkrchtig de
textielexploitanten in die dagen nog maar waren. Zij
vertrachten het echter door een niets en niemand ontziende
uitbuiting in enkele tientallen jaren tot de rijke be-
statters van grote ondernemingen met duizenden arbeiders.
De arbeiders ploeterden de lange dag in een ongezen-
atmosfeer voor lonen waarvan de niet leven konden

4. (de Vrije Arbeider No1)

en moesten meestal vóór en ná fabriekstijd op het land werken om zodoende hun tekort aan te vullen.

Het is dus niet te verwonderen, dat de historie der textielindustrie steeds weer losbarstende strijd der in die industrie uitgebuite arbeiders te zien heeft gegeven. Om in deze stukken strijd sterk te staan organiseerden zich de arbeiders in vakorganisaties en hun patroons in hun patroonsbond. Oorspronkelijk stonden dez vakorganisaties, de belangen der arbeiders verdedigend, tegenover de patroonsbond, maar die tijd is reeds lang voorbij. In tal van grote conflicten, zoals ze in deze eeuw tot uitbarsting kwamen, kozen de besturen der arbeidersorganisaties partij te geven de stakende arbeiders en plaatsten zich daarmede in werkelijheid aan de zijde der uitbuiters, al trachtten ze hun houding met allerlei drogredensaties-o.a. over wilde stakingen-goed te praten. Wij zouden daarvan baw van feiten kunnen releveren, doch dit zou ons in dit artikel te ver voeren. Het is ook niet nodig, daar de houding der vakbondsleiders in deze tijd het bovenstaande afdoende bevestigt.

Ook nu weer is de strijd van de textielarbeiders ontbrand in Enschede en Tilburg, bij z.g.n. liberale en bij katholieke fabrikanten. De politieke en godsdienstige overtuigingen der patroons maken in hun wijze van uitbuiting geen verschil, zijn ook geen hinderenis voor hun patroonseenheid. Alleen de arbeiders hebben er zich tot nu toe laten verdelen en stonden in hun diverse organisaties, naar deze overtuigingen gericht, altijd zwak.

Het huidige conflict in de textielindustrie is nu in de eerste plaats een gevolg van het arbeidersvijandige optreden der vakbondsbesturen in overleg met en waarschijnlijk in opdracht der regering.

Evenals in zo goed als alle andere industriële ondernemingen, zijn ook voor de textielfabrikanten de winsten zeer groot in deze tijd. Om nu voldoende arbeiders in hun fabrieken te krijgen hebben deze fabrikanten de laatste tijd voor de textielarbeiders ongekend hoge lonen, ver boven de contractueel vastgestelde lonen uitgaande-z.g.n. zwarte lonen-betaald. Het kan van de enorme winsten gemakkelijk af en ze hebben, om deze winsten te kunnen maken, veel arbeiders nodig.

De erkende organisaties, de Unie-bonden, hebben nu,

zonder hun leden daarin te kennen en te raadplegen, met deze winstmakers een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten, die praktisch neerkomt op een voor de meeste arbeiders grote loonsverlaging. Daarmede nemen evenwel de arbeiders, de scheppers der grote winsten, geen genoegen, komen in verzet en tegen de fabrikanten en tegen hun organisatiebesturen zoals deze zich aan de kant der uitbuiters scharen. Voor de zoveelste keer leren de arbeiders ook in dit loonconflict, dat het zóch organiseren in vakorganisaties, waarin de bestuurders die zelf buiten het bedrijf staan, van de contributies goed betaald worden, veel andere opvattingen hebben dan de arbeiders, de **M**acht uitoefenen, hun kracht niet bepaalt. De macht der arbeiders daarentegen ligt in hun eenheid i n het bedrijf waarin ze werken, in hun gezamenlijk pal stāān voor hun gezamenlijke belangen, in hun solidariteit.

Tot dit inzicht schijnen de arbeiders echter ondanks de harde lessen, die ze reeds kregen, nog maar moeilijk te kunnen komen. Verontwaardigd zijn zij over het afsluiten buiten hen om van dit, hun verslechtering brengend C.A.O. door hun eigen bestuur. Maar tot breken met deze totaal verouderde organisatievorm komen ze nog niet. De solidariteit, die alleen tot overwinning in dit conflict kan leiden en die zich uiten moet in een grote, gezamenlijk gevoerde, onverbiddelijke strijd vindt bij hen nog geen toepassing. Nog wordt de strijd beperkt tot enkele fabrieken in plaats dat men tegelijk over de gehele linie het werk stopt, eigen strijdleidingen kiest, zowel in Enschede als in Tilburg en met deze strijdleidingen in voortdurend overleg zelf bepaalt hoe er gestreden **M**et worden, tegen de driedubbele vijand: Patroons, vakbondsbesturen en regering.

Op de aarzelende manier van nu zal de overwinning niet volgen, hoogstens een compromis tot stand komen in het nadeel der werkers. Arbeiders, ge hebt de macht in handen die dwingen kan tot inwilliging van uw gerechtvaardigde eisen. Gebruikt deze enige macht, de solidaire eensgezinde economische macht, die ligt in uw n i e t werkende handen.

Uw vakorganisaties zijn voor deze strijdmethode totaal ongeschikt, doordat zij zich ondergeschikt gemaakt hebben aan de kapitalistische uitbuiting. Uw juiste

In een onderhoud met de directie en de burgermeester heeft de directie op deze motivering blijkbaar een (niet officiële) toezegging gedaan, de eisen der stakers in te willigen. Bij een volgend bezoek van het stakingscomité aan de burgermeester werd deze tijdens dit onderhoud echter opgebeld door de directie, waarna de burgermeester mededeelde, dat de directie geen enkele toezegging kon doen en dat ook hij (de burgermeester) geen verdere bemiddeling kon geven .....

Is de burgermeester op zijn vingers getikt omdat hij bemiddelend optrad en daarbij het College van Rijksbemiddelaars negeerde? Dit College dat zweert en persisteert bij loonstop en C;A;O ! Dit College dat regering, staat, macht en onderdrukking vertegenwoordigt !

Dit alles is door de inkt-slaven van de burgerpers niet vermeld in hun kolommen, hoewel de gehele pers hiervan op de hoogte is. Het is samengevat in een resumé dat de voorzitter van het stakingscomité op een persconferentie hiëld.

Rest ons nog te melden, dat de directie in samenwerking met de vakorganisaties op 31 Oct. j.l. in de grote zaal van Kras een vergadering heeft uitgeschreven ..... waar 3 leden van het stakende personeel aanwezig waren. Het beste bewijs dat de staking eensgezind is.

Deze staking M O E T gewonnen worden !
Vraagt steunlijsten aan bij ons redactieadres !

=+ + + + + + + + =

A t t e n t i e ! !

Het volgende nummer van dit orgaan verschijnt 20 Dec. a.s. Bijdragen moeten uiterlijk 15 Dec. in ons bezit zijn. S t u u r t Uw bijdragen !

Rechtstreeks feiten het bedrijf waar U werkzaam is of kunt U het niet tot een artikel verwerken, stuur dan alleen een opsomming van feiten.

Redactie.

3 (De Vrije Arbeider No. 1)

(in tegenstelling tot de bezittende klasse) niet alleen vechten voor ~~het~~ eigenbelang, maar dat zij alleen de doorslag kunnen geven tot werkelijke maatschappij-~~ver-~~nieuwung, dan alleen kunnen zij met toewijzing en ~~ver-~~trouwen tot zo'n organisatie komen en de strijd stijgen voor opheffing van alle uitbuiting omdat dat alleen een einde kan maken aan kapitalisme en oorlog.

Daartoe is het nodig dat U kernen vormt in het bedrijf waar U werkzaam bent. De Federatie van Bedrijfskernen wil deze kernen in federatief verband verenigen, met volledige zelfbeschikking van iedere kern, en om de macht van de arbeidende klasse én de solidariteit internationaal te formeren.

De redactie

+ + + + +

TEXTIELARBEIDERS STAKEN !

In de geschiedenis der textielindustrie ligt besloten de ergste uitbuiting der textielarbeiders, gepaard gaande met snelle en grote rijkdommen der uitbuiters. Terwijl de arbeiders aan de industrie gezondheid en levenslust ten offer brachten en beloond werden met armoede van geslacht op geslacht, werden de fabrikanten in enkele generaties schatrijk, lieten zich precht villa's in mooie parken bouwen en genoten van alles wat de wereld te genieten bood aan de rijkkaards.

De Van Heek's brachten het van zijdesmokkelaars, via de exploitatie van de huis-hanfweef-industrie tot de moderne groot-industrieëlen die ze nu zijn.

De Menco's, via vottenraper, handelaar in manufacturen langs de huizen, de handweverij, tot grote fabriekenbezitters, en zo het rijtje maar langs.

In 1860 werd in Enschede de eerste stoomtextielfabriek "de Grote Storm" genaamd, maar in werkelijkheid nog maar een heel klein fabriekje-opgericht, waarin 50 aandeelhouders hun kapitaal hadden gestoken. Waaruit wel duidelijk zal zijn, hoe weinig kapitaalkrachtig de textielexploitanten in die dagen nog maar waren. Zij brachten het echter door een niets en niemand ontziende uitbuiting in enkele tientallen jaren tot de rijke bezitters van grote ondernemingen met duizenden arbeiders. Deze arbeiders ploeterden de lange dag in een ongeende atmosfeer voor lonen waarvan ze niet leven konden.

de burgerpers dat de meelbedrijven van "Holland" en "Ceres" weer aan het werk zijn. Na veel tam-tam door de Katholieke Bond en ook door grote advertenties in de kranten (waaronder Het Vrije Volk) waarin arbeiders (lees onderkruipers) werden gevraagd, heeft de "Holland" 30 onderkruipers aan het werk gehad waarvan echter 10 (uit Breukelen afkomstig) het werk reeds weer hebben neergelegd.

Deze staking die nu reeds 11 weken duurt, is geen zins aan het verlopen, mag niet verlopen ! ! Mag niet verlopen omdat het een krachtmeting is tussen de arbeiders enerzijds en regering anderzijds. De arbeiders willen geen genoegen nemen met een collectieve arbeidsovereenkomst, in het vaststellen waarvan zij niet de minste zeggenschap hebben gehad.

De regering spreekt van "prijs- en loonstop", maar de prijsstop wordt bepaald in overleg met de ondernemers i.c. de Bedrijfsgroepen waarin het bestuur uit ondernemers is samengesteld. De winst is hier veilig gesteld, alleen prijsopdrijving (zwarte handel) wordt tegengegaan. Anders is het bij de loonstop. Tenzij men een vakbond-voorzitter (salaris F.???) als arbeider wil betitelen, worden de arbeiders in de besprekingen over de loonstop niet gekend. De "Winst" is hier volledig aanwezig, omdat men, ondanks alle gezwam over "levenspeil", in een arbeidersgezin met F.30.-- trans minder doet dan met F.10.-- in 1940.

Daarom is het nodig dat deze staking niet verloren wordt, omdat het een bewust drijven van onze democratische regering is, de arbeiders in een financiële ongekende machteloosheid te dringen, die zelfs volgens sommige kapitalistische theorieën ongewenst is.

Hoezeer de motieven en omstandigheden in dit conflict ten nadele van de arbeiders worden uitgelegd, noge blijken uit het volgende:

Het stakingscomité heeft op een desbetreffend verzoek enige malen een onderhoud gehad met de burgermeester van Amsterdam. In één van deze besprekingen kwam tot uiting dat de prestaties bij de "Holland" in 1947 veel hoger lagen dan in 1946 en dat de prestaties, ondanks mindere bezetting, eveneens hoger lagen dan in 1940. De directie had reeds toegezegd, dat indien dit mi. iels een accountants-onderzoek, bewezen werd, de lonen zouden worden verhoogd, welke toezegging eveneens gedaan is door het College van Rijksbemiddelaars. zie blz.8.

DE VRIJE ARBEIDER.

Orgaan van de Federatie van Bedrijfskernen.

Redactie-adres J. de la Fosse Sr. No: 2.
Van Beuningenstraat 57 Amsterdam 27 December 1947.
verschijnt 2 X per maand.

.....
Gesol met losse havenarbeiders,

.....en DUW-misère !

In het Havenbedrijf (deze gedegen schakel in onze nog meer gedegen nationale welvaart) werken vele arbeiders. Onder hen bevinden zich een 1000-tal losse arbeiders die in feite geen havenarbeiders zijn maar aan de havenbaronnen "uitgeleend" worden door de na de oorlog welbekende D.U.W. (Dienst Uitvoerende Werken). Deze arbeiders werken aan de haven, nog meer dan iedere arbeider, in los verband. Dit betekent, dat deze arbeiders vandaag niet weten of ze morgen zullen werken en met welk loon zij aan het eind van de week moeder de vrouw zullen kunnen "verrassen".

Deze arbeiders, die in de haven evenals de vaste havenwerkers een garantieloon hebben van ruim f.36.- en als regel met ongeveer f. 40.- naar huis gaan, kunnen namelijk met één dag worden ontslagen. Onlangs zijn hiervan ongeveer 500 arbeiders met één dag opzegging naar de DUW teruggestuurd waaronder arbeiders die een jaar en meer in de haven werkzaam waren geweest.

Dit betekent, dat hun loon als regel ineens van f. 40.- op f. 25.- wordt teruggebracht, want de bewering dat in de DUW lonen kunnen worden verdiend tot f.44.- per week, geldt zeker niet voor DEZE arbeiders. Immers, de arbeid in de DUW is van een geheel andere aard dan die in de haven. Het is noodzakelijk dat men in de DUW moet kunnen omgaan met schop, kruiwagen en breekwerktuigen. (Houweel en cementboor). Deze gereedschappen gebruikt de havenarbeider niet. Alleen dus als men in de DUW werkt en met deze gereedschappen kan omgaan heeft men kans het daar bestaande gemiddelde loon van f. 35.- te halen. In alle andere gevallen verzeilt men in de zogenaamde derde DUW-categorie waar het gemiddelde loon per week de f. 22.- niet te boven gaat. In de tweede categorie is het maximum te bereiken loon f.37.50

hetgeen zeggen wil dat ^{dit} maximum uiterst zelden wordt bereikt.

Het is nodig in dit orgaan verder eens wat uitgebreider onze aandacht te schenken aan dat deel van het nederlandsche proletariaat dat ongetwijfeld op de meest ergerlijke wijze wordt uitgebuit en de grootste ontberingen te dragen heeft, de DUW-arbeider.

Is het niet minister Schermerhorn geweest die in 1945 in een radiorede heeft gezegd, dat "ait menselijke en sociale overwegingen de werkverschaffing tot het verleden moet behoren"? Maar verheugt U desondanks niet, waarde lezer; in onze bij uitstek sociale levensomstandigheden heeft de werkverschaffing onder andere vlag en andere benaming reeds weder lang haar intrede gedaan: zij heet nu kortweg DUW. De Dienst Uitvoerende Werken waarin men de arbeiders als reserve-overschot "duwt".

Het officiële mededelingen-orgaan van de Algemene Arbeidsreserve (Bureaux, Galerij 21) schrijft over deze arbeiders:

"....., deze D.U.W.-arbeiders behoorden tot de aller-eerste werkers die na de oorlog hun uitgemergelde karkas tot arbeid dwongen. En wát voor arbeid! Wie maakten de Wieringermeer en andere geïnundeerde gebieden weer tot bewoonbaar land? Wie sloopten de staalharde bunkers? Welke arbeiders wierpen de tankgrachten dicht? Wie ruimden de vuilnisvaalten op, welke de grote steden met hun stank verpesten? Wie ruimden puin, kwamen de boeren te hulp, sprongen bij in de haren.... toen vele nu "eerste klas"arbeiders nog met "heipalen" op de straathoeken leurdten."

Maar wie de verhoudingen van voor de oorlog nog kent bij Maatschappelijk Steun en werkverschaffing die weet, dat men geen tweede of derde rangs arbeider behoeft te zijn om bij deze instellingen als nummer te boek te staan. In onze samenleving is het niet de eenling die zijn lot bepaalt, maar een veelheid van omstandigheden die hij niet in zijn macht heeft. In de DUW bevinden zich arbeiders van allerlei vakken, die in hun eigen vak geen werk kunnen vinden. Of uit beroepen, (zoals het bouwwerk) dat na de oorlog nog niet op toeren is gekomen. Ook werken in de DUW vele jongeren die in de oorlogsjaren, door hun weigering om voor de Duitsers te werken,

geen vakbekwaamheid hebben geleerd.

Ondanks de menselijke en sociale overwegingen van Prof. Schermerhorn hebben de arbeiders in onze vermolmde samenleving die men "democratie" pleegt te noemen, zelden méér verdiend dan voor noodzakelijke levensbehoeften nodig was.

Welnu, men heeft deze noodzakelijke levensbehoeften de laatste jaren telkenmale becijferd tussen de f. 35.- en f. 40.- per week. Het loon van de DUW-arbeider varieert echter van f. 22.- tot f. 35.- per week, sporadische uitzonderingen veranderen aan deze cijfers niets. Wij vragen ons nu af waar de professor die menselijke en sociale overwegingen heeft gelaten. We zouden ze namelijk graag eens wat nader willen bekijken.

Maar is er ook van die zijde niet gezegd dat we weer naar "normale" verhoudingen terug moeten? Ge ziet die normale verhoudingen komen weer. De werkverschaffing behoort immers tot die "normale verhoudingen". Welke normale verhoudingen? Luister maar! !

Wanneer de arbeiders in de DUW klachten hebben, (ze hebben klachten, dat kan ik U verzekeren) dan gaan ze naar de werkbaas, deze verwijst hen naar de uitvoerder van het werk, deze zegt, het spijt me wel, maar je bent in dienst bij de DUW. Ga maar naar de Algemene Arbeidsreserve, Galerij 21 Amsterdam; daar zegt men, het spijt me wel, maar wij zijn gebonden aan de bepalingen van Inspectie van de Arbeid te Alkmaar. Als daar de Inspecteur van mening is dat de klacht wel enige grond heeft, zegt hij toe er met de minister over te zullen bepraten. Dit ZIJN toch de normale verhoudingen van voor de oorlog?

Ach ja, er zijn wel klachten. Bij de DUW beschikt men nog over oude vooroorlogse waterlaarzen waarvoor de arbeider voor de oorlog f. 5.- moest storten. Thans op het werk te Halfweg f. 7.50 plus f. 17.50 boete bij verlies. (verzekering tegen diefstal is niet mogelijk). In het Bosplan wordt zonder meer f. 25.- garantie gevorderd. De DUW (in dit geval de Heidemaatschappij) rekende voor een overal f. 15.- die in de winkel (met 33 % winkelierswinst!) f. 13.78 kost.

De moraal van dit alles is: een voetbalprof jongleert met een voetbal, een regeringsprof. met cijfers, woorden en regeringsvoorlichtingsdienst.

En wie nu meent deze wantoestanden te kunnen bestrijden met staats-absolutische en geleide economie, die leze een der volgende artikelen in dit orgaan.

F.

DE STRIJD DER TEXTIEL-ARBEIDERS I

Deze is vooral in Tilburg nog allerminst vooruitstrevend. Hun strijd is veel te lauw en te tam. Ik heb herhaalde malen op de noodzaak van een oproep aan andere arbeiders gewezen. Echter is er nog nimmer een manifest verschenen om andere arbeiders op de strijd van de textielarbeiders opmerkzaam te maken. Ook zonder deze oproep zouden de arbeiders van andere textielfabrieken zich solidair hebben moeten tonen. Maar de strijdwil van de arbeiders in "het donkere Zuiden" laat nog alles te wensen over.

Zelfs bestaat hier in Tilburg de situatie, dat in bepaalde wijken van de stad, Hasselt, Goirke en Heikant de textielarbeiders belangrijk minder loon hebben dan in de overige stadsdelen; doch ook deze arbeiders zijn niet in beweging te krijgen. Wanneer er hier gestaakt wordt, gebeurt dit op een angstvallige manier en meestal is het werk reeds weer hervat voor de buitenwereld er kennis van kon nemen.

Op een vergadering van St. Lambertus, waar zeer weinig leden aanwezig waren, werd hier de nieuwe Collectieve Arbeids Overeenkomst (C.A.O.) aangekondigd, met de mededeling, dat het een nieuwe rechtspositie van de arbeiders zou betekenen en in geen geval een loonsverlaging zou inhouden, omdat was aangevraagd Tilburg van de derde in de tweede loonklasse over te plaatsen. Door een protest van de patroons is hieraan echter geen gevolg gegeven.

Toen dan ook bleek, dat de nieuwe CAO een loonsverlaging van f. 1.- tot f. 15.- betekende is op een tiental fabrieken, ongeveer 500 arbeiders omvattende, de staking uitgebroken. Onderling contact tussen de stakers was er echter niet en binnen enkele dagen was de staking opgeheven. Deze stakers hadden hun hoop gesteld op de solidariteit van de Aa.Be-fabrieken waaronder zo ongeveer de gehele EVC-textiel vertegenwoordigd is. Bij deze fabrieken was namelijk het verschil tussen het oude en het nieuwe loon als een tegoed op de loonzakjes

geplaatst.

Echter gingen de arbeiders van deze fabrieken één week later toch in staking toen arbeiders van andere fabrieken reeds weer aan het werk waren. Deze staking heeft vijf weken geduurd. Maandag 15 December jl. is die staking opgeheven, omdat de directie heeft toegezegd het minder uitbetaalde loon voor de arbeiders te zullen reserveren. De EVC textiel verdedigde dit, op grond van het feit dat de directie niet gerechtigd was dit loon uit te betalen. Men kent dat: regering en College van Rijksbemiddelaars, overtreding, boete ect. Verschuilen achter staatsbemoeiing en staatsalmacht.

De arbeiders, ook in Tilburg, zullen nog moeten leren dat een loonstrijd niet meer partieel, dat wil zeggen in één bedrijf gestreden kan worden. Slechts de solidariteit en de gezamenlijke macht van de arbeiders is in staat de reactie van deze tijd te doorbreken. Een strijd die zich niet moet richten tegen de kapitalist als eenling maar tegen het systeem in zijn geheel dat zijn bolwerk heeft gevonden in een rode, zwarte of andersgekleurde regering. Zolang de politiek in de bestrijding van het kapitalisme en in de uithuizing der arbeidersklasse een rol speelt, zal de opheffing van deze uithuizing niet mogelijk zijn.

WEG MET DE POLITIEK UIT DE KLASSESTRIJD ! !

J.G.

AFDRACHT CONTRIBUTIE. Kernen en plaatselijke Federaties worden dringend verzocht zoveel mogelijk regelmatig hun contributie-afdracht te zenden aan de landelijke penningmeester L.v.d.Jagt Van Beuningenstraat 90^b, Amsterdam West. Ook wordt aan hetzelfde adres toezending gevraagd van nog niet verantwoorde steunlijsten.

Slechts als allen regelmatig hun steentje bijdragen kan onze federatie groeien tot een factor in de klassestrijd.

Uw daad, Uw geldelijke bijdrage en Uw solidariteit.
Wij rekenen erop !

Landel.Commissie v.Beheer.

Copie voor het volgende nummer moet 5 Januari a.s. bij de redactie ontvangen zijn.

VAN DE REDACTIE. Indien U spoedig dit orgaan in een betere en omvangrijker uitvoering wenst te ontvangen, verzoeken wij U er krachtig mede te werken onder Uw bedrijfsgenoten en kennissen. Verkoop aan niet-leden van de Federatie is gewenst tegen een prijs van minstens 3 cent. Ons orgaan verschijnt nu 2 maal per maand, zodat U regelmatig op colportagenummers kunt rekenen.

Werkt met "De Vrije Arbeider".

S O L I D A R I T E I T. Een van de meest actieve en strijdbare arbeiders, die reeds jarenlang op een zeer moeilijke post dapper de strijd volhoudt, is dezer dagen gebroodroofd. Hij hoopt binnenkort weer een werkkring te hebben gevonden. Nu zit hij met een groot gezin in grote zorgen. Hier is solidariteit nodig. Wie onze federatie in staat wil stellen onze kameraad door deze zorgen heen te helpen, storte zijn bijdrage op postrekening 205330 van Harsman te Amsterdam, onder motto "Solidariteit".

WAT WIL

DE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN ?

In het historisch beeld, tot in de grijze oudheid toe, is het in onze samenleving steeds een ongeschreven wet geweest dat de zwakke door de sterke werd gebruikt, misbruikt en uitgebuit. Tot op deze dag is dit in feite niet anders. Vanaf het moment in de geschiedenis dat een of andere stamhoofd aan een boom in het oerwoud een bewijs hing dat die boom zijn eigendom was, ging er iets scheef in de bezitsverhoudingen. Hij ontnam iets aan de gemeenschap.

Dit ontnemen aan de gemeenschap heeft in het maatschappelijk stelsel waarin wij leven zijn uiterst en daarom meest funeste vorm gevonden. Diefstal van de gemeenschap is in onze samenleving aan de orde van de dag, juist gezegd, kapitalisme en moderne democratie is, alle liefdadigheid ten spijt, op deze diefstal gebaseerd.

Twee voorbeelden moeten U voldoende zijn: Hier verdwijnt de groente op de mesthoop, in Frankrijk en Duitsland hebben de mensen honger. Een onderneming betaalt

per jaar aan 40 arbeiders 50.000 gulden loon, de patroon "verdient" 18.000 gulden (ongeacht zijn vervalste onkostenrekening, vanwege de fiscus, weet U).

Het heeft geen zin deze diefstal van de gemeenschap in ons maatschappelijk stelsel vast te stellen, zonder hiermede ook in de geest af te rekenen. Afrekenen in die zin, dat men niet meer denkt in kapitalistische zin, maar in anti-kapitalistische. Dat men zich een stelsel denkt waarbij deze diefstal is opgeheven. Dat men in plaats van kapitalistisch-individueel, socialistisch-solidair gaat denken. In plaats van nationaal, maatschappelijk en dus inter- of breiten-nationaal.

Want dat gij, lezer, als arbeider door de kapitalist wordt uitgebuit is niet in de eerste plaats de schuld van die kapitalist, maar van de veelheid der arbeiders zelf. De evenzeer als deze kapitalist kapitalistisch-individueel nationaal denken en met deze denkwijze het uitbuitingsproces en de diefstal van de gemeenschap niet kunnen opheffen. U denkt ongetwijfeld kapitalistisch wanneer ge welke oorlog ook mogelijk maakt door voor het militaire apparaat te werken. Ge denkt kapitalistisch wanneer ge, (tegen haar zin) verlangt dat Uw vrouw Uw schoenen poetst of haar minder vrijheid gunt dan ge zelf verlangt.

Slechts indien ge in de geest hebt afgerekend met het funeste kapitalistische of democratische stelsel waarin wij leven kunt U zich de weg duidelijk voor ogen stellen die de Federatie van Bedrijfskernen wil gaan.

De Federatie van Bedrijfskernen is dus de Organisatie die met alle socialistische middelen het kapitalisme bestrijdt en met de invoering van een maatschappelijk solidair stelsel de uitbuiting wil opheffen. Deze uitbuiting is de basis van al het kwaad in onze samenleving.

Daarom moet heel ons streven erop gericht zijn dat de uitbuiting in onze samenleving VOLLEDIG wordt opgeheven. Deze strijd kan alléén met succes gevoerd worden door kameraden die volledig anti-kapitalistisch denken.

De intrigerende strijd van de politieke partijen in en buiten het parlement heeft totaal niets met de opheffing van deze uitbuiting te maken. Pas de erkenning dat ieder mens in de samenleving recht heeft op dezelfde middelen en bronnen van bestaan, ontkent de noodzaak van de uitbuiting. De vakorganisaties die ijveren voor het totstandkomen van Collectieve Arbeidsovereenkomsten aanvaarden daarvoor principieel de uitbuiting, omdat zij het recht van hoge en lage inkomsten erkennen.

Ook de oorlog, in welke tijd van onze geschiedenis ook gevoerd, is gebaseerd op de kapitalistische denkwijze dat de mens het recht heeft over de ander te heersen en te beschikken. Het is daarom een grenzeloze dwaasheid te menen dat de oorlog uit onze samenleving uitgebannen kan worden zonder het maatschappelijk stelsel dusdanig om te vormen dat de uitbuiting in iedere vorm volledig is opgeheven.

Met de strijd voor een betere menswaardige positie dus de strijd tegen de oorlog. Een strijd die naar onze mening waard is om gestreden te worden.

Het is echter duidelijk dat bij deze erkenning en bij de aanvaarding van die strijd nieuwe vormen van organisatie nodig zijn. Een organisatie die gericht is op het zelfdoen, de zelfbewustheid, de organisatie-kracht en solidariteit van de arbeiders zelf. Een organisatie die zijn zwaartepunt vindt in het bedrijf waar U werkt, die alle arbeiders omvat en los staat van politieke partijen en vakorganisaties die altijd ideologisch met deze partijen verbonden zijn, en nimmer de volledige opheffing van de uitbuiting beoogd hebben.

Godsdienst en politiek en kapitalistisch denken zijn in de historie der arbeidersbeweging de factoren geweest die de strijd der arbeiders zelf hebben gespleten. Gunnen wij ieder zijn godsdienst en zijn politieke overtuiging maar verklaar ieder tot tegenstander die deze factoren gebruikt om tweedracht te zaaien onder alle arbeiders die slechts één doel kunnen hebben: een beter levenslot door opheffing der uitbuiting. Geen politiek en godsdienst mag deze strijd breken! ! !

De kracht van de arbeider ligt in zijn arbeid en het beheersen van de plaats waar hij zijn arbeid verricht. Daarom moeten de bedrijven de grondslag vormen voor strijdorganisatie, in de vorm van bedrijfskernen die federatief landelijk en internationaal verbonden zijn. Zij zijn volledig solidair in die vorm dat iedere bedrijfskern zich moreel en financiëel schaart achter iedere strijd door arbeiders gevoerd.

.H.

Stencildruk "All-Ready"
Kinkerstraat 184 A'dam.

DE VRIJE ARBEIDER.

Orgaan van de Federatie van Bedrijfskernen.

Redactie-adres J. de la Fosse Sr. No: 2.
Van Beuningenstraat 57 Amsterdam 27 December 1947.
verschijnt 2 X per maand.

.....
Gesol met losse havenarbeiders,

.....en DUW-misère !

In het Havenbedrijf (deze gedegen schakel in onze nog meer gedegen nationale welvaart) werken vele arbeiders. Onder hen bevinden zich een 1000-tal losse arbeiders die in feite geen havenarbeiders zijn maar aan de havenbaronnen "uitgeleend" worden door de na de oorlog welbekende D.U.V. (Dienst Uitvoerende Verken). Deze arbeiders werken aan de haven, nog meer dan iedere arbeider, in los verband. Dit betekent, dat deze arbeiders vandaag niet weten of ze morgen zullen werken en met welk loon zij aan het eind van de week moeder de vrouw zullen kunnen "verrassen".

Deze arbeiders, die in de haven evenals de vaste havenwerkers een garantieloon hebben van ruim f.36.- en als regel met ongeveer f. 40.- naar huis gaan, kunnen namelijk met één dag worden ontslagen. Onlangs zijn hiervan ongeveer 500 arbeiders met één dag opzegging naar de DUW teruggestuurd waaronder arbeiders die een jaar en meer in de haven werkzaam waren geweest.

Dit betekent, dat hun loon als regel ineens van f. 40.- op f. 25.- wordt teruggebracht, want de bewering dat in de DUW lonen kunnen worden verdiend tot f.44.- per week, geldt zeker niet voor DEZE arbeiders. Immers, de arbeid in de DUW is van een geheel andere aard dan die in de haven. Het is noodzakelijk dat men in de DUW moet kunnen omgaan met schop, kruiwagen en breekwerktuigen. (Houweel en cementboor). Deze gereedschappen gebruikt de havenarbeider niet. Alleen dus als men in de DUW werkt en met deze gereedschappen kan omgaan heeft men kans het daar bestaande gemiddelde loon van f. 35.- te halen. In alle andere gevallen verzeilt men in de zogenaamde derde DUW-catagorie waar het gemiddelde loon per week de f. 22.- niet te boven gaat. In de tweede catagorie is het maximum te bereiken loon f.37.50

hetgeen zeggen wil dat ^{dit} maximum uiterst zelden wordt bereikt.

Het is nodig in dit orgaan verder eens wat uitgebreider onze aandacht te schenken aan dat deel van het nederlandsche proletariaat dat ongetwijfeld op de meest ergerlijke wijze wordt uitgebuit en de grootste ontberingen te dragen heeft, de DUW-arbeider.

Is het niet minister Schermerhorn geweest die in 1945 in een radicaal heeft gezegd, dat "dit menselijke en sociale overwegingen de werkverschaffing tot het verleden moet behoren"? Maar verheugt U desondanks niet, waarde lezer; in onze bij uitstek sociale levensomstandigheden heeft de werkverschaffing onder andere vlag en andere benaming reeds weder lang haar intrede gedaan: zij heet nu kortweg DUW. De Dienst Uitvoerende Werken waarin men de arbeiders als reserve-overschot "duwt".

Het officiële mededelingen-orgaan van de Algemene Arbeidsreserve (Bureaux, Galerij 21) schrijft over deze arbeiders:

"....., deze D.U.W.-arbeiders behoorden tot de allereerste werkers die na de oorlog hun uitgemergelde karkas tot arbeid dwongen. En wát voor arbeid! Wie maakten de Vieringermeer en andere geïnundeerde gebieden weer tot bewoonbaar land? Wie sloopten de staalharde bunkers? Welke arbeiders wierpen de tankgrachten dicht? Wie ruimden de vuilnisvaalten op, welke de grote steden met hun stank verpesten? Wie ruimden puin, kwamen de boeren te hulp, sprongen bij in de haren.... toen vele nu "eerste klas"arbeiders nog met "heipalen" op de straathoecken leurdten."

Maar wie de verhoudingen van voor de oorlog nog kent bij Maatschappelijk Steun en werkverschaffing die weet, dat men geen tweede of derde rangs arbeider behoeft te zijn om bij deze instellingen als nummer te boek te staan. In onze samenleving is het niet de eenling die zijn lot bepaalt, maar een veelheid van omstandigheden die hij niet in zijn macht heeft. In de DUW bevinden zich arbeiders van allerlei vakken, die in hun eigen vak geen werk kunnen vinden. Of uit beroepen, (zoals het bouwwerk) dat na de oorlog nog niet op toeren is gekomen. Ook werken in de DUW vele jongeren die in de oorlogsjaren, door hun weigering om voor de Duitsers te werken,

geen vakbekwaamheid hebben geleerd.

Ondanks de menselijke en sociale overwegingen van Prof. Schermerhorn hebben de arbeiders in onze vermoldde samenleving die men "democratie" pleegt te noemen, zelden méér verdiend dan voor noodzakelijke levensbehoeften nodig was.

Welnu, men heeft deze noodzakelijke levensbehoeften de laatste jaren telkenmale becijferd tussen de f. 35.- en f. 40.- per week. Het loon van de DUW-arbeider varieert echter van f. 22.- tot f. 35.- per week, sporadische uitzonderingen veranderen aan deze cijfers niets. Wij vragen ons nu af waar de professor die menselijke en sociale overwegingen heeft gelaten. We zouden ze namelijk graag eens wat nader willen bekijken.

Maar is er ook van die zijde niet gezegd dat we weer naar "normale" verhoudingen terug moeten? Ge ziet die normale verhoudingen komen weer. De werkverschaffing behoort immers tot die "normale verhoudingen". Welke normale verhoudingen? Luister maar!!

Wanneer de arbeiders in de DUW klachten hebben, (ze hebben klachten, dat kan ik U verzekeren) dan gaan ze naar de werkbaas, deze verwijst hen naar de uitvoerder van het werk, deze zegt, het spijt me wel, maar je bent in dienst bij de DUW. Ga maar naar de Algemene Arbeidsreserve, Galerij 21 Amsterdam; daar zegt men, het spijt me wel, maar wij zijn gebonden aan de bepalingen van Inspectie van de Arbeid te Alkmaar. Als daar de Inspecteur van mening is dat de klacht wel enige grond heeft, zegt hij toe er met de minister over te zullen bepraten. Dit ZIJN toch de normale verhoudingen van voor de oorlog?

Ach ja, er zijn wel klachten. Bij de DUW beschikt men nog over oude vooroorlogse waterlaarzen waarvoor de arbeider voor de oorlog f. 5.- moest storten. Thans op het werk te Halfweg f. 7.50 plus f. 17.50 boete bij verlies. (verzekering tegen diefstal is niet mogelijk). In het Bosplan wordt zonder meer f. 25.- garantie gevorderd. De DUW (in dit geval de Heidemaatschappij) rekenende voor een overal f. 15.- die in de winkel (met 33% winkelierswinst!) f. 13.78 kost.

De moraal van dit alles is: een voetbalprof. jongleert met een voetbal, een regeringsprof. met cijfers, woorden en regeringsvoorlichtingsdienst.

En wie nu meent deze wantoestanden te kunnen bestrijden met staats-absolutische en geleide economie, die leze een der volgende artikelen in dit orgaan.

F.

DE STRIJD DER TEXTIEL-ARBEIDERS I

Deze is vooral in Tilburg nog allerminst vooruitstrevend. Hun strijd is veel te lauw en te tam. Ik heb herhaalde malen op de noodzaak van een oproep aan andere arbeiders gewezen. Echter is er nog nimmer een manifest verschenen om andere arbeiders op de strijd van de textielarbeiders opmerkzaam te maken. Ook zonder deze oproep zouden de arbeiders van andere textielfabrieken zich solidair hebben moeten tonen. Maar de strijdwil van de arbeiders in "het donkere Zuiden" laat nog alles te wensen over.

Zelfs bestaat hier in Tilburg de situatie, dat in bepaalde wijken van de stad, Hasselt, Goirke en Heikant de textielarbeiders belangrijk minder loon hebben dan in de overige stadsdelen; doch ook deze arbeiders zijn niet in beweging te krijgen. Wanneer er hier gestaakt wordt, gebeurt dit op een angstvallige manier en meestal is het werk reeds weer hervat voor de buitenwereld er kennis van kon nemen.

Op een vergadering van St.Lambertus, waar zeer weinig leden aanwezig waren, werd hier de nieuwe Collectieve Arbeids Overeenkomst (C.A.O.) aangekondigd, met de mededeling, dat het een nieuwe rechtspositie van de arbeiders zou betekenen en in geen geval een loonsverlaging zou inhouden, omdat was aangevraagd Tilburg van de derde in de tweede loonklasse over te plaatsen. Door een protest van de patroons is hieraan echter geen gevolg gegeven.

Toen dan ook bleek, dat de nieuwe CAO een loonsverlaging van f. 1.- tot f. 15.- betekende is op een tiental fabrieken, ongeveer 500 arbeiders omvattende, de staking uitgebroken. Onderling contact tussen de stakers was er echter niet en binnen enkele dagen was de staking opgeheven. Deze stakers hadden hun hoop gesteld op de solidariteit van de Aa.Be-fabrieken waaronder zo ongeveer de gehele EVC-textiel vertegenwoordigd is. Bij deze fabrieken was namelijk het verschil tussen het oude en het nieuwe loon als een tegoed op de loonzakjes

geplaatst.

Echter gingen de arbeiders van deze fabrieken één week later toch in staking toen arbeiders van andere fabrieken reeds weer aan het werk waren. Deze staking heeft vijf weken geduurd. Maandag 15 December jl. is die staking opgeheven, omdat de directie heeft toegezegd het minder uitbetaalde loon voor de arbeiders te zullen reserveren. De EVC textiel verdedigde dit, op grond van het feit dat de directie niet gerechtigd was dit loon uit te betalen. Men kent dat: regering en College van Rijksbemiddelaars, overtreding, boete ect. Verschuilen achter staatsbemoeiing en staatsalmacht.

De arbeiders, ook in Tilburg, zullen nog moeten leren dat een loonstrijd niet meer partieel, dat wil zeggen in één bedrijf gestreden kan worden. Slechts de solidariteit en de gezamenlijke macht van de arbeiders is in staat de reactie van deze tijd te doorbreken. Een strijd die zich niet moet richten tegen de kapitalist als eenling maar tegen het systeem in zijn geheel dat zijn bolwerk heeft gevonden in een rode, zwarte of andersgekleurde regering. Zolang de politiek in de bestrijding van het kapitalisme en in de uitbuiting der arbeidersklasse een rol speelt, zal de opheffing van deze uitbuiting niet mogelijk zijn.

WEG MET DE POLITIEK UIT DE KLASSESTRIJD ! !

J.G.

AFDRACHT CONTRIBUTIE. Kernen en plaatselijke Federaties worden dringend verzocht zoveel mogelijk regelmatig hun contributie-afdracht te zenden aan de landelijke penningmeester L.v.d.Jagt Van Beuningestraat 90', Amsterdam West. Ook wordt aan hetzelfde adres toezending gevraagd van nog niet verantwoorde steunlijsten.

Slechts als allen regelmatig hun steentje bijdragen kan onze federatie groeien tot een factor in de klassestrijd.

Uw daad, Uw geldelijke bijdrage en Uw solidariteit.
Wij rekenen erop !

Landel.Commissie v.Beheer.

Copie voor het volgende nummer moet 5 Januari a.s. bij de redactie ontvangen zijn.

VAN DE REDACTIE. Indien U spoedig dit orgaan in een betere en omvangrijker uitvoering wenst te ontvangen, verzoeken wij U er krachtig mede te werken onder Uw bedrijfsgenoten en kennissen. Verkoop aan niet-leden van de Federatie is gewenst tegen een prijs van minstens 3 cent. Ons orgaan verschijnt nu 2 maal per maand, zodat U regelmatig op colportagenummers kunt rekenen.

Werkt met "De Vrije Arbeider".

SOLIDARITEIT. Een van de meest actieve en strijdbare arbeiders, die reeds jarenlang op een zeer moeilijke post dapper de strijd volhoudt, is dezer dagen gebroodroofd. Hij hoopt binnenkort weer een werkring te hebben gevonden. Nu zit hij met een groot gezin in grote zorgen. Hier is solidariteit nodig. Wie onze federatie in staat wil stellen onze kameraad door deze zorgen heen te helpen, storte zijn bijdrage op postrekening 205330 van Harsman te Amsterdam, onder motto "Solidariteit".

WAT WIL

DE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN ?

In het historisch beeld, tot in de grijze oudheid toe, is het in onze samenleving steeds een ongeschreven wet geweest dat de zwakke door de sterke werd gebruikt, misbruikt en uitgebuit. Tot op deze dag is dit in feite niet anders. Vanaf het moment in de geschiedenis dat een of andere stamhoofd aan een boom in het oerwoud een bewijs hing dat die boom zijn eigendom was, ging er iets scheef in de bezitsverhoudingen. Hij ontnam iets aan de gemeenschap.

Dit ontnemen aan de gemeenschap heeft in het maatschappelijk stelsel waarin wij leven zijn uiterst en daarom meest funeste vorm gevonden. Diefstal van de gemeenschap is in onze samenleving aan de orde van de dag, juister gezegd, kapitalisme en moderne democratie is, alle liefdadigheid ten spijt, op deze diefstal gebaseerd.

Twee voorbeelden moeten U voldoende zijn: Hier verdwijnt de groente op de mesthoop, in Frankrijk en Duitsland hebben de mensen honger. Een onderneming betaalt

per jaar aan 40 arbeiders 50.000 gulden loon, de patroon "verdient" 18.000 gulden (ongeacht zijn vervalste onkostenrekening, vanwege de fiscus, weet U).

Het heeft geen zin deze diefstal van de gemeenschap in ons maatschappelijk stelsel vast te stellen, zonder hiermede ook in de geest af te rekenen. Afrekenen in die zin, dat men niet meer denkt in kapitalistische zin, maar in anti-kapitalistische. Dat men zich een stelsel denkt waarbij deze diefstal is opgeheven. Dat men in plaats van kapitalistisch-individueel, socialistisch-solidair gaat denken. In plaats van nationaal, maatschappelijk en dus inter- of buiten-nationaal.

Want dat gij, lezer, als arbeider door de kapitalist wordt uitgebuit is niet in de eerste plaats de schuld van die kapitalist, maar van de veelheid der arbeiders zelf die evenzeer als deze kapitalist kapitalistisch-individueel nationaal denken en met deze denkwijze het uitbuitingsproces en de diefstal van de gemeenschap niet kunnen opheffen. U denkt ongetwijfeld kapitalistisch wanneer ge welke oorlog ook mogelijk maakt door voor het militaire apparaat te werken. Ge denkt kapitalistisch wanneer ge, (tegen haar zin) verlangt dat Uw vrouw Uw schoenen poetst of haar minder vrijheid gunt dan ge zelf verlangt.

Slechts indien ge in de geest hebt afgerekend met het funeste kapitalistische of democratische stelsel waarin wij leven kunt U zich de weg duidelijk voor ogen stellen die de Federatie van Bedrijfskernen wil gaan.

De Federatie van Bedrijfskernen is dus de Organisatie die met alle socialistische middelen het kapitalisme bestrijdt en met de invoering van een maatschappelijk solidair stelsel de uitbuiting wil opheffen. Deze uitbuiting is de basis van al het kwaad in onze samenleving.

Daarom moet heel ons streven erop gericht zijn dat de uitbuiting in onze samenleving VOLLEDIG wordt opgeheven. Deze strijd kan alléén met succes gevoerd worden door kameraden die volledig anti-kapitalistisch denken.

De intrigerende strijd van de politieke partijen in en buiten het parlement heeft totaal niets met de opheffing van deze uitbuiting te maken. Pas de erkenning dat ieder mens in de samenleving recht heeft op dezelfde middelen en bronnen van bestaan, ontkent de noodzaak van de uitbuiting. De vakorganisaties die ijveren voor het totstandkomen van Collectieve Arbeidsovereenkomsten aanvaarden daarvoor principieel de uitbuiting, omdat zij het recht van hoge en lage inkomsten erkennen.

Ook de oorlog, in welke tijd van onze geschiedenis ook gevoerd, is gebaseerd op de kapitalistische denkwijze dat de mens het recht heeft over de ander te heersen en te beschikken. Het is daarom een grenzeloze dwaasheid te menen dat de oorlog uit onze samenleving uitgebannen kan worden zonder het maatschappelijk stelsel dusdanig om te vormen dat de uitbuiting in iedere vorm volledig is opgeheven.

Met de strijd voor een betere menswaardige positie dus de strijd tegen de oorlog. Een strijd die naar onze mening waard is om gestreden te worden.

Het is echter duidelijk dat bij deze erkenning en bij de aanvaarding van die strijd nieuwe vormen van organisatie nodig zijn. Een organisatie die gericht is op het zelfdoen, de zelfbewustheid, de organisatie-kracht en solidariteit van de arbeiders zelf. Een organisatie die zijn zwaartepunt vindt in het bedrijf waar U werkt, die alle arbeiders omvat en los staat van politieke partijen en vakorganisaties die altijd ideologisch met deze partijen verbonden zijn, en nimmer de volledige opheffing van de uitbuiting beoogd hebben.

Godsdienst en politiek en kapitalistisch denken zijn in de historie der arbeidersbeweging de factoren geweest die de strijd der arbeiders zelf hebben gespleten. Gunnen wij ieder zijn godsdienst en zijn politieke overtuiging maar verklaar ieder tot tegenstander die deze factoren gebruikt om tweedracht te zaaien onder alle arbeiders die slechts één doel kunnen hebben: een beter levenslot door opheffing der uitbuiting. Geén politiek en godsdienst mag deze strijd breken! ! !

De kracht van de arbeider ligt in zijn arbeid en hij beheersen van de plaats waar hij zijn arbeid verricht. Daarom moeten de bedrijven de grondslag vormen voor de strijdorganisatie, in de vorm van bedrijfskernen die federatief landelijk en internationaal verbonden zijn. Zij zijn volledig solidair in die vorm dat iedere bedrijfskern zich moreel en financieel schaart achter iedere strijd door arbeiders gevoerd.

.H.

Stencildruk "All-Ready"
Kinkerstraat 184 A'dam.

POLITIE TE AMSTERDAM
Bureau HOOFDCOMMISSARIS
INLICHTINGDIENST

Nr. I.D. 8-30/48.

Uw brief:

Onderwerp:

I.F.B.

Bijlagen: 1.

GEHEIM.

Amsterdam, 5 Januar

GELEGD
Vol. no.
6 JAN 1948
1948. 27034

BUREAU B

7-1-48

Dat de Federatie van Bedrijfskernen zich nog in het beginstadium van haar kleutertijd bevindt, wordt weerspiegeld in zowel uitvoering als omvang van haar orgaan DE VRIJE ARBEIDER, waarvan no. 2 dd. 27 December jl., U hierbij, om te behouden, wordt toegezonden.

Aan het in handen krijgen van het eerste nummer wordt nog gewerkt; dit nummer zal U, evenals nog te verschijnen exemplaren, eventueel te gelegener tijd worden toegezonden.

KV^a Het hierin genoemde redactie-adres berust bij Johannes Mattheus de la FOSSE (niet Fesse), geboren te Amsterdam, 2 October 1892, van beroep melkbezorger, wonende op de derde verdieping van het opgegeven adres.

Deze is lid van de Communistenbond Spartacus en was indertijd een vurig ijveraar voor de tot standkoming van de Bond van Revolutionnaire Propagandakernen in de Bedrijven-Arbeiderseenheid, thans genaamd Internationale Federatie van Bedrijfskernen, waarin hij op 24 Augustus 1947, bij de oprichting, gekozen werd als lid van de Solidariteitscommissie.

KVa De op pagina 5 genoemde L.v.d.Jagt = Leendert Adriaan van der JAGT, geboren te Amsterdam, 2 Mei 1902, marmierzager, wonende op vermeld adres, over wie al werd bericht bij dezerzijds rapport ID.5872d-30/47 dd. 26 Augustus 1947 (pagina 2 oprichting I.F.B.).

Robert

De inhoud van dit blaadje geeft geen reden tot het maken van opmerkingen (de tendenzen zijn bekend), behoudens, dat een gedeelte van de doopnaam, nl. het woord: Internationale, in de kop wordt gemist.

VERZONDEN AAN: Hfd. CVD., Haag.

F.2.

Aan

DE VRIJE ARBEIDER

Orgaan voor Internationale Bedrijfskernen.

KAMERADEN.

Dit verschillende bedrijven bijeen gekomen arbeiders in vergadering, hebben besloten over te gaan tot het aansluiten bij "De Internationale Federatie van Bedrijfskernen", en zoo mogelijk over te gaan tot het laten verschijnen van een arbeiders opvoedingsblad heeft dit zijn doel en ook zijn oorzaak.

De Kap. industrieele ontwikkeling bracht in het denken der arbeiders een evolutie teweeg; individueel stonden zij machteloos tegenover hun ellende en de winzucht van het patronaat.

Organisatie was het eenige middel om met kans van slagen hun ellende te verzachten, daaruit ontstond de socialistische beweging en vakorganisatie. Katholieksisme en liberalisme was de reactionnaire economische en politieke macht waartegen de ontstane arbeidersbeweging te vechten had. De bestaande maatschappelijke verhoudingen waren voor hen klasseverhoudingen.

Het is ons onmogelijk in het kader van dit manifest de oorzaken te ontleden van het verrottingsproces der vakorganisatie, maar willen ons enkel verder laten leiden door de reele nuchtere feiten.

Waar eens de arbeiders geen vaderland hadden daar kregen zij er een, Wereld-oorlog N° I was een rechtvaardige verdedigingsoorlog zowel in de Entente als in de Geallieerde landen. Socialistische partij en vakbeweging stonden aan de zijde van hun respectievelijke Kap. en waren mede-verantwoordelijk voor de eerste massa-moord.

Maar nu zou het socialisme verwezenlijkt worden, opbouwen wat zij hadden laten vernietigen was het parool. Hun belooning van het Kap. waren Minister baantjes, zetelen in paritaire commissies, kontrakten tussen de klasse werden afgesloten Regeerings-personaliteiten speelden bemiddelaar en de strijd van de straat werd verplaatst naar de groene tafel.

Elke uiting van strijd werd als wild gestempeld, nooit zijn de arbeiderseischen die vechten voor lotsverbetering rechtvaardig (in massale moordpartijen zijn het helden) en wanneer zij raaskallen over vakorganisatie eenheid, bedoelen zij eenheid waar de arbeider leidzaam de doordrijvende klassestrijd van de patroonsorganisaties aanvaarden.

Het woordje socialisme werd voor de politieke machthebbers de slog waarmee zij de geesten der arbeiders benevelde. Het Derde Rijk voedde zijn jeugd in de schoolbanken op in den geest van het nationaal-socialisme, nationaliseerde bedrijven, loste de werkeloosheid op met een veralgemeening van ellende en zijn oorlogsindustrie, werd geholpen in de voorbereiding van het tweede Wereldconflict door alle burgerlijk-democratische kapitalisten, het socialisme werd verwezenlijkt met circa dertig miljoen doden.

Helden der Verzetsbeweging ! Arbeiders ! Helpt mede aan de national
Wederopbouw ! Loonstop - Prijzenstop, is de wekroep der politieke machthebbers (een van de eerste ordonnances van de Duitse bezetting) Nationalisatie van sommige niet meer renderende bedrijven, structuur hervorming, ondernemingsraden, word ons voorgeschoteld als socialistisch belang.

zie keerzijde ...

...
De vakbeweging is niet enkel een aanhangsel van een politieke partij maar is verworven tot een Vierde Macht in de Staat .... tegen de arbeiders. Elke loonstrijd der arbeiders is een politieke strijd geworden rechtstreeks gericht tegen de besluitwetten der Regeering.

Wereld-oorlog N° 2 is nauwelijks geëindigd of de 3° massa-slachting staat voor de deur.

Marchalplan : Investeering van dollars in West-Europa, daardoor ondergeschiktheid aan de Amerikaanse Imperialistische economische politiek.

Kominform : Versteving van de Russische Staatskapitalistische politiek in Oost-Europa en wijziging van taktiek der Komm. partijen in West-Europa. Elke staking word door hen voor politieke doeleinden misbruikt. (Tijdens hun deelname in de Regeering Huysmans-Lallmand werden de troepen als stakingsbrekers ingezet).

Westerblok: Spaak, socialistis Minister verklaart : "Wij moeten bereid zijn tot opofferingen voor een organisatie die ons zelf en de wereld kan redden. Ik geloof niet meer aan neutraliteit in een eventuele oorlog" (zie volkgez. 26/I/48).

Kameraden het is noodzakelijk dat een Derde Front zich opricht. Voorn een socialisme vrij van elke uitbuiting.

Door de teleurstellingen bleven wij zoeken naar nieuwe vormen van organisatie, want de overtuiging dat de bevrijding van de arbeidersklasse tegen het kapitalisme, "Allereerst een Economise Strijd is" de overtuiging dat de bevrijding der arbeidersklasse de taak der arbeiders zelf is, leefde zoo sterk in ons, dat wij allereerst in deze richting een oplossing zochten. Uitgaande van deze opvatting, moesten wij vanzelf wel tot de conclusie komen, dat de cellen van de strijd dan ook allereerst in de bedrijven gevormd moeten worden, dat er kernen moeten komen in ieder bedrijf, dat allereerst op deze kernen de plicht zal rusten propaganda te maken onder de mede-arbeiders voor de opvatting, dat het de arbeiders zelf zullen moeten zijn die de strijd zullen hebben te voeren en dat deze strijd niet beter en niet doelmatiger gevoerd zal kunnen worden dan juist daar, waar de hartader zit van het kapitalistische productie systeem, dan daar van waaruit het kapitalisme ontstaat en word opgebouwd, dan daar waar de ondernemers de grondslag leggen voor de bevoorrechte positie van zich zelf en van het bankkapitaal, dat is in de bedrijven, werkplaatsen, in de mijnen en in de havens.

Kameraden stort ons Uw penning. Bedenk dat het ook Uw blad is Stort op postcheque N° 472420. Voor alle verdere inlichtingen in het voorloopig secretariaat bij L. VICTOR, Spaarstraat 22, te Antwerpen, iedere Dinsdag en Woensdag van 18 uur tot 20 uur.

Verantw. uitg. en drukker : VICTOR L.
Spaarstraat 22,
Antwerpen.

Notitie van B IV

2

OPGELEGD

Volgno.

BUREAU B

25-2498.

13 JAN 1948

ACD/27422

Door Th. Harsman werd het volgende medegedeeld:

De Vrije Arbeider, orgaan van de I.F.B.K, bestaat uit 12 gestencilde blaadjes en wordt gedrukt bij zekere Holbein, vermoedelijk wonende te Amsterdam.

Oplage is 350 exemplaren.

18-12-47.

05 707

in de uitbreiding van het conflict, willen wij iets aan betekenis uitrichten tegen het blok van rijksbemiddelaars, Unie.bonden en de regering, die als een eenheid optreden tegen iedere poging tot lotsverbetering.

Wij zullen nog vele teleurstellingen ondervinden, zolang wij niet begrijpen, dat het oude wapen van de vakstrijd uitgediend heeft.

De ontevredenheid groeit met de dag, maar de wil om strijd te voeren wordt geremd door het falen der vakbeweging en doordat het vertrouwen in eigen kracht niet aanwezig is.

Ook dit conflict dreigt te verstikken in de maandenlange besprekingen met ambtenaren, patroons, college's en regeringsinstanties. Al deze besprekingen hebben maar één doel: de strijdgeest te remmen en het conflict te localiseren.

Elke partiële actie wordt op deze wijze de nek omgedraaid."

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

STERFT GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN !

De I.F.B.K. verwerpt de parlementaire politiek, maar wil niet zeggen dat wij ons er niet mee zullen bemoeien. Waarom? De politiek der grote arbeiderspartijen is een politiek op parlementaire grondslag en daarom hebben wij iedere dag met deze politiek te maken en kunnen er niet, zonder meer, over heen kijken.

De parlementaire politiek zoals die in Nederland gevoerd wordt, is er een van het Westers kapitalistisch blok. Het zijn in hoofdzaak de Amerikaanse miljoenairs die de richting van deze politiek bepalen. En in welke richting deze politiek zich beweegt kunnen we zien aan het optreden tegen onze bruine makkers in Indonesie. Na de Japanse bezetting heeft de revolutionaire groep der Indonesische bevolking getracht het juk der kapitalistische uitbuiting van zich af te schudden, maar het is hun helaas mislukt. De Indonesische bezitters hebben daartegenover HUN belangen gesteld, en willen, middels de Republiek, de grote massa van arbeiders daar ondergeschikt maken aan de kapitalistische uitbuiting door eigen bourgeoisie. Dit is tegen de belangen van het kapitalistische blok, onder Amerikaanse leiding.

Gevolg, de politionele actie tegen de republiek door de Nederlandsche militaire kliek, uitgerust met Amerikaanse wapens. Tot welke excessen dit geleid heeft leert ons het optreden in Zuid-Celebes met zijn 40000 slachtoffers. Op Java werden Dessa's uitgebrand. Maar ook duizenden Hollanders hebben hun leven moeten laten voor de brandkast en dit sterven voor de kapitalistische belangen wordt als iets "groots" voorgesteld.

Volgens de Nederlandsche regering wordt aan het culturele werk in Indonesie veel zorg besteed. Waaruit dit culturele werk bestaat wordt niet vermeld. Verder wordt er gesproken over barmhartigheid. We kennen het lied en weten dat, als de kapitalisten over barmhartigheid spreken, zij op winsten azen.

KAMERADEN, hoe staan wij er in Nederland zelf voor?

Vele artikelen zijn weer in distributie gebracht, de prijzen stijgen steeds en wel voor de belangrijkste levensmiddelen als, boter, kaas, melk en vlees. Maar er zijn ook lichtpunten, de schoensmeer is verlaagd met 1 cent per doosje. Ja de au de cologne is ook goedkoper geworden.

Verder staat er een loonsverlaging voor de bouwvakarbeiders op het program en zijn de lonen van de textielarbeiders reeds verlaagd.

Mansholt verklaart dat we nog meer versoberen moeten, dat we boven onze stand leven. Wie moeten er versoberen? De heren die duizenden verdienen? Het vorstelijk huis met een inkomen van 1.200.000,- per jaar? Of zijn wij het die boven onze stand leven? Het is gemakkelijk te spreken over "ons volk" dat soberder moet leven, als men niet aangeeft wie het zijn die het best iets kunnen missen van hun overdaad. Maar het is ook hier weer het oude liedje. De parlementariers spreken over "het volk" en bedoelen de grote massa van uitgebuitenen. WIJ moeten de catastrofe afwenden, die veroorzaakt wordt door de kapitalistisch wanbeheer.

De dividenden slikkers worden buiten schot gelaten Hier klopt iets niet kameraden ! !

Verder sprak dezelfde minister over het bedrijfsleven. "Het staat er gunstig voor in het bedrijfsleven, verklaarde hij. Dat is, dank zij de innige samenwerking tussen vakbonden en regering. Ziet ge wel kameraden, dat hier iets niet klopt ?

De arbeiders geven zich niet genoeg rekenschap welke gevaren er bestaan in de heilige drie-eenheid, kapitalist, regering, vakbond.

Ziet gij dat het niet mogelijk is ons buiten de parlementaire politiek te houden? Maar dat wij van deze politiek moeten uitgaan om aan te tonen dat wij andere middelen moeten aanwenden om een einde te maken aan de kapitalistische uitbuiting. Dat wij een bewuste klassepolitiek moeten voeren om het kapitalisme te breken en daartegenover stellen een maatschappijvorm waar niet voor de winst maar voor het product gewerkt wordt. Dit kunnen wij alleen bereiken door ons in het bedrijf (de hartader van het kapitalisme) aanéén te sluiten, DAAR moeten wij een eenheid vormen. Kies uit Uw midden strijdvaardige kameraden om te komen tot een bedrijfskern, welke dan weer het contact legt met andere bedrijfskameraden, zowel nationaal als internationaal. Want makkers, bedenk wel dat de kracht van de arbeiders ligt in hun eenheid en die eenheid is alleen te verwerkelijken vanuit het bedrijf. Hebben wij de bedrijven bezet dan is de hartader van het kapitalisme afgesneden. Wij willen niet beweren dat dan ons ideaal verwerkelijk is, verre van dat. De grote opgaf begint dan pas, de opgaf om het economische leven te laten functioneren op socialistische grondslag. Wij zijn ons bewust van het feit dat onze opgaf een moeilijke is. Dit zal ons niet weerhouden al onze kracht in te zetten voor nieuwe organisatie en strijdvormen. Wij streven naar de eenheid in het bedrijf middels bedrijfsorganisatie. Nu kunnen wij reeds de kernen vormen die deze vorm van organisatie uitdraagt. Werkt allen mee dit te bereiken. Dan kunnen wij met trots zeggen:

STERFT GIJ OUDE VORMEN EN GEDACHTEN !

F.

GEEF DIT BLAD, NA GELEZEN TE HEBBEN, AAN
UW KAMERAAD DOOR ! TRACHT TEVEN'S ENIGE VAN
DEZE BLADEN IN UW BEDRIJF, FABRIEK, KANTOOR,
TE PLAATSEN OF TE VERKOPEN ! ! !

BRIEF UIT DUITSLAND.

Mülheim / Ruhr, Dec. 1947.

Met veel moeite en onder zeer moeilijke omstandigheden proberen wij hier met zeer weinig kameraden, na de ontzettende periode van nationaal-socialistische bloedwaanzin, opnieuw de weg te vinden naar een betere levenserkenning en menselijkheid.

In het denken der mensen heerst hier, erger dan elders, een chaotische toestand. Uit een waanzinnige overwinningsroes is men ontwaakt in de realiteit van een katastrofale economische crisis. Tijdens het heersen van de nazi-pest droomde men, dat de rest van de wereld de slaaf van Duitsland zou worden; inplaats daarvan voert men hier nu een strijd van allen tegen allen om het naakte bestaan.

In het politieke leven richten alle richtingen zich naar de bezetter, om vooral daar geen invloed te verliezen. Ieder spreekt van een duitse eenheid, waarbij de socialistische partij zich naar het westen orienteert, terwijl de communistische partij oostelyk koerst. In de arbeiders-organisaties is ieder libertair-socialistische en anti-nationale propaganda onmogelijk. Ondanks alle onderlinge strijd om de heerschappij en de daaraan verbonden voordelen zijn alle priesters, domine's en vakverenigingsleiders het er over eens, dat het principe van het kapitalisme verdedigd moet worden, zij het in private of in collectief-kapitalistische zin, waarbij men aan het laatste de naam "socialisme" toedicht.

Zo goed als elders zijn dus ook hier de reactionaire krachten werkzaam en liggen in aanbidding voor een of ander kapitalistisch systeem.

Wij **echter** moeten onverbiddelijk en duidelijk de oorzaken en de werking van de moderne waanzin in al zijn vormen blootleggen en de enig mogelijke weg naar de bevrijding van heerschappij en knechtschap, van ieder vorm van uitbuiting en oorlogswaanzin aanwijzen.

De idee dat de vrijheid van ieder individu én de economische gelijkheid voor ieder hetzelfde moet zyn, moet gemeengoed worden. De kapitalistische denkwijze,

die overheersing en uitbuiting rechtvaardigt, moet overwonnen worden door de veelheid der mensen die de solidariteit onder de mensen willen en het principe doorvoeren, dat alle mensen volledig dezelfde rechten hebben en dat slechts de welstand van ieder op zichzelf een harmonische samenleving mogelijk maakt.

Volksmisleiders en horige slaven mogen de economische gelijkheid en de persoonlijke vrijheid voor allen voor onmogelijk verklaren, wij weten dat er geen andere weg en geen andere grondslag is om tot een menswaardige samenleving te geraken.

Juist onze eeuw heeft overduidelijk getoond dat van bovenaf geen maatschappelijke ordening tot welzijn van de gemeenschap te verwachten is. Duidelijk moet men zien dat wanneer wij volgens het leiders-principe verdergaan, de mensheid nog ontzettender katastrofen tegemoet gaat dan reeds achter ons liggen. Daarom alleen reeds is onze strijd nuttig en noodzakelijk, onze strijd tegen heerszucht en roofdiermoraal, tegen leidersprincipe en tegen slaafse gewoonten om van boven af gedresseert en geschoven als onderdanen door het leven te gaan of als soldaat voor het kapitalisme in een volgende oorlog te verrekken.

De leiders van de wereldpolitiek hebben hun monden vol over verantwoordelijkheid wanneer arbeiders staken om zich onthouden rechten te verwerven en daardoor soms een partiële economische crisis veroorzaken. Maar deze leiders hebben de mensheid aan de rand van de vertwijfeling en de afgrond gebracht. Onder hun leiding is een allesomvattende nationale waanzin ontstaan die alle krachten in zich draagt om de mensheid definitief in de afgrond te storten. De chaotische toestand in de gehele wereld is een niet te ontkennen feit, ontstaan door het principe dat de wereld-van-boven-af geregeert moet worden.

ARBEIDERS ! het woord van Karl Marx "Arbeiders aller landen verenigt U" is door Uw leiders verlochend en tot een aanfluiting geworden onder allen die de nationale staat verheerlijken, daardoor de concurrentie onder de volkeren mogelijk maken en aanwakkeren en de oorlogen bestendigen.

ARBEIDERS ! ge hebt het recht en de plicht U allen te verenigen, ook dan wanneer bij de daarbij noodzake-

lijke ineenstorting van het kapitalisme een chaos ontstaat, want het zal de chaos zijn die de baring van nieuw menselijk leven mogelijk maakt.

ORGANISEERT U opnieuw en voegt U tot de strijd Uw oude organisaties van boven af, hebben U geleerd dat de moeizame strijd voor een hoger levensideaal alleen door Uzelf gestreden kan worden en niet door Uw leiders.

Schept daarom nieuwe organisaties van-onder-op die door haar strijdbaarheid, solidariteit en inzicht reeds de doelstelling in zich dragen.

W.H.

o o

VERANTWOORDING STEUNFONDS !

Ontvangen:

H.L. te A f. 12,50 Mej. S.M. te A. f.2.50
Aurora f. 5.-- E.J.B. te B. f.10.- C.P. te H. f.10.-
J.H.L. te V. f. 3.- D.R. te L. f.10.- F.de R. te R.
f.5.- Spart.te 's-Gr. f.3.50 Federatie te 's-Gr.
f. 3.- F.C.v.d.V. te A. f.250 R.R.S. f.15.- H.te A.
f. 5.-

Totaal f. 87.--

Er is meer aan steun betaald en nog te betalen !
Stuur Uw bijdrage aan Harsman Amsterdam Postgiro:
205330.

Z E G T H E T V O O R T ! ! !

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT ! ! !

Het geld komt zeer traag binnen. Hieraan moet dringend een einde komen. De Federatie kan nu eenmaal niet draaien zonder geld en ook dit blad moet bekostigd worden.

Plaatselijke Federaties worden daarom dringend verzocht omgaand hun contributie-bijdrage te doen aan L. van der Jagt, Van Beuningenstraat 90 ' te Amsterdam. W. DOE HET NU ! !

Voor de krant moet in het algemeen 3 cent per nummer gevraagd worden. Dit is de minimumprijs.

Colporteurs kunnen ook in postzegels betalen en rechtstreeks toezenden aan het adres van de redactie.

Wij rekenen stellig op Uw medewerking.

Wilt U dit blad regelmatig zien verschijnen ? ?

Dan moet er ook regelmatig geld binnenkomen ! !

VELEN EERSTEN ZULLEN DE LAATSTEN ZIJN ! !

Bij het aanzetten van de radio hoorden wij de naam van Rosa Luxemburg, en meteen was onze aandacht gespannen.

Brieven werden voorgelezen, brieven, die Rosa wisselde vanuit de gevangenis met Kautsky en zijn vrouw. Hoe treffend werden zij voorgedragen. Even gaat een trilling door je lichaam. Hoe durven zij Karl en Rosa te herdenken als je weet, op welke wijze en onder welk regiem zij vermoord werden.

Hoe vooruitziend is haar blik, als zij schrijft, dat in de revolutie de strijdorganen geboren worden, om tegen de krachten, die in zo'n periode ontstaan, weerstand te kunnen bieden.

"De laatsten zullen de eersten zijn" zegt Rosa tegen Kautsky, "en vele eersten zullen de laatsten zijn".

Zou de VARA, de arbeidersomroep, deze uitlating van Rosa Luxemburg begrepen hebben ?

Wij betwijfelen het ! !

De staking bij de „HOLLAND”

De nu al langer dan vier maanden durende staking aan de meelfabriek „Holland”, is voor „Het Parool” aanleiding geweest in enige artikelen oorzaak, verloop en het vastlopen van dit conflict te behandelen. Uitgangspunt voor de redactie was hierbij, dat nu toch eindelijk getracht moest worden dit conflict tot een oplossing te brengen, omdat geen der bij deze staking betrokken groepen gebaat is bij een nog langer voortduren.

De beschouwingen van „Het Parool” waren voor de heer J. G. Suurhof, hoofdbestuurder van het N.V.V. aanleiding in twee uitvoerige artikelen in „Het Parool” op de gehele kwestie van de staking in te gaan.

Het eerste artikel voorziet de heer Suurhof van een titel: „Conflict bij „Holland” een les voor de arbeiders”. Het doet ons genoeg het voor één keer toch ook eens volkomen eens te zijn met een N.V.V.-bestuurder. Want inderdaad: indien de arbeiders ooit lessen uit de geschiedenis van een eenvoudig conflict hebben kunnen trekken, dan is het wel uit dit conflict. En óók uit de beschouwingen van de heer Suurhof. Want uit zijn visie blijkt overduidelijk, dat het in dit conflict niet alleen ging om het zakelijke meningsverschil tussen directie van de „Holland” en de arbeiders, maar waarschijnlijk meer nog om het verschil van inzicht inzake de rechten van de arbeiders in de ondernemingen en bedrijven; om het verschil van inzicht omtrent de door de arbeidersklasse te voeren tactiek, en — tenslotte — om de vraag of de arbeiders

dersklasse mede de verantwoordelijkheid heeft te aanvaarden voor het herstel en de opbouw van de — kapitalistische — wereld.

Dat zijn drie belangrijke punten, die overigens niet van elkander te scheiden zijn omdat zij met elkander het complex vormen, dat duidelijk het verschil demonstreert tussen het nog dikwijls onbewust in de arbeiders aanwezige klasse-inzicht, en het burgerlijke van al diegenen met wie zij in hun strijd in conflict komen.

Het is niet zo merkwaardig dat de heer Suurhof er reeds bij de aanvang van zijn eerste artikel aan herinnert hoe het N.V.V. van meet af aan strijd heeft moeten voeren tegen anarchisten en vrije socialisten, en later tegen het N.A.S. Want het verschil van inzicht, dat thans zo duidelijk aan de dag treedt, is er altijd geweest. Het is feitelijk het verschil van inzicht tegenover wat en wie de arbeidersklasse zich verantwoordelijk moet gevoelen. Een verschil van inzicht dat natuurlijk niet alleen naar voren komt in de economische klassenstrijd, maar ook in de politieke strijd.

Het N.V.V. stond e — taat op het standpunt, de heer Suurhof zegt het; dat de tactiek er op gericht was en is, „in het sociale leven geordende rechtstoestanden te scheppen in de plaats van de kapitalistische chaos, die er vroeger op het gebied van arbeidsvoorwaarden bestond”.

Nu meent het N.V.V. dat er overeenkomsten moeten worden aangegaan en dat men zich daaraan moet houden. Dat men regels moet stellen en orde scheppen. Dat klinkt allemaal erg verstandig. Maar het is helemaal niet verstandig, en het

getuigt allerminst van een juist inzicht in de maatschappij waarin wij leven, die, heer Suurhof, kapitalistisch en chaotisch is. En in deze kapitalistische wereld werken krachten en heersen wetten, die zich niet laten regelen, die hun werk doen, hun noodlottig werk, die de mensheid voor steeds groter chaotischer toestanden plaatst. Die ons van de ene huiver in de andere storten, waaruit wij niet verlost kunnen worden met de toepassing van de door U voorgestane spelregels.

Het enige wat ge met Uw overeenkomsten bereikt, is, dat er, voor een bepaald tijdvak, in de bedrijven rust heerst, er een wapenstilstand wordt gesloten tussen ondernemers en arbeiders. Een wapenstilstand, die in het voordeel is van de ondernemers, omdat zij rustig hun ondernemerswinsten, voortgebracht door de werkers, kunnen toucheren.

Het principiële bezwaar is echter, dat door deze overeenkomsten de rust in de kapitalistische voortbrengingswijze wordt verzekerd, of, met andere woorden, dat men het kapitalisme als economisch stelsel laat voortbestaan.

En dat nu juist willen wij, omdat we socialistisch zijn, niet. Wij willen het kapitalisme vernietigen, en daarom moet het voortdurend bestreden worden. Die strijd nu tegen dat kapitalisme moet juist in de bedrijven uitgevochten worden, omdat van daar uit het kapitalisme gevoed en instandgehouden wordt. In en door de bedrijven zijn de grote winsten gemaakt, zijn de grote kapitalen gevormd, en daardoor weer zijn de nieuwe mogelijkheden gegroeid voor de kapitalistische klasse.

haar positie te versterken. Heeft zij de kartels en de concerns kunnen vormen, die niet alleen meer het economische, maar ook het politieke leven beheersen gingen in samenwerking met het bankkapitaal.

De door het N.V.V. voorgestane tactiek voert en voerde niet tot de vernietiging van het kapitalisme, maar tot de rust in het kapitalisme, en tot een aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor de „rustige” gang van zaken in het kapitalistisch bestel.

Dat feit hebben de arbeiders langzamerhand begrepen, en zij zijn gaan inzien, dat wat hun vakbondbestuurders hun leerden de goede tactiek te zijn, voor hen alleen maar nadelige en rampzalige gevolgen had.

Waarom houdt de heer Suurhof zich niet bezig met de vraag, hoe het toch komt, dat, als de tactiek van de vakbeweging n zo vruchtbaar zou zijn geweest, er nu overal in de bedrijven kernen gevormd werden, die de in de bedrijven voorkomende moeilijkheden dikwijls niet meer aan hun vakorganisatie voorleggen, doch direct met de bedrijfspersonen bespreken, en overgaan tot een actie, zonder zelfs maar de vakorganisaties erin te kennen?

In het zoeken naar een antwoord op deze vraag zou hij misschien tot de ontdekking komen, dat deze bedrijfskernen feitelijk hun oorzaak vinden in het bij de arbeiders gegroeide wantrouwen tegenover de tactiek van de leidingen der vakbewegingen. De arbeiders zien dat bij de rustige rust in de bedrijven hun bestaan in de knel komt. Zij voelen er niets voor bij het stijgen der prijzen nog maandenlang, soms nog enige jaren, gebonden te zijn aan een overeenkomst, die weliswaar hun lonen vastlegt, maar uiteraard niets kan doen om de reële waarde van het loon

te verzekeren. En dus verbreken zij de overeenkomst. Onbehoorlijk? Immoreel? Met een variatie op Multatuli zouden wij willen zeggen: „daar is een recht uit hoger recht ontsproten”. Een recht, ontleend aan de verantwoordelijkheid tegenover het gezin, dat men niet wil, niet mag laten ondergaan tengevolge van economische wetten, waarop dit gezin niet de minste invloed kan uitoefenen.

Willen wij met bovenstaande nu betogen, dat wij dus voorstanders zouden zijn van de z.g. „staak maar raak” tactiek?

Zeer zeker niet! In verschillende artikelen in dit blad hebben wij uiteengezet, dat de arbeidersklasse zich ook bewust moet zijn van haar verantwoordelijkheden. Wij leven nu eenmaal in een gemeenschap, en tegenover deze gemeenschap draagt ieder van ons zijn verantwoordelijkheid. Juist daarom ook zijn wij socialist. Maar dat is een andere verantwoordelijkheid dan de heer Suurhof bedoelt. Tegenover het kapitalisme, en tegenover de gang van zaken in het kapitalistische stelsel wijzen wij iedere verantwoordelijkheid af.

Maar des te meer moeten wij ons van onze verantwoordelijkheden in ander opzicht bewust te zijn.

Als arbeiders in een bepaald bedrijf in actie komen om ze te verweren tegen de voor hen slechter wordende levensomstandigheden, dan hebben zij onze onvoorwaardelijke steun en medewerking.

Maar wij zullen tevens niet nalaten hun erop te wijzen, dat bij een succesvol einde van hun strijd in wezen nog niets bereikt is, omdat over enige weken of maanden de omstandigheden weer zo kunnen zijn dat strijd noodzakelijk is.

Bovendien zullen zij zich de vraag moeten stellen, of door hun strijd niet de moeilijkheden voor andere arbeidersgroe-

pen groter worden. Zij zullen er b.v. voor moeten zorgen, dat door hun eventuele loonsverhoging de prijzen van de goederen die zij voortbrengen, niet omhoog gaan. Want dan wordt het een strijd van producent tegen consument, dan wordt het een strijd uiteindelijk tegen zichzelf.

Met andere woorden: zij moeten zich bewust maken dat alleen strijd tegen de winsten van de ondernemers verantwoord is. Dan wordt de strijd voor eigen lotsverbetering meteen en tevens een strijd tegen het kapitalisme zelf.

Dat is een tactiek, heer Scuurhof, die socialistische en die verantwoord is.

Dat de arbeidersklasse helaas nog niet zover is, is niet onze schuld.

Dat is de schuld van de opvoeding die zij heeft gehad in de vakorganisaties, die haar hebben geleerd dat binnen het raam van het kapitalisme door een economische godsvrede beide partijen, arbeiders en ondernemers, bevredigd zouden kunnen worden.

„De staking aan de „Holland” is, om nu nog eens de titel aan te halen van het artikel van de heer Suurhof, „een les voor de arbeiders”, om de eenheid van strijd, die zij nimmer hebben kunnen vinden in de elkaar concurrerende vakorganisaties, eindelijk te gaan vinden in de fabrieken en werkplaatsen. Zo wordt de economische strijdorganisatie van de arbeidersklasse opgebouwd op de basis van het kapitalistisch-economische leven, en zal de verdeeldheid een einde nemen.

En door deze eenheid, deze strijdende eenheid, zal het kapitalisme vernietigd worden.

Bot

Overdruk uit „Socialisme van onder op”

INTERNATIONALE FEDERATIE
VAN BEDRIJFSKERNEN

Afd. DEN HAAG

Secr. N.de Bruin Jac.Catsstraat 107 Den Haag tel. 320014

Waarde vrienden,

Met Nederlandse Kapitalisme met zijn loonstop en geleide economie gaat steeds verder het leven van de arbeidersklasse ondraaglijk te maken. Hiertegen werd door de arbeiders tot op heden niet de juiste strijd gevonden. De stakingen tot dusverre gevoerd (al of niet erkend door de vakbonden) hebben niet dat resultaat bereikt, wat de arbeiders verwacht hadden.

Schuldig daaraan zijn de vakbonden, omdat zij instituten van het kapitalisme . Ook de E.V.C. is bezig het te worden. Zij tracht in verschillende regeringscolleges te komen. Als ze er eenmaal inzit onderwerpt zij zich aan de spelregels.

Zo nu en dan lezen wij in de dagbladen, dat de E.V.C. bij de een of andere Minister geprotesteerd heeft. Een soort van propaganda om te laten zien, dat de Bonzen niet stil zitten en het goed menen met de arbeiders.

Vrienden zo kan het niet verder gaan. Indien de arbeiders op een behoorlijk levenspeil willen komen, dan moet zij de strijd zelf aanbinden. De bevrijding van de arbeiders moet het werk van de arbeiders zelf zijn.

Daarom vrienden neemt kennis van hetgeen de I.F.B.K. wil.

I.F.B.K. = Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

In elk bedrijf een kern, dat is ons parool.

Indien gij een Klasse bewuste arbeider bent, dan is U plaats in onze rijen.

Indien gij een vriend bent van de arbeidersklasse steunt ons dan door.

- . begunstiger te worden
- . en in ieder geval abonne op ons blad "de Vrije Arbeider."

Aarzel niet langer en vul onderstaand

formulier in.

Het Bestuur

opzenden s.v.p. aan N.de Bruin Jac.Catsstraat 107 Den Haag

Ondergetekende wenst

lid ----- abonne - begunstiger - bedrijfscorrespondent

(doorhalen wat niet gewenst wordt)

van de I.F.B.K. te worden.

Handtekening

adres :

Contributie : 50 cent per weerk

Abonnement Vrije Arbeider : 10 cent per nummer

per kwartaal 10% korting

per jaar 20% korting

IIIIIIII

Het Bestuur Afd. Den Haag

B

0A 787

Vriezenveen, 9 Februari 1948

Volgno. No. 4467 FOTO

12 FEB. 1948

C.V.D.

Br.No.29/-48-Geheim.

Onderwerp: "Damveld te Enschede".

Co →

15631
BUREAU B
24.2.48

ACU, 245

0A 787

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge beleefd het volgende te berichten.

In mijn schrijven No.189/-48-Geh., d.d. 3 Dec.'47, met als onderwerp "Spartacus", gaf ik enige namen door van het anonieme bestuur te Hengelo(0) van de Int.Fed. van Bedrijfskernen. Onder deze namen bevond zich de naam Damveld.

Thans kan ik U.H.E.G. berichten dat bedoelde Damveld tot October 1947 bij de Ned.Spoorwegen te Hengelo(0) werkzaam was en thans in een overeenkomstige functie bij de N.S. te Enschede. Zijn volledige personalia luiden:

X1 D A M V E L D, Gerhard, geboren te Lonneker, 8-6-'19, werkzaam bij de Ned. Spoorwegen te Enschede, gehuwd, geen ⁴²Godsdienst, wonende Oosterstraat 99 te Enschede.

A a n

J.

de Heer HOOFD van de
C.V.D.
's-GRAVENHAGE.

Volgno.
3 FEB. 1948
ACD/28607

No. 919-30-48.

Amsterdam 30 Januari 1948

BUREAU B

Geheim.

4-2-48
GELEGD

Verslag van een op 29 Januari 1948 gehouden huishoudelijke vergadering van de Afdeling Amsterdam van de "Internationale Federatie van Bedrijfskernen", (I.F.B.K.) in gebouw "De Arend" te Amsterdam.

De vergadering werd bezocht door 11 leden.

✓ KV | De voorzitter, Casper Joseph PRIEM, geboren 5 Augustus 1885 te Amsterdam, meteropnemer G.E.B., wonende le v/d Helststraat 48-III te Amsterdam, opende te 20 uur de vergadering en las de ingekomen stukken voor.

Hierbij bevonden zich, een betuiging van instemming met de inhoud van het blad, "De Vrije Arbeider", afkomstig van een kameraad uit Antwerpen en een aanvraag uit Enschede om toezending van couranten voor propaganda.

Van de secretaris van de N.B.V.S. was een schrijven ingekomen, waarin deze de Afdeling Amsterdam van de I.F.B.K. verzocht, de gehele leiding van de a.s. 1 Meidag op zich te willen nemen, waarbij de N.B.V.S. dan steun zou verlenen. De hiervoor benodigde zaal was door de N.B.V.S. reeds gehuurd en wel in "Frascat Na gehouden bespreking werd voor dit doel een comité gekozen, bestaande uit de voorzitter Priem, de secretaris, Johannes Mattheus de la FOSSE, geboren 2 October 1892 te Amsterdam, melkbezorger, wonende Van Beuningenstraat 57-II te Amsterdam en de penningmeester, Leendert Adriaan van der JAGT, geboren 2 Mei 1902 te Amsterdam, marmerzager, wonende Van Beuningenstraat 90-I te Amsterdam.

Dit comité zal aan Spartacus, V.S.V. en N.B.V.S. een verzoek richten om in hun couranten en vergaderingen de leden te verzoeken propaganda te maken voor het slagen van een waardige 1 Mei viering.

Het zangkoor, "Steeds Voorwaarts" zal zijn medewerking verlenen.

Uit het voorlezen van de notulen van een vergadering van het landelijk bestuur, welke gehouden werd op 19 Januari 1948, bleek, dat door dit bestuur een poging is gedaan om een vergadering te beleggen van stakers uit het Meelbedrijf en de Bouwvakken, in de Diamantbeurs te Amsterdam en daar een andere stem te laten horen, dan die van Blokzijl.

Deze vergadering heeft geen doorgang kunnen vinden. De stakingsleiding heeft n.l. eerst een onderhoud gehad met de E.V.C. en nam deze geen genoegen met het voorstel.

→ KV | Als nieuw lid van de I.F.B.K. gaf zich op, A.E.ROOT, wonende Hoogte Kadijk ? (jeugdijg persoon).

Te 22,15 uur werd de vergadering gesloten.

Verzonden aan: Hfd. C.V.D. Den Haag en H.C. A-dam. D-3.

De Int. Fed. van Bedrijfskernen en de Arbeiders-Meidag

De plaatselijke groep Amsterdam van de I.F.B.K. en naar wij vernamen in navolging daarvan ook de Haagse groep, heeft besloten de organisatie ter hand te nemen van de viering van de arbeiders-meidag. In verband daarmee hebben de organisaties van die plaatsen van de Nederlandse Bond van Vrij Socialisten en van de Communistenbond Spartacus in die plaatsen afgezien van het organiseren van eigen bijeenkomsten op die dag.

Dit besluit juichen wij van harte toe. Er blijkt uit, dat bij deze organisaties de wil aanwezig is, te pogen de Meidag te plaatsen in het teken waarin zij behoort te staan. In de loop van de jaren is door sociaal-democratie en stalinisme deze dag van internationale klassenstrijd steeds meer gemaakt tot een traditionele dag waarop deze socialistische groeperingen eigen gelid verzamelden om een of meer redevoeringen aan te horen over eigen doel en organisatie. Dat werd ook in onze eigen organisatie aangevoeld en zo gingen er op den duur zelfs stemmen op, om met deze „traditie” te breken, en geen Meidag te organiseren.

Zo op zichzelf zouden wij daarin verlies hebben gezien. Het komt ons voor, dat een vernieuwing van de arbeidersstrijd ook op de Meidag zijn invloed zou moeten doen gelden. Met andere woorden, dat in de toekomst pogingen zouden moeten worden geconstateerd en ondernomen om ook op de eerste Mei het zelfstandig in beweging komen van de massa's tot uitdrukking te brengen.

Wij moeten het genomen besluit niet overschatten, maar wij kunnen toch niet anders zien, dan dat de weg die Amsterdam en Den Haag nu op-

gaan, een stap in die goede richting is. Dat de Nederlandse Bond en Spartacus in verband daarmee terug traden om het nieuwe alle kansen te geven, was zeer goed gezien.

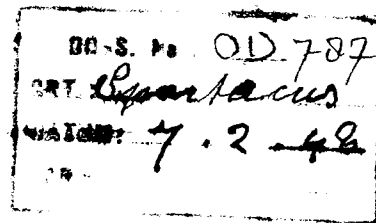
Het komt nu op een paar dingen aan. In de eerste plaats zouden wij de Amsterdamse en Haagse groep van de I.F.B.K. met klem willen aanraden, deze nieuwe weg bewust en consequent op te gaan. Plaats de komende Meidag in het teken van de klassenstrijd, niet in woorden, maar ook in de daad. Op de te houden vergaderingen zal de bedrijfsarbeider moeten verschijnen, zal de bedrijfsarbeider in de eerste plaats moeten spreken over zijn nood, zijn positie en zijn strijd. De I.F.B.K. zal zich tot de bedrijven moeten richten. Wat zij, de bedrijfsarbeiders, ondergaan en willen, moet door hun sprekers op de Meivergaderingen worden ver-

tolkt, opdat die dag de eigen strijdeenheid wordt bevorderd. Tijdig uitgezette en goed gestelde manifesten moeten duidelijk de opzet van deze bijeenkomsten verklaren.

Aan de andere kant moeten de leden van de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten en van Spartacus nu allerminst denken, dat zij de organisatie van die dag maar aan de I.F.B.K. zullen overlaten. Ook zij staan, of behoren althans te staan temidden van de strijdende arbeiders. Het spreekt dus vanzelf, dat de I.F.B.K. op hen rekent, zoals zij rekent op de medewerking van alle klassebewuste arbeiders, die de zelfbeweging en zelforganisatie van de klasse voorstaan.

Wij hopen dat ook de Vereniging van Vrij-Socialisten besluit af te zien van een eigen bijeenkomst en de I.F.B.K. in haar pogen zal bijstaan.

En tenslotte, is dit initiatief niet navolgenswaardig in allerlei andere plaatsen? Men overwege dat eens.

B. OD 787

C. V. D.

=====

SELEC
Breda, 16 Februari 1948.

No: 79/-48-Geheim.

Onderwerp: "Nederlandse Federatie
van Bedrijfskernen".

Bijlagen : twee.

Volgno.

17.FEB.1948

ACD/29543

B
BUREAU B

17-2-48

Hierbijgaand heb ik de eer U.H.E.G.te doen toekomen, een afschrift in duplo, van de mij van bevriende zijde toegezonden statuten, betreffende de "Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen", naar de inhoud waarvan ik moge verwijzen, en op welke Federatie in het maand-overzicht No:12 van 1947, onze aandacht wordt gevestigd.

W.

A a n

De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-G R A V E N H A G E.

NEDERLANDSE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.
=====

B E G I N S E L:

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken.

Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de staat, om voor haar in de plaats te stellen: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propageren de strijd tegen, weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

O R G A N I S A T I E V O R M.:

Plaatselijk :

- a.- Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b.- Bedrijfstakskern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar één persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een bedrijfstakskern vormen. Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.
- c.- Plaatselijke Comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in zijn geheel af, doch is verkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

Landelijk :

- a.- Landelijk Comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- b.- Raad van Toezicht. De R.v.T. bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het Congres. Ieder jaar treden periodiek tenminste 2 leden af, die gedurende twee jaren niet herkiesbaar zijn.
- c.- Redactie-Commissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteuren. Zij worden gekozen door het Congres. Ieder jaar treden periodiek tenminste 2 leden af, doch zijn herkiesbaar.
- d.- Verbindings-Commissie. De V.C. bestaat uit 5 personen, te weten
2 gedelegeerden van het Landelijk Comité.
1 gedelegeerde van de Raad van Toezicht,
1 gedelegeerde van de Redactie-Commissie.
1 gedelegeerde van de Solidariteits-Commissie.

- e.- Solidariteits-Commissie. De S.C. wordt door het Congres gekozen. Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland in vertegenwoordigd zijn en van de grote plaatsen moet minstens 1 lid hierin zitting hebben. Leden van het Landelijk-Comité en van de Verbindings-Commissie hebben ten alle tijden toegang tot de vergaderingen van deze Commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Landelijke Penningmeester in verband met financiële problemen.

F I N A N C I Ë N :

Leden van de Bedrijfskernen betalen 1% van hun bruto-inkomen aan de Penningmeester van de Bedrijfskern. De helft van de Contributie-inkomsten van de Bedrijfskern dient afgedragen te worden aan den Penningmeester van het Plaatselijke-Comité. Het Plaatselijke Comité draagt weer de helft af aan den Penningmeester van het Landelijk-Comité. De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteits-fonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

I N D I V I D U E L E L E D E N :

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1% van hun bruto-inkomen aan de Penningmeester van het Plaatselijk-Comité. Zij kunnen tot functionaris gekozen worden in een Plaatselijk-Comité of Landelijk Orgaan. In elk orgaan van de federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionaris optreden.

T A K E N V A N D E O R G A N E N :

P l a a t s e l i j k :

a.- Bedrijfskern.

- 1e.-Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de z.g.intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogramma te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
- 2e.-Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde acties in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict moeten worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd en de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klasse-strijd geldt.
- 3e.-Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere soortgelijke bedrijven. Partieel blijvende acties moeten gevoerd worden met middelen zoals : slow-down, sit-down, enz.
- 4e.-Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de verbindings-commissies van de Federatie.
- 5e.-Elke Bedrijfskern dient een correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige bedrijfskernen, zowel plaatselijk als landelijk, alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de Federatie dient te voeren. Elke bedrijfs-correspondent behoort ~~te~~ regelmatig(minstens

eens

eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflict-stof, acties enz. aan de Secretaris van de Verbindings-Commissie te zenden.

- 6e.-Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen behoren de kernen bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven. (Een gestencild blad kan als begin dienen).
- 7e.-Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekend gemaakt. Slechts de penningmeester en de secretaris van het Plaatselijk-Comité draagt hier kennis van.

b.- Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a.- voor bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend, is deze vorm de beste.

c.- Plaatselijke Comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van bedrijfskernen te bevorderen, zoveel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van hetgeen er in de bedrijven gebeurt. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw verband onderhouden met de bedrijfs-correspondenten.

De plaatselijke secretaris behoort het Landelijk-Comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging, als van de stand van zaken in de bedrijven, op de hoogte te houden.

L A N D E L I J K :

a.- Landelijk-Comité.

- 1e.-Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.
- 2e.-Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de bedrijfskernen onderling.
- 3e.-Het onderhouden van contact met de plaatselijke comité's en zo nodig met de bedrijfskernen.
- 4e.-Het verrichten van handelingen, die overeenkomstig zijn met het beginsel of bevorderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b.- Raad van Toezicht.

- 1e.-De Raad van Toezicht beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de solidariteits-commissie.
- 2e.-De Raad beslist uiteindelijk of een bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissing is beroep mogelijk bij het Congres.
- 3e.-De Raad kan leden in bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen. Het al of niet royeren wordt beslist op het e.v. Congres.

- 4e.-De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel roeyement beslist het e.v. Congres.
- 5e.-De R.v.T. treedt bij gevallen genoemd onder 1 t/m 4, in werking op verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de Federatie.

c.- Redactie-Commissie.

- 1e.-Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
- 2e.-Het opstellen van eventuele door het Landelijk-Comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propaganda-middelen.
- 3e.-Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakingen, dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d.- Verbindings-Commissie.

- 1e.-Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen, in het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
- 2e.-Het doorgeven van deze berichten aan bedrijfskernen, die deze behoeven.
- 3e.-In het algemeen het verzamelde dienstbaar maken aan pers en propaganda.

S O L I D A R I T E I T S F O N D S .

a.- Beheer:

Voor hulp aan slachtoffers van klasse-activiteit wordt door de Federatie een S.F.gesticht.

Het beheer berust bij de Solidariteits-Commissie met hieraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Landelijk-Comité. De administratie berust bij een, door de Solidariteits-Commissie aan te wijzen administrateur.

Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Solidariteits-Commissie. In noodgevallen kan de administrateur onder nadere goedkeuring van de Commissie een voorlopige uitkering doen.

Over de tijdsduur van de te verlenen steun beslist de Solidariteits-Commissie. Een beslissing van deze Commissie is slechts van kracht, wanneer volledige eenstemmigheid heerst.

Beslissingen waarbij geen eenstemmigheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht, wiens beslissing bindend is.

b.- Hulp bij Steun-acties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakingscomité's zelf.

De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeiders-bedrijven, treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de Federatie alleen, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren.

Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Solidariteits-Commissie, die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt

H E T C O N G R E S:
=====

Het Congres is de hoogste instantie van de Federatie. Zij dient tenminste eenmaal per jaar bijeen te komen.

Wanneer 10 bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk-Comité een buitengewoon Congres bijeen.

Het Landelijk-Comité kan op eigen initiatief een bijzonder Congres bijeen roepen.

Het Congres kiest:

- a.- Het Landelijk-Comité,
- b.- De eerste maal de volledige Raad van Toezicht, de volgende malen ieder jaar 2 leden;
- c.- De Redactie-Commissie;
- d.- De Solidariteits-Commissie.

Het Congres beslist:

- a.- In beroepszaken;
- b.- Over voorstellen tot wijziging van het statuut;
- c.- In alle principiële aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks Congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het Congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledental, 1 stem.

De Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het Congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen, dat de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk Congres de afgevaardigde naar het Congres te kiezen.

-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-

Voor eensluidend afschrift.

W.

A F S C H R I F T.

NEDERLANDSE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN.

*****

B E G I N S E L:

De bedrijfskernen voeren de propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken.

Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbreekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis, identiek is met dictatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, vorderen zij de volledige opheffing van de staat, om voor haar in de plaats te stellen: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers en propageren de strijd tegen, weigeren of/en saboteren maatschappelijk niet-verantwoorde productie.

O R G A N I S A T I E V O R M.:

Plaatselijk :

- a.- Bedrijfskern. Een bedrijfskern is een zelfstandige organisatie van twee of meer personen, die in hetzelfde bedrijf werkzaam zijn.
- b.- Bedrijfstakskern. Indien in gelijksoortige bedrijven in elk bedrijf maar één persoon tot de federatie behoort, kunnen deze gezamenlijk een bedrijfstakskern vormen. Onder een bedrijf wordt verstaan elke productiegemeenschap waarin werknemers werken.
- c.- Plaatselijke Comité's. Deze bestaan uit 5 leden, waarvan minstens 3 lid moeten zijn van een bedrijfskern. Zij worden gekozen op een algemene vergadering van bedrijfskernen. Elk jaar treedt het comité in zijn geheel af, doch is verkiesbaar. Op deze vergaderingen wordt hoofdelijk gestemd.

Landelijk :

- a.- Landelijk Comité. Het L.C. bestaat uit 7 leden. Zij worden gekozen door het Congres, treden ieder jaar af, doch zijn herkiesbaar.
- b.- Raad van Toezicht. De R.v.T. bestaat uit 7 leden, welke zoveel mogelijk leden van bedrijfskernen moeten zijn, tenminste 5. Zij worden gekozen op het Congres. Ieder jaar treden periodiek tenminste 2 leden af, die gedurende twee jaren niet herkiesbaar zijn.
- c.- Redactie-Commissie. De R.C. bestaat uit 3 redacteuren. Zij worden gekozen door het Congres. Ieder jaar treden periodiek tenminste 2 leden af, doch zijn herkiesbaar.
- d.- Verbindings-Commissie. De V.C. bestaat uit 5 personen, te weten
2 gedelegeerden van het Landelijk Comité.
1 gedelegeerde van de Raad van Toezicht,
1 gedelegeerde van de Redactie-Commissie.
1 gedelegeerde van de Solidariteits-Commissie.

- e.- Solidariteits-Commissie. De S.C. wordt door het Congres gekozen. Hierin moeten de belangrijkste bedrijfstakken in Nederland in vertegenwoordigd zijn en van de grote plaatsen moet minstens 1 lid hierin zitting hebben. Leden van het Landelijk-Comité en van de Verbindings-Commissie hebben ten alle tijden toegang tot de vergaderingen van deze Commissie. Zij hebben echter geen stemrecht, uitgezonderd de Landelijke Penningmeester in verband met financiële problemen.

FINANCIËN :

Leden van de Bedrijfskernen betalen 1% van hun bruto-inkomen aan de Penningmeester van de Bedrijfskern. De helft van de Contributie-inkomsten van de Bedrijfskern dient afgedragen te worden aan den Penningmeester van het Plaatselijke-Comité. Het Plaatselijke Comité draagt weer de helft af aan den Penningmeester van het Landelijk-Comité. De helft van de ontvangsten der Landelijke Kas wordt gestort in het Solidariteits-fonds, alsmede 2/5 deel van het batig saldo aan het eind van een boekjaar.

INDIVIDUELE LEDEN :

Niet-werknemers kunnen als individuele leden tot de federatie toetreden. Zij betalen 1% van hun bruto-inkomen aan de Penningmeester van het Plaatselijk-Comité. Zij kunnen tot functionaris gekozen worden in een Plaatselijk-Comité of Landelijk Orgaan. In elk orgaan van de federatie mogen echter ten hoogste 2 niet-werknemers als functionaris optreden.

TAKEN VAN DE ORGANEN :

Plaatselijk!

a.- Bedrijfskern.

- 1e.-Zij hebben tot taak de bij het bedrijf werkzaam zijnde arbeiders (ook de z.g.intellectuelen worden hieronder verstaan) op basis van het beginselprogramma te activeren, alsmede deze activiteit in soortgelijke of aanverwante bedrijven te bevorderen of te helpen bevorderen.
- 2e.-Zij stellen zich op het standpunt, dat de door de arbeiders zelf gewilde acties in het algemeen ondersteund moeten worden, doch zo mogelijk van bedrijfsconflict tot klasseconflict moeten worden opgevoerd, terwijl daarbij de strijd en de macht van de arbeiders als de hoogste fase in de klasse-strijd geldt.
- 3e.-Stakingen met een beperkte doelstelling kunnen slechts gewonnen worden indien zij worden vervangen door gezamenlijk gevoerde acties over meerdere soortgelijke bedrijven. Partieel blijvende acties moeten gevoerd worden met middelen zoals : slow-down, sit-down, enz.
- 4e.-Zo mogelijk geeft een bedrijfskern een bedrijfskrant uit, waarin zij niet alleen gegevens verwerkt uit eigen bedrijf, doch ook gegevens van andere bedrijven, hun verschaft door de verbindings-commissies van de Federatie.
- 5e.-Elke Bedrijfskern dient een correspondent aan te wijzen, die het contact onderhoudt met gelijksoortige bedrijfskernen, zowel plaatselijk als landelijk, alsmede eventuele correspondentie met andere organen van de Federatie dient te voeren. Elke bedrijfs-correspondent behoort te regelmatig(minstens

eens

eens per maand) gegevens over zijn bedrijf: stemming, conflict-stof, acties enz. aan de Secretaris van de Verbindings-Commissie te zenden.

- 6e.-Om de zelf-activiteit der arbeiders te bevorderen behoren de kernen bij voorkeur zelf een bedrijfskrant uit te geven. (Een gestencild blad kan als begin dienen).
- 7e.-Het aantal leden van een bedrijfskern wordt nimmer bekend gemaakt. Slechts de penningmeester en de secretaris van het Plaatselijk-Comité draagt hier kennis van.

b.- Bedrijfstakskern.

Deze hebben een gelijke taak als onder a.- voor bedrijfskern genoemd. In streken waar b.v. het agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend, is deze vorm de beste.

c.- Plaatselijke Comité's.

Deze hebben tot taak in hun plaats of gewest de oprichting van bedrijfskernen te bevorderen, zoveel mogelijk in nauwe samenwerking met de bestaande bedrijfskernen.

Voorts moeten zij de verbindingen tussen de bedrijfskernen van gelijksoortige bedrijven tot stand brengen.

Verder hebben zij tot taak het zich op de hoogte houden van hetgeen er in de bedrijven gebeurt. Zij moeten er voor zorgen, dat ze een nauw verband onderhouden met de bedrijfs-correspondenten.

De plaatselijke secretaris behoort het Landelijk-Comité voortdurend van de plaatselijke ontwikkeling van de beweging, als van de stand van zaken in de bedrijven, op de hoogte te houden.

L A N D E L I J K :

a.- Landelijk-Comité.

- 1e.-Het medehelpen bij het vormen van plaatselijke bedrijfskernen en plaatselijke comité's.
- 2e.-Het tot stand brengen van de verbindingen tussen de bedrijfskernen onderling.
- 3e.-Het onderhouden van contact met de plaatselijke comité's en zo nodig met de bedrijfskernen.
- 4e.-Het verrichten van handelingen, die overeenkomstig zijn met het beginsel of bevorderlijk voor het bereiken van de gestelde doelen.

b.- Raad van Toezicht.

- 1e.-De Raad van Toezicht beslist over het al of niet doen van uitkeringen van het solidariteitsfonds indien er geen eenstemmigheid heerst in de solidariteits-commissie.
- 2e.-De Raad beslist uiteindelijk of een bedrijfskern al of niet tot de Federatie wordt toegelaten. Op haar beslissing is beroep mogelijk bij het Congres.
- 3e.-De Raad kan leden in bedrijfskernen, aangesloten bij de Federatie, schorsen. Het al of niet roeyeren wordt beslist op het e.v. Congres.

- 4e.-De Raad kan functionarissen van alle organen van de Federatie schorsen. Over eventueel roeyement beslist het e.v. Congres.
- 5e.-De R.v.T. treedt bij gevallen genoemd onder 1 t/m 4, in werking op verzoek van 2 functionarissen of 2 bedrijfskernen van de Federatie.

c.- Redactie-Commissie.

- 1e.-Het verzorgen en uitgeven van een landelijk orgaan.
- 2e.-Het opstellen van eventuele door het Landelijk-Comité of andere organen uit te geven manifesten, brochures en andere propaganda-middelen.
- 3e.-Het uitgeven van bedrijfskranten en manifesten betreffende stakingen, dienen in principe door de betrokken bedrijfskernen zelf te worden samengesteld en uitgegeven.

d.- Verbindings-Commissie.

- 1e.-Het verzamelen en ordenen van berichtgevingen, in het bijzonder over bedrijfstoestanden, stemming en positie van de bedrijfsarbeiders.
- 2e.-Het doorgeven van deze berichten aan bedrijfskernen, die deze behoeven.
- 3e.-In het algemeen het verzamelde dienstbaar maken aan pers en propaganda.

S O L I D A R I T E I T S F O N D S .

a.- Beheer:

Voor hulp aan slachtoffers van klasse-activiteit wordt door de Federatie een S.F.gesticht.

Het beheer berust bij de Solidariteits-Commissie met hiaraan toegevoegd de 1e en 2e penningmeester van het Landelijk-Comité. De administratie berust bij een, door de Solidariteits-Commissie aan te wijzen administrateur.

Uitkeringen vinden plaats op beslissing van de Solidariteits-Commissie. In noodgevallen kan de administrateur onder nadere goedkeuring van de Commissie een voorlopige uitkering doen.

Over de tijdsduur van de te verlenen steun beslist de Solidariteits-Commissie. Een beslissing van deze Commissie is slechts van kracht, wanneer volledige eenstemmingheid heerst.

Beslissingen waarbij geen eenstemmingheid wordt bereikt, worden verwezen naar de Raad van Toezicht, wiens beslissing bindend is.

b.- Hulp bij Steun-acties.

Financiële hulp aan in actie zijnde arbeiders geschiedt bij voorkeur door het werken met steunlijsten van de stakings-comité's zelf.

De leden van de kernen uit de in actie zijnde arbeiders-bedrijven, treden daartoe in overleg met de stakingsleiding. Zij zijn daarbij niet verplicht te spreken over de Federatie.

In het algemeen geschiedt het werken met lijsten van de Federatie alleen, wanneer de strijdende arbeiders daarom verzoeken of zich er om bijzondere redenen mede accoord verklaren.

Zodanige lijsten worden uitgegeven door de Solidariteits-Commissie, die ook voor de organisatorische uitvoering zorg draagt

Het Congres

H E T C O N G R E S:

Het Congres is de hoogste instantie van de Federatie. Zij dient tenminste eenmaal per jaar bijeen te komen. Wanneer 10 bedrijfskernen daartoe de wens te kennen geven (uit verschillende plaatsen) roept het Landelijk-Comité een buitengewoon Congres bijeen. Het Landelijk-Comité kan op eigen initiatief een bijzonder Congres bijeen roepen.

Het Congres kiest:

- a.- Het Landelijk-Comité,
- b.- De eerste maal de volledige Raad van Toezicht, de volgende malen ieder jaar 2 leden;
- c.- De Redactie-Commissie;
- d.- De Solidariteits-Commissie.

Het Congres beslist:

- a.- In beroepszaken;
- b.- Over voorstellen tot wijziging van het statuut;
- c.- In alle principiële aangelegenheden.

De landelijke organen zijn verplicht op elk jaarlijks Congres verslag uit te brengen van hun werkzaamheden.

Op het Congres heeft elke bedrijfskern, ongeacht het ledental, 1 stem.

De Bedrijfstakskernen worden geacht bedrijfskernen te zijn.

De vertegenwoordiging op het Congres van één plaats kan zo groot zijn, als het aantal bedrijfskernen, dat de betreffende plaats telt.

Bedrijfskernen dienen 2 weken voor elk Congres de afgevaardigde naar het Congres te kiezen.

-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-

Voor eensluidend afschrift.

W.

bylage 30128

DE VRIJE ARBEIDER

Orgaan voor Internationale Bedrijfskernen.

KAMERADEN.

Uit verschillende bedrijven bijeen gekomen arbeiders in vergadering, hebben besloten over te gaan tot het aansluiten bij "De Internationale Federatie van Bedrijfskernen". en zoo mogelijk over te gaan tot het laten verschijnen van een arbeiders opvoedingsblad heeft dit sin doel en ook zijn oorzaak.

De Kap. industriele ontwikkeling bracht in het denken der arbeiders een evolutie teweeg, individueel stonden zij machteloos tegenover hun ellende en de winzucht van het patronaat.

Organisatie was het eenige middel om met kans van slagen hun ellende te verzachten, daaruit ontstond de socialistische beweging en vakorganisatie. Katholieksisme en liberalisme was de reactionnaire economische en politieke macht waartegen de ontstane arbeidersbeweging te vechten had. De bestaande maatschappelijke verhoudingen waren voor hen klasseverhoudingen.

Het is ons onmogelijk in het kader van dit manifest de oorzaken te ontleden van het verrottingsproces der vakorganisatie, maar willen ons enkel verder laten leiden door de reele nuchtere feiten.

Waar eens de arbeiders geen vaderland hadden daar kregen zij er een, Wereld-oorlog N° I was een rechtvaardige verdedigingsoorlog zoewel in de Entente als in de Geallieerde landen. Socialistische partij en vakbeweging stonden aan de zijde van hun respectievelijke Kap. en waren mede-verantwoordelijk voor de eerste massa-moord.

Maar nu zou het socialisme verwezenlijkt worden, opbouwen wat zij hadden laten vernietigen was het parool. Hun belooning van het Kap. waren Minister baantjes, zetelen in paritaire commissies, kontrakten tussen de klasse werden afgesloten Regeerings-personaliteiten speelden bemiddelaar en de strijd van de straat werd verplaatst naar de groene tafel.

Elke uiting van strijd werd als wild gestempeld, nooit zijn de arbeiderseischen die vechten voor lotsverbetering rechtvaardig (in massale moordpartijen zijn het helden) en wanneer zij raaskallen over vakorganisatie eenheid, bedoelen zij eenheid waar de arbeiders leidzaam de doordrijvende klassestrijd van de patroonsorganisaties aanvaardden.

Het woordje socialisme werd voor de politieke machthebbers de slogan waarmede zij de geesten der arbeiders benevelde. Het Derde Rijk voedde zijn jeugd in de schoolbanken op in den geest van het nationaal-socialisme, nationaliseerde bedrijven, loste de werkeloosheid op met een veralgemeening van ellende en zijn oorlogsindustrie, werd geholpen in de voorbereiding van het tweede Wereldconflict door alle burgerlijk-democratische kapitalisten, het socialisme werd verwezenlijkt met circa dertig miljoen doden.

Helden der Verzetsbeweging ! Arbeiders ! Helpt mede aan de nationale wederopbouw ! Loonstop - Prijzenstop, is de wekroep der politieke machthebbers (een van de eerste ordonnances van de Duitse bezetting) Nationalisatie van sommige niet meer rendeerende bedrijven, structuur hervorming, ondernemingsraden, word ons voorgeschoteld als socialistisch belang.

zie keerzijde ...

...
De vakbeweging is niet enkel een aanhangsel van een politieke partij maar is geworden tot een Vierde Macht in de Staat .... tegen de arbeiders. Elke loonstrijd der arbeiders is een politieke strijd geworden rechtstreeks gericht tegen de besluitwetten der Regeering.

Wereld-oorlog N° 2 is nauwelijks geeindigd of de 3° massa-slachting staat voor de deur.

Marchalplan : Investeering van dollars in West-Europa, daardoor ondergeschiktheid aan de Amerikaanse Imperialistische economische politiek.

Kominform : Versteving van de Russische Staatskapitalistische politiek in Oost-Europa en wijziging van taktiek der Komm. partijen in West-Europa. Elke staking word door hen voor politieke doeleinden misbruikt. (Tijdens hun deelname in de Regeering Huysmans-Lallmand werden de troepen als stakingsbrekers ingezet).

Westerblok: Spaak, socialistis Minister verklaart : "Wij moeten bereid zijn tot opofferingen voor een organisatie die ons zelf en de wereld kan redden. Ik geloof niet meer aan neutraliteit in een eventueele oorlog" (zie volkgazet 26/1/48).

Kameraden het is noodzakelijk dat een Derde Front zich opricht. Voorn een socialisme vrij van elke uitbuiting.

Door de teleurstellingen bleven wij zoeken naar nieuwe vormen van organisatie, want de overtuiging dat de bevrijding van de arbeidersklasse tegen het kapitalisme, "Allereerst een Economise Strijd is" de overtuiging dat de bevrijding der arbeidersklasse de taak der arbeiders zelf is, leefde zoo sterk in ons, dat wij allereerst in deze richting een oplossing zochten. Uitgaande van deze opvatting, moesten wij vanzelf wel tot de conclusie komen, dat de cellen van de strijd dan ook allereerst in de bedrijven gevormd moeten worden, dat er kernen moeten komen in ieder bedrijf, dat allereerst op deze kernen de plicht zal rusten propaganda te maken onder de mede-arbeiders voor de opvatting, dat het de arbeiders zelf zullen moeten zijn die de strijd zullen hebben te voeren en dat deze strijd niet bete en niet doelmatiger gevoerd zal kunnen worden dan juist daar, waar de hartader zit van het kapitalistische productie systeem, dan daar van waaruit het kapitalisme ontstaat en word opgebouwd, dan daar waar de ondernemers de grondslag leggen voor de bevoorrechte positie van zich zelf en van het bankkapitaal, dat is in de bedrijven, werkplaatsen, in de mijnen en in de havens.

Kameraden stort ons Uw penning. Bedenk dat het ook Uw blad is Stort op postcheque N° 472420. Voor alle verdere inlichtingen in het voorloopig secretariaat bij L.VICTOR, Spaarstraat 22, te Antwerpen, iedere Dinsdag en Woensdag van 18 uur tot 20 uur.

Verantw. uitg. en drukker : VICTOR L.
Spaarstraat 22,
Antwerpen.

C. V. D.
=====

Breda, 21 Februari 1948.

OPGELEGD

No: 86/-48-Geheim.

Volgno.

25 FEB. 1948

ACD/30/28

BUREAU B

26.2.48

Onderwerp: "Internationale Bedrijfskernen".

Bijlagen : één.

Hierbijgaand heb ik de eer U.H.E.G. te doen toekomen, het te Antwerpen verschenen eerste nummer van "De Vrije Arbeider", orgaan voor "Internationale Bedrijfskernen".

Dit nummer, hetwelk mij door "Labile" werd verstrekt, is uitgegeven op Zaterdag, 7 Februari 1948 en werd op Maandag, 9 Februari, op betrekkelijk bescheiden schaal verspreid onder de Antwerpse havenarbeiders.

Voor zover te Antwerpen nagegaan is kunnen worden, is dit orgaan niet bij de boekhandel of in couranten-kiosken verkrijgbaar gesteld, zodat aangenomen wordt, dat het uitsluitend bestemd is om onder de arbeiders van de diverse bedrijven te worden verspreid.

Als verantwoordelijk uitgever en drukker is aan het slot van de inhoud van dit orgaan vermeld:

VICTOR, L., Spaarstraat 22, Antwerpen.

Deze persoon behoort tot de groep "Spartacus-Communisten"- en omtrent hem rapporteerde ik U reeds bij d.z. schrijven, No:229/-47-Geheim, d.d.5 Juni 1947, en No:354/-47-Geheim, d.d.25 Augustus 1947.

Nu blijkt, dat zich ook te Antwerpen een groep personen bevindt, die actief werkzaam zijn ten behoeve van de stichting van de z.g.n. "Bedrijfskernen", welke groep - naar reeds is gebleken - met de Nederlandse geestverwanten te Amsterdam in verbinding staat, verzocht "Labile" mij, pogingen in het werk te stellen, om hem de in Nederland verschijnende nummers van "De Vrije Arbeider" te doen geworden.

Door "Labile" zal dan worden zorggedragen dat, telkens wanneer te Antwerpen een nummer van "De Vrije Arbeider" verschijnt, daarvan een exemplaar voor ons wordt gereserveerd.

Indien daartoe de mogelijkheid bestaat, moge ik U, in verband hiermede, verzoeken, wel te willen bevorderen, dat mij van de tot op heden te Amsterdam verschenen nummers van "De Vrije Arbeider", een exemplaar worde toegezonden, ter doorgeving aan "Labile".

Ook voor den vervolge, zal een dergelijke toezending gaarne worden tegemoet gezien, terwijl mijnerzijds zal worden gezorgd voor doorzending aan U, van de te Antwerpen uit te geven nummers, die ik door tussenkomst van "Labile" zal ontvangen.

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-G R A V E N H A G E.

W.

08625 XI
17002

C. V. D.
=====

K.B. /

OPGELEGD

Breda, 27 Februari 1948.

Volgno.

2 - MRZ.1948

ACD/30481

BUREAU B

4. 3. 48

No: 95/-48-Geheim.

Onderwerp: "Uitgifte van "DE VRIJE
ARBEIDER" te Antwerpen".

Bijlagen : één.

Hierbijgaand heb ik de eer U.H.E.G. te doen toekomen, een gisteren, 26 dezer, van "Spil" ontvangen schrijven, B.D.A./1-067/W.27, d.d. 10 Februari 1948, betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik overigens moge verwijzen.

Ik moge U verzoeken - voor zoveel mogelijk - de verstrekking van de daarin gevraagde inlichtingen, wel te willen bevorderen en mij deze te doen geworden, ter doorgeving aan "Spil".

W.

A d n
De Heer Hoofd van de C.V.D.
J a v a s t r a a t, 68.
's-GRAVENHAGE.

10 Februari 1948.

Uit ingewonnen inlichtingen is gebleken dat de "Spartacus-beweging" te Antwerpen zijn eigen blad kortelings hoopt te lanceren, onder de benaming van : "De Vrije Arbeider" orgaan voor internationale bedrijfskernen. Men onderhandelt thans met de drukker, teneinde de kostprijs te bespreken. Getracht zou worden het blad ~~van~~ 300 exemplaren te laten verschijnen op formaat van ongeveer 25 x 25 cm. en een achttal bladzijden groot. Men zou ook zinnens zijn genoemd blad niet te verkopen, maar te verspreiden en tegelijkertijd een kleine steun te vragen.

In het eerste nummer zou een hoofdartikel verschijnen vermeldende de reden waarom het blad wordt uitgegeven, het overige zou bestaan uit een reeks kleine berichten bedoeld als kritiek en antwoord op artikelen uit andere bladen.

Ook zou te Antwerpen getracht worden intensiever te werken op de bedrijven. Typisch is het feit dat het Nederlandse blad "Spartacus" van 30 Augustus 1947 een artikel wijdt aan "Internationale Federatie van Bedrijfskernen", waaruit blijkt dat te Amsterdam een vergadering werd gehouden waarop de organisatie had aangenomen "de organisatie van revolutionaire propaganda-kernen" op te richten. Hieruit blijkt tevens dat in België in dezelfde richting wordt gewerkt.

In dit verband ware het mij aangenaam de inlichtingen te kennen die U zoudt bezitten betreffende deze zaak.

3 Maart

8.

B. 30128.

2.

IV. T. 3.

86/-48.

21-2-'48.

UITGEBOKT

XXXX
XXXXGEHEIM.

Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Naar aanleiding van het gestelde in Uw bovenvermeld schrijven, doe ik U hierbij toekomen de exemplaren 2 en 3 van "De Vrije Arbeider" ter doorzending aan "Labile". Voor zover thans bekend is exemplaar No. 4 nog niet verschenen.

Van het eerste nummer van "De Vrije Arbeider" is geen exemplaar voorhanden.

Zoveel mogelijk zal mijnerzijds gezorgd worden voor toezending der nog te verschijnen exemplaren, waarbij ik zeer erkentelijk zal zijn voor toezending der in België verschijnende nummers.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

Juz

Aan de Heer B. Wijnhuizen,
P. Avontuurstraat 24,

to

A. E. D. A.

L. L. van Laere.

6 Maart

8.

B. 30481.

een.

GEHEIM.

IV. Tz.3.

95/-48.

27 Februari 1948,

Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

UITGEBOEKT

In antwoord op Uw bovenvermeld schrijven bericht ik U het volgende.

In Februari 1947 werd een "Voorbereidend Comité Samenwerkende Organisatie's" opgericht, waarin vertegenwoordigers zitting hadden van:

- 1) De Nieuw-Economische Beweging;
- 2) De Vrije Socialistische Vereniging;
- 3) De Communistenbond Spartacus;
- 4) De Nederlandse Bond van Vrije Socialistische;
- 5) De Bellamy verenigingen en
- 6) De oppositiegroep van de E.V.C..

De bedoeling was om te komen tot de oprichting van een arbeidersorganisatie, die onder geen voorwaarde de vakverenigings-tendenzen der bestaande vakbonden mocht hebben.

Van de zijde der N.B.V.S. en Spartacus werd vooral de nadruk gelegd op het vormen van z.g. bedrijfskernen, wier taak het zou zijn bij conflicten de arbeiders te steunen en alle gegevens over het bedrijf te verzamelen.

In aanakuiting hierop werd in Juni 1947 door vertegenwoordigers der V.S.V., N.B.V.S. en Spartacus besloten over te gaan tot oprichting van een "Bond van Revolutionnaire Propaganda-kernen in de Bedrijven: "Arbeiderseenheid".

Het contact met de Nieuw Economische Beweging, de Bellamy-verenigingen en de oppositiegroep van de E.V.C. ging verloren, doordat deze verzuimde hun zienswijze aangaande statuten en doelstellingen schriftelijk uitgewerkt in te dienen.

Op 24 Augustus 1947 werd door de samenwerking der V.S.V., de N.B.V.S. en Spartacus opgericht de "Nederlandse Federatie van Bedrijfskernen", welke op voorstel van een tweetal ter vergadering aanwezige Belgen werd genoemd "Internationale Federatie van Bedrijfskernen".

Een der aanwezige Belgen was de U bekende Victor Louis, terwijl de andere vermoedelijk NOIRET genaamd was.

Door de Federatie wordt uitgegeven een onregelmatig verschijnend orgaan "De Vrije Arbeider", waarvan U bij mijn schrijven d.d. 3 Maart 1948, No. 30128, twee exemplaren werden toegezonden.

Te Uwer informatie omtrent de organisatievorm en het beginsel der Federatie, verwijs ik U naar bijgaande gestencilde circulaire, welke aan de bestuursleden der Federatie werd verstrekt.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

Jm.

Aan de Heer B. Wijnhuizen,
P. Avontuurstraat 24,
te
B R E D A.

L.L. van Laere,

5/4 - 48

A.E.D. in breken.

Aan: C.V.D
Van: B.IV

D.D. 187

Notulen van de vergadering van Vrijdag 20 Febr. 1948
gemaakt door H. J. van der Vliet als J.B. van der Vliet
als secretaris van het I.F.B.K., abt. 1948

V.O. OPGELEGD
31. MRZ. 1948
ACD/32248

Agenda

a. Organisatorische zaken
b. Discussie over het doel van de I.F.B.K.

Aanwezig : v.d. Jagt, Harsman, B. Nansink, Ney, P. Meelfabr.
Afwesig : met kennisgeving : Peppe en P. Priem.

A. Org. Zaken :

fin. Door v.d. Jagt werd een overzicht gegeven van de fin. stand v. zaken, naar aanleiding van de vraag van Harsman of de courant nog uitgegeven kon worden. Geconstateerd werd, dat wij nog ~~xxx~~ tweemaal de courant kunnen uitgeven. De financiële toestand is zorgwekkend.

redactie : Theo H. deelde mede, dat hij wegens tijdsgebrek de redactie moest overdragen. Voorlopig zou hij het ~~xxxxxx~~ nog op zich nemen, mits meerdere medewerking aan hem werd verleend wat betreft het produceren van artikelen. Medewerking werd door Ney, Bot en anderen toegezegd.

staking Meelfabr. Mededeling werd gedaan, dat de E.V.C. leiding het alg. actiesomite terzijde heeft geschoven en de actie thans rechtstreeks onder haar vleugelen heeft.

B. Discussie over doel van I.F.B.K.

Door Priem was verige maal naar voren gebracht de gedachte dat als wij b.v. 400 man van het El. Bedrijf kunnen inschrijven wij hiertoe moeten overgaan. Door Bot werd dit beklemtoond en de noodzakelijkheid naar voren gebracht, ~~xxx~~ om te komen tot een Re. Machtsorganisatie

Ney en Stan Peppe waren ~~xxxxxxx~~ in een vorige vergadering van mening dat de I.F.B.K. slechts is een binding van Propagandakernen in de bedrijven en dat wij ons niet moeten toelagen op massaorganisatie.

B. Nansink beklemtoonde dit nogmaals en vond, dat de I.F.B.K. moest zijn een binding van knooppunten uit de bedrijven. Een heel bedrijf tot ~~xxxxx~~ organisatie brengen kan alleen ten tijde van actie. Na de actie mag het alleen de kern zijn die zich organisatorisch bindt.

Voorts maakte Nansink bezwaar tegen het ~~xxx~~ feit, dat de Centrale rechtstreeks leden inschrijft. De mensen mogen zich niet melden bij een centrale, doch de arbeiders uit de bedrijven moeten contacten met andere bedrijven leggen. Niet van boven af, doch van onderen op moest de I.F.B.K. groeien.

Bot vond dat wij ~~xxx~~ moesten streven naar het vormen van een massa-organisatie, doch niet met ~~xxxxxxx~~ bonzen en voor de centralisatie het federatieve verband. Hij ~~staf~~ als voorbeeld de organisatie, zoals die ~~xxx~~ in Spanje is geweest.

C. V. D.
=====

ADW
Breda, 31 Maart 1948.

No:86/-48-Geheim.

Onderwerp: "Internationale Federatie
van Bedrijfskernen".

Bijlagen : vier. *Opgeven 5 pers. v/h.*

OPGELEID
13
ACD/32572

BUREAU B
12.4.48
CO
OD

In verband met Uw schrijven, No:30128-Geheim, d.d.3 Maart 1948, naar aanleiding van mijn brief, No:86/-48-Geheim, d.d.21 Februari 1948, betreffende bovenvermeld onderwerp, waarbij U mij toezond de exemplaren No:2 en No:3 van "De Vrije Arbeider", moge ik U.H.E.G. het volgende berichten:

"Naar mij gebleken is, houden de Belgische instanties "Spil", "Labile" en "Rival" zich alle drie bezig met deze aangelegenheid.

Zowel "Labile" als "Rival" bleken in het bezit te zijn van een exemplaar van de Amsterdamse uitgave van No:2 van "De Vrije Arbeider". "Labile" liet van dat exemplaar een afschrift maken en zond dit naar "Spil".

Geen hunner was evenwel in het bezit van No:3 van genoemde Amsterdamse uitgave, waarom zij - onafhankelijk van elkaar - mij verzochten, zo mogelijk, de verstrekking aan hen van een dergelijk exemplaar te bevorderen.

Ter tegemoetkoming aan hun desbetreffend verzoek, heb ik toen het door U mij toegezonden No:3 van "De Vrije Arbeider", door onze verbinding te Eindhoven, in achtvoud doen foto-copieëren.

Aan elk der drie genoemde Belgische instanties is vervolgens een exemplaar foto-copie van gemeld blad, ter hand gesteld, terwijl één exemplaar door mij is g behouden.

De overige vier exemplaren foto-copieën gelieve U hierbijgaand aan te treffen, ter eventuele nadere benutting, of wel ter oplegging in het desbetreffend dossier bij de "documentatie-afdeling" van Uw dienst.

Bij het verschijnen van No:4 van "De Vrije Arbeider" zal ik derhalve ten gerieve van de Belgische instanties, gaarne drie exemplaren ontvangen.

Indien het verzamelen tot dit doel van een zo groot aantal exemplaren bezwaren oplevert, kan natuurlijk ook worden volstaan met toezending van één exemplaar, na ontvangst waarvan ik dit dan weer zal laten foto-copieëren."

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.
J a v a s t r a a t, 68.
's-GRAVENHAGE.

-----
*BIV zal voor een en
ander zorgen.
21/4 TW*

W.

Waarin bevestiging 10 P

(16/4/48) 8 April

OPGELET 8.

UITGEBOEKT

~~XXXX~~
~~XXXX~~

GEHEIM.

O.D. 48/1

B II
16-4-48
4.

B.K. 32709.

3.
IV. TZ.2.

I.F.B.K.

Naar aanleiding van het mondeling onderhoud met een mijner amb-
tenaren, doe ik U bijgaand 3 exemplaren van "De Vrije Arbeider" toe-
komen.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST
Namens deze:

del van 16/4

J.G. Grabbendam.

Aan de Heer B. Wijnhuizen,
P. Avontuurstraat 24,
te
B R E D A.

Volgnr. OPGELEGD.
9 MRZ. 1948
AD/30922

0.D. 184

Abonnement op "De Vrije Arbeider", orgaan der I.F.
B.F. werd gevraagd door:
F.C. van der Vliet, Aarkade 70rood en
J.P. Boogaard, Boersestraat 23 te Dordrecht.

In CD

DRS. No. 00789
ORT.: Amsterdam
DATUM: 8-5-48
PAR.:

E

nr C.6 35461
Byzender 2. F. B. K.
7-5-48
787

KLASSE EN VOORHOEDE

Spartacus, de I.F.B.K., de O.V.B. en de klasse.

Het kwam ons eigenlijk wenselijker voor de volgorde van de titel van dit artikel om te keren. Toch doen we dat nu eens, bewust, niet. Helaas is het denken van velen, zelfs ook nog in onze eigen kring, zeer sterk ingesteld op het primair stellen van de eigen organisatie. Loopt daarmee alles naar wens in de ogen van degenen, die zo oordelen, dan rijzen er voor hen geen problemen. Maar in een tijd als deze, van geringe klassebewustheid van de massa, zeer goed te verklaren uit de omstandigheid, dat de klasse zich in haar optreden en denken zo radicaal moet omstellen, breken moet met zoveel dat haar in een strijd van tientallen jaren vertrouwd is geworden, komen de problemen voor de dag.

De massa begrijpt dan nog niet, wat een voorwaarde voor de verdere strijd is geworden en ze gaat niet, of maar heel schoorvoetend, over tot het nieuwe, dat zoveel consequenties eist. Stukje voor stukje breekt in haar gedachten het oude en groeit het nieuwe. En dat alles gaat in wisselend verband van doen en denken. De strijd en de organisatie van de strijd heeft veel van het oude, nog weinig van het zo nodige nieuwe. Wanneer een glimp van het nieuwe zijn uitdrukking gaat vinden, dan groeit in die massa de gedachte, dat zij het nu gevonden hebben, dat het er alleen maar op aan komt door te zetten. Een ogenblik van enthousiasme maakt zich van haar meester totdat blijkt, dat ook hier weer teleurstellingen wachten. Dan stort vaak veel van het bereikte ineen, evenwel zonder geheel verloren te gaan.

In zulk een tijdperk van enthousiasme is het vaak heel moeilijk voor degenen, die wij tot de voorhoede mogen rekenen, om daarin niet volkomen op te gaan. Men verstaat ons wel, „niet volkomen“.

Kunnen zij daaraan geen weerstand bieden, dan wordt hun een ogenblik de druk van de moeilijkheden, als georganiseerde voorhoede, hetzij in Spartacus, hetzij in de I.F.B.K. wel bijzonder zwaar. En dan rijst bij hen de vraag: Is het maar niet beter, dat kleine werk van elke dag prijs te geven, om zich volkomen te storten in datgene, wat zich als nieuwe beweging van de klasse manifesteert?

Wij weten dat en wij weten ook, dat zich dit telkens dreigt te herhalen, zolang niet die georganiseerde voorhoede werkelijk diep overtuigd is van

de grote betekenis, die zij in de klasse heeft. Men zou bereid zijn het blijvende waardevolle, dat een voorhoede-organisatie in de klasse is voor het vorderen van de inzichten van de klasse zelf, prijs te geven, voor een ogenblikkelijke situatie, die veel belovend schijnt. Het is nodig deze dingen voor te stellen, omdat juist in zulke tijden het gevaar bestaat, dat verliezen worden geleden door verkeerd enthousiasme, waar winst mogelijk is.

Hetgeen wij hier als een gevaar aanstippen, deed zich vóór in de eerste dagen na het einde van de bezetting. De arbeidersklasse kwam in verschillende streken en bedrijven tot actie, als gevolg van de ontberingen, waaronder zij gebukt ging. Men wilde niet terug naar de voor-oorlogse verhoudingen en evenmin naar de voor-oorlogse vormen van „strijd-organisatie“. Het verlangen zichzelf te doen gelden, voor eigen belangen op te komen, naar eenheid van de klasse, waren belangrijke aanleidingen voor het ontstaan van de eenheidsvakbeweging. Toen waren er arbeiders, ja gehele arbeidersgroepen, die alles op de kaart wilden zetten van die beweging, zich niet afvragende, hoe de perspectieven van zulke strijdorganisaties van de klasse waren, welke verschillende mogelijkheden in haar ontwikkeling schuilden. En zij zagen niet het verschil tussen voorhoede-organisatie als stuwings- en propaganda-instituut en de door de arbeiders gevormde strijdorganisatie.

Nadat de E.V.C. volkomen in handen was geraakt van de C.P.N. en bij het lange duren van het conflict van de Amsterdamse maalvaarders, bedrijfskernen bijeen kwamen ter bespreking van de vraag, hoe de arbeiders van de verschillende bedrijven tot actief-solidariteitsbetoon konden komen, deed zich opnieuw hetzelfde verschijnsel voor. Voor het voorhoede-werk in de bedrijven door de I.F.B.K. en voor hetzelfde soort werk op algemeen politiek terrein door Spartacus, verloren sommige kameraden een deel van hun belangstelling. Hun enthousiasme richtte zich zeer sterk op het plaatselijk actie-comité.

Het zou niet onmogelijk zijn, wanneer wij nu met betrekking tot de O.V.B., weer iets van hetzelfde gingen bespeuren.

Wij menen daarom goed te doen, de kameraden van Spartacus en I.F.B.K. op deze dingen te wijzen. Laten zij nog eens nagaan, wat er in zo korte spanne tijds van E.V.C. en plaatselijk actie-comité geworden is. Ongetwijfeld zullen zij dan

tot de erkenning komen, dat de ontwikkeling van de nieuwe strijdorganisatie en strijdvormen van de massa slechts van stap tot stap gaat en bovendien aan allerlei voorwaarden gebonden is.

Een van die voorwaarden is, dat de voorhoede haar denken en haar optreden tot ontwikkeling brengt, opdat in de bedrijven en de strijdorganisaties de leden van I.F.B.K. en Spartacus hun duidelijker inzichten omtrent de situatie van maatschappij en klasse, bewust en krachtig kunnen propagieren.

En zo gezien, komt men tot het inzicht, dat men sterk moet onderscheiden, de klassebewegingen en de daaruit voortkomende strijdorganisaties en voorhoede-organisaties. Zij zijn niet elkaars concurrenten. Zij vormen tezamen het geheel van de arbeidersbeweging. Het één mag niet voor het andere worden verwaarloosd. De voorhoede moet staan temidden van de klasse, die naar zelfwerkzaamheid en zelforganisatie zoekt. Anderzijds moet de voorhoede, eveneens georganiseerd, steeds eigen inzicht in de maatschappelijke verhoudingen verdiepen om het geestelijk veroverde aan de klasse te kunnen meedelen.

Om niet te worden misverstaan moeten wij nu nog op twee dingen ingaan.

Cellenbouw?

De vraag zal ongetwijfeld opkomen, of op deze wijze de voorhoede cellenbouw gaat plegen in de strijdorganisaties van de klasse. Dat woord cellenbouw heeft een buitengewoon onaangename klank voor veel arbeiders, die daarbij direct denken aan de methodes van de derde Internationale, om in de diverse arbeidersorganisaties een georganiseerde oppositie te vormen, met het doel die organisaties kapot te wroeten, of onderworpen te maken aan een politieke partij, in dit geval de stalinistische. Gelukt dat laatste, dan is zulk een stuk arbeiders-organisme tevens ingeschakeld in het Russische imperialistische front. Zij, die deze vraag voelen opkomen, zien het onderscheid niet tussen dit laatste en de plicht van iedere klassebewuste arbeider er toe mee te werken, dat de arbeidersklasse zo snel mogelijk tot het inzicht komt, dat zij een eigen maatschappelijke taak, een klassetaak heeft, die zij alleen zelf kan verwezenlijken. Bij de voorhoede, die de zelfbeweging en de zelforganisatie van de klasse voorstaat, is wel de wil aanwezig om in die klasse zuurdesem te zijn. Maar nimmer is bij haar aanwezig de wil om de klasse te beheersen. Integendeel haar arbeid in de klasse is er juist op gericht, dat deze zich nimmer onderwerpt, maar voortdurend positiever tot eigen

machtvorming, tot eigen uitoefening van macht komt. Tegen die propaganda mag nooit bezwaar worden gemaakt, omdat wie zich daartegen verzet de heerschappij over de arbeiders voorstaat of althans bevordert.

Geen onderschatting van het zoeken van de klasse.

Uit dit artikel mag niet worden afgeleid, dat wij het worstelen van de klasse om tot nieuwe strijd- en organisatievormen te komen geen waarde toekennen. Wanneer een deel van de arbeiders rechtstreeks van uit de bedrijven, of, zoals in het geval met de O.V.B., via een breuk met een centralistisch bestuurs- en dus beheers-apparaat, poogt zich een duidelijker beeld van haar klassepositie te vormen en tracht overeenkomstig haar gevorderd inzicht tot nieuwe, betere, meer door haarzelf beheerste organisatie te komen, dan staan wij niet alleen in onze sympathie volkomen achter hen, maar dan kennen wij slechts het grote verlangen ons aandeel er toe bij te dragen, dat de nieuwe krachten zo sterk en positief mogelijk voor de dag zullen treden.

Ten aanzien van de O.V.B. kunnen wij dus geen betere raad geven aan alle bewuste arbeiders, aan alle leden van de I.F.B.K., aan alle leden van Spartacus, het hunne te doen, dat de O.V.B. al zijdig tot ontwikkeling komt. Dat zij groeit, maar vooral dat zij groeit aan innerlijke klassekracht. Geen illusies, alsjeblieft, dat met de O.V.B. de strijdorganisatie van de Nederlandse arbeiders is gevonden. Ongetwijfeld is zij reeds strijdorganisatie en wij hopen, dat zij in dit opzicht moge groeien. Maar wij, noch haar leden, moeten denken dat zij de strijdende klasse vertegenwoordigt. De klasse wordt in het bijzonder gevormd door de bedrijfspersonen, die naar ons oordeel als eenheid de strijd zullen moeten ingaan. Afgezien van het feit dat wij over de O.V.B. nog veel meer zouden kunnen zeggen, zou die organisatie aan betekenis sterk winnen, wanneer zij de hier ontwikkelde gedachten, als voor haar leidend, zou aanvaarden.

Reeds voor de tweede wereldoorlog was het aan Sneevliet duidelijk geworden, dat er voor het toenmalige N.A.S. maar één mogelijkheid bestond: een revolutionaire factor te blijven, of opnieuw te worden. Hij zag die mogelijkheid daarin, dat dit N.A.S. haar positie als „vakbeweging“ opgevend, zich volkomen zou instellen op de propaganda voor arbeiderscomités voor Strijd en Solidariteit, geboren uit de bedrijven. Die gedachte, hoe onklaar zij toen ook nog bij ons leefde, hield in een verlangen naar werkelijke vernieuwing van

de beweging der klasse. De meerderheid der N.A.S.-bestuurders heeft dit toen onmogelijk gemaakt.

Wanneer de O.V.B. deze richting kan vinden, dan zouden wij hier in dit land enkele stappen vooruit kunnen maken.

Wij hopen, dat allen die naast hun voorhoedewerk, neen in hun voorhoedewerk tot het inzicht komen, dat de O.V.B. hun steun nodig heeft, de hier ontwikkelde gedachten tot richtsnoer van hun werken kunnen nemen. Daarmede zouden Spartacus, de I.F.B.K. en de O.V.B. werkelijk, ieder op zijn plaats, dienende organen kunnen zijn voor de klasse.

OPGELEID 22.MRZ.1948

No. 1971-2-48.

(K) B.W.

B

31798

Amsterdam 17 Maart 1948.

BUREAU B

23-3-48

Geheim.

Verslag van een op 11 Maart 1948, in 't gebouw "De Arend" te Amsterdam, gehouden bestuursvergadering van de I.F.B.K. (af'd. d. d. am)

X De vergadering stond onder leiding van de voorzitter, Casper Joseph PRIEM, geboren 5 Augustus 1885 te Amsterdam, meteropnemer G.E.B. wonende 1e v/d Helststraat 48-III te Amsterdam.

Besloten werd op de a.s. 1 Mei bijeenkomst in "Frascati" te Amsterdam, de volgende sprekers op te laten treden:

- 60
Lond
- X 1e Lambertus Johannes BOT, geboren 28 Mei 1897, wonende Laan van Meerdervoort 38 te 's-Gravenhage.
  - 2e Een zekere BON, ^(BONAS) lid der V.S.V., wonende te 's-Gravenhage.
  - ✓X 3e Johannes Mattheus de la FOSSE, geboren 2 October 1892 te Amsterdam, melkbezorger, wonende Van Beuningestraat 57-III te Amsterdam en
  - ✓X 4e Petrus Engbert Jacobus NANSINK, geboren 30 Augustus 1907 te Amsterdam, varensgezel, wonende Houtmankade 27-IV te Amsterdam.

Het zangkoor "Steeds Voorwaarts" zal medewerking verlenen.

Over de medewerking van een muziekgezelschap en een declamator wordt nog onderhandeld.

Onder de aanwezigen bestond weinig belangstelling voor de stakingen in Amsterdam. De steungelden, welke voorheen werden afgedragen aan de kern der Meelfabrieken, verdwijnen thans in de kas van het solidariteitsfonds van de E.V.C.

Besloten werd, binnenkort pamfletten te verspreiden, waarin het bezoek aan de 1 Mei dag van de I.F.B.K. zal worden aangemoedigd.

Verzonden aan: Hfd. C.V.D. Den Haag en H.C. Amsterdam.

D-3.

POLITIE TE AMSTERDAM
Bureau: HOOPDCOMMISSARIS
- Inlichtingendienst -

Nr. 2625

Amsterdam 3 Mei 1948.

GEHEIM.

(K)

BIV

Verslag van de 1 Mei vergadering van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen, afdeling Amsterdam, gehouden op 1 Mei 1948 te 19,45 in gebouw "Frascati" Oude Zijds Voorburgwal 304 te Amsterdam.

Deze vergadering was toegankelijk op vertoon van een toegangs-bewijs, hetwelk tegen betaling van f. 0,50 verkrijgbaar was. Bij de ingang van de zaal, en ook in de zaal werd gecolporteed met diverse bladen en brochures, zoals: "De Vlam", "Spartacus", "Socialisme van onder op", "De Vrije Socialist", "De wapens neer", "Doorbraak", enz.. Tevens werden in de zaal steunbonnen á 10 cent, verkocht ten bate van het Fonds voor slachtoffers van principieel en daadwerkelijk anti-militairisme.

In de zaal, welke een capaciteit had van ongeveer 600 personen, waren geen versieringen aangebracht. Een geluidsversterkerinstallatie was aanwezig doch werd door de meeste sprekers niet gebruikt.

Aanwezig waren ongeveer 300 personen, waarvan de helft vrouwen terwijl de meerderheid werd gevormd door jeugdige personen.

Te 20,15 uur opende de voorzitter van de afdeling Amsterdam van de Internationale Federatie van Bedrijfs Kernen (I.F.B.K.) Casper Joseph PRIEM, geboren te Amsterdam 5 Augustus 1885, van beroep: meteropnemer, wonende: le Van der Helststraat 48/III te Amsterdam, deze vergadering met een woord van welkom voor de aanwezigen. Hij sprak zijn spijt er over uit dat niet meerderen waren gekomen op deze bijeenkomst welke in opdracht van de Vrije Socialisten Vereniging, de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten en de Communistenbond Spartacus was georganiseerd door de I.F.B.K.. Wij moeten niet versagen, aldus spreker, want de strijd begint pas. Hij memoreert de veroordeling van Ratio Koster, een jongeman welke van communistische inslag was doch ook de steun van de politiek anders gezinden verdiende, en stelde de vergadering voor een telegram te zenden aan de Minister van Justitie van ongeveer de volgende inhoud:
"De I.F.B.K. in vergadering op 1 Mei bijeen is van mening dat in deze onrecht geschiedt en dring aan op spoedige invrijheidstelling van Ratio Koster". Dit voorstel werd met applaus aangenomen.

* Het accordeon ensemble "Theo Holshuijsen", bracht vervolgens enige nummers ten gehore waarna het woord gevoerd werd door "een bedrijfsarbeider". In dit geval sprak: Herman Wilhelmus Johannes den HARTOG, geboren te Amsterdam 14 December 1923 en wonende: Van Hogendorpstraat 163 te Amsterdam. Spreker had als

.... 2....

onderwerp "1 Mei, Dag van bezinning, bevrijding en samenwerking". Hij betoogde dat deze dag niet meer was als vroeger toen de arbeiders strijdbaarder waren. Hij wijst op de Lente, op de bloei in de natuur. Zo moet ook de arbeidersstrijd zijn, niet statisch maar dynamisch, opdat we komen tot een staat van vrije mensen, ontdaan van alle dogmatiek en vooroordeel.

Nadat de Socialistische zangvereniging "Steeds Vooruit" enige liederen had gezongen, werd het woord gegeven aan de tweede "bedrijfsarbeider", te weten: Bertus Engbert Jacobus NANSINK, geboren te Amsterdam, 30 Augustus 1907, wonende: Houtmankade 27/IV te Amsterdam. Deze spreker betoogde dat de Partij van de Arbeid en de Communisten deze dag wel vieren, maar haar eigenlijk tot een aanfluiting maken. Zij zijn immers niet meer de vertegenwoordigers van de strijdende arbeiders. De P.v.d.A. viert feest op hetgeen bereikt is, voornamelijk er over dat zij regeringspartij is en de C.P.N. noemt zich de vertegenwoordiger van de strijdende massa, maar zij zet de strijd niet door. Zij is voor de strijd, maar voert hem niet. Zij wacht op het ogenblik dat voor haar en niet voor de arbeiders winst te behalen is. Beide partijen binden de leden aan haar leiders en vormen dus weer een dwangstelsel. Dit is verkeerd. De arbeider moet zelf werken. Het moet van onder op komen. Wij moeten geen organisatie maar een strijd van vrije mensen die "het zelf doen", zelf werken voor het ideaal.

De declamator Jo Priem droeg vervolgens enige gedichten, o.a. van Adama van Scheltema, voor, waarna 15 minuten pauze werd gehouden.

Het tweede gedeelte van de vergadering werd geopend door enige nummers van het accordeon gezelschap, waarna als spreker optrad A. v. d. BOM uit 's Gravenhage. Deze spreker betoogde dat de wereld verdeeld was in twee kampen, het Amerikaanse en het Bolsjewistische, ieder met zijn eigen opvatting over democratie en ieder omgeven door een sterke groep arbeiders. Amerika, namens wie mevrouw Roosevelt in Europa kwam spreken over het "Merschel plan", poogt ons te winnen voor haar democratie, bouwt echter zelf atoomwapens en doet haar arbeiders hongeren. Daarnaast staan Engeland, waar men de mond vol heeft over de jodenvergassing door de Duitsers, doch waar men zelf de joden over de straten sleurt en mishandelt, waar men de oorlog in Palestina ontketent en de Arabieren steunt, Frankrijk, waar men de ware socialisten de schuld geeft van de slechte toestand heden en waar men vergeet dat dit land arm uit de oorlog is gekomen, België, het land waar het zo goed is, ja, voor de kapitalisten (men spreekt immers wel over "luxe benen" voor "Benelux"), Spanje, waar onder Franco de vrijheidslievende arbeiders worden vervolgd en West-Duitsland, waar een nieuwe oorlog wordt voorbereid door de westerse staten. Waar de bevolking hongert ondanks het feit dat er voedsel voldoende is, getuige de steuncomite's. Het kapitalisme is echter geen filantropische instelling en er moet eerst geld zijn wil de hongerende jeugd voor de ondergang behoed worden. En steeds wordt daar maar oorlogsmateriaal opgehoopt. Aan de andere zijde staat Rusland. Wij hebben nog wel geen verslag van de 1 Mei viering aldaar maar we kunnen er op rekenen dat weer de zware machines van het oorlogsapparaat over het paradeplein dreunen. Voor het heil van de arbeiders zegt men, maar in werkelijkheid voor de vernietiging. Nog steeds strekt dit land zijn klauwen uit naar de buurstaten om ook deze te brengen onder zijn staatskapitalisme. Beide groepen zijn kennelijk voor het militarisme en willen de volgende oorlog waar weer de arbeider vernietigd wordt. De P.v.d.A. onder Vorrink en ook de bolsjewisten zijn allen

knechten, neen dweilen van het kapitaal. Ook de kerk moet worden uitgebannen, aangezien haar acties verderfelijk zijn. Zie slechts de Katholieke brievenactie in verband met de verkiezing in Italie. Wij moeten ons hoeden voor elke vorm van organisatie van de arbeiders, want dat betekent onderdrukking en onderbrenging onder de macht van het kapitalisme. Wat de E.V.C. in Rotterdam heeft gedaan moge heel mooi lijken, maar het is niets, want zij zullen weer dezelfde fout maken en weer ondergeschikt worden aan haar bonzen. Zij hebben de fout misschien al gemaakt. Neen het moet gaan zoals bij de staking in de meelfabrieken, dat de arbeiders, genoodzaakt door het getalm van de directies, niet wachten of de bonzen wat zouden doen, maar zelf, ondanks het trekken van de E.V.C. de staking ingezet hebben. De E.V.C. stond van het begin reeds niet de belangen van haar arbeiders voor maar de "Erkenning", het belang van de bonzen.

Hierna werd door het zangkoor nog gezongen, welk gezang besloten werd met het gezamenlijk zingen van 2 coupletten van de Internationale. Aangezien het reeds laat geworden was, verlieten velen de zaal. X Aangekondigd werd dan ook dat de volgende spreker L.J. BOT uit 's Gravenhage, voorzitter landelijk bestuur van de I.F.B.K. zijn rede sterk zou bekorten.

Na nog enige declamatie door J. Priem, ving de spreker zijn rede aan met de mededeling dat hij de gehele dag slechts een rode vlag had gezien. Echter deze vlag, hoe schoon ook is niet meer de vlag van de eeuwige strijd. Zij is besmeurd door gemakzucht en eigenbelang en wordt door velen misbruikt. Ook de arbeiders in de eigen kring treft een blaam, want zij blijven liever thuis met de krant dan dat zij een behoorlijke actie voeren. Heftig en fel bestrijdt hij de naar voren gebrachte stelling dat het organiseren verkeerd was. Hij noemde deze woorden op een vergadering op zijn minst misdadig. De tegenstander is zo perfect georganiseerd dat ook voor ons organisatie nodig is. Alleen verschil van mening kan bestaan over het hoe. De organisatie moet hecht zijn en van onder op. De afgescheidenen in Rotterdam zijn broeders, die wij niet zonder meer mogen veroordelen en afstoten. Zij verdienen steun en sympathie. Zij zijn teruggekeerd van dwaalwegen. Felle strijd staat ons te wachten want, al is het 100 jaar geleden dat Marx en Engels het communistisch manifest publiceerden, er is in die 100 jaren nog niets bereikt. Zeker men kan aanvoeren dat de arbeidstijden verkort zijn, de lonen verbeterd, de sociale omstandigheden en verzorging vooruitgegaan, maar in principe is niets bereikt. In feite is het nog zo dat de menselijke arbeid handelswaar is en de ene mens de ander kan uitbuiten. Vooral op de jongere mensen rust in deze een taak.

Te 23,30 sluit de voorzitter van de afdeling Amsterdam met een woord van dank aan de medewerkers de vergadering waarna deze rustig uiteen ging.

Naar nader nog gebleken is moet deze vergadering als financieel mislukt worden beschouwd. In het geheel waren slechts ongeveer 250 kaarten verkocht, terwijl de overige personen medewerkers waren. De opbrengst van deze kaartenverkoop was minder dan de zaalhuur.

Verzonden aan: Hfd. C.V.D. Haag
P.G., B.M. en H.C. Amsterdam.

G-6.

KORT VERSLAG van een op 7 Mei 1948 te Amsterdam gehouden bijeenkomst van het Landelijk Comité van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen.

Aanwezig waren:

Stan POPPE, Bertus NANSINK, L.VAN d. JAGT, PRIEM, NEE,
P. HARSMAN, L. BOT en G. DE MUNNIK.

De financiële toestand van de I.F.B.K. werd allereerst behandeld. Medegedeeld werd, dat de 1 Mei vergadering de I.F.B.K. op een tekort van f.90. -- kwam te staan. Dit tekort kan niet uit de aanwezige kasgelden bijgepast worden. Door die schuld wordt het voortbestaan van de I.F.B.K. bedreigd.

De besprekingen leidden niet tot een oplossing.

Vervolgens kwam aan de orde: de verhouding van de I.F.B.K. tot de Onafhankelijke Vakbeweging (O.V.B.).

Ney was van oordeel, dat de I.F.B.K. moet blijven bestaan. Zij is een knooppunt van propagandakernen. De I.F.B.K. moet niet opgaan in de O.V.B.

L.v.d.Jagt juichte de oprichting van de O.V.B. toe. Hij had met propaganda in zijn bedrijf ten behoeve van de I.F.B.K. nooit een voet aan de grond gekregen, terwijl hij thans met de verspreiding van het weekblad van de O.V.B. veel succes heeft.

B.Nansink vond, dat de I.F.B.K. moet opgaan in de O.V.B. en moet trachten de leden van de O.V.B. op te trekken tot het peil van de leden van de I.F.B.K.

Stan Poppe vocht voor de instandhouding van de I.F.B.K. Meer dan ooit is zij nu de instantie van de voorhoede van het proletariaat. Aan de O.V.B. moet worden medegedeeld, dat de I.F.B.K. als propaganda-organisatie van de arbeidersklasse het ontstaan van de O.V.B. toejuicht. De I.F.B.K. wil geen concurrent zijn van de O.V.B., doch een instituut, dat de zelfwerkzaamheid van de arbeiders propageert. Poppe vond, dat de I.F.B.K. te Amsterdam het initiatief moet nemen om aldaar tot oprichting van een O.V.B. te komen.

In dit verband moge worden gewezen op het artikel "Spartacus, de I.F.B.K. en de O.V.B. en de klasse", van de hand van Stan Poppe, voorkomende in het weekblad "Spartacus" No.19 van 8 Mei 1948.

Priem zeide, dat hij had bedankt als lid van de I.F.B.K. in verband met zijn toetreding tot de O.V.B. Hij vond doorgaan met werken voor de I.F.B.K. cellenbouw. De O.V.B. heeft een steen geworpen door de ruiten van de I.F.B.K.. De I.F.B.K. is overbodig geworden.

L.Bot betoogde, dat gebleken is, dat er in de I.F.B.K. twee stromingen zijn. De ene stroming wil van de I.F.B.K. een propaganda-instituut maken en de andere stroming wil het vormen tot een economische machtsorganisatie. Volgens spreker is opgaan in de O.V.B. het beste, omdat zij is ontstaan als reactie van de vakbewegingen.

Ook in het verdere verloop der besprekingen konden de aanwezigen geen gemeenschappelijk basis vinden, waarop zij hun houding in deze kwestie konden bepalen.

Binnenkort zal een nieuwe bespreking over hetzelfde onderwerp plaatsvinden.

Verzonden op 13 Mei 1948

aan C.V.D.

I.D.
E N H A A G.

Doss.128/8.

Mr. Kuynt
B
G E H E I M.

Vc: 36837

- 2 JUNI 1948

ADU 36837

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN (I.F.B.K.)

Door de oprichting van de Onafhankelijke Vakbeweging te Rotterdam, is enige verwarring ontstaan in de rijen van leden van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen (I.F.B.K.).

Over de geschilpunten wordt door leden van de I.F.B.K. onderling gecorrespondeerd.

X Een afschrift van een brief, verzonden door P.VAN DER HORST uit Rotterdam, waarin een overzicht wordt gegeven van de diverse stromingen in de I.F.B.K. gaat hierbij.

Verzonden op 31 Mei 1948

aan: C.V.D.

Rotterdam, 13 Mei 1948.

We zullen maar ineens met de deur in huis vallen en beginnen met Den Haag.

Geloof, dat de kadervergadering, waarover jij het hebt dezelfde is als waarover ik nogal gunstige berichten heb ontvangen. De vergadering, die ik bedoel heeft j.l. Zaterdag plaats gevonden en hebben daar o.a. RIJPKEMA en nog een ander, wiens naam ik vergeten ben, daar duchtig en geargumenteed het woord gevoerd. Zelfs zodanig, dat deze vergadering omstreeks 12 uur verdaagd is tot a.s. Zaterdagavond. Inderdaad geloof ik wel, dat we ook daar wel tot een behoorlijke kern van de O.V.B. zullen kunnen komen. Ik houd ook persoonlijk zo veel en zo nauw mogelijk contact met Den Haag en lijkt het me toch niet kwaad binnen afzienbare tijd daar nog eens met een aantal mensen bijeen te komen. Bedoeld dan, buiten het eigenlijke O.V.B.-verband om.

AMSTERDAM

Loopt nog niet erg, voor zover ik dit hier beoordelen kan. De mogelijkheid bestaat, dat we middels Overheid daar nu vaste voet aan de grond krijgen en lukt dat, dan zijn we tenminste al een stap verder. Als er maar eenmaal een gat in de burcht geslagen is, dan volgt er wel meer.

I.F.B.K.

Heb zitten wachten op een uitnodiging om naar Amsterdam te komen. Zou een vergadering plaats vinden, waarbij mijn tegenwoordigheid ook nodig was. Vermoed dus de vergadering, waarover jij spreekt. Hoorde echter niets naders en nu van jou, dat deze vergadering inmiddels heeft plaats gevonden. En naar ik nu uit jouw schrijven concludeer, was alles niet con amore. Tje, wat zullen we daar nu eigenlijk van zeggen. Je kent mijn standpunt, dat we te zijner tijd toch in botsing zouden komen. Dat blijvende samenwerking met deze kameraden op den duur toch niet mogelijk zou zijn. Alleen komen de verschilpunten iets vroeger naar voren, dan ik verwachtte. Niettemin, wat dit dus in tegenstelling met jou en de anderen, zie ik toch in een voortbestaan van de I.F.B.K. wel nut. En dit verschil in mening spruit weer voort uit het feit, dat deze I.F.B.K. door beide partijen geheel anders wordt bekeken. De anderen en daar behoor jij eigenlijk gedeeltelijk in dit geval ook bij, hebben van de I.F.B.K. geheel andere verwachtingen gekoesterd. Terwijl ik b.v. deze instantie louter als een propaganda-instrument zag, als een platvorm, waarop we en als Spartacus en als N.B.V.S. min of meer vriendschappelijk en min of meer gelijkafgestemd samen zouden kunnen werken, koesterden jij en de anderen meer de verwachting, dat het uit zou kunnen groeien tot een revolutionaire bedrijfsorganisatie. Nu komt inmiddels de O.V.B. en ziet daar de geboorte van iets, wat je eigenlijk gedacht had, dat de I.F.B.K. zou worden. Vandaar ook, dat bij julie nu de idee groeit, nu is die I.F.B.K. overbodig. En zo is het toch niet. Wanneer je mijn artikelenreeks in Nieuwe Strijd volgt, zul je zien, dat ik van die O.V.B. heus geen overdreven verwachtingen koester. Ik tracht aan te tonen, dat de nieuwe vormen van strijd niet alleen in de vormen tot uitdrukking komen, doch dat het vooral een kwestie is van verandering en omvorming van de geest. Van het denken dus, het met andere ogen bezien van de huidige maatschappelijke ontwikkeling, een zich losmaken van elke partij-politieke instelling. Dat zulks een kwestie van groei zal zijn en dus naar mijn mening deze O.V.B. eigenlijk te beschouwen is als een overgangsvorm naar datgene, wat wij als de min of meer ideale vorm van arbeidersorganisatie zien. Onze tegenstanders zullen ons echter heus niet de gelegenheid schenken deze vorm van organisatie zo maar zonder meer op te bouwen, want slaagt dit dan zitten we inmiddels reeds in de revolutionaire periode en je zult het waarschijnlijk wel met me eens zijn, daar zitten we momenteel nog wel een eindje vandaan. Doch waar het dus zo is, dat het vormen van deze nieuwe gedachten in de hoofden der arbeiders een kwestie van opvoeding is door diegenen, die menen iets meer van deze nieuwe gedachten af te

-weten-

weten en Spartacus en de N.B.V.S. in weerwil van een verschillend uitgangspunt toch de enige organisaties zijn, welke het propageren van deze nieuwe gedachten in hun vanen hebben staan, is het toch logisch, dat er een vorm van samenwerking gevonden moet worden, waarop deze twee samen in die O.V.B. deze gedachten propageren? Nou en die vorm van samenwerking is de I.F.B.K. Want heus in de O.V.B. botert het op dit punt heus nog niet, zoals jij misschien denkt en verwacht. Er zijn er daar nog verschillenden, die leidertje willen spelen. Die een organisatievorm nastreven, weliswaar radicaal getint, ook wel enigszins gaande in de richting van bedrijfsorganisatie, doch dan sterk gecentraliseerd. Hetgeen dan betekent, dat zou deze mening de bovenhand krijgen, ook de O.V.B. weer de zoveelste caricatuur van bedrijfsorganisatie zou worden. Er ligt dus zowel voor de mensen uit Spartacus, als voor hen uit de N.B.V.S. nog wel het een en ander te doen in de O.V.B. en ik zie het als noodzaak, dat daarom deze twee regelmatig overleg plegen met elkander teneinde te voorkomen, dat we ieder op zijn eigen wijze in die O.V.B. aan het werk gaan en dan de kans belopen op het stichten van de grootst mogelijke verwarring. Dit kunnen we niet hebben, want de verwarring is toch al groot genoeg.

Dit lijkt, zul je zeggen, verdacht veel op cellenbouw en inderdaad zou het ook zo betiteld moeten worden. Echter toch weer een andere cellenbouw, dan we van b.v. de C.P.N.-zijde gewend zijn. Daarom juist acht ik de I.F.B.K. als propagandakern zo noodzakelijk, teneinde ook maar de schijn van elke partijpolitieke propaganda te vermijden. Het moet uitsluitend propaganda voor de doorvoering van een idee blijven.

Uiteraard is dit mijn persoonlijke opvatting, weet niet hoe Stan en Bertus het gesteld hebben, doch op deze wijze moet het naar mijn mening gesteld worden en is dus deze I.F.B.K. meer dan ooit noodzakelijk. Vanzelfsprekend komen we daardoor op het tweede deel van jouw standpunt, n.l. dat het Ec.Bureau van Spartacus eigenlijk de taak van de I.F.B.K. over zou moeten nemen. Dat is nu juist hetgene, wat we niet moeten doen. Het Ec.Bureau heeft zijn eigen algemene taak van propaganda onder de bedrijfsarbeiders, het uitdragen van de ideeën van Spartacus, het verzamelen van de gedachten van arbeiders en arbeidersgroepen uit het buitenland. Nu zal het natuurlijk wel eens en misschien wel meerdere malen voorkomen, dat deze gedachten ook uitgedragen worden in de O.V.B., daar ontkom je bijna niet aan, doch het mag en kan geen vooropgezet doel zijn. Jij zit geloof ik nog altijd met de idee te zweten van leiding van de voorhoede. Wanneer je doelt op "Stuwende factor zijn" zonder te pogen directe leiding te nemen, dan kan ik het met je eens zijn, in het andere geval verwijs ik je naar mijn bovenstaande uiteenzetting betreffende de taak van de I.F.B.K. Zie zo, het gaat zo langzamerhand het karakter dragen van een artikel voor de krant of het ontwerp van een inleiding. Dat is toch niet de bedoeling hoor. Maar je brief dwong me als het waren tot deze ontboezeming. Er zal ook in eigen kring nog heel wat over dit chapter gezegd moeten worden en daarom vind ik de conferentie, die we op 5 & 6 Juni a.s. hier in Rotterdam gehouden zal worden in een der zalen van de Beurs. 5 Juni, dus Zaterdag, is meer bestemd voor inwendige zending om het zo maar eens te noemen, terwijl de Zondag besteed zal worden juist aan dit vraagstuk de O.V.B. en wat daar om heen hangt betreffende. Er komen ook kameraden uit België en lijkt me dus deze samspraak wel interessant en leerzaam te kunnen worden. Hoop dan ook, dat ook jij daar aanwezig zult zijn. Kun jij me helpen aan de adressen van de verschillende bestuurders van O.V.B.? Toon z'n adres heb ik vanzelfsprekend, doch niet die van b.v. Smid etc. De bedoeling is ook deze uit te nodigen, zodat we tot een vruchtbare discussie kunnen komen. Heb met Toon nog een discussie lopen over zijn Ver.Soc.Staten van Europa. Heb hem gewezen, dat hij ten eerste in tegenspraak is met zichzelf door en propaganda voor de nieuwe vormen van strijd te voeren en tegelijkertijd voor de U.S.S.E. en ten tweede, dat hij hier weer de zoveel-

ste utopie najaagt. Je staat of op het standpunt vanonderop of op het standpunt, dat de leiders het zullern moeten doen. Een compromis tussen deze twee is niet mogelijk. Nu tracht Toon deze twee te combineren door iets, wat nog niet in de massa leeft te trachten via leiders als b.v. Sam de Wolff tot werkelijkheid te maken. Afgezien nog van het feit dat hij hierbij uiteindelijk in het schuitje van Churchill terecht komt. Dat wil hij natuurlijk wel niet, doch daarheen zal de ontwikkeling hem toch brengen. Heb nog geen antwoord van hem daarover ontvangen en wacht dus af, of hij dit inderdaad zal doen.

Ik ga nu werkelijk eindigen. Het is, zoals gezegd, een heel lange ontboezeming geworden en hoop naar aanleiding daarvan nog eens verder en uitvoeriger met je te kunnen bomen. Krijg zeker wel nader bericht van je of je op onze conferentie aanwezig kunt zijn. Dit ook met het oog op organisatie van onderdak etc.

Amsterdam, 2 Juni 1948.

979 (

OVERZICHT van een op 30 Mei 1948 in gebouw DE AREND te Amsterdam gehouden landelijke conferentie van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen (IFBK).

Aanwezig waren:

HIEMSTRA (=Stan POPPE)	namens Spartacus'
F.W.J.SCHALEN	namens NBVS-
P.E.J. NANSINK	namens Spartacus'
J. KOLTHEK	namens NBVS-
J.M.de la FOSSE	
P.v.d.HORST	namens Spartacus'
ROOD (?)	namens Spartacus'
N.N. (?)	namens Spartacus'
C.J. PRIEM	namens NBVS-
A. NEIJ	namens NBVS-
B.J. ALWIJCHER	namens NBVS-
L.A.v.d.JAGT	namens Spartacus'
J.H. VASTENHOUW	namens Spartacus,
F.den HARTOG	namens NBVS-
Th.W. HARSMAN	namens NBVS-
J.G. SCHMALTZ	namens NBVS.

979 (

Het doel van deze bijeenkomst was om de houding te bepalen, die de IFBK zou moeten innemen ten opzichte van de Onafhankelijke Vakbeweging (=OVB).

Stan POPPE en Lambertus BOT zouden beiden een afwijkende mening doen horen, waarna de conferentie haar mening moest samenvatten over het eventuele lot van de IFBK.

Voor de zaak begon, kwam er een bericht binnen van BOT, waarin hij mededeelde verhinderd te zijn om te komen en waarin hij tevens berichtte als lid van de IFBK te bedanken.

979 (

POPPE hield nu een lang betoog tégen de OVB, die hij als een nieuwe vakbond met "bonzen" betitelde. Hij was er voor, om de IFBK te laten leven, zelfstandig, zo nodig met grondige wijzigingen.

Hij

Hij vond bij de discussie medestanders in NANSINK, KOLTHEK, NEIJ en HARSMAN, terwijl als felste opponent optrad Casper PRIEM, die al als lid had bedankt. PRIEM zag in de OVB de vakbond der toekomst, een bond, die zeker een syndicalistische inslag zou krijgen.

979
((PRIEM heeft op 29 Mei jl, met Antoon van den BERG uit Rotterdam een onderhoud gehad, waarbij werd besloten in Amsterdam een afdeling van de OVB op te richten, waarvoor op 1 Juni jl. een bespreking in de hoofdstad zou zijn, waarbij o.a. BOT en SCHALEN aanwezig zouden zijn.))

Na ampele bespreking werd het voorstel tot behoud van de IFBK in stemming gebracht, met het resultaat, dat 14 vóórstemmers de levensduur van deze zuigeling in de vakbeweging verlengden.

Door het aftreden van BOT als landelijk voorzitter, terwijl HARSMAN en SCHALEN hun functie ook niet langer meer waarnemen, werd een voorlopige commissie benoemd, bestaande uit:

NANSINK

KOLTHEK

HORST, van der

ROOD, en

NEIJ, die voorlopig de functie van secretaris-penningmeester zal waarnemen.

De naam van IFBK werd veranderd in: BOND van REVOLUTIONNAIRE PROPAGANDA in de BEDRIJVEN.

Hieronder volgen de personalia van de in dit rapport genoemde personen:

- ✓ / ALWIJCHER, Bernardus Johannes, geboren te Amsterdam, 17 Juli 1915, havenarbeider, wonende te Amsterdam,
- ✓ X BERG, Anton van den, geboren te Rotterdam, 23 Maart 1903, wonende te Rotterdam,
- ✓ X BOT, Lambertus Johannes, geboren 28 Mei 1897, wonende te 's-Gravenhage,
- ✓ X FOSSE, Johannes Mattheus de la, geboren te Amsterdam, 2 October 1892, melkbezorger, wonende te Amsterdam,
- ✓ X HARSMAN, Theodoor Willem, geboren te Amsterdam, 15 Januari 1905, lederwarenfabrikant, wonende te Amsterdam,
- ✓ X HARTOG, Floris de, geboren te Haarlemmermeer, 22 October 1887, tramconducteur, wonende te Amsterdam,
- ✓ X HORST, P.v.d. te Rotterdam (bestuurslid EVC, aldaar),
- ✓ X JAGT, Leendert Adriaan van der, geboren te Amsterdam, 2 Mei 1902, marmierzager, wonende te Amsterdam,
- ✓ X KOLTHEK, Jan, geboren te Watergraafsmeer, 18 Juli 1910, meubelmaker, wonende te Amsterdam,

NANSINK

- ✓ NANSINK, Petrus Engbert Jacobus, geboren te Amsterdam, 30 Augustus 1907, varensgezel, wonende te Amsterdam,
- ✓ NEIJ, Andries, geboren te Amsterdam, 12 Augustus 1913, kantoorbediende, wonende te Amsterdam,
- ✓ POPPE, Constant Johan Hendrik, geboren te Tilburg, 28 Februari 1899, adjunct commies directe belastingen, wonende te Amsterdam,
- ✓ PRIEM, Casper Joseph, geboren te Amsterdam, 5 Augustus 1885, meteropnemer GEB., wonende te Amsterdam,
- ✓ SCHALEN, Frans Willem Johan, geboren te 's-Gravenhage, 13 April 1922, wonende Julianalaan 28 te Zeist,
- SCHMALTZ, Johannes Gerardus, geboren te Amsterdam, 11 Februari 1895, emballeur, wonende te Amsterdam,
- ✓ VASTENHOUW, Jan Hendrik, geboren te Amsterdam, 6 Mei 1908, marmierzager, wonende te Amsterdam, en

1) zekere ROOD uit Scheveningen.

=====

VERZONDEN AAN: Hfd. CVD., Haag.
HC., Asd.

F.3.

*veran m. g. de Rooze,
geb. 21 Januari 1891
gronauwerker
won. te Scheveningen*

~~XXXX~~
~~XXXX~~
GEHEIM

Bond van Revolutionnaire
Propaganda in de Bedrijven.

GEBO

GEHEIM

Hierbij deel ik U mede, dat op een landelijke conferentie van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen, gehouden op 30 Mei j.l., werd besloten de naam der I.F.B.K. te wijzigen in "Bond van Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven".

Op deze conferentie was geen vertegenwoordiger uit België aanwezig.

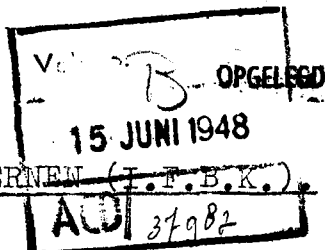
Verwacht mag worden, dat aan deze Bond geen lang leven beschoren zal zijn, mede in verband met de onder haar leden heersende verdeeldheid ten opzichte van het al dan niet deelnemen aan de door de scheuring in de E.V.C. ontstane Onafhankelijke Vak Beweging en de hiermede samenhangende vraag, of de Bond al dan niet naast de O.V.B. dient te blijven voortbestaan.

Ik verzoek U de Belgische relaties met een en ander in kennis te willen stellen, onder toevoeging dat het Juni-nummer van "De Vrije Arbeider" tot heden nog niet is verschenen.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
namens/deze:

M.de Meyer.

De Heer E. Wijnhuizen
P. Avontuurstraat 24
B r e d a.

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN (I.F.B.K.)

KORT VERSLAG van een op Zondag, 30 Mei 1948, om 10.00 uur gehouden landelijke conferentie van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen in het gebouw "De Arend" te Amsterdam.

Aanwezig waren 18 personen, waaronder werden opgemerkt:

- x J. KOLTHEK, Amsterdam
- x B. NANSINK, "
- x J. DE LA FOSSE, "
- x B. J. ALWIJCKER, 2e Oosterparkstraat 161 bel, Amsterdam;
- x J. STAAMER, 1e Helmerstraat 47b huis, Amsterdam;
- x L. VAN DER JAGT, Amsterdam;
- x H. J. SMLENK, Amsterdam;
- x Theo HARSMAN, "
- x F. DEN HARTOG, "
- x J. SCHMALTZ, Talmastraat 12 I, Amsterdam;
- x A. NEY, Amsterdam;
- x Constant POPPE, Amsterdam;
- x J. VASTENHOUW, "
- x A. PRIEM, "
- x P. VAN DER HORST, Rotterdam;
- x A. VALLINGA, Zutphen en
- x M. J. DEKORDE, 's-Gravenhage.

De conferentie werd geopend door Stan POPPE.

Poppe deelde mee, dat er in de I.F.B.K. twee groepen zijn ontstaan. De ene groep ziet in de I.F.B.K. een propagandistische instelling met als voornaamste taak de celvorming in de bedrijven, terwijl de andere groep in de I.F.B.K. het middel ziet om te komen tot economische machtsvorming (vakbeweging).

Door L. BOT uit Den Haag, die laatstgenoemd standpunt zou verdedigen, was een telegram gezonden, waarin hij mededeelde, dat hij onverwachts verhinderd was, doch dat zijn zienswijze onveranderd was gebleven. Hij zag geen heil in het voortzetten van de werkzaamheden van de I.F.B.K. en adviseerde tot opheffing en opgaan in de O.V.B., Tevens bedankte hij als lid van de I.F.B.K.

Aan de hierop volgende discussies namen o.a. deel:

P. VAN d. HORST, die critiek leverde op de O.V.B. te Rotterdam, omdat:

1. aldaar de beslissingen werden genomen door het kader, ~~en~~ zonder ruggespraak van de leden;
2. de O.V.B. een te sterk gecentraliseerd apparaat is, terwijl, volgens hem, de naam vakbeweging niet moest worden gebezigd.

A. Ney was de mening toegedaan, dat de I.F.B.K. als zelfstandige organisatie moet blijven bestaan. De arbeiders moeten het/zelf doen en niet de vakverenigingen.

Jan KOLTHEK vond, dat de I.F.B.K. niet gefaald had. De O.V.B. is het product van een anti-Stalinistische rel. Door de oprichting van de O.V.B. werd de oppositie in de E.V.C. de nek omgedraaid. De I.F.B.K. moet teragebracht worden tot dat, wat het oorspronkelijk zou worden, een instituut van propaganda-kernen.

PRIEM viel Kolthek fel aan. Hij betoonde zich een voorstander van een economische machtsorganisatie.

J. Vastenhouw wilde, dat de I.F.B.K. opging in de O.V.B. doch dat daar individueel propaganda wordt gemaakt voor de

ideeën van de I.F.B.K..

Th.HARSMAN stelde voor, dat als de I.F.B.K. tot de O.V.B. toetrad, de I.F.B.K. opgeheven moest worden.

Vervolgens gaf L.v.d.Jagt een financieel verslag over de toestand van de I.F.B.K.. Er bleek een schuld te zijn van f.61,80.

Nadat nog een organisatorisch verslag was uitgebracht, waaruit bleek, dat de activiteit van de leden alles te wensen had overgelaten, werd het woord gevoerd door Stan Poppe. Naar zijn mening is de I.F.B.K. meer dan ooit nodig. Tot deze conclusie is hij mede gekomen door de diverse verkondigde meningen te vergelijken.

Besloten werd de naam van I.F.B.K. te wijzigen in "Bond voor Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven".

~~Er werd een comité gevormd, dat tot taak krijgt de organisatievorm te herzien en te vereenvoudigen.~~ In dat comité namen zitting:

KOLTHEK, NEY, NANSINK, DE ROODE en VAN DER HORST.

Het ligt in de bedoeling, dat de leden individueel toetreden tot de O.V.B., doch daarin met kracht propaganda maken voor hun beginselen, waarna over een half jaar zal worden beoordeeld of deze toestand bestendig zal blijven.

Omstreeks 16.30 uur was de conferentie beëindigd.

Verzonden op 14 Juni 1948

aan: C.V.D.

UITGEBOKT

Hierbij moge ik U verzoeken, naar aanleiding van het gestelde in het rapport van "Spil" dd. 4 Augustus 1948 no B.D.A./1.067/W.102, ons toegesonden bij schrijven "W" dd. 13-8-48 no 399/-48 aan Spil te willen berichten, dat een bezoek van L.J.VICTOR aan Rotterdam in het tijdvak van 18-25 Juli 1948 niet kon worden vastgesteld.

Nel zijn twee vreemdelingen (vermoedelijk Belgen) aanwezig geweest op de zomerconferentie van de Communistenbond "Spartacus", te Rotterdam gehouden op 6 Juni 1948.

Gedurende deze conferentie is er contact geweest tussen beide vreemdelingen en de Voorsitter van het Hoofdbestuur der O.V.B., de bekende Anton van den Berg, de secretaris van het Hoofdbestuur der O.V.B. Wietse Zuid, geboren 9-4-1887 te Leek, wonende te Rotterdam en het Hoofdbestuurslid der O.V.B. Pieter Johannes van der Horst, geboren 10-8-1905 te Rotterdam, wonende te Rotterdam.

Van der Horst is lid van de op 30 Mei 1948 benoemde voorlopige commissie voor de "Band van Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven" (voormalige I.F.B.K.) en is zeer ijverig lid van de communistenbond "Spartacus".

Aan W

44216

UITGEBOEKT

NOTITIE

Aan: K.B.

van: B.IV.

Hierbij moge ik U verzoeken, naar aanleiding van het gestelde in het rapport van "Spil" d.d. 4 Augustus 1948 no. B.D.A./1.067/W.102, ons toegezonden bij schrijven van "W" d.d. 13-8-48 no. 399/-48, aan Spil te willen berichten, dat een bezoek van L.J. Victor aan Rotterdam in het tijdvak van 18 - 25 Juli 1948 niet kon worden vastgesteld.

Wel zijn twee vreemdelingen (vermoedelijk Belgen) aanwezig geweest op de zomerconferentie van de Communistenbond "Spartacus", te Rotterdam gehouden op 6 Juni 1948.

Gedurende deze conferentie is er contact geweest tussen beide vreemdelingen en de Voorzitter van het Hoofdbestuur der O.V.B., de bekende Anton van den Berg, de secretaris van het Hoofdbestuur der O.V.B. Wietse Smid, geb. 9-4-1887 te Leek, wonende te Rotterdam en het Hoofdbestuurslid der O.V.B. Pieter Johannes van der Horst, geb. 10-8-1905 te Rotterdam, wonende te Rotterdam.

Van der Horst is lid van de op 30 Mei 1948 benoemde voorlopige commissie voor de "Bond van Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven" (voormalige I.F.B.K.) en is een zeer ijverig lid van de Communistenbond "Spartacus".

28-10-'48.

C. V. D.

Breda, 13 Augustus 1948.

No: 399/-48-Geheim.

Onderwerp: "L.J.VICTOR e.a.
te Antwerpen".-

Bijlagen : een rapport.

Volgno.

18 AUG 1948

ACD/44216

⁴²⁰⁴⁰ Met verwijzing naar dezerzijds schrij-
ven, No: 377/-48-Geheim, d.d. 30 Juli 1948, betreffende bovenver-
meld onderwerp, heb ik de eer U.H.E.G. hierbijgaand te doen
toekomen, een gisteren, 12 dezer, van "Spil" ontvangen rap-
port, No: B.D-A./1.067/W.102, d.d. 4-8-1948, op dezelfde aangele-
genheid betrekking hebbende en naar de inhoud waarvan ik mij -
korthedshalve - verwijzing moge veroorloven.

A a n

De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-GRAVENHAGE.

W.-

18 AUG 1948.

ACD/ 44213

B
D.A./1.067/W 102

Uit verkregen inlichtingen is gebleken dat de I.F.B.K.-beweging in Antwerpen (Internationale Federatie van Bedrijfskernen) hoewel een geringe activiteit hebbend, zich toch nog in verbinding houdt met de Nederlandse groep.

In de loop van de week van 18-25 Juli 1948 heeft de genaamde:

VICTOR Ludovicus, Josephus, geboren te Antwerpen op 14 October 1903, Belg, dokwerker, wonende Spaarstraat, 22 Antwerpen, zich naar Rotterdam begeven alwaar hij contact heeft genomen met de plaatselijke groep.

Nadat hem reeds herhaalde malen werd gevraagd te spreken in Nederland zou hij thans gesproken hebben in verband met de Belgische politiek en dit voor een aanwezigheid van 25 leden van de I.F.B.K.-beweging in Nederland.

Verder blijkt hogelienaemde VICTOR Ludovicus ook een artikel te hebben geschreven in het Nederlandse blad "SPARTACUS" van 17 Juli 1948. Dit artikel onder de titel "LOONSTOP EN STAKING IN BELGIE" heeft betrekking op de staking in de metaalnijverheid in de loop van Juni 1948. Genoemd artikel zou door VICTOR in Juni overgemaakt zijn doch eerst op 17 Juli 1948 hebben kunnen verschijnen, zoals ook blijkt uit het onderschrift van het artikel.

In dit artikel wordt naast de omstandigheden en eisen der arbeiders ook gesproken over een wetsvoorstel van de heer Minister Troelot, waarbij werkverplichting zou kunnen opgelegd worden. Het artikel bekritiseert ook de vakbonden en ziet een oplossing in oprichting van stakingscomité's en uitbreiding van staking op internationaal terrein.

./...

afsluit in P.O. 4872 X
en aannemer van de beweging te Antwerpen

Verder blijkt VICTOR Ludovicus een steunlijst te hebben aangelegd welke reeds 250 fr. had opgebracht, waarvoor hij zich 25 gulden zou hebben aangeschaft ~~en~~ deze dan nadien ~~te~~ hebben overgemaakt aan de I.F.B.K. in Nederland tijdens zijn verblijf aldaar.

Verder kon vernomen worden dat mogelijk tegen de Winter een kleine heropleving van de I.F.B.K. te Antwerpen te verwachten is. In elk geval zullen pogingen worden aangewend om hun blad "DE VRIJE ARBEIDER" terug te doen verschijnen en de leden terug op te roepen voor vergaderingen. Momenteel doen zich geen vergaderingen meer voor en is bij de leden onderling praktisch ook geen contact meer.

Le Antwerpen X
DE COCK Karel, Louis, Pax, geboren te Nourmouth (Engeland) op 11 November 1918, Belg, dokker, wonende Esschenstraat, 14, gekend als agitator aan de haven en lid van de Spartacus-I.F.B.K. beweging zou thans zijn beroep van dokker hebben vaarwel gezegd en zich als zeeman hebben aangemonsterd.

apud P.D. 48/2
VICTOR Ludovicus zou tijdens zijn verblijf te Rotterdam, hetwelke in elk geval meer dan 1 dag duurde, ook contact hebben genomen met voormannen van de O.V.B. (Onafhankelijke Vakbeweging) te Rotterdam. Namen konden in dit verband niet genomen worden. Het is nochtans ook een feit dat VICTOR Ludovicus thans de verplaatsing naar Nederland alleen heeft ondernomen, daar waar hij vroeger reeds met LOWET had gereisd.

op de stijgende invloed van de communistische partij Nederland in de E.V.C.

De O.V.B.-beweging is de afgescheurde groep van de Eenheids Vakcentrale (E.V.C.) in Nederland. Nadat in 1947 een wrijving in de E.V.C. was ontstaan zag de leiding van de groep E.V.C. - Rotterdam af van de samenwerking met de Communistische partij. De huidige leider van de O.V.B. en de animator ervan, de genaamde: VAN DEN BERG Anton, voorheen voorzitter van E.V.C.-Rotterdam, nam zelf ontslag uit de gemeenteraad van Rotterdam. In het begin van maart 1948 werden de opposanten dan door de landelijke raad van de E.V.C. terzijde gezet en van hun functies ontheven. Anton VAN DEN BERG blijkt gekend te zijn als onafhankelijk socialist en tevens om zijn anarcho-syndicale ideeën.

Vernomen kon worden dat leden van de I.F.B.K. uit Nederland zich in deze groep hadden binnengedrongen met het idee hun doelstelling

van de bedrijfsraden te propageren. Zij blijken op tegenstand van de leiders van de Onafhankelijke Vakbeweging te zijn gestuit met het gevolg dat zij thans min of meer zouden geweerd worden. De leden van de I.F.B.K. zouden in Nederland nochtans zinnens zijn bij een komende congres van de O.V.B. nogmaals een poging aan te wenden om hun zaak bij de nieuwe groepering te propageren.

Volgens de I.F.B.K. zou de O.V.B. te veel vasthangen aan het Trotskysme en ook zoals deze te veel "dicteren" zodat alles laat vermoeden dat wel een volledige breuk tussen deze twee groepen zou kunnen ontstaan.

Betreffende de verhouding van de I.F.B.K. en de O.V.B. werd ook melding gemaakt in de Zomerconferentie van de Spartacus-beweging, zoals blijkt uit het n° 25 van het blad "Spartacus". Op de laatste bladzijde, onder de titel: "Nabeschouwing Zomerconferentie" wordt er op gewezen dat Spartacus-leden op deze conferentie naar voren brachten dat werken in de O.V.B. niet te aanvaarden was. De leiding zou zich nochtans volgens dit artikel wel ten voordele van het werken in de O.V.B. hebben uitgelaten vermits men schrijft: "de O.V.B. biedt in zoverre gunstige mogelijkheden, omdat we hier te maken hebben met kamaraden, die zich willen losmaken uit de omknelling van politieke partijen die streven naar verovering van machtsposities en die zich inschakelen in de monopolistische of staats-kapitalistische orde" (hier doelende op Amerika en Rusland).

Het is een feit dat VICTOR Ludovicus nog in verbinding zal blijven met de O.V.B. te Rotterdam en zinnens is een uitwisseling van bladen met deze organisatie te doen.

4,8.1948.

afschrift
in
P.D. 979

afschrift
in P.D. 1072

L

18 Augustus 8.

B.42840.

~~XXX~~
GEHEIM.

IV. TZ.3.

L.J.Victor.

UITGEBOekt

Uit betrouwbare bron werd mij het volgende bericht:
VICTOR, Ludovicus Josephus, geb. 14-10-1913 te Antwerpen,
dekwerker, wonende Spaarstraat 22 te Antwerpen, van Bel-
gische nationaliteit, is in de week van 19-24 Juli 1948,
één of meerdere dagen te Rotterdam geweest.

Hij heeft te Rotterdam het woord gevoerd voor een
bijeenkomst van circa 25 personen, behorende tot de Bond
van Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven (voorma-
lige I.F.B.K.), welke bijeenkomst in een gehuurd zaaltje
werd gehouden.

Ook zou hij een onderhoud hebben gehad met enige
van de leidende personen der Onafhankelijke Vakbeweging.

Ik moge U verzoeken mij omtrent het bovenstaande
zo mogelijk uitvoerig te willen doen inlichten.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
Namens deze:

J.G.Grabbendam.

Aan de Heer Hoofddo commissaris
van Politie,
te
ROTTERDAM.

C. V. D.
=====

Breda, 30 Juli 1948.

No: 377/-48-Geheim.

Onderwerp: "L.J.VICTOR
te Antwerpen".-

B

Volgno.
4 AUG 1948
A 42040

Hiermede moge ik U.H.E.G. berichten, dat ik uit Belgische betrouwbare- en goed-geinformeerde bron, het volgende vernam:

"De leider van de "Spartacus-groep" te Antwerpen, zijnde de laatstelijk in d.z.rapport, No: 264/-48-Geheim, d.d. 21 Mei 1948, vermeldde:

V I C T O R, Ludovicus Josephus, geboren te Antwerpen, 14-10-1903, Belg, dokwerker, wonende te Antwerpen, Spaarstraat, Nr:22, is in de week van 19 - 24 Juli j.l. één, of meerdere dagen te Rotterdam geweest.

Hij heeft daar voor een groep van circa 25 personen behorende tot de Internationale Federatie van Bedrijfskernen (I.F.B.K.) - welke in een gehuurd zaaltje - waaromtrent nadere gegevens ontbreken - een bijeenkomst hielden, het woord gevoerd over de stand van zaken bij de I.F.B.K. te Antwerpen.

Ter gelegenheid van dit bezoek aan Rotterdam, heeft hij daar ook een onderhoud gehad met enige van de leidende personen van de Onafhankelijke Vakbeweging (O.V.B.).

Namen van deze personen zijn echter niet bekend!"

W.-

A a n

De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-G R A V E N H A G E.

Amsterdam, 8 Juli 1948.

OPGELEGD

Nr. I.D. 3682-30/48.

Uw brief:

Onderwerp:

Bond voor Rev.Prop.
in de Bedrijven.

Bijlagen:

GEHEIM

Volgno.
13 JULI 1948
ACD/40720

Hierbij wordt U toegezonden afschrift van een tweetal, door de Bond voor Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven, ontworpen en aan vertrouwden toegezonden circulaire, behelzende:

- a) motivering
- b) richtlijnen.

Op het in de sub a bedoelde circulaire voorkomende correspondentie-adres: (Jan Globig), Nw.Herengracht 35, Amsterdam C., staat ook thans nog ingeschreven de bekende Jan KOLTHEK, geboren te Watergraafsmeer, 18 Juli 1910, meubelmaker, wonende Nieuwe Herengracht 35 hs. te Amsterdam (C). Mogelijk voert hij in deze het pseudoniem: Jan Globig.

Naar nog werd vernomen, bestaat de kern tot activering van bedrijfsgroepen in Amsterdam, uit navolgende personen:

- ✓ | ALWIJCHER, Bernardus Johannes, geboren te Amsterdam, 17 Juli 1915, havenarbeider, wonende alhier, Quellijnstraat 108 hs.;
- ✓ | KOLTHEK, Jan, voornoemd;
- ✗ | NANSINK, Petrus Engbert Jacobus, geboren te Amsterdam, 30 Augustus 1907, varensgezel, wonende alhier, Houtmankade 27-IV;
- ✓ | NEY, Andries, geboren te Amsterdam, 12 Augustus 1913, kantoorbediende, wonende alhier, Vondelstraat 92-I;
- ✓ | POPPE, Constant Johan Hendrik, geboren te Tilburg, 28 Februari 1899, belastingambtenaar, wonende alhier, althans ingeschreven Meeuwenplein 19 hs.;
- ✗ | ROOT, Adrianus Everard, geboren te Amsterdam, 1 Juli 1924, smid-bankwerker, wonende alhier, Hoogte Kadijk 104 hs.;
- ✓ | STAAMER, Johan Antoon Joseph Marie, geboren te Delft, 7 April 1891, wonende alhier, 3e Helmersstraat 47B; en
- ✗ | VASTENHOEW, Jan Hendrik, geboren te Amsterdam, 6 Mei 1908, marmerzager, wonende alhier, Van Hogendorpstraat 117-II.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.

F.2

GEZIEN

De Hoofdcommissaris van Politie
namens deze

De Commissaris van Politie

1000-148

Bond voor revolutionnaire propaganda in de bedrijven.

De Bond meent, dat de positie waarin de arbeidersklasse verkeert, het noodzakelijk maakt dat de strijd tegen de uitbuiting en de strijd voor het socialisme een nieuwe oriëntering behoeft. De ontwikkeling van het kapitalisme naar de, door de staat, geleide economie, heeft de positie der arbeiders tot de meest onbestemde gemaakt. De wereld is vol van gepraat over socialisme, maar de socialistische gedachte is in een slop geraakt. Oude vormen van organisatie en strijd zijn een ondragelijke last geworden in het streven naar een betere wereld. Vakbeweging en parlementair-politieke partijen zijn, hoe ook in het verleden de vakbeweging haar nut mag hebben gehad, instrumenten in handen van de kapitalistische economie. Zij kunnen geen stuwende kracht zijn, voor de naar socialisme strevende arbeiders en hebben veel meer een remmende werking op de strijdwil. Hun hoogste wijsheid is geworden, de positie van de massa in het kapitalisme te verbeteren en zelfs deze opgave is nog te zwaar voor haar. In de praktijk blijkt steeds weer, dat de belangen van nationale opbouw, dus de kapitalistische opbouw, voor deze organen belangrijker is dan de belangen van de grote massa van uitgebuitenen. Zij spelen hun rol in het z.g.n. democratisch bestel, maar organisatievorm en instelling dezer organisaties maken haar ongeschikt, om in de strijd voor vernietiging van het kapitalisme, een revolutionnaire houding aan te nemen.

Onder de arbeiders groeit echter de overtuiging dat deze beproefde organen in een slop geraakt zijn, waar niets ze meer uit kan haken. De ergste slavernij is aanstaande en een nieuwe oorlog dreigt. Bij de arbeiders groeit het besef, dat de organisaties, die in twee wereldoorlogen de zijde der bezitters kozen en nu in de aanstaande derde oorlog weer partij zijn in een der beide machten, die in een strijd om de wereldmacht gewikkeld zijn, vervangen moeten worden. Zoekend en tastend trachten zij nieuwe strijdorganisaties op te bouwen en een nieuwe tactiek toe te passen. Men ziet stakingen onder eigen leiding toenemen en schuchter nieuwe vormen van strijd toepassen. Deze pogingen, om onder eigen leiding strijd te voeren, moet onze volle aandacht hebben. Ook zien we dat vele pogingen met zelfgekozen leiding, na enige tijd weer in handen van de vakorganisaties vallen. De arbeiders die zelfstandig op willen treden hebben ook alles tegen zich, de kapitalistische machten, de vakorganisaties en de politieke partijen. Nimmer werden er aan de arbeiders zulke hoge eisen gesteld, waar het zelfhandelen en inzicht betreft, als in deze tijd. En het is daarom niet te verwonderen dat vele pogingen tot nieuwe oriëntatie meestal weer terugvallen in de oude sleur. Er is nog niet een klaar begrip onder de arbeiders over datgene wat nodig is om tot nieuwe strijdvormen te komen en juist deze onzekerheid maakt hen tot een gemakkelijke prooi van handige politiciërs en reformisten, die gebruik maken van deze onzekerheid om er nieuwe organisaties mee op te bouwen, die naar verloop van tijd hetzelfde gezicht hebben aan de oude organisaties. Wij hebben dit meegemaakt in de ontwikkeling van de E.V.B. tot E.V.C. en staan nu voor een zelfde ontwikkeling bij de O.V.B. Zonder af te doen aan de tendens van nieuwe organisatie onder de arbeiders van de O.V.B. en zonder afbreuk te willen doen aan de vooruitstrevende kameraden van de O.V.B., is ook in deze beweging weer een ontwikkeling zichtbaar naar vakbewegingsopvattingen. Wij stellen voorop de noodzakelijkheid, dat de arbeiders zich organiseren op de grondslag van het bedrijf, daar

vormen zij een eenheid en daar ligt hun kracht. In het kapitalisme kent men ook de noodzakelijkheid van de bedrijfsorganisatie maar onze opvatting daarvan is op overname van het bedrijf gericht, ten behoeve van de gemeenschap. Het leidende orgaan van deze bedrijfsorganisatie is de gemeenschap van allen in het bedrijf werkenden, die zelfstandig haar besluiten neemt, waar dus ieder deelneemt aan de regeling van het geheel.

Wij richten ons tot alle revolutionairen die, met ons, van mening zijn, dat het belangrijk is om deze gedachte van zelforganisatie en zelfdoen te verbreiden. Onze taak zal zijn, in de bedrijven propaganda te voeren die op het zelfdoen is gericht. Dat wil niet zeggen dat wij ons moeten beperken tot propaganda alleen.

Deze misvatting over onze opvattingen is nogal algemeen verbreid. Neen, als bedrijfsarbeiders zitten wij ook in het uitbuitingsproces en dus op de plaatsen waar de conflictstof opgehoopt is en ieder ogenblik tot uitbarsting kan komen. Het is zeker onze taak, om als de arbeiders overgaan tot actie, zitting te nemen in de strijdcomitees, als de bedrijfsarbeiders ons daarin zitting willen doen nemen. Maar altijd blijven wij wijzen op de noodzakelijke doorvoering van de zelfactie en altijd zullen wij wijzen dat de arbeiders de conflicten zelf moeten beoordelen en dat buiten het bedrijf staande instanties, of dat nu vakverenigingen of andere instanties zijn, niet gekend moeten worden in de beslissingen die de bedrijfsarbeiders nemen. Deze gedachte en opvatting over zelfactie en zelfdoen is, naar onze mening, voorwaarde om tot een zelfstandig optreden te geraken.

Zij, die met ons van mening zijn dat het noodzakelijk is om voor bovenstaande actie propaganda te maken, verzoeken wij om naar onderstaand adres hun instemming te betuigen. Samen kunnen wij dan bespreken met welke middelen en op welke wijze wij deze propaganda het best kunnen voeren.

Wij laten hier dan enige richtlijnen volgen die uitdrukken hoe wij de huidige positie der arbeidersbeweging beoordelen en waarin wij beknopt de taak der bondsleden aangeven. Het spreekt vanzelf dat deze richtlijnen niet een voorgeschreven statuut zijn, maar dat discussie hierover gewenst is, als dat tot verheldering kan bijdragen.

✓ Dat wil zeggen dat wij voor de volle honderd procent naast de strijdende arbeiders staan en actief aan de strijd deelnemen.

Cor. adres: Jan Globig, Nw. Heerengracht 35 Amsterdam C.

Bond voor revolutionnaire propaganda in de bedrijven.

De aangesloten propagandisten voeren propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat het begrip "Staat" niet alleen onverbrekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis indentiek is met diktatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting, bestrijden zij de Staatssocialistische opvattingen. Hiertegenover stellen zij: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld) gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoordelijke productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers.

1. Het kapitalisme is geleidelijk in verband met de ontwikkeling van de productiekrachten, gegroeid van een systeem van vrije concurrentie van alle ondernemers, naar een nationaal min of meer geordende economie, die enerzijds als zodanig in concurrentie optreedt tegenover de andere nationale economische eenheden, anderzijds tegenover de arbeidersklasse optreedt, teneinde de kapitalistische uitbuiting zo krachtig mogelijk op te voeren.

2. Alle vroegere organisatievormen van de arbeidersklasse, zoals de vakbeweging en de parl. politieke partijen zijn ideologisch en organisatorisch geheel doortrokken van de burgerlijke en nationale maatschappijbeschouwing. Zij kunnen zich daarom nimmer onttrekken aan de verantwoordelijkheid voor de burgerlijke maatschappij, integendeel, zij schakelen zich steeds meer in de z.g. geleide economie van het kapitalisme in. Zij aanvaarden de rationalisatie in de gehele uitbuiting van de arbeidersklasse. Zij idealiseren de nieuwe orde als een naar socialisme groeiende, maar komen daardoor op den duur toch, en steeds sterker, in conflict met de arbeidersklasse, die a.h.w. reeds uit instinct voelt om in verzet te komen tegen de steeds scherper wordende verslaving.

3. De ontzaggelijke groeiende internationale tegenstellingen tussen de imperialisten, voeren onvermijdelijk tot een nieuwe oorlog, tenzij de invloed van de arbeidersklasse het probleem tussen de imperialisten, weet te verdringen door het probleem klasse tegen klasse, en de strijd om het socialisme.

De arbeidersbeweging is door dit alles in een situatie gekomen, dat de oude strijd- en organisatievormen voortdurend meer hun ontoereikendheid betonen. Niet alleen, dat de bestaande organisaties vijandig komen te staan tegenover de strijdende arbeiders, maar ook blijkt, dat het hier niet geldt het kiezen van

betere leiders, of het vormen van nieuwe organisaties die in opzet herinneren aan de oorspronkelijke posities van de vakbonden en partijen, die nu in het kamp van de tegenstander zijn terecht gekomen. Langzamerhand wordt duidelijk aan de arbeiders, dat de nieuwe posities een volkomen nieuwe stellingname in de strijdwijze en organisatievorm nodig maken.

4. Intussen gaat de ontwikkeling van dit inzicht in voortdurende martiele en geestelijke tegenstelling tot het oude. Het oude en het nodige nieuwe worstelen in de hoofden van de arbeiders en vinden hun terugslag telkenmale wanneer de arbeiders tot strijd en organisatie komen. Alleen de ervaringen en het aan elkander uitwisselen van die ervaringen, zullen steeds meer bewerkstelligen, dat minder van het oude en meer van het nieuwe in de partijen van de strijd en in de hoofden van de arbeiders gaat postvatten.

5. Kenmerkend voor het nieuwe zal in het bijzonder worden:

- A. De klassenstrijd wordt in de toekomst een georganiseerde strijd tussen kapitalistische planeconomeerders de als klasse door middel van bedrijfseenheid en van bedrijf tot bedrijf met elkaar verbonden werkers.
- B. De arbeiders kunnen hun arbeidersmacht niet delegeren, niet overdragen, omdat iedere delegatie van macht, hún weer plaatst in de positie van machtelozen. Alleen de beheersing van de productiemiddelen door de werkers zelf, dat is de les der historie, biedt de mogelijkheid van hun bevrijding.

6. De Bond stelt zich ten doel een propagandaorganisatie te zijn voor bovenstaande gedachten. Zij kent het individuele lidmaatschap van allen, die in het bedrijfsleven opgenomen zijn en die deze gedachte onder de arbeiders willen uitdragen. De aangesloten propagandisten hebben dus ook de taak overal waar dit op dienstige wijze kan geschieden de strijdkracht en het inzicht van de arbeiders te bevorderen. De propagandisten zullen echter nimmer in de plaats willen treden van de noodzakelijke organisaties, die de gezamenlijke bedrijfspersonelen omvatten. De verenigd optredende bedrijfspersonelen alleen hebben de bevoegdheid de wil van het personeel tot uitdrukking te brengen.

7. De Bond begrijpt, dat zich in de komende klassenbotsingen, al naar gelang de bewustwording van de arbeiders zelf groeit, veelerlei mengvormen van strijdorganisaties zich zullen voordoen. Vaak zullen allerlei verschijnselen herinneren aan oude vakbewegingstradities. Ongetwijfeld zullen strijdorganisaties, in tijden van actie geboren, later terugglijden in betekeningloze formaties.

8. Het bovenstaande tekent hoeveel inzicht en doorzicht er geveerd wordt van de revolutionaire propagandist. Het is een voorbeeld van zware eisen, die gesteld worden aan het zelfstandig maatschappelijk denken van de arbeiders. Het bewijst te meer hoe gewenst en noodzakelijk het is, dat al dit werk in nauwe samenhang met elkaar wordt verricht. De groei van de Bond kan slechts vorderen, wanneer de kwantiteit en de kwaliteit van haar leden een evenwichtige ontwikkeling verzekeren.

9. De komende klassenstrijd, als een strijd tegen het georganiseerde kapitalisme brengt met zich mede, dat de kracht van de beweging in het bijzonder moet worden gezocht in de vitale bedrijven. Wat het transport betreft en in het bijzonder grote vaart en havens, moet het internationale contact alle aandacht hebben.

10. Beslist nodig is een eigen propaganda-orgaan, met veel nieuws uit de bedrijven. Een goede voorlichtingsdienst is daarvoor noodzakelijk.

I.D.
D E N H A A G .

Doss. 128/10.

G E H E I M .

Volgno. ~~OPGELEGD~~

12 JULI 1948.

ACD/40624

Bond voor revolutionnaire propaganda in de bedrijven,
voorheen genaamd:

INTERNATIONALE FEDERATIE VAN BEDRIJFSKERNEN (I.F.B.K.).

Het bestuur van de Bond voor revolutionnaire propaganda in de bedrijven, voorheen genaamd: Internationale Federatie van Bedrijfskernen (I.F.B.K.), zond aan haar leden een schrijven.

In het eerste gedeelte van dit schrijven worden de redenen uiteengezet, die aanleiding gaven tot het doen voortbestaan van genoemde bond, terwijl daarin tevens aanwijzingen worden gegeven omtrent de wijze, waarop in de bedrijven revolutionnaire propaganda moet worden gevoerd.

In het tweede gedeelte van bedoeld schrijven worden de grondslagen vermeld van de Bond voor revolutionnaire propaganda in de bedrijven.

Een exemplaar van vermeld schrijven gaat hierbij.

Verzonden op 10 Juli 1948

aan: C.V.D.

Bond voor revolutionaire propaganda in de bedrijven.

De Bond meent, dat de positiewaarin de arbeidersklasse verkeert, het noodzakelijk maakt dat de strijd tegen de uitbuiting en de strijd voor het socialisme een nieuwe Oriëntering behoeft. De ontwikkeling van het kapitalisme naar de, door de staat, geleide economie, heeft de positie der arbeiders tot de meest onbestendige gemaakt. De wereld is vol van gepraat over socialisme, maar de socialistische gedachte is in een slop geraakt. Oude vormen van organisatie en strijd zijn een ondragelijke last geworden in het streven naar een betere wereld. Vakbeweging en parlementair-politieke partijen zijn, hoe ook in het verleden de vakbeweging haar nut mag hebben gehad, instrumenten in handen van de kapitalistische economie. Zij kunnen geen stuwende kracht zijn voor de naar socialisme strevende arbeiders en hebben voornamelijk een remmende werking op de strijd wil. Een hoogste wijsheid is geworden, de positie van de massa in het kapitalisme te verbeteren en zelfs deze opgave is nog te zwaar voor haar. In de praktijk blijkt steeds weer, dat de belangen van nationale opbouw, dus de kapitalistische opbouw, voor deze organen belangrijker is dan de belangen van de grote massa van uitgebuitte mens. Het spel van hun rol in het a.g.n. democratisch bestel, maar organisatievorm en instelling dezer organisaties maken haar ongeschikt, om in de strijd voor vernietiging van het kapitalisme, een revolutionaire houding aan te nemen.

Onder de arbeiders groeit echter de overtuiging dat deze beproefde organen in een slop geraakt zijn, waar niets ze meer uit kan halen. De eerste en vooraf is eenstaande in een nieuwe oorlog dreigt. Bij de arbeiders groeit het besef, dat de organisaties, die in twee wereldoorlogen de strijd der bezitters koken en nu in de eenstaande derde oorlog partij zijn in een der beide machten, die in een strijd om de wereldmacht gewikkeld zijn, vervangen moeten worden. Zeeland en vastland trachten zij nieuwe strijdorganisaties op te bouwen en een nieuwe tactiek toe te passen. Men ziet stakingen onder leiding te nemen en schuikter nieuwe vormen van strijd toepassen. Deze pogingen, om onder eigen leiding strijd te voeren, doet onze volke aandacht hebben. Ook zien wij dat vele pogingen met zelf gekozen leiding, na enige tijd weer in handen van de vakorganisaties vallen. De arbeiders die zelfstandig op willen treden hebben ook alles tegen zich, de kapitalistische machten, de vakorganisaties en de politieke partijen. Himmer worden er van de arbeiders zulke hoge eisen gesteld, waarin het zelfhandelen en inzicht betreft, als in deze tijd. In het is daarom niet te verwonderen dat vele pogingen tot nieuwe organisatie vastal weer terugvallen in de oude sleur. Er is nog niet een klaar begrip bij de arbeiders over datgene wat nodig is om tot nieuwe strijdvormen te komen, en juist deze onzekerheid maakt hen tot een makkelijke prooi van handige politikers en reformisten, die gebruik maken van deze onzekerheid om er nieuwe organisaties op te bouwen, die na verloop van tijd hetzelfde gezicht krijgen als de oude organisaties.

De laatste tijd merkt men in de ontwikkeling van de F.V.B tot F.V.O en ook na voor dezelfde ontwikkeling bij de O.V.B. zonder af te doen aan de tendens van nieuwe oriëntatie onder de arbeiders van de O.V.B. en bond er afbreuk te willen doen aan de vierde wereldoorlog kansen van de O.V.B. is ook in deze beweging een ontwikkeling zichtbaar naar vakbewegingsopvattingen.

Wij getuigen van de noodzakelijkheid, dat de arbeiders zich organiseren op de grondslag van het bedrijf, daar vormen zij een eenheid en daar ligt hun kracht. In het kapitalisme kent men ook de noodzakelijkheid van de bedrijfsorganisatie naar ongeopvatting daarvan is op overname van het bedrijf gericht, ten behoeve van de gemeenschap. Het leidende orgaan in deze bedrijfsorganisatie is de gemeenschap van alle, in het bedrijf werkenden, die zelfstandig haar besluiten neemt, waar dus ieder deelneemt aan de regeling van het geheel.

Wij wijzen ons tot alle revolutionairen die, met ons, van mening zijn, dat het belangrijk is om deze gedachte van zelforganisatie en eenheid te verspreiden. Onze taak zal zijn, in de bedrijven propaganda te voeren die op het zelfdoen is gericht. Dat wil niet zeggen dat wij ons moeten beperken tot de propaganda alleen.

Deze misvatting over onze opvattingen is nogal algemeen verbreid. Naan, als bedrijfsarbeiders zitten wij ook in het uibuitingsproces en dus op de plaatsen waar de conflictstof opgehoopt is en ieder oogenblik tot uitbarsting kan komen. Het is zeker onze taak, om als de arbeiders overgaan tot actieve zitting te nemen in de strijdcomitees, als de bedrijfsarbeiders ons daarin zitting willen doen nemen. Dat wil zeggen dat wij voor de volle honderd procent naast de strijdende arbeiders staan en actief aan de strijd deel nemen. Maar altijd blijven wij wijzen op de noodzakelijke doorvoering van de zelfactie en altijd zullen wij er wijzen dat de arbeiders de conflicten zelf moeten beoordeelen en dat buiten het bedrijf staande instaptes, of dat nu vakverenigingen of andere instanties zijn, niet gekend moeten worden in de beslissingen die de bedrijfsarbeiders nemen. Deze gedachte en opvatting over zelfactie en zelfdoen is, naar onze mening, voorwaarde om tot een zelfstandig optreden te geraken.

Uij, die met ons, van mening zijn dat het noodzakelijk is om voor bovenstaande actief propaganda te maken, verzoeken wij om naar onderstaand adres hun instemming te betuigen. Samen kunnen wij dan bespreken met welke middelen en op welke wijze wij deze propaganda het best kunnen voeren.

Wij later hier den eenige richtlijnen volgen die uitdrukken hoe wij de huidige positie der arbeidersbeweging beoordeelen en waarin wij beknept de taak der knieliden aanwijzen. Het spreekt vanzelf dat deze richtlijnen niet een voorschriftneven statut zijn, maar dat discussie hierover gewenst is, als dat tot verheldering kan bijdragen.

C. r. adres Jan Globig Nw Hoeregracht 35 Amsterdam C

Voor verdere informaties bij:

Bond voor revolutionaire propaganda in de bedrijven.

De aangesloten propagandisten voeren propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en mens is.

Uitgangspunt van de gedachte, dat begrip "Staat" niet alleen onverbonden is aan nationalisme en dus een tegengestelling vormt aan het begrip "Socialisme" maar vooral in haar moderne betekenis identiek is met diktatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting bestrijden zij de Staats-socialistische opvattingen. Hierbij bevoorstellen zij: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Coöperatieve gemeenschappen en al die instellingen, die het vrije initiatief van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig hebben en orderen.

Onder het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers.

1. Het kapitalisme is gelijdelijk in verband met de ontwikkeling van de productiekrachten, gegroeid van een systeem van vrije concurrentie van alle ondernemers, naar een nationaal min of meer geïsoleerde economie, die enerzijds als zodanig in concurrentie staat tegenover de andere nationale economische eenheden, anderzijds tegenover de arbeidersklasse optreedt, teneinde de kapitalistische uitbuiting zo krachtig mogelijk op te voeren.

2. Alle vroegere organisatievormen van de arbeidersklasse, zoals de vakbeweging en de parl. politieke partijen zijn ideologisch en organisatorisch geheel doortrokken van de burgerlijke en nationale maatschappijbeschouwing. Zij kunnen zich daarom nimmer onttrekken aan de verantwoordelijkheid voor de burgerlijke maatschappij. Integendeel, zij schakelen zich steeds meer in de z.g. geleide economie van het kapitalisme in: zij aanvaarden de rationalisatie in de gehele uitbuiting van de arbeidersklasse. Zij idealiseren de nieuwe orde als een naar socialisme groeiende, maar komen daardoor op de duur toch, en steeds sterker, in conflict met de arbeidersklasse, die a.h.w. reeds uit instinct voelt om in verzet te komen tegen de steeds scherper wordende verslaving.

3. De ontzaggelijke groeiende internationale tegenstellingen tussen de imperialisten, voeren onvermijdelijk tot een nieuwe oorlog, tenzij de invloed van de arbeidersklasse het probleem tussen de imperialisten, weet te verdringen door het probleem klasse tegen klasse, en de strijd om het socialisme.

De arbeidersbeweging is door dit alles in de situatie gekomen, dat de oude strijd- en organisatievormen voortdurend meer hun ontoereikendheid betonen. Niet alleen, dat de bestaande organisaties vijandig komen te staan tegenover de strijdende arbeiders, maar ook blijkt, dat het hier niet geldt het kiezen van betere leiders, of het vormen van nieuwe organisaties die in opzet herinneren aan de oorspronkelijke posities van de vakbonden en partijen, die nu in het kamp van de tegenstander zijn terecht gekomen. Langzamerhand wordt duidelijk aan de arbeiders, dat de nieuwe posities een volkomen nieuwe stellingname in de strijdwijze en organisatievorm nodig maken.

4. Intussen gaat de ontwikkeling van dit inzicht in voortdurende martiale en geestelijke tegenstelling tot het oude. Het oude en het nodige nieuwe worstelen in de hoofden van de arbeiders en vinden hun terugslag telkenmale wanneer de arbeiders tot strijd en organisatie komen. Alleen de ervaringen en het aan elkander uitwisselen van die ervaringen, worden steeds meer bewustwilliger, dat minder van het oude en meer van het nieuwe in de praktijk van de partijen en de hoofden van de arbeiders wordt postvatten.

5. Kenmerkend voor het nieuwe zal in het bijzonder worden:

- A. De klassenstrijd wordt in de toekomst een georganiseerde strijd tussen kapitalistische planeconomie en de als klasse door middel van de bedrijfseenheid en van bedrijf tot bedrijf met elkaar verbonden werkers.
- B. De arbeiders kunnen hun arbeidersmacht niet delegeren, niet overdragen, omdat iedere delegatie van macht, hun weer plaatst in de positie van machtelozen. Alleen de beheersing van de productiemiddelen door de werkers zelf, dat is de les der historie, biedt de mogelijkheid van hun bevrijding.

6. De Bond stelt zich ten doel een propageerorganisatie te zijn voor bevestigde gedachten. Zij heeft niet voor elke lidmaat een afzonderlijke afdeeling van de bedrijven, die in het bedrijf een werking zijn op die in het bedrijf niet. De arbeiders moeten worden. De nu nog steeds propagandisten hebben in het land overal waar het is. In de tijd kan het land. Het is duidelijk en het is de beste manier om de arbeiders te bevrijden. De propagandisten zullen zich niet alleen in de landen, maar ook in de landen. De arbeiders moeten de Verenigde Staten de Verenigde Staten hebben. De Verenigde Staten hebben de Verenigde Staten te wijlen van het personeel tot uitwerking te brengen.

- 7. De Bond bereikt dat zich in de komende klassenstrijden, al naar gelang de bewijzen van de arbeiders, dat is de best, versterkt worden. De strijd is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden.

- 8. Het leverschijnt tekenen hoe veel inzicht en overzigt er gevraagd wordt van de landbouwers. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden.

- 9. De komende klassenstrijd, als een strijd tegen het georganiseerde kapitalisme brengt met zich mede, dat de arbeiders van de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden. Het is de beste manier voor de Verenigde Staten te worden.

- 10. Het is nodig is een eigen propagandeaanpak, met veel meer uit de bedrijven. Een goede voorlichtingsdienst is daarvoor noodzakelijk.

Volgno.

25 MEI 1949

ACD/62843

GEHEIM.

Verbinding: No.12

24 Mei 1949.

Doss.128/12

Onderwerp: Orgaan "De Vrije Arbeider", orgaan van de Bond voor Revolutionaire Propaganda in de bedrijven.

Datum ontvangst bericht: 20 Mei 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

B

Hierbij wordt toegezonden een exemplaar van "De Vrije Arbeider", orgaan van de Bond voor Revolutionaire Propaganda in de Bedrijven. (einde)

Per B

14.
3

VERBINDING No. 50.

No. P 335a/49

GEHEIM.

Onderwerp: Bond v. Rev. Propaganda
in de Bedrijven.

12 Mei 1949

13 MEI 1949

ACD/62021

B

Ik heb de eer, Uedelgestrengte hierbij een exemplaar te doen toekomen van "de Vrije Arbeider", orgaan van bovengenoemde Bond, dat begin Mei 1949 aan een abonné alhier werd toegezonden.

W.

62021
rempreia begin Mei '49.

FOTO
No: 458

de Vrije Arbeider

Orgaan van de

Bond voor Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven

Corr. adressen: Vondelstraat 92 Amsterdam
Nwe Herengr. 35

Numer 9

WAAR GAAT HET HEEN ?

Wij zien dat de arbeidersbeweging worstelt met de problemen van organisatie en strijd. Wij weten heel goed dat het niet een eenvoudige opgave is een nieuwe oriëntatie in te luiden. Veel bindt ons aan het oude en de één maakt zich in dit opzicht sneller los dan de ander. Maar vooral is het wantrouwen dat te overwinnen is; niet wantrouwen van hen die geloven in de oude vorm van economische organisatie, maar wantrouwen van hen die daar niet meer in geloven en door dit verlies al het andere met wantrouwen bejegen. Zo is het dan een zeer moeilijke taak zich verstaanbaar te maken. Met principiële tegenstanders kan men al dan niet klaarkomen. De kan men het één tegenover het andere plaatsen, maar praten met mensen die nergens geloof meer in hebben is een vreselijke opgave. En wij geloven dat het wantrouwen, waarmee men ons over het algemeen behandelt voor het grootste deel voortkomt uit desillusie. Mogelijk hebben wij niet altijd de juiste woorden gebruikt om ons uit te draken. Mogelijk zijn we in de aanval te fel en in het positieve te zak geweest. Wij willen echter graag aannemen dat veel oorzaken van het wantrouwen bij ons liggen. Maar wij vragen tegelijkertijd begrip voor de moeilijke opgave die wij ons gesteld hebben. Als er gesproken wordt over nieuwe vormen van strijd en organisatie, dan is het duidelijk dat veel daarvan alleen nog maar uit theorie bestaat en dat de praktijk de doelmatigheid nog moet bewijzen. Maar allen zijn we overtuigd dat de oude vormen van organisatie en strijd tegen uitbuiting voor het socialisme afgedaan hebben. Verder zijn we ook allen in mening dat die strijd noodzakelijk gevoerd moet worden. We weten tegelijkertijd dat niet direct naar de juiste vormen gegrepen kan worden, dat is een zaak van groei en ontwikkeling. Maar wel is het zaak om de dingen scherp te stellen opdat we niet opnieuw vast groeien in vormen die later, met zeer veel moeite, weer overwonnen moeten worden. Begrippen als bedrijfsorg., bedrijfskernen, propagandakern, enz. moeten niet tot caricaturen verworden, maar eisen een duidelijke omschrijving.

Wij kunnen begrijpen dat veel revolutionnaire kameraden menen dat zij b.v. in het O.V.B. een taak hebben te vervullen, maar zij zullen toch heel goed op moeten passen dat zij niet meezakken in de peet van begripsverwarring. De makkers uit de N.B.V.S. gaan zich beraden over de economische organisatie. Dat is nuttig en we kunnen het niet

De Vrije Arbeider

andere dan toegelijken dat hier ernstig gepoogd wordt om een duidelijke uitspraak te krijgen omtrent de in te nemen houding. Maar laat het niet een vruchteloze discussie worden en vooral geen spiegelgevecht, daar is niemand en zeker de N.B.V.S. niet, mee gediend. Als het mogelijk is dat de N.B.V.S. zich uitspreekt voor een voorlichting, uitgaande van de zelforganisatie en zelfactie der arbeiders, dan is dat een stap vooruit.

Dat de makkers op deze conferentie zich bewust zijn van de belangrijkheid van de beslissing die hen wacht, is onze oprechte wens. Het aansluiten bij de gedachte van zelforganisatie en actie onder eigen leiding zal een stimulans zijn voor de kameraden die daar nu reeds mee bezig zijn. Die weinigen behoeven nodig versterking. Hopen wij dat deze conferentie het resultaat zal hebben dat vernieuwde agitatie voor onze opvattingen het gevolg is.

ARBEIDERS IN STRIJD

Nieuwe acties van de arbeiders tegen de dreigende verslechtingen zijn aan de orde. Deze week stakten 15 à 17 duizend arbeiders in de haven van Antwerpen. De vorige week stakten te Londen 17000 arbeiders uit het haven en transportbedrijf, om na enige dagen weer aan het werk te gaan onder druk van hun eigen organisaties. Deze organisaties hebben n.l. een contract met de werkgevers dat luidt: "Directe actie is verboden, een termijn van drie weken moet in acht genomen worden, ingaande op de dag dat de grieven bekend gemaakt worden." Zo ziet men dat een actie van arbeiders door de eigen organisaties gewurgd wordt omdat zij in deze organisaties alleen maar betalende leden zijn die geen invloed uit kunnen oefenen op de gang van zaken. Voor de zoveelste keer leggen wij de nadruk op het feit dat de oude organisatie methoden een ondragelijke last zijn geworden voor strijdwillende arbeiders. Acties van arbeiders, die niet onder eigen leiding staan zijn bijvoorbeeld een nederlaag. Dat wil niet zeggen dat de acties onder eigen leiding bijvoorbeeld een succes zullen zijn, maar als een strijd verloren gaat door overmacht is dat geen schande; schande is het als de arbeidersorganisaties de nederlaag willen, omdat een actie niet in overeenstemming is met belangen waarmee die organisatie zich vereenzelvigd. En de belangen van de meeste vakorganisaties zijn over het algemeen niet in overeenstemming met de belangen van de uitgebuitenen. Engelse arbeiders hebben het initiatief genomen tot de vorming van een comité, dat bestaat uit arbeidersvertegenwoordigers van verschillende bedrijven. Dit comité probeert voorlichtend te werken bij acties van arbeiders. Zij verricht daarmee een belangrijke taak, want wat is de voorlichting die de massa over het algemeen ten deel valt? Dat zijn de berichten van pers en regeringsbureaux plus de dagbladen, die alleen een voorlichting geven die van een volkomen ander gezichtspunt uitgaat dan de arbeiders hebben. Verder liggen de politieke partijen op de loer om zoveel mogelijk te profiteren van de acties der arbeiders. Het comité der Engelse arbeiders verzorgt de voorlichting op grote schaal. Duizenden manifesten verspreidt zij in de bedrijven en, waar zij in vele bedrijven reeds contactpunten heeft, grijpt het een in het ander en wordt

De Vrije Arbeider

.....
het niet een zinnos verspreiden, maar is er veel kans, dat zo'n manifest besproken wordt in het bedrijf. Zij weten heel goed dat het optreden in de vakorganisaties weinig zin heeft; de vergaderingen zijn of ontvolkt of de organisatiemethode maakt het onmogelijk daar actief op te treden. Daarom richten zij zich naar de bedrijven, waar zij de grieven en de feiten van de conflicten bekend maken. Wij laten verder het manifest voor zich zelf spreken en wekken op om de gedachte aan een dergelijke manier van werken, los van partij- en vakbewegingsinvloed, levend te maken in de omgeving waar men werkt. Hier volgt het manifest.

Industrial Liaison Committee

10 april 49

Beste Kameraden

Als jullie deze brief ontvangen, zijn de Londense havenarbeiders in staking. Deze staking wordt gevoerd ter verdediging van 47 arbeiders, mannen van verschillende leeftijd, die overtoelag verklaart zijn door de National Labour Board. Deze 47 arbeiders zijn eerste van de 7000, die op de nominatie staan voor ontslag. De National Stevedores and Dockers Union "The Blues" heeft officieel opgeroepen tot deze staking ter verdediging van hun leden inclusief de eerste "47". The Transport General Workers Union "White" wil teges de staking opponeren, wat trouwens te verwachten was, maar het is niet waarschijnlijk, dat de eenheid der arbeiders gebroken zal worden door deze intrige. De leden van "white" weten, dat het merendeel der ontslagen arbeiders leden van hun organisatie zijn. De Londense havenarbeiders staken tegen de onmenselijke methoden, die toegepast worden met het ontslaan van arbeiders, die, of te oud zijn of door ziekte of uitputting niet meer voor het zware werk geschikt zijn. De ondernemerspraktijk, die mannen met jaren van dienst zonder pensioen op straat gooit, was voor de oorlog algemeen en wordt nu onder auspicien van de Labour regering weer voortgezet. In het z.g.n. belang van de wederopbouw heeft de Labour regering in samenwerking met de ondernemers het aantal havenarbeiders van 3000 van voor de oorlog tot 27000 teruggebracht. Nu wordt openlijk verklaart, dat dit aantal met nog 7000 verminderd wordt. Duidelijk gezegd 7000 arbeiders zijn voor ontslag voorgedragen.

Deze maatregelen worden doorgevoerd, ondanks het feit dat de werkzaamheden in de haven, uitgedrukt in volumen, zijn toegenomen. De havenarbeiders zijn niet de enigste groep, die door dergelijke maatregelen bedreigd worden. Ook de spoorwegarbeiders, machinebouwers en arbeiders uit de filmindustrie staan deze maatregelen te wachten. Het is het belang van de ondernemer, een reserve te hebben van werklozen die ingezet kunnen worden bij komende loonconflicten. De havenarbeiders strijden vandaag voor alle arbeiders.

Voor de havenarbeiders die door ziekte, ouderdom of anderszins niet meer geschikt zijn voor het zware werk is door de Industrial Liaison Committee een pensioen van £ 2- per week gevraagd. De Labour regering en de werkgevers "The National Dock Labour Board" verklaarden dat dit onmogelijk was.

Maar bestudering van de winsten toont aan, dat het zeer goed mogelijk is. Een heffing van 1/4 cent per ton, import en export, zou voldoende

.....
zijn om die kosten te dekken.

De "Economist" van 28 Febr. '49 brengt een analyse van de inkomsten en winsten gemaakt van de grote bedrijven. Zij bevat bijv. de totale inkomsten van 523 maatschappijen. De scheepvaartgroep steeg van £ 2042000 in 1947 tot £ 3429000 in 1948. En dat is nog maar een voorbeeld van enige der maatschappijen.

Onze havenarbeidersvertegenwoordigers van bovengenoemd comité verzoeken een aantal militante groepen de feiten van deze staking bekend te maken en de feugenachtige propaganda van de Labourregering, werkgevers en kapitalistische pers te belichten. Maar dit is niet genoeg. Wij vragen jullie ook, van uit de bijeenkomsten die jullie beleggen, solidariteitsbetuigingen te sturen die op onze massabijeenkomsten kunnen worden voorgelezen.

Industrial Liaison Comitt

Het O.V.B. en de Vlam.

Degenen die regelmatig ons blad lezen weten dat wij de zelf-strijd en de zelf-organisatie der arbeiders propageren. Wij zien deze actie der arbeidersklasse niet alleen als enige mogelijkheid om zich met succes tegen de bourgeoisie te verdedigen, maar vooral, dat door dit zelf willen en zelf moeten voeren van de strijd de eerste stappen gezet worden naar het doel van het socialisme n.l. het in eigen beheer nemen van de productiemiddelen.

Het bezetten en doen functionneren der bedrijven is niet een administratieve formaliteit die op zekere dag verricht zal worden door de bureaucratie van een vakvereniging, dit zal door de arbeiders zelf moeten geschieden en een harde strijd zal hieraan vooraf gaan om de arbeiders rijp te maken voor hun taak.

Wij bedrijfsarbeiders, die deze opvattingen dagelijks met onze kameraden in de fabrieken en werkplaatsen bespreken en onder hen propageren (met geen andere steun voor deze propaganda als de organisatieve binding in deze bond met de enkelingen in de verschillende bedrijven) hebben niet alleen te ageren tegen de verouderde opvattingen van organisatie, maar heel vaak juist tegen de zich als nieuw aandienende organisaties en partijen, welke gebruikmakende van de zelfde terminologie, een heel andere betekenis aan hun woorden geven. Woorden als bedrijfsorganisatie, bedrijfskern, propagandakernen, zelforg. enz. hebben voor deze organisaties een andere betekenis als de revolutionaire interpretatie hiervan.

Toen ongeveer een jaar geleden een oppositie in de E.V.C. zich afscheidde onder de naam van Onafhankelijke Vakbeweging diende deze org. onder leiding van T.v.d. Berg zich aan als een org., die geheel brak met de oude opvattingen. Het stichtingscongres wees echter uit, dat ondanks de wijziging van de naam in Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorg. in deze org. (hie zou het ook anders kunnen) de zelfde opvattingen domineerde als in de E.V.C., met dien verstande, dat hier een poging gedaan werd deze vakbeweging afdoende los te maken van iedere politieke invloed. De reactie op de verpolitiekering van de E.V.C. was zo groot, dat er stemmen opgingen om vast te leggen, dat het onverenigbaar was dat een bestuurder van het O.V.B. lid kon zijn van welke politieke org. dan ook. Wij moeten dan ook het ontstaan van de O.V.B. voornamelijk zien als een anti-stalinistische actie en niet als een actie voor veranderde vormen van strijd en organisatie. Het heeft bij de oprichting echter niet ontbroken aan het bezigen van een revolutionaire terminologie, zonder dat dit meer is geweest dan een gebaar naar die kameraden welke hierdoor aangetrokken werden. Dit blijkt nu te meer daar er precies een jaar na de oprichting van het O.V.B. enige van de belangrijkste figuren uit het O.V.B. mede-initiatiefnemers zijn geworden van de oprichting van een nieuwe parlementair-politieke beweging, welke zich beijvert om aan de komende gemeenteraadsverkiezingen deel te nemen met eigen kandidaten. Hieruit blijkt zonneklaar, dat het dergelijke figuren nooit ernst geweest is met het zich uitspreken voor nieuwe vormen van strijd en organisatie.

Hij die meent in de huidige verhoudingen de revolutionaire strijd der arbeidersklasse nog te kunnen dienen door het proletariaat de weg naar het parlement te moeten wijzen, bewijst niet alleen, dat hij zelf nog niets geleerd heeft, maar hij is tevens in groot gevaar in een org. waar nog tendenzen voor een nieuwe oriëntatie aanwezig zijn. De kameraden in het O.V.B. zullen er dan ook goed aan doen dergelijke elementen uit hun org. te verwijderen ook al bezitten zij verder nog zulke goede eigenschappen, want alle goede kwaliteiten tesamen wegen niet op tegen het ontbreken van het rev. inzicht, dat de parlementaire actie een sta-in-de-weg is voor de rev. strijd.

Een dergelijke ontwikkeling treffen we bij de Vlam leiding aan. Hier treedt de politieke ontreddeering wel heel sterk op de voorgrond. Zoals we iemand die chronisch ziek is ten lange leste van het ene geneesmiddel naar het andere zien grijpen, zo zien we dat de Vlam leiding zich met een niet verflauwend opportunisme van het ene idee op het andere werpt. Na haar ijveren voor de idee van het socialistisch Europa met medewerking van "socialistische" landen als Engeland en België werd plotseling het roer omgegooid en treffen we in het nummer van 9 Oct. 48 in de Vlam een artikel aan getiteld Nieuw Begin. Hierin wordt de staat afgewezen en tevens dat de gezondheid der arbeidersklasse slechts op grondslagen van het bedrijf tot stand kan komen, en niet de beperktheid van de politieke partij doch alleen de volksbeweging een stimulerende kracht kan zijn voor het socialisme. Dit standpunt blijkt momenteel weer niet aan de eisen des tijds te voldoen. Want door middel van het actie-comité Vrede in Indonesië, waarvan de org. in handen van de Vlam berust, kreeg men contact met de oppositie van de P.V.d.A. Opportunistische overwegingen leidden er toe mede te werken aan de stichting van een nieuwe soc. beweging met kandidaten voor de a.s. gemeenteraadsverkiezingen.

Op deze wijze gaat het hoe langer hoe sneller bergafwaarts met de Vlam. Het zou jammer zijn indien de mogelijkheden, welke de Vlam als orgaan biedt voor de rev. propagande van het socialisme niet benut zouden kunnen worden en het blad voortdurend zou gaan door het politieke hazard spel der huidige redactie.

Laten de Vlam lezers zich in tijds beraaden en het blad die basis en die redactie geven, welke socialistisch verantwoord is.

Glorie van Grimlachjes

Die Mörder sind unter uns.

De onder de titel: Die Mörder sind unter uns (De moordenaars zijn onder ons) in omloop gebrachte film heeft wat de titel betreft nogal enige kritiek ondervonden bij het hoofdbestuur van de P.V.d.A., daar naar het oordeel van dit bestuur deze titel mogelijk verwarring onder het publiek kan stichten. Aan het Vrije Volk, het Parool en andere partijbladen is dan ook verzocht bij het opnemen van advertenties van deze film de eis te stellen, er bij te vermelden, dat genoemde film niet op Indonesië slaat.

VLAmmende Verkiezings Voorbereiding

Toen onze parlementaire medewerker de stichtingsbijeenkomst van de nieuwe socialistische beweging

" binnentrad, nad Dirk Schilp juist de vergadering geopend en als eerste zich zelf het woord gegeven. "Kameraden", riep de grijze leider uit terwijl hij energiek op de tafel sprong, "van deze dag af heeft het Nederlandse volk weer toekomst door de prachtige synthese van intellect en opportunisme. Waar is het opstandige proletariaat gebleven toen wij het nodig hadden? Nergens vrienden, het bestaat niet meer! daarom moeten wij het intellectuele burgerdom organiseren! Heeft prof. Donkersloot niet aan het ontbijt zijn ei verbrijzeld toen hij van de positionele actie hoorde en heeft niet onlangs Gomine Buskes zijn tong uitgestoken tegen v.d. Goes Waters? Daarom medestrijders", donderde Schilp, terwijl hij op Tom Rot's schouders sprong, "geven ik, de intellectuelen en de P.V.d.A.-opposanten weer perspectief aan het socialisme. Door op ons te stemmen....." Hier interrumpeerde hem Alex Wiers met de waarschuwing

dat dit degelijke voorbereiding ver-
eiste, aangezien het anders een pop-
penkast zou worden. Toen v.d. Berg
van het O.V.B. meende uit ervaring
de kracht van opposities te kunnen
bagatelliseren, hijzelf had nooit
veel werk gehad om een oppositie de
nek om te draaien. Veel meer narig-
heid voorzag hij van de agitatie van
de revolutionnaire groepen tegen het
met eigen lijsten uitkomen in de ge-
meenteraadsverkiezingen.

"Wat narigheid", meende Schilp met
een vuistslag op het hoofd van Rot,
die hem hierop weer schielijk op ta-
fel zette, "vriende, begrijp toch dat
die die revolutionnaire groepjes niet
meer last veroorzaken dan de schelpen
op het strand die in de voetzolen
prikken op onze weg naar de zee.
Slechts de grote zee der partij zij
ons doel, waarbij nog heel veel
kracht en moed van ons gevergd zal
worden alvorens wij door de branding
van wantrouwen op de veilige en war-
me zandbank kunnen rusten om eureka
te roepen....."

Jammer genoeg sloeg Schilp hierop in
het vuur van zijn betoog onze parle-
mentaire medewerker diens bril op zijn
gezicht in gruis, waarop deze zich te
buiten ging aan onparlementaire uit-
drukkingen.

Frits Kief greep hierop onmiddellijk
in en leidde hem naar buiten onder
beschuldiging van defaitistische en
anti-parlementaire propaganda.
Ondanks alles achten wij het initia-
tief van bovengenoemde socialist
van groot belang en het wachten is
nog slechts op het nieuwe verkiezings-
nummer van de Vlam om dit streven
gestalte en zetels te geven.

BOEKBESPREKING

Heden kwamen we in het bezit van een
nuttige uitgave van het hoofdbestuur
van de N.B.V.S. (Soc.v. onder op)
getiteld : Economische Organisatie.
Gestreefd wordt om dit werkje dat
antwoord geeft op alle mogelijke en
onmogelijke vragen op het gebied van
de economische organisatie van de
arbeiders, naast de tabakskaat een
blijvende plaats in de borstzak van
iedere arbeider te doen vinden.
Door een verbluffend eenvoudige tabel
is het de arbeider mogelijk bij iede-
re voorkomende situatie zijn juiste
houding te bepalen.

Deze tabel is geheel bijgewerkt en
voorziet in alle vragen tot het
jaar 2000. Daarna wordt verwezen

naar het bekende boek van Bellamy.
Wij voorspellen dat, zodra dit
boekje wat meer bekendheid krijgt,
vele huishoudelijke vergaderingen,
welke nu door het ewig gediscus-
siesier ongenietbaar zijn, aan aan-
trekkelijkheid zullen winnen, om-
dat er ten voldoende tijd vrij
komt voor het houden van gezels-
schapsspelletjes.

LAATSTE NIEUWS

Zo juist valt van één onzer
telex-toestellen het bericht,
dat gezien het feit dat verschil-
lende leden van de P. v. d. A.
geridderd en gedecoreerd zijn,
volgens Rome met stelligheid
verwacht kan worden, dat velen
van hen het volgend jaar ook
heilig verklaard zullen worden.
In verband hiermee zal de 1 Mei-
dag, welke dit jaar toch al
verschoven was, in het vervolg
gevierd worden op 1 November,
n.l. op Allerheiligen.

A b o n n e m e n t e n

op
De Vrije Arbeider

kunnen worden opgegeven aan
de correspondentie-adressen:

Vondelstraat 92 te Amsterdam
Nw Herengr. 35

Belangstellenden in ons werk
kunnen onze grondslagen even-
eens aan bevenstaande adressen
aanvragen.

N.B.

Betalingen der abonnementen
bijdragen enz. kunnen ook
geschieden aan bovenstaande
adressen.

Abonnementprijs bedraagt:
f. o. o5 per nummer.

UITTREKSEL

Voor **OD 787** Naam **Bond van Revolutionnaire Prop. in de Bedrijven**
Origineel in **OD 13** Naam **Spartacus-Openbare Vergaderingen**
Volgnr. Ag.nr. **61286** Aard van het stuk **Verslag Mei-vergadering**
Afz. **E.6** Datum **2.5.49**

Op 1 Mei 1949 werd in het feestgebouw "Bellevus" te Amsterdam een Mei-vergadering gehouden, belegd door een 1-Mei-Comite, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Communistenbond "Spartacus", de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten, het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties, de Bond van Revolutionnaire Propaganda in de Bedrijven en een groepeling jongeren der Onafhankelijke Jeugd Beweging, het geheel onder auspicien van de Communistenbond "Spartacus".

Uitgetrokken door **MS** Afd./Sectie **ACD/4b** Datum **11.7.49**
Op aanwijzing van .....

VERBINDING No. 50.

No. P. 443/49.

Ernschede

23 ~~Mart~~ 1949.

24 MRT 1949

AO, 50395

JK

Hierbij heb ik de eer Uedelgestrengte te doen toekomen, een exemplaar van "De Vrije Arbeider", orgaan van de Bond voor Revolutionaire Propaganda in de Bedrijven, hetwelk een dezer dagen in mijn bezit kwam.

W.

de Vrije Arbeider

Orgaan van de

Bond voor Revolutionaire Propaganda in de Bedrijven

Corr. adressen: Vondelstraat 92 Amsterdam
Nwe Herengr. 35

Nummer 8

ARBEIDERS EENHEID TEGEN DE TWEE FRONTEN

Met België en Frankrijk als voorbeeld zal de Nederlandse bourgeoisie even medogenloos het levenspeil van de arbeidersklasse hier te lande verlagen als reeds in genoemde landen is geschied.

Dit is de conclusie welke we uit de Benelux-conferentie te Den Haag kunnen trekken nu daar besloten is, dat de economische samenwerking tussen België, Nederland en Luxemburg zal worden uitgesteld tot .... de loon- en prijsniveaux in Nederland meer in evenwicht zullen zijn.

De ingevoerde prijsverhogingen op de levensmiddelen en aanverwante artikelen zijn slechts het begin van vele andere, zoals de kapitalistische en "socialistische" woofdvoerders reeds medegedeeld hebben en waarbij tevens dan nog de huurverhoging een feit zal worden.

De Nederlandse arbeiders en vooral de arbeidersvrouwen zullen spoedig ervaren wat het wil zeggen als "socialisten" als Spaak, Moche en Drees evenwicht gaan brengen tussen loonen en prijzen. Wat dat betreft zijn de toestanden in Frankrijk en België een veelzeggend en somber voorteken.

Mogelijk zullen de arbeiders hier te lande echter lering getrokken hebben uit de verscherpte klassestrijd in België en vooral in Frankrijk.

Want één ding is zeker, dat het afzakken naar een minimum bestaan ook hier op verzet zal stuiten, de verschillende plaatselijke acties zijn hier reeds symptomen van.

Het is tekenend voor de tijd waarin wij leven, dat de wijze van reageren van de verschillende dagbladen en politieke partijen op deze verslechtingen, in de eerste plaats afhangt van het al of niet aanvaarden van Marshall-hulp.

Dit betekent in het kader der politieke tegenstelling Amerika-Rusland, dat de kapitalistische en "socialistische" bladen en partijen één lijn trekken en dus in tegenstelling tot de stalinistische "hun" Drees niet zullen en kunnen

afvallen. Want redeneren zij, als we het insnoerend corset van het eng partijbelang zouden afleggen voor een algemeen breder en vooral menselijker standpunt dan zouden we niet meer passen in de te nauwe jurk van de Amerikaanse-dwang-democratie en zouden we zeker gevaar lopen onze aanhang gekleed te zien gaan in de demagogische slobberjurk van het stalinisme. Zo ontstaat het beruchte wit-zwart denk en propaganda schema à la Goebbels der z.g. democratische partijen met hun gladder standwerkers van het allooi Sal Tas.

Het zijn dus in de eerste plaats bovengenoemde tegenstellingen welke door iedere politieke partij en vakbond BOVEN het algemeen economisch en geestelijk belang van de massa gesteld worden. Erger, men is bezig het bankroet van de na-oorlogse kapitalistische opbouw te maskeren door de massa vertrouwd te maken met het idee, dat door een nieuwe oorlog een zorgenvrije maatschappij bevochten kan worden.

De hechte aaneensluiting van de kapitalistische landen door middel van verdragen en pacten onder leiding van Amerika aan de ene kant en van Rusland en zijn satellietstaten aan de andere kant (nu nog vredesverdragen geheten) tekenen de slagorde van de nieuwe frontlinies duidelijk af.

We zien hoe de vroeger socialistische organisaties der arbeiders ingeschakeld zijn in dit front en door hun leiders uitgeleverd zijn aan hun klassevijanden, die middels deze " leiders " over hen en zonder hen beslissingen nemen en zo nodig, indien deze arbeiders menen soms een andere weg te moeten gaan, zelfs tegen hen optreden.

Als wij nu bij het andere front eens op verkenning gaan, dan horen wij uit de stalinistische gelederen betogen, dat zij wel tegen verslechtingen zijn en wel voor de noden van het volk opkomen. Zij kunnen dit nu veilig doen omdat zij momenteel niet in de regering zitten. Dit deel uitmaken van de regering, een eis en vurige wens van alle stalinisten in ieder land, betekent ook voor hen, deel hebben aan de kapitalistische opbouw van ieder land. Deze "opbouw", onder het mom van het algemeen belang, gaat natuurlijk altijd ten koste van het werkende volk, zolang de huidige bezitsverhoudingen blijven bestaan.

We hebben dan ook gezien, dat in die landen waar stalinisten deel uitgemaakt hebben van de regering, met name in België en Frankrijk, zij nette en ijverige staatsdienaren waren en zodoende iedere actie der arbeiders gericht op lotsverbetering, consequent kapot hebben gemaakt. (o.a. havenstakingen in Antwerpen). De impopulariteit die een dergelijke handelwijze ongetwijfeld bij de massa oeriep, weerhield hen er nooit van zo te handelen. Het doel heiligt de middelen het grote doel voor het stalinisme in ieder land is, en zal blijven het socialistische vaderland Rusland te beschermen.

Het zitting nemen in de regering uit stalinistisch oogpunt betekent gunstige mogelijkheden om het regerings-, administratieve- en militaire apparaat van de staat te infiltreren met hun eigen werktuigen, hetgeen uiteindelijk voor Rusland militaire en politieke veiligheid betekent.

Dit laatste

Is dan ook de reden voor het Amerikaanse kapitalisme om de stalinisten buiten alle regerings- en vertrouwensfuncties te houden van haar koloniën in West-Europa, ondanks dat de stalinisten in ruil voor dergelijke functies de kapitalistische opvattingen over "arbeidsvrede" en "opvoering" der productie aanvaarden.

Vele arbeiders, ook die welke door hun organisaties waar zij nog in georganiseerd zijn automatisch zijn ingedeeld aan één van de twee fronten, zien met bezorgdheid de verdere internationale ontwikkeling tegemoet, welke over hun hoofden heen wordt uitgestippeld.

Het is echter de taak van de revolutionaire arbeider een leiding duidelijk te maken, dat juist het laten beslissen over onze hoofden heen in die zaken waarin alleen door de arbeiders zelf geoordeeld en gehandeld moet worden, oorzaak is, dat de arbeidersklasse gevaar loopt verpletterd te worden in de botsing tussen beide fronten.

Wij hebben tot taak en in de bedrijven en daar buiten de aanvaarding der fronten te bestrijden en hier tegenover te stellen de zelf-actie en zelf-organisatie der arbeiders op grondslag van hun bedrijven, los van iedere partij of vakvereniging.

Op deze grondslag van de arbeidersseenheid in de bedrijven is het niet alleen mogelijk, dat wij een oorlog kunnen keren, maar het verschafft ons vooral het gereedschap in de strijd tegen het kapitalisme. De zelf-actie en zelf-organisatie op grondslag der bedrijven is de hefboom waarmee wij arbeiders het kapitalisme van zijn fundament n.l. de uitbuiting kunnen afwerpen door de bedrijven in bezit te nemen.

WINKELSLUITING

Over enige tijd zal er een wet worden ingediend welke nieuwe richtlijnen zal bevatten voor de winkelsluiting en de arbeidstijd van het winkelpersoneel.

Het zal in de bedoeling liggen de winkels een uur langer geopend te laten dan tot op heden het geval was, terwijl op Donderdag de winkels zelfs 3 uur langer zouden open blijven n.l. tot 9 uur. Voor het winkelpersoneel betekent dit veel meer dan alleen een financiële achteruitgang. Want een dagtaak welke om 7 uur eindigt sluit hen onherroepelijk uit van het deelhebben aan het gewone leven in de avonden, zowel in de grote als in de kleine steden. Alle cursussen, uitgangetjes, lezingen, kortom het gehele culturele leven is ingesteld op een aanvangsuur van half acht tot acht uur. Dit betekent, dat bij een winkelsluiting van 7 uur het personeel en dus ook het gezin van het personeel sterk belemmerd wordt in de vrije tijd besteding. Hiertegen kan niet geneeg gewaarschuwd worden!!!

De achtergrond van dit wetsontwerp moet gezocht worden in de afbraak van het levenspeil van de arbeiders.

Door de prijsstijgingen en loonstop wordt de nood in de gezinnen

.....
hoe langer hoe groter. Dit heeft ten gevolge, dat steeds meer gehuwde vrouwen er bij gaan werken ten einde op zo'n manier de touwtjes aan elkaar te knopen. Dit is één van de succesvolle pogingen van de regering om de arbeidsproductiviteit op te voeren. Want waar voor kort de man alleen werkte voor het levensonderhoud, moeten nu reeds in vele gezinnen man en vrouw hiervoor werken.

Daar de vrouw tevens de weinig benijdenswaardige taak heeft om na haar dagtaak in fabriek of atelier ook nog voor haar gezin te moeten zorgen, biedt de regering haar nu de service van de latere winkelsluiting.

Deze maatregelen, die natuurlijk weer ten koste van het levenspeil van groepen arbeiders gaat, moet gezien worden in het totale streven der bezittende klasse met haar "kapitalistische" helpers om door middel van een geforceerde opvoering der productie als natie weer te kunnen meetellen. ... te land, ter zee en in de lucht!

Arbeiders en arbeidersvrouwen steunt de komende strijd van het winkelpersoneel, het is ons aller belang!

KAPITALISTISCHE OPBOUW EN PROLETARISCHE STRIJD/

Een van de slagzinnen van de regering is; opvoering der productie en een sober leven, is het enige middel om weer een hoger levenspeil te bereiken. Als wij in voorgaande artikelen stelling genomen hebben tegen deze opvoering van de productie, dan betekent dit niet dat wij ontkennen, dat een hogere productie geen grotere welvaart kan geven. Als iemand een zak graan heeft en een stuk land, dan is het verstandig om zo weinig mogelijk van dit graan op te eten ten einde zo veel mogelijk over te houden om uit te zaaien. De oogst zal groter zijn naarmate hij minder consumeert. Alleen op deze wijze is het mogelijk het volgend jaar over meerdere zakken graan te beschikken.

Op een zelfde manier nu trachten de kapitalistische landen het door de oorlog tendele verwoeste of verouderde productie apparaat weer op te bouwen. Rusland doet dit door middel van zijn bekende 5 jaren plannen reeds langer en radicaler dan de overige landen. De grondgedachte is: het werkende volk gedwongen beperkingen op te leggen, door middel van distributie of prijsverhogingen van consumptie goederen, om door deze "besparing" die kapitaalgoederen aan te schaffen, welke op den duur een hogere welvaart en vooral een sterkere militaire macht opleveren.

Onnodig te zeggen, dat de bezittende klasse zich hiervoor geen enkele beperking hoeft op te leggen.

Het onmenselijke in dit systeem schuilt echter niet alleen in het feit dat de arbeider alleen de lasten van de "opbouw" op zijn schouders krijgt maar voornamelijk, dat met haar kracht en door haar ontbering opgebouwde fabrieken, havens, transportmiddelen enz. niet in HAAR bezit komen, doch EIGENDOM worden van deze bevoorrechte klasse. De vruchten van haar arbeid worden haar ontstolen, zoals de eieren onder een kip worden weggenomen. Zeker, dit onrecht is zo oud als het kapitalisme zelf en Proudhon riep reeds uit dat eigendom diefstal is, maar juist het naoorlogse beeld accentueert dit zo sterk. Waar tot voor kort puin lag zijn kranen langs de herstelde havens verzezen door ONZE ARBEID; automobielen en treinen, in aantal bijna gelijk als voor de oorlog, snellen over de herstelde wegen en banen door ONZE ARBEID; onder water gezette polders met verwoeste dijken werden herschapen tot vruchtdragende gebieden door ONZE ARBEID.

ONZE ARBEID als schepper van alle rijkdom op aarde zal echter nooit in staat zijn de economische onzekerheid en de armoede te voorkomen zo lang wij niet het zelfbeschikkingsrecht over de producten van onze arbeid veroverd hebben. Dit is dan tevens een verklaring voor de onverschilligheid en tegenwerking van de arbeidersklasse voor dit soort opbouw.

De Vrije Arbeider

Opbouw, natuurlijk, maar voor wie en waarvoor? Als de arbeidersklasse weigert zich met een minimum bestaan tevreden te stellen ten gunste van de bezittende klasse en in strijd gaat, dan breekt de hetze tegen haar los door middel van pers en radio. Ook de "socialisten" doen hier dapper aan mee en toen kort na de oorlog de Rotterdamse havenarbeiders meenden, dat opbouw betekende medezeggenschap van de arbeiders in de wijze waarop en zij zelf in het arbeidsproces gingen ingrijpen, gaf Jef Last hun het "advies" om eerst te gaan puin ruimen. Nadien is er al heel wat puin geruimd volgens dergelijke "adviezen", met als resultaat dat we al weer voor een periode van hernieuwde verpuining staan.

Toch zien we bewijzen van nieuwe oriëntering en nieuw pogen van de arbeiders om onder het juk uit te komen. Was het eerste symptoom de reeds geciteerde Rotterdamse strijd, die geheel brak met de oude opvattingen over strijd en organisatie door deze geheel in eigen handen te houden, los van de vakbonden en zelfs zo verging, dat de arbeiders in het bedrijf, in dit geval de haven, de arbeidstaken vaststelden en hier ook zelf als arbeidersmacht controle op uitoefenden, de Haagse tramstaking en de staking van de meelfabriek Holland te A'dam waren hier eveneens voorbeelden van.

Dat een staking niet gewonnen wordt door alleen maar te strijden zonder inmenging van een vakbond, bewijzen deze laatste twee. Hier bleef de staking gelocaliseerd tot het eigen bedrijf, hetgeen moet uitlopen op een nederlaag daar iedere staking momenteel een strijd is tegen de regering. Dit betekent dat deze slechts gewonnen kan worden als de actie het karakter krijgt van een klasse conflict. De in de strijd betrokken arbeiders moeten dus in de eerste plaats proberen om hun actie uit te breiden door hier andere bedrijven in te betrekken. In hun actie-comité zullen dan ook vertegenwoordigers van die andere bedrijven zitting moeten hebben. Op deze wijze zal bij uitbreiding van de strijd het oorspronkelijke actie-comité uit het bedrijf zich verbreiden tot een plaatselijk of zelfs een gewestelijk actie-comité. M.a.w. in dit stadium is de staking uit gegroeid of gaat uitgroeien tot een klasse-conflict.

Gaat dit proces vanzelf? Ja en neen. De arbeidersklasse heeft in de geschiedenis bewezen vaak intuïtief in bepaalde situaties de juiste oplossing te vinden en geheel nieuwe organen te scheppen, die op zo'n ogenblik volkomen aan haar doel beantwoorden. Aan de andere kant is het logisch, dat die arbeiders, die op dit ogenblik bovengeschetste ideeën over revolutionaire strijd als juist aanvaarden, deze ideeën in groter omvang en sneller tempo onder de arbeiders zouden willen brengen. Het doel van de propaganda van de arbeiders in onze Bond is dan ook de zelf-actie en zelf-organisatie te stimuleren. Wij doen dit door als bedrijfsarbeiders in de eerste plaats in ons eigen bedrijf hiervoor te ijveren, maar wij menen dat een organisatorische binding van allen die deze propaganda voeren onmisbaar is. Hierdoor zijn we n.l. in staat om gegevens, geschilpunten en ervaringen uit ons eigen bedrijf met die van onze kameraden in andere bedrijven uit te wisselen, zodat bij en voor een ev. conflict de arbeiders van het gehele bedrijf van deze gegevens kunnen profiteren, om op die manier met de juiste bedrijven contacten te leggen.

Door deze org. binding zijn we tevens in staat het publiek in tijden van strijd te kunnen inlichten, als evenwicht tegen de leugencampagne van pers en radio.

De bevrijding der arbeidersklasse moet het werk van de arbeiders zelf zijn! Laat een ieder deze oude wekroep verstaan in het tijdsbestek waarin hij leeft, opdat het socialisme niet verstart tot dogmatisme.

EEN NIEUWE RUBRIEK?

Het is ons opgevallen dat in de huidige socialistische bladen, in tegenstelling met de burgerlijke, in het geheel niet of slechts bij uitzondering enige waarde toegekend wordt aan de ironie, humor en satire, als factoren in de propaganda en voorlichting. Natuurlijk, de klassestrijd is geen grapje maar een ernstige zaak, doch de rubriek "Glim en Glimlachjes" moet dan ook alleen bezien worden als een poging, om door een andere manier van zeggen, de zaak van het socialisme dienen.

Of we moeten doorgaan met wat we hier proberen, zal afhangen van de reacties welke we hierop krijgen.

Glim en Glimlachjes

VERLOREN

Bij vliegongeval verloren een zilveren doosje versierd met Indonesische klewangmotieven, bevattend miniatuur stukje Socialisme, hetgeen voor ieder waardeloos is.

Eerlijke vinder zal beloond worden met het boek van Kravt-sjenko met originele handtekening van de schrijver.

Brieven aan dit blad onder motto : Koos.

TE KOOP GEVRAAGD

Te koop gevraagd ongeschonden exemplaar van Het Kapitaal van Marx, zonder doorhalingen of bijgevoegde kanttekeningen. Aanbiedingen met opgave van prijs aan weekblad Spartacus.

Correspondentie

Kan. J. te A.

Neen kameraad, het gerucht dat "Socialisme van Onder Op" zich geheel zal wijden aan godsdienstige vraagstukken is misplaatst. Bij navraag verklaarde de redactie, dat ze haar standpunt om geen standpunt in te nemen trouw blijft. Dat met het Kerstnummer van dit blad door het Leger des Heils is gecolporteed.

, bewijst weer eens te meer, dat men door vermindering van principieelreiterie ook die

groepen van het Nederlandse volk kan bereiken, die anders onbereikbaar voor onze ideeën zouden zijn. Aldus de fed. van Soc.v.Onder Op.

DE VLAM EN DE JEUGD

Omdat de Vrije Arbeider wegens gebrek aan copy (financieel staat ze er door Marshallsteun goed voor) enige tijd niet verschenen is, volgt dan nu pas het verslag der jongeren-conferentie van de Vlam van onze jeugdmedewerker, die men zijn 6 kruisjes nog niet aanziet. Wat een pret hebben wij jongeren gehad, zo schrijft hij. Reeds voor de vergadering gámen onze gepoetste schelds van genoege bij het ophalen der herinneringen uit 1903 en toen onze vitale voorzitter in zijn versierde roistoel werd binnengereden veerden, voor zover wij onze wandelstok konden vinden om overeind te komen, al de Vlamjongeren om de betuurstafel op. Een grappig voorval deed zich voor toen de inleider bij zijn rede z'n gebit verloor, hetwelk spoorloos weg rolde. Frits Kief speurde het echter in enkele minuten weer op in de uiterste linker hoek van de zaal. In een resolutie werd aangenomen, dat onder Jeugd voortaan verstaan zou worden, ieder die een jong hart bezit. Met het zingen van Ouwe Taaie werd deze geslaagde jongerenbijeenkomst gesloten.

Verrast Uw vrienden met een abonnement op de Vrije Arbeider.
Verschijnt steeds bij verrassing.

UITTREKSEL
0.D.1513
53080
00787

9. De Vrije Socialistische Zangkooren in Nederland en de Vereniging waarin zij zijn ommegebundeld.

De leden van de Vrije Socialistische Zangkooren en de Vereniging, waarin zij zijn ommegebundeld, zijn allen vrije socialisten (anarchisten).

10. Federatie van Anarchistische Esperantisten in Nederland.

11. Anarchistische Præctie in Esperantische Associo Futmonda.

Voor beide (10 en 11) geldt het anarchistische beginsel, ter verbreiding waarvan gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden, geboden door het esperanto. (Esperantische Associo Futmonda is gelijk aan Wereldbond van Arbeiders Esperantisten).

12. Bond voor Revolutionaire Propaganda in de Bedrijven.

Opgericht te Amsterdam in 1947 door de Communistenbond Spartacus, de Vrije Socialistenvereeniging en de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten. De Vrije Socialistenvereeniging is thans uitgetreden.

De bond gaat uit van de gedachte, dat het begrip "Staat" een tegenstelling vormt met het begrip "Socialisme" en identiek is aan dictatuur, onvrijheid, armoede en uitbuitingen. De bond vordert de volledige opheffing van de Staat en overname van de macht door de arbeiders, georganiseerd in Arbeidersraden e.d..

13. Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties en de tot dit verbond behorende Bedrijfsorganisaties.

Leden van dit verbond zijn in hoofdsak Trotskyisten en C.P.V.-leden, die om de een of andere reden geen lid van de K.V.V. willen zijn. Dit verbond streeft rechtstreekse revolutionaire doeleinden na.

INLICHTINGENDIENST.

ROTTERDAM

I

I.D. No. 933

GEHEIM.

Volgno.

26 OCT. 1948

ACD/K18197

Rotterdam, 22 October 1948.

Als antwoord op Uw schrijven No. 42840, d.d. 18 Augustus 1948, betreffende een verblijf te Rotterdam, gedurende de week van 19 - 24 Juli j.l., van Victor, Ludovicus Josephus, geboren 14-10-1913 te Antwerpen, kokwerker, wonende Spaarstraat 22 te Antwerpen, kan worden bericht dat zijn verblijf alhier niet kon worden vastgesteld.

Met betrekking tot de in Uw schrijven genoemde vergadering van circa 25 personen, wordt dezerzijds gedacht aan de alhier gehouden zomerconferentie van de Communistenbond "Spartacus" (zie hiervoor dezerzijds schrijven I.D. No. 577, d.d. 12 Juni 1948) waarbij echter wordt opgemerkt dat deze werd gehouden op 5 en 6 Juni j.l.. Deze vergadering is destijds bezocht door een tweetal vreemdelingen (vermoedelijk Belgen) en door een paar vooraanstaande figuren uit de Onafhankelijke-Vak-Beweging.

Verzonden aan:
Hoofd Centrale Veiligheidsdienst te 's -Gravenhage.

UITGEVOERD

OPGELOST

Hierbij doen wij U als bijlage twee exemplaren van "De Vrije Arbeider" toekomen ter overhandiging aan de Belgische Dienst.

Bijlagen: 2

Aan de Heer B. Wijnhuizen
Piet Avontuurstraat 24
B R E D A

B.45179

UITGEBOKT

10 September 8.

IV. RD.2

GEHEIM

OPGELEGD

Bond v.Rev.Prop.i/d Bedrijven.

Onder dankzegging voor de inzage moge ik U hierbij de bijlagen
van Uw schrijven no. P.335/'48 wederom doen toekomen.

HET HOOFD VAN DE CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
namens deze:

De Heer Commissaris van Politie
te
Enschede.

L.L.van Laere.

NOTA

A.C.D. 45179

AAN: K.B.

9 September 1948.

VAN: B.IV.

Ik moge U verzoeken bijgaande twee exemplaren van
"De Vrije Arbeider" aan de Heer W. te willen toe-
zenden ter overhandiging aan de Belgische Dienst.

B.IV.

Nr. P 335/148

G E H E I M.

B

Volgno.	OPGELEGD
1 SEP. 1948	
ACD/ 45179	

Onderwerp: Bond van Rev. Propaganda i.d. Bedrijven.

Ingevolge een telefonische afspraak met de afdeling van de Heer Muys, dd. 28 Augustus 1948, heb ik de eer, Uedelgestrengte hierbij te doen toekomen:

1. een schrijven van de in margine genoemde Bond, begin Aug. 1948 gericht aan de lezers van het orgaan "De vrije arbeider", voorheen orgaan van de IFBK, thans van de BRPB;
2. de grondslagen van deze laatste Bond;
3. het nummer van Augustus 1948 van "De vrije arbeider".

Gaarne zal ik deze stukken na inzage terug ontvangen.

Enschede, 28-8-48.

W.

DE WAARHE ARBEIDER

Orgaan van de Bond voor Revolutionaire Propaganda in de Bedrijven
Correspondentie-adressen : Vondelstraat 92 te Amsterdam
Nieuwe Herengracht 35 te Amsterdam

Nummer 7

Augustus 1948

WAAR WIJ STAAN.

Het is nog vrede.

Doch Amerikaanse super-vliegende forten dreunen reeds boven Europa.
Een Russische luchtvloot wordt in Berlijn gestationneerd.

Dit zijn de symptomen van de steeds scherper vormen aannemende tegen-

stellingen tussen de imperialistische grootmachten Rusland en Amerika.
Het is reeds zo ver, dat iedere hamerslag en ieder stuk brood in deze

landen alsmede in die der satelliet-landen wordt aangewend om de ei-

gen positie te versterken of die van de tegenstander te verzwakken.

De tegenstelling Rusland-Amerika heeft zich reeds in ieder land ont-

wikkeld tot openlijk partij kiezen voor de één of voor de ander. Hoe

verbijsterend en hoe onbegrijpelijk het is, ook onder vele arbeiders

en vooral in hun organisaties en partijen is deze tegenstelling aan-

vaard of wordt daar zelfs gepropageerd. Als wij het partij kiezen in

dit conflict afwijzen en hier tegenover de noodzakelijkheid van revo-

lutionnair handelen en denken stellen ter voorkoming van een nieuwe

oorlog, dan zijn we ons bewust tot twee belangrijke categorieën arbei-

ders te spreken. De eerste categorie bestaat uit de bewust en principieel georganiseerden, hetzij in het N.V.V. met de confessionele bonden aan de ene kant (anti-Russisch) of in de E.V.C. aan de andere kant (pro-Russisch). De tweede categorie bestaat uit de bewust ongeorganiseerden, die de gevaren onderkennen om op deze basis lid te zijn van bovengenoemde organisaties.

Want het is een groot gevaar om aangesloten te zijn bij organisaties, die in plaats zich tegen een oorlog te keren bij voorbaat reeds partij zijn in de komende slachting. Consequent gesproken vormen de bij deze organisaties principieel aangesloten arbeiders, de vrijwillige kern der bemanningen van de bombardementsvliegtuigen, oorlogsvloten en andere vernietigingswerktuigen in geval de voor hen "heilige" oorlog uitbreekt. Wijs dit niet verontwaardigd af E.V.C.-er !

Uw landelijke en andere leiders met aan het hoofd Blokzijl zijn C.P.N.'ers en die hebben reeds voor Uw plaats achter het stalen gordijn gezorgd. Maar ook gij volbloed N.V.V.-er of confessioneel, ook Uw leiders hebben de deuren van de Sherman-tanks goed geolied, opdat gij gemakkelijk Uw plaats voor het stalen gordijn in deze bloedlinie kunt innemen. Uw secretaris Suurhof heeft reeds in het programma van de Nederlandse Strijdkrachten een waarlijk schitterend bewijs geleverd, dat pantserkruiser socialist voor hem geen scheldnaam is. Hij weet zijn plaats in de komende botsing en wat erger is, hij weet hem in de eerste plaats voor U.

Vele E.V.C.-ers en N.V.V.-ers zullen schrikken van deze voorstelling van zaken. Niet omdat ze onjuist is, maar velen hebben ten einde raad van twee kwaden de minst kwade gekozen omdat zij meenden, dat er geen andere mogelijkheden waren. Dit fatalisme, in plaats zich te verzetten, zich te laten drijven door de omstandigheden; de zaken, die in de eerste plaats de arbeiders zelf aangaan door hun "bestuurders" en "leiders"

te laten opknappen, is de oorzaak van ons gebrek aan kracht, welke tot onmacht van de gehele klasse van uitgebuitenen leidt. Hoe kan daar verandering in komen? Alleen door als bedrijfsarbeiders in het bedrijf zelf over onze problemen te beslissen, zelf in strijd te gaan en die ook zelf te organiseren zonder inmenging van welke vakvereniging of leiding buiten het bedrijf en met geen andere hulp als de solidariteit van de arbeiders uit de andere bedrijven. In het bedrijf hebben we als arbeiders één gezamenlijk belang. De vakbonden en partijen maken deze natuurlijke eenheid in het bedrijf kapot door de politiek en het geloof in het bedrijf te brengen. Deze zaken horen er buiten op straffe van ondergang van de arbeiderseenheid. Deze arbeiderseenheid zich uitstreckende van bedrijf tot bedrijf betekent niet alleen een verbeterde vorm van strijd, doch reikt veel verder. Het bedrijfspersoneel, dat aanvankelijk zich zal verzetten tegen aanslagen op hun levenspeil, zal al strijdend leren, dat deze eenheid de sleutel is tot nieuwe maatschappelijke vormen met, als eerste phase, het in bezit nemen van de bedrijven, waarin wij nu nog slechts als uitgebuitenen in werkzaam zijn. We moeten de toekomst echter nog niet verwarren met het heden. Hoewel er hier en daar reeds gegrepen wordt door de arbeiders naar de zelf-actie en zelf-organisatie als nieuwe strijd- en organisatie vormen, zal hier toch nog veel propaganda voor gevoerd moeten worden. Ook aan de techniek van het zelf-doen dient alle aandacht besteed te worden opdat we niet in algemene vaagheden vervallen. Daarom zijn in deze Bond voor rev. propaganda in de bedrijven die arbeiders verenigd, die deze vormen van strijd en organisatie onder hun kameraden in het bedrijf en zo mogelijk ook in andere bedrijven propageren. Om deze propaganda zo doeltreffend mogelijk te maken, menen zij dat het van het grootste belang is hun ervaringen met die van de arbeiders uit andere bedrijven uit te wisselen, plaat-

selijk, landelijk en internationaal. Bedenk toch van wat voor revolutionaire betekenis het zal zijn, als in de meeste bedrijven op deze manier één of meerdere kameraden contact met elkaar zullen krijgen. Maak echter niet de vergissing ons voor nieuwe leiders aan te zien, die uit zullen maken wat er gedaan moet worden. We zijn en blijven arbeiders uit de bedrijven, die solidair zijn met iedere actie, maar die er op zullen blijven hameren, dat de arbeiders hun strijd in eigen handen houden. De taak van onze propagandisten in de Bond is niet gemakkelijk. Als het ergens voor geldt dan is het wel hier, dat we op papieren-leden geen prijs stellen. Laat ieder die meent op deze basis te kunnen medewerken dit dan ook doen; de internationale situatie maant tot snel handelen.

Labour-regering strijdt tegen de havenarbeiders.

Engeland

Hieronder geven we een uitvoerig verslag van de belangrijke havenstaking in Londen, welke in Juni is gevoerd en die ons door een Engelse kameraad is toegezonden. We vernemen, dat deze strijd weer in September of October hervat zal worden, maar dan op nog uitgebreider schaal. Daar wij in contact staan met het comité van actie in de Londense haven, doen we een dringend beroep op de Hollandse havenarbeiders zich met deze Engelse kameraden te verstaan. Internationaal contact van de arbeiders zelf leidt tot internationale solidariteit. Dit is de enige manier om een oorlog te voorkomen.

De recente staking van 31000 havenarbeiders in Londen en Liverpool was een symptoom van de algehele onrust, die zich onder de industrie arbeiders van Engeland ontwikkelt. Deze onrust is voornamelijk veroorzaakt door de desillusie welke het Labour bewind is geworden, welke in 1945 de steun kreeg van de grote meerderheid van de werkers van dit land.

Gedurende de drie jaren Labourregering is het duidelijk geworden, dat het doel van de regering is het kapitalistische regime te versterken. Het nationaliseren van sommige industrieën en de instelling van industriële commissies in anderen, heeft er alleen toe gediend de particuliere ondernemer als uitbouter der arbeiders te vervangen door de staat. De verhouding werkgever werknemer bleef dezelfde, tegelijkertijd stegen de kosten voor het levensonderhoud sterk en voerde de regering een politiek van loonstop in. Kleding is 400 tot 500% duurder dan in 1939 en er is een dergelijke stijging in de prijzen van andere goederen. Sedert 1945 zijn de Britse havenarbeiders verschillende keren in staking gegaan. Een van de eerste daden van deze socialistische regering na de algemene verkiezingen was het gebruik van troepen als stakingbrekers gedurende een geschil in de dokken. Gedurende deze stakingen hebben de dokwerkers geleerd, dat zij niet kunnen rekenen op de steun van de reformistische vakverenigingen, die verbonden zijn met de Labour Party. De vakverenigingsleiders hebben zich consequent gekant tegen directe actie en waar deze plaats vond (zoals in de laatste staking) hebben ze hun best gedaan deze te breken. Om deze redenen hebben de strijdbare elementen in de havens een begin gemaakt met het in het leven roepen van een "rank-and-file" (van onder op) organisatie gebaseerd op het beginsel van de directe actie en eigen arbeidscontrole in de dokken. Het was deze rank-and-file organisatie, die de hoofdrol speelde in het stuwen van de staking in de maand Juni. Onnodig te zeggen, dat de gehele kapitalistische propaganda machine -van eerste minister Attlee tot de Beaverbrook pers- de leiding van de staking aan de communistische partij trachtten toe te schrijven. Het is tegenwoordig mode aan iedere anti-kapitalistische activiteit het kaartje communistisch te hangen. Maar in werkelijkheid was de rol van de communisten in de staking er een van sabotage, omdat zij niet onder

hun leiding gevoerd werd. De Stalinisten zaten met een kleine minderheid in het stakings-comité en hun politiek was die van het beperken der staking tot Londen, om alzo haar mislukking te verzekeren. De katholieke elementen speelden een soortgelijke rol, maar hun activiteit was ontmaskerd voor zij enige schade kon aanrichten. De staking was veroorzaakt door harde strafmaatregelen, die toegepast werden op elf dokwerkers. Zij werden uitgesloten van werk en dus beroofd van iedere bron van inkomsten gedurende 7 dagen en het werd hun onmogelijk gemaakt om hun garantieloon te halen gedurende 13 weken. Hun inkomen gedurende deze periode hing af van de steun van de ondernemers, die ze alleen werk gaven wanneer zij dit goeddachten. Deze straf werd opgelegd omdat de desbetreffende mannen geweigerd hadden een lading zink-oxyde te lossen zonder daarvoor extra betaling te krijgen, waar zij volgens een arbeidsovereenkomst aanspraak op maakten. Deze afzetterij lokte de onmiddellijke solidariteit uit van de Londense havenarbeiders voor deze elf mannen. De eis werd gesteld de strafclausule waarop de mannen veroordeeld waren uit het Haven Contract te schrappen. Om kracht te zetten achter deze eis werd besloten in staking te gaan en binnen een paar dagen lagen de havens plat. Het antwoord van de regering was het leger als onderkruiper te gebruiken. Dit veroorzaakte diepe haat onder de stakers. Het vriendschappelijke contact, dat de havenarbeiders met de soldaten hadden was er oorzaak van, dat er niet veel werk verzet werd. Niet in een positie zijnde om te staken, zonder beschuldigd te worden van miterij, pasten de soldaten de " langzaam aan " methode toe. Nadat de toestand door een haven-delegatie was uiteengezet aan de havenarbeiders van Liverpool, gingen deze over tot een sympathie staking. De havenarbeiders in de andere havens van Engeland volgden met belangstelling de vorderingen van de staking. In deze toestand verkreeg de Labourregering de koninklijke

ondertekening van een koninklijk besluit welke de Emergency Powers Act (soort staat van beleg) in werking stelde. Deze wet werd ingesteld gedurende de tijd van revolutionaire actie na de eerste wereldoorlog. Zij werd maar eenmaal eerder gebruikt door een Conservatieve regering tijdens de algemene Engelse staking in 1926. De E.P.A. geeft de regering macht te handelen zonder het parlement te raadplegen en de militaire macht te gebruiken tegen de arbeiders. Dat zij in werking gebracht werd tijdens een staking betreffende slechts 31000 arbeiders toont de vrees, welke de heersende klasse en hun "socialistische" werktuigen voelden. Deze vrees werd uitgedrukt in alle conservatieve bladen, die er de nadruk op legden, dat de revolutionaire idee van directe arbeiders controle in de bedrijven snel groeide onder de arbeiders. Onder deze omstandigheden gingen de dokwerkers weer aan het werk onder belofte, dat er een openbaar onderzoek naar de oorzaken van de staking zou worden ingesteld alsmede naar de strafclausule van de haven arbeidsovereenkomst. Het hervatten van het werk betekent een tijdelijke terugtocht van de havenarbeiders, maar het betekent geen nederlaag.

De dokarbeiders zijn bezig een permanent contact te leggen met de strijdbare groepen in de andere bedrijven, zij hebben er de noodzakelijkheid van ingezien hun strijd te verbinden met die van de andere groepen van de arbeidersklasse.

GRONDSLAGEN.

Indien U meer over ons werk wil weten, vraagt dan onze grondbelangen aan bij de correspondentie-adressen.

Onze opgave. Als wij er steeds de nadruk op leggen, dat de arbeiders

Men strijd altijd in eigen handen moeten houden, dan wil dat niet zeggen dat wij daarmee betogen, dat zij alleen in tijden van strijd deze zelf-activiteit moeten vertonen. Ware dit wel zo, dan zou men ons terecht van stakings-gymnastiek kunnen beschuldigen. Maar, waar dit niet zo is, rust op ons de plicht om klaar en duidelijk te zeggen wat de positieve kant van onze opvattingen is. Wij willen proberen dit duidelijk te maken. Wij menen, dat de socialistische beweging of wat daarvoor doorgaat, verworpen is tot een burgerlijke. Duidelijker, dat de socialistische gedachte geen baan heeft kunnen breken in de burgerlijke kapitalistische gedachtengang van de grote massa. De arbeidersbeweging heeft geen eigen ethiek weten te stellen tegenover de burgerlijk-kapitalistische. De gangbare moraal is ook de moraal van de socialistische beweging in al haar schakeringen en vormen. Men spreekt wel van socialistische moraal, maar dat is zelfbedrog. Men kan zeggen, dat het kapitalistisch denken, het denken vanuit de kapitalistische orde, algemeen is. De grote massa van soc. georiënteerden onderscheidt zich hierin dus weinig of niets van het andere deel. Wel is er een ontevredenheid over de positie die ingenomen worden in de maatschappij, en het socialisme is voor het grootste deel meer verworpen tot een strijd voor lotsverbetering dan dat het een volkomen breken is met de burgerlijk-kapitalistische wereldbeschouwing. Daarom heeft de socialistische beweging ook geen kans gezien nieuwe vormen van organisatie te scheppen. Er is voortgeborduurd op gangbare organisatiemethoden, die volkomen aangepast zijn aan het kapitalistisch denken en handelen. Organisatie, in de slechte zin, betekent de macht in handen leggen van een bestuur. De zelf-activiteit der leden wordt hier alleen toegejuicht wanneer deze er slechts op gericht is de organisatie op haar huidige basis groter te maken. Men kan dan ook niet verwachten, dat, als er geen werkelijk moreel bezwaar bestaat tegen

de kapitalistische maatschappij-beschouwing doch alleen maar een ontevredenheid over de positie die ingenomen wordt, er werkelijk sprake kan zijn van een intensieve strijd daartegen. De massa kan zich, door het falen der soc.beweging, momenteel nog geen andere vormen van organisatie voorstellen dan de "geijkte" kapitalistische, en de verschijnselen, die zich wel eens voordoen en die het tegendeel moeten bewijzen, worden vaak schromelijk overschat. Acties, die onder eigen leiding, los van vakorganisaties en politieke partijen gevoerd worden, zien we meestal spoedig terugvallen in oude banen, omdat de arbeiders zich niet bewust, voldoende bewust, zijn, welke weg zij moeten gaan. Zij kunnen zich nog geen duidelijk beeld vormen welke wegen zij moeten bewandelen om tot een radicaal breken met de oude strijdmethoden te komen. Het gaat er niet om de acties van de massa te kleineren, maar om de dingen te zeggen zoals ze zijn. We moeten komen tot een voorlichting op het gebied van zelf-organisatie en zelf-activiteit. Steeds opnieuw worden de massa's misleid door leuzen, die schijnbaar radicaal zijn, maar in wezen niets veranderen aan de positie der grote massa. En voorbeeld is het streven naar Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie. Iedere politieke partij spreekt erover van uiterst rechts tot de P.v.d.A. en allen zijn zeer tevreden over dit ontwerp. In dit ontwerp vindt men vaak dezelfde termen als in ons blad en in andere bladen, die ijveren voor zelf-werkzaamheid op de grondslagen van bedrijfsorganisaties. Het is begrijpelijk, dat wij met bedrijfsorganisatie iets heel anders bedoelen dan in dit ontwerp tot uiting komt. Maar de massa zal voor een groot deel in de val lopen en de vakverenigingen zullen dapper meedoen aan het bedrog. Dan is er nog het streven naar verenigde socialistische staten, waarmee men dan bedoelt een regering van soc.regeringen. Met deze laatste worden dan o.a. de Engelse en de Belgische bedoeld. Dat een soc.wereld alleen kan bestaan door vernietiging van het kapitalisme

en door een einde te maken aan de bevoordeling van bonzen en partijleiders, wordt in het programma van deze beweging niet gezegd. In het streven van de vakbondsoppositie is het al niet anders. Men breekt met een vakbewegingsleiding om een nieuwe in het zadel te zetten. Het resultaat is een nieuwe beweging, die in werkelijkheid niet verschilt, niet kan verschillen, met de oude. Door gebrek aan inzicht en tekort aan voorstellingsvermogen valt men weer terug in oude vormen. Wij willen dat niet alleen in conflicten de arbeiders zelf beslissen, maar dat zij ook in de organen, die zij vormen het zelfbeslissen doorvoeren. Onze taak is het om ook voor en na de directe strijd in de bedrijven de zelfwerkzaamheid en de zelf-organisatie te propageren. Met onze organisatie van propagandisten en met dit blad beogen wij een systematische propaganda voor het zelfdoen op ieder gebied. Het is geen gemakkelijke taak, maar wel een zeer belangrijke. Willen de massa's onder het juk vandaan van de uitbuiting dan zullen zij moeten leren, dat het niet voldoende is strijd in de bedrijven te voeren, maar dat het daarnaast noodzakelijk is die organen te scheppen, die de productie en de distributie zullen leiden. Deze organen kunnen alleen door hen worden beheerd. Propaganda voor deze organen en voorlichting, dat is de taak die we ons gesteld hebben. We hopen dat velen met ons van mening zijn, dat het noodzakelijk is voor deze opgaaf te werken. J.K.

Van I.F.B.K. tot B.R.P.B.

Nog is het slechts één jaar geleden, dat het oprichtingscongres van de Internationale Federatie van Bedrijfskernen werd voorbereid. Op Zondag 24 Augustus werd dit congres gehouden, dat bezocht was door een zeventigtal kameraden uit verschillende delen van het land. Zij hadden gevolg gegeven aan de oproep van het voorlopig comité tot oprichting van de Bond van Revolutionaire Propagandakernen

in de bedrijven "Arbeiderseenheid". Bedoelde oproep was duidelijk gesteld. Wanneer wij de voornaamste punten nog even in ons geheugen terugroepen, dan blijken die te zijn geweest:

- 1e. De oude arbeidersbeweging schakelt zich in, bij de imperialistische fronten.
- 2e. De nieuwe verhoudingen in het zich steeds meer organiserende kapitalisme brengen met zich mede, dat de strijdende arbeidersklasse volkomen nieuwe vormen van strijd en organisatie zal moeten vinden.
- 3e. De arbeiders zien zich steeds meer geplaatst tegenover een kapitaalorganisatie, waarvan de oude arbeidersbeweging onderdeel is geworden.
- 4e. De nieuwe strijd en de nieuwe organisatievormen van de arbeiders zullen van de economische grond af, dus vanuit de bedrijven moeten beginnen.
- 5e. De arbeiders zullen het zelf moeten doen, van het begin tot het einde. Zij zullen strijd en organisatie steeds zelf in handen moeten houden en hun macht nimmer aan anderen moeten delegeren. Doormiddel van strijd- en stakingscomité's, uitgroeiende tot arbeidersraden, moet langs federatieve weg hun georganiseerde macht worden gevormd; Federaties van de verenigde bedrijfspersonelen.
- 6e. De op te richten bond moet dus niet worden gezien als een nieuwe vakbeweging, doch een bond die zich ten doel stelt onder de bedrijfsgenoten de gedachte te propageren, dat de bevrijding van de arbeidersklasse alleen het werk van de arbeiders zelf kan zijn, d.w.z. van alle in strijdcomité's en arbeidersraden verenigde bedrijfs- en klassegenoten.

Ook de inleiding op het congres ging van deze grondgedachten uit en zo kwam ze, zij het onder een andere naam (Internationale Federatie van Bedrijfskernen) tot stand. Welhaast een jaar is door een aantal Kame-

raden gewerkt, al was het verband niet bijzonder groot, hetgeen onder de gegeven verhoudingen, waarbij het nieuwe inzicht onder de arbeiders nog maar zwak leeft, niet verwonderlijk was. De geringe groei, ja zelfs enige achteruitgang, hebben in de loop van dat jaar blijkbaar bij enige van de leden van het landelijk comité andere opvattingen doen postvatten, of althans naar voren doen komen. Weldra bleek, dat zij toch nog met gedachten rondliepen om de I.F.B.K. tot een verbeterde vakbeweging te doen uitgroeien. Dit kwam de laatste maanden als een intern geschil naar voren. Vanzelfsprekend werkte dit remmend op de algemene activiteit. Toen de kwestie principieel aan de orde zou komen, werd het conflict bevorderd door de scheuring in de E.V.C., die de oprichting van de O.V.B. tot gevolg had. De voorstanders van een verbeterde vakbeweging trokken daaruit de conclusies, dat de I.F.B.K. nu wel kon verdwijnen. Geleidelijk verlieten zij de bond. Tevergeefs werd nog geprobeerd hen te behouden voor het werk van propaganda voor de zelfbeweging van de arbeidersklasse. Immers ook onder diegenen die de taak van de bond en haar leden zagen als een propagandistische voor de hierboven puntsgewijs aangegeven opvattingen, was er een aantal dat het lidmaatschap van de O.V.B. niet afwijst. Zij zien de ontwikkeling van de arbeidersbeweging naar nieuwe inzichten en organisatievormen als één, die voor de klasse gepaard gaat met vallen en opstaan, één, gaande van stap tot stap en zij meenden, dat de gedachten van de I.F.B.K. ook in de O.V.B. dienden te worden gepropageerd. Daarbij achtten zij het niet uitgesloten, dat door die propaganda de O.V.B. de noodzakelijke nieuwe strijdvorm meer zou benaderen. De I.F.B.K. bleven zij dus noodzakelijk achten voor gezamenlijk overleg over de vraag hoe, zowel in het bedrijf zelf, als in organisaties als de O.V.B., wij de propaganda voor het zelfdoen van de arbeiders moeten voeren. Op Zondag 30 Mei is daarna een landelijke conferentie van de I.F.B.K. gehouden, waarin deze problemen werden besproken.

Ook zij, die meenden de bond te moeten verlaten en tot haar opheffing te adviseren, waren daartoe uitgenodigd en hebben daaraan ten dele voldaan.

Na een uitgebreide discussie werd besloten de bond niet op te heffen. Juist nu is het plicht het werk voor de opvattingen van de I.F.B.K. sterker dan ooit te blijven propageren. Voorop wordt daarbij gesteld, dat het werk rechtstreeks in de bedrijven van de allergrootste waarde is. Anderzijds was men van mening, dat die kameraden, die menen dat in de O.V.B. dit propagandawerk nuttig kan worden verricht, de vrijheid moesten hebben, dit te proberen.

Om het speciale karakter van de bond beter te doen uitkomen en dus verwarring op dit punt in de toekomst te voorkomen, werd besloten :

1e De naam van de organisatie te wijzigen in : Bond voor revolutionaire propaganda in de bedrijven (B.R.P.B.);

2e Een doelstelling werd aanvaard, waarvan intussen de inhoud is gepubliceerd en waarvan gestencilde afdrucken aan de corr.adressen nog steeds verkrijgbaar zijn. Deze doelstelling is zoveel mogelijk gelijkkluidend gebleven aan de oorspronkelijke stukken van het eerste voorlopige comité, waarvan wij in de aanhef van dit artikel spraken,

Zo is de I.F.B.K. geworden tot B.R.P.B. De naam is gewijzigd, het doel is hetzelfde gebleven. Dat doel is echter nu in een stuk vastgesteld, dat ons allen steeds weer tot richtsnoer kan dienen, waar wij ook werken. Er zijn makkers, die menen dat dit alleen met succes mogelijk is rechtstreeks onder de kameraden in het bedrijf. Anderen zijn van oordeel dat dit ook na te streven is in de O.V.B. Maar hoe ook, zij gaan daarbij uit van één richtlijn; een richtlijn die zij ook niet verschillend interpreteren : "De arbeiders moeten het zèlf doen; zèlf de strijd voeren; zèlf de georganiseerde strijd

in handen houden; de arbeiders, dat zijn de arbeiders in de bedrij-
ven.

Zo gaan wij weer opnieuw aan de arbeid. Wij rekenen op allen, die het met ons eens zijn, maar dan ook alleen op hen. In de komende tijd zullen wij steeds in onderling beraad vaststellen, wat we kunnen, moeten en mogen doen. Zo zullen we worden tot een waar centrum voor revolutionaire propaganda in de bedrijven. Wie helpen wil, helpe.

Stencildruk Karova.

De bouwvakstaking te Rotterdam

Ja, de inzet van de actie was goed. De verschillende kernen van Havenherstel hadden reeds verscheidene malen vergaderd, ontevreden als zij waren over de niet-betaling van de -en door de minister en door de rijksbemiddelaar toegezegde 2% vacantietoeslag. Het vorige jaar hadden deze arbeiders met goed succes voor deze actie strijd gevoerd en een gedeeltelijke inwilliging van hun eisen gekregen. Deze actie was geheel onder eigen leiding tot stand gekomen, zonder inmenging van welke organisatie dan ook. De toen gevormde kernen zijn blijven bestaan en dat niet alleen, doch onder de druk van de omstandigheden had men contacten gekregen met arbeiders van andere bouwwerken en was daaruit een actie-comite ontstaan, dat een manifest uitgaf, opwekkende tot een algemene 1 urige proteststaking. Dit parool werd, zo ook niet algemeen, opgevolgd. Bij Havenherstel staakte men, bouw wolkokrabber B.P.M. en nog verschillende kleinere werken was de staking algemeen.

Maar een voornaam ding ontbrak aan deze actie, organisatie, eenheid van optreden, solidariteit. B.v. Rotterdamse Bank. Dit nieuwe pand stond op het punt geopend te worden, de directie had alles op haren en snaren gezet en deze actie was dus verre van welkom. Zelfs zo onwelkom, dat de directie aanbood de 2% toeslag voor haar rekening te nemen op voorwaarde, dat de arbeiders aan het werk togen. En deze arbeiders tippelden er in en beschouwden dit ook nog als een overwinning, daar hun eisen ingewilligd waren. Hoe het met hun medekamers raden ging, daar bekommerden zij zich niet om. De solidariteit was geheel zoek. Bij Havenherstel waren het 4 uitsluitend de timmerlieden welke in staking gingen en de schade van het verlet hadden te dragen. Van te voren was de afspraak gemaakt, dat men gezamenlijk de kosten van het te lijden verlet zou dragen. Toen het er echter op aankwam, bleken ~~xxxxxxx~~ de in eerste instantie bijeengesamelde gelden niet tot volledige derving van het geleden verlet voldoende te

zijn. Al weer, gebrek aan solidariteit afgezien nog van het feit, dat men eigenlijk de timmerlieden in de steek had gelaten. En zo als gezegd, ook de organisatie ontbrak. Het zal nog heel wat moeilijkheden geven en de arbeidersklasse zal nog ~~wt~~ door heel wat nederlagen heen moeten gaan, eer zij tot het besef zal zijn gekomen dat van "onder op" men niet zeggen wil alleen maar staken buiten elke vak- of politieke organisatie om. Neen, we zouden het nog sterker uit willen drukken, een staking georganiseerd van "onder op" wil zeggen, dat de arbeiders tonen in staat te zijn onder eigen leiding strijd te kunnen voeren en dat op een betere wijze te doen dan dit door de verouderde vakorganisaties gedaan wordt. Dit is het, wat ons steeds weer in elk conflict, dat van "onder op" heet te willen zijn teleur stelt. Door dat men in de afgelopen stukken strijd steeds weer door de organisatie beetgenomen blijkt te zijn, hebben vele arbeiders schrik gekregen alleen reeds van het woord "organisatie". En men, zonder organisatie zullen we er toch werkelijk niet kunnen komen. We hebben te maken met de super organisatie van de kapitalistische maatschappij, waartegen we hebben te vechten. Daarom is een propagandacamp voor de verbreiding van de idee der zelfstrijd der arbeidersklasse meer dan ooit noodzakelijk en licht er voor de Bond voor revolutionaire propagandisten in de bedrijven een groot werkterrein open. We zullen niet nalaten in onze propaganda, steeds te wijzen op de noodzaak van georganiseerd optreden en moeten trachten de geest van de daarbij noodzakelijke solidariteit aan te kweken.

Waarde Makker,

A'dam, 26 Juli 1948

4579

Tot op heden hebben wij U regelmatig één of meerdere exemplaren van de " Vrije Arbeider" gestuurd. Hoewel het in onze bedoeling ligt om hiermee door te gaan, menen we er goed aan te doen U het volgende onder Uw aandacht te brengen.

Na de oprichting van de I.F.B.K. ontwikkelden zich twee opvattingen over de taak van deze federatie. De ene opvatting was, dat we een revolutionaire vakvereniging moesten vormen, terwijl daar tegenover de andere opvatting stond, dat we alleen een bond moesten zijn voor het maken van revolutionaire propaganda in de bedrijven.

Deze laatste opvatting heeft zich nu kortelings geconsolideerd. In het eerstvolgende nummer van de " Vrije Arbeider" wordt deze ontwikkeling besproken.

We zijn tevens uitgekomen met grondslagen voor deze bond voorzien van een uitvoerige toelichting, welke we U indien hier belangstelling voor bestaat, op Uw aanvraag toezenden.

Het is begrijpelijk, dat de inhoud van onze maandkrant tot nog toe geleden heeft door dit dualisme in de bond. Hirin komt nu verandering!

Voor het regelmatig verschijnen van dit blad- we hopen zo spoedig mogelijk om de veertien dagen te verschijnen- is het echter noodzakelijk, dat de door U af te nemen nummers betaald worden. Stuur U dus na het verschijnen van ieder nummer zo spoedig mogelijk Uw afrekening opdat we weer met een nieuw nummer kunnen uitkomen.

Om veel geschrijf te voorkomen verzoeken we U bijgaand formuliertje oven aan ons op te zenden. Krijgen we ook na verschijning van het volgend nummer van de krant, welke we U nog doen toekomen, geen bericht van U; dan nemen we aan dat U de pogingen om tot zelf-actie en zelf-organisatie van de arbeiders te komen niet wenst te stouwen.

Met kam. groeten,

Bond

Bond v. rev. prop. i/d Bedrijven.

De bouwvakstaking te Rotterdam

Ja, de inzet van de actie was goed. De verschillende kernen van Havenherstel hadden reeds verscheidene malen vergaderd, ontevreden als zij waren over de niet-betaling van de -en door de minister en door de rijksbemiddelaar toegezegde 2% vacanti toeslag. Het vorige jaar hadden deze arbeiders met goed succes voor deze actie strijd gevoerd en een gedeeltelijke inwilliging van hun eisen gekregen. Deze actie was geheel onder eigen leiding tot stand gekomen, zonder inmenging van welke organisatie dan ook. De toen gevormde kernen zijn blijven bestaan en dat niet alleen, doch onder de druk van de omstandigheden had men contacten gekregen met arbeiders van andere bouwwerken en was daaruit een actie-comite ontstaan, dat een manifest uitgaf, opwekkende tot een algemene 1 urige proteststaking. Dit parool werd, zo ook niet algemeen, opgevolgd. Bij Havenherstel staakte men, bouw wolkokrabber B.P.M. en nog verschillende kleinere werken was de staking algemeen.

Maar een voornaam ding ontbrak aan deze actie, organisatie, eenheid van optreden, solidariteit. B.v. Rotterdamse Bank. Dit nieuwe pand stond op het punt geopend te worden, de directie had alles op haren en snaren gezet en deze actie was dus verre van welkom. Zelfs zo onwelkom, dat de directie aanbod de 2% toeslag voor haar rekening te nemen op voorwaarde, dat de arbeiders aan het werk togen. En deze arbeiders tippelden er in en beschouwden dit ook nog als een overwinning, daar hun eisen ingewilligd waren. Hoe het met hun medekamers ging, daar bekommerden zij zich niet om. De solidariteit was geheel zoek. Bij Havenherstel waren het uitsluitend de timmerlieden welke in staking gingen en de schade van het verlet hadden te dragen. Van te voren was de afspraak gemaakt, dat men gezamenlijk de kosten van het te lijden verlet zou dragen. Toen het er echter op aankwam, bleken ~~xxxxxxx~~ de in eerste instantie bijeengesamelde gelden niet tot volledige deriving van het geleden verlet voldoende te

zijn. Al weer, gebrek aan solidariteit afgezien nog van het feit, dat men eigenlijk de timmerlieden in de steek had gelaten. En zo als gezegd, ook de organisatie ontbrak. Het zal nog heel wat moeilijkheden geven en de arbeidersklasse zal nog ~~xxx~~ door heel wat nederlagen heen moeten gaan, eer zij tot het besef zal zijn gekomen dat van "onder op" heus niet zeggen wil alleen maar staken buiten elke vak- of politieke organisatie om. Neen, we zouden het nog sterker uit willen drukken, een staking georganiseerd van "onder op" wil zeggen, dat de arbeiders tonen in staat te zijn onder eigen leiding strijd te kunnen voeren en dat op een betere wijze te doen dan dit door de verouderde vakorganisaties gedaan wordt. Dit is het, wat ons steeds weer in elk conflict dat van "onder op" heet te willen zijn teleur stelt. Door dat men in de afgelopen stukken strijd steeds weer door de organisatie beetgenomen blijkt te zijn, hebben vele arbeiders schrik gekregen alleen reeds van het woord "organisatie". En heus, zonder organisatie zullen we er toch werkelijk niet kunnen komen. We hebben te maken met de super organisatie van de kapitalistische maatschappij, waartegen we hebben te vechten. Daarom is een propaganda-eenheid voor de verbreiding van de idee der zelfstrijd der arbeidersklasse meer dan ooit noodzakelijk en licht er voor de Bond voor revolutionaire propagandisten in de bedrijven een groot werkterrein open. We zullen niet nalaten in onze propaganda steeds te wijzen op de noodzaak van georganiseerd optreden en moeten trachten de geest van de daarbij noodzakelijke solidariteit aan te kweken.

Waarde Makker,

A'dam, 26 Juli 1948

45179

Tot op heden hebben wij U regelmatig één of meerdere exemplaren van de "Vrije Arbeider" gestuurd. Hoewel het in onze bedoeling ligt om hiermee door te gaan, menen we er goed aan te doen U het volgende onder Uw aandacht te brengen.

Na de oprichting van de I.F.B.K. ontwikkelden zich twee opvattingen over de taak van deze federatie. De ene opvatting was, dat we een revolutionaire vakvereniging moesten vormen, terwijl daar tegenover de andere opvatting stond, dat we alleen een bond moesten zijn voor het maken van revolutionaire propaganda in de bedrijven.

Deze laatste opvatting heeft zich nu kortelings geconsolideerd. In het eerstvolgende nummer van de "Vrije Arbeider" wordt deze ontwikkeling besproken.

We zijn tevens uitgekomen met grondslagen voor deze bond voorzien van een uitvoerige toelichting, welke we U indien hier belangstelling voor bestaat, op Uw aanvraag toezenden.

Het is begrijpelijk, dat de inhoud van onze maandkrant tot nog toe geleden heeft door dit dualisme in de bond. Hierin komt nu verandering!

Voor het regelmatig verschijnen van dit blad - we hopen zo spoedig mogelijk om de veertien dagen te verschijnen - is het echter noodzakelijk, dat de door U af te nemen nummers betaald worden. Stuur U dus na het verschijnen van ieder nummer zo spoedig mogelijk Uw afrekening opdat we weer met een nieuw nummer kunnen uitkomen.

Om veel geschrijf te voorkomen verzoeken we U bijgaand formuliertje even aan ons op te zenden. Krijgen we ook na verschijning van het volgend nummer van de krant, welke we U nog doen toekomen, geen bericht van U; dan nemen we aan dat U de pogingen om tot zelf-actie en zelf-organisatie van de arbeiders te komen niet wenst te steunen.

Met kam. groeten,

Bond

Bond v. rev. prop. i/d Bedrijven.

De bouwvakstaking te Rotterdam

Ja, de inzet van de actie was goed. De verschillende kernen van Havenherstel hadden reeds verscheidene malen vergaderd, ontevreden als zij waren over de niet-betaling van de -en door de minister en door de rijksbemiddelaar toegezegde 2% vacantietoeslag. Het vorige jaar hadden deze arbeiders met goed succes voor deze actie strijd gevoerd en een gedeeltelijke inwilliging van hun eisen gekregen. Deze actie was geheel onder eigen leiding tot stand gekomen, zonder inmenging van welke organisatie dan ook. De toen gevormde kernen zijn blijven bestaan en dat niet alleen, doch onder de druk van de omstandigheden had men contacten gekregen met arbeiders van andere bouwwerken en was daaruit een actie-comite ontstaan, dat een manifest uitgaf, opwekkende tot een algemene 1 uren proteststaking. Dit parool werd, zo ook niet algemeen, opgevolgd. Bij Havenherstel staakte men, bouw wolkokrabber B.P.M. en nog verschillende kleinere werken was de staking algemeen.

Maar een voornaam ding ontbrak aan deze actie, organisatie, eenheid van optreden, solidariteit. B.v. Rotterdamse Bank. Dit nieuwe pand stond op het punt geopend te worden, de directie had alles op haren en snaren gezet en deze actie was dus verre van welkom. Zelfs zo onwelkom, dat de directie aanbood de 2% toeslag voor haar rekening te nemen op voorwaarde, dat de arbeiders aan het werk toegen. En deze arbeiders tippelden er in en beschouwden dit ook nog als een overwinning, daar hun eisen ingewilligd waren. Hoe het met hun medekamraden ging, daar bekommerden zij zich niet om. De solidariteit was geheel zoek. Bij Havenherstel waren het á uitsluitend de timmerlieden welke in staking gingen en de schade van het verlet hadden te dragen. Van te voren was de afspraak gemaakt, dat men gezamenlijk de kosten van het te lijden verlet zou dragen. Toen het er eenmaal op aankwam, bleken ~~xxxxxxx~~ de in eerste instantie bijeengesamelde gelden niet tot volledige derving van het geleden verlet voldoende te

zijn. Al weer, gebrek aan solidariteit afgezien nog van het feit, dat men eigenlijk de timmerlieden in de steek had gelaten. En zo als gezegd, ook de organisatie ontbrak. Het zal nog heel wat moeilijkheden geven en de arbeidersklasse zal nog ~~wax~~ door heel wat nederlagen heen moeten gaan, eer zij tot het besef zal zijn gekomen dat van "onder op" heus niet zeggen wil alleen maar staken buiten elke vak- of politieke organisatie om. Neen, we zouden het nog sterker uit willen drukken, een staking georganiseerd van "onder op" wil zeggen, dat de arbeiders tonen in staat te zijn onder eigen leiding strijd te kunnen voeren en dat op een betere wijze te doen dan dit door de verouderde vakorganisaties gedaan wordt. Dit is het, wat ons steeds weer in elk conflict, dat van "onder op" heet te willen zijn teleur stelt. Door dat men in de afgelopen stukken strijd steeds weer door de organisatie beetgenomen blijkt te zijn, hebben vele arbeiders schrik gekregen alleen reeds van het woord "organisatie". En heus, zonder organisatie zullen we er toch werkelijk niet kunnen komen. We hebben te maken met de super organisatie van de kapitalistische maatschappij, waartegen we hebben te vechten. Daarom is een propagandacamp voor de verbreiding van de idee der zelfstrijd der arbeidersklasse meer dan ooit noodzakelijk en licht er voor de Bond voor revolutionaire propagandisten in de bedrijven een groot werkterrein open. We zullen niet nalaten in onze propaganda steeds te wijzen op de noodzaak van georganiseerd optreden en moeten trachten de geest van de daarbij noodzakelijke solidariteit aan te kweken.

Bond voor revolutionaire propaganda in de bedrijven.

De Bond meent, dat de positiewaarin de arbeidersklasse verkeert, het noodzakelijk maakt dat de strijd tegen de uitbuiting en de strijd voor het socialisme een nieuwe Oriëntering behoeft.

De ontwikkeling van het kapitalisme naar de, door de staat, geleide economie, heeft de positie der arbeiders tot de meest onbestendige gemaakt. De wereld is vol van gepraat over socialisme, maar de socialistische gedachte is in een slop geraakt. Oude vormen van organisatie en strijd zijn een ondragelijke last geworden in het streven naar een betere wereld. Vakbeweging en parlementair-politieke partijen zijn, hoe ook in het verleden de vakbeweging haar nut mag hebben gehad, instrumenten in handen van de kapitalistische economie. Zij kunnen geen stuwende kracht zijn voor de naar socialisme strevende arbeiders en hebben veelmeer een remmende werking op de strijdwill. Men hoegate wijsheid is geworden, de positie van de massa in het kapitalisme te verbeteren en zelfs deze opgaaft is nog te zwaar voor haar. In de praktijk blijkt steeds weer, dat de belangen van nationale opbouw, dus de kapitalistische opbouw, voor deze organen belangrijker is dan de belangen van de grote massa van uitgebuitenen. Zij spelen hun rol in het z.g.n. democratisch bestel, maar organisatievorm en instelling dezer organisaties maken haar ongeschikt, om in de strijd voor vernietiging van het kapitalisme, een revolutionaire houding aan te nemen.

Onder de arbeiders groeit echter de overtuiging dat deze "beproefd" org. in een slop geraakt zijn, waar niets ze meer uit kan halen. De eerste sleur is aanstaande en een nieuwe oorlog dreigt. Bij de arbeiders groeit het besef, dat de organisaties, die in twee wereldoorlogen de zijde der bezitters kozen en nu in de aanstaande derde oorlog voor partij zijn in een der beide machten, die in een strijd om de wereldmacht gewikkelt zijn, vervangen moeten worden. Zoekend en vastend trachten zij nieuwe strijdorganisaties op te bouwen en een nieuwe tactiek toe te passen. Men ziet stakingen onder eigen leiding toekomen en schuikter nieuwe vormen van strijd te passen. Deze pogingen, om onder eigen leiding strijd te voeren, doet onze volle aandacht hebben. Ook zien wij dat vele pogingen met zelfkeuzen leiding, na eenige tijd weer in handen van de vakorganisaties vallen. De arbeiders die zelfstandig op willen treden hebben ook alles tegen zich, de kapitalistische machten, de vakorganisaties en de politieke partijen. Nimmer worden er van de arbeiders zulke hoge eisen gesteld, waar het zelfhandelen en inzicht betreft, als in deze tijd. En het is daarom niet te verwonderen dat veel pogingen tot nieuwe oriëntatie meestal weer terugvallen in de oude sleur. Er is nog niet een klaar begrip bij de arbeiders over datgene wat nodig is om tot nieuwe strijdvormen te komen, en juist deze onzekerheid maakt hen tot een makkelijke prooi van handige politiciers en reformisten, die gebruik maken van deze onzekerheid om er nieuwe organisaties mee op te bouwen, die na verloop van tijd hetzelfde gezicht hebben als de oude organisaties.

Wij hebben dit meegemaakt in de ontwikkeling van de F.V.B. tot F.V.C. en staan nu voor een zelfde ontwikkeling bij de O.V.B.

Zonder af te doen aan de tendens van nieuwe oriëntatie onder de arbeiders van de O.V.B. en zonder afbreuk te willen doen aan de vooruitstrevende kameraden van de O.V.B., is ook in deze beweging weer een ontwikkeling zichtbaar naar vakbewegingsopvattingen.

Wij stellen voorop de noodzakelijkheid, dat de arbeiders zich organiseren op de grondslag van het bedrijf, daar vormen zij een eenheid en daar ligt hun kracht. In het kapitalisme kent men ook de noodzakelijkheid van de bedrijfsorganisatie maar deze opvatting daarvan is op overname van het bedrijf gericht, ten behoeve van de gemeenschap. Het leidende orgaan in deze bedrijfsorganisatie is de gemeenschap van alle, in het bedrijf werkenden, die zelfstandig haar besluiten neemt, waar dus ieder deelneemt aan de regeling van het geheel.

Wij richten ons tot alle revolutionairen die, met ons, van mening zijn, dat het belangrijk is om deze gedachte van zelforganisatie en zelfdoen te verbreiden. Onze taak zal zijn, in de bedrijven propaganda te voeren die op het zelfdoen is gericht. Dat wil niet zeggen dat wij ons moeten beperken tot de propaganda alleen.

Deze misvatting over onze opvattingen is nogal algemeen verbreid. Naan, als bedrijfsarbeiders zitten wij ook in het uibuitingsproces en dus op de plaatsen waar de conflictstof opgehoopt is en ieder oogenblik tot uitbarsting kan komen. Het is zeker onze taak, om als de arbeiders overgaan tot actie, zitting te nemen in de strijdcommittees, als de bedrijfsarbeiders ons daarin zitting willen doen nemen. Dat wil zeggen dat wij voor de volle honderd procent naast de strijdende arbeiders staan en actief aan de strijd deel nemen. Maar altijd blijven wij wijzen op de noodzakelijke doorvoering van de zelfactie en altijd zullen wij er wijzen dat de arbeiders de conflicten zelf moeten beoordelen en dat buiten het bedrijf staande instanties, of dat nu vakverenigingen of andere instanties zijn, niet gekend moeten worden in de beslissingen die de bedrijfsarbeiders nemen. Deze gedachte en opvatting over zelfactie en zelfdoen is, naar onze mening, voorwaarde om tot een zelfstandig optreden te geraken.

Sij, die met ons, van mening zijn dat het noodzakelijk is om voor bovengestane actief propaganda te maken, verzoeken wij om naar onderstaand adres hun instemming te betuigen. Samen kunnen wij dan bespreken met welke middelen en op welke wijze wij deze propaganda het best kunnen voeren.

Wij laten hier dan eenige richtlijnen volgen die uitdrukken hoe wij de huidige positie der arbeidersbeweging beoordelen en waarin wij beknoppt de taak der bondsleden aangeven. Het spreekt vanzelf dat deze richtlijnen niet een voorgeschreven statuut zijn, maar dat discussie hierover gewenst is, als dat tot verheldering kan bijdragen.

Cor. adres Jan Globig Nw Heerengracht 35 Amsterdam C

corr adres A. Nieuw Vonckelen 12 Amsterdam C

Voor verdere informatie bij:

Bond voor revolutionaire propaganda in de bedrijven.

De Bond meent, dat de positiewaarin de arbeidersklasse verkeert, het noodzakelijk maakt dat de strijd tegen de uitbuiting en de strijd voor het socialisme een nieuwe Oriëntering behoeft.

De ontwikkeling van het kapitalisme naar de, door de staat, geleide economie, heeft de positie der arbeiders tot de meest onbestendige gemaakt. De wereld is vol van gepraat over socialisme, maar de socialistische gedachte is in een slop geraakt. Oude vormen van organisatie en strijd zijn een ondragelijke last geworden in het streven naar een betere wereld. Vakbeweging en parlementair-politieke partijen zijn, hoe ook in het verleden de vakbeweging haar nut mag hebben gehad, instrumenten in handen van de kapitalistische economie. Zij kunnen geen stuwende kracht zijn voor de naar socialisme strevende arbeiders en hebben veelmeer een remmende werking op de strijdwill. Men heeft de wijsheid is geworden, de positie van de massa in het kapitalisme te verbeteren en zelfs deze opgave is nog te zwaar voor haar. In de praktijk blijkt steeds weer, dat de belangen van nationale opbouw, dus de kapitalistische opbouw, voor deze organen belangrijker is dan de belangen van de grote massa van uitgebuitenen. Zij spelen hun rol in het z.g.n. democratisch bestel, maar organisatievorm en instelling dezer organisaties maken haar ongeschikt, om in de strijd voor vernietiging van het kapitalisme, een revolutionaire houding aan te nemen.

Onder de arbeiders groeit echter de overtuiging dat deze "beproefd" organisatievorm in slop geraakt zijn, waar niets te meer uit kan halen. De eerste slavernij is aanstaande en een nieuwe oorlog dreigt. Bij de arbeiders groeit het besef, dat de organisaties, die in twee wereldoorlogen in de zijde der bezitters kozen en nu in de aanstaande derde oorlog weer partij zijn in een der beide machten, die in een strijd om de wereldmacht gewikkeld zijn, vervangen moeten worden. Zoekend en tastend trachten zij nieuwe strijdorganisaties op te bouwen en een nieuwe tactiek toe te passen. Men ziet stakingen onder eigen leiding toemenen en schuiter nieuwe vormen van strijd toe passen. Deze pogingen, om onder eigen leiding strijd te voeren, doet onze volle aandacht hebben. Ook zien wij dat vele pogingen met zelfgekozen leiding, na eenige tijd weer in handen van de vakorganisaties vallen. De arbeiders die zelfstandig op willen treden hebben ook alles tegen zich, de kapitalistische machten, de vakorganisaties en de politieke partijen. Nimmer worden er aan de arbeiders zulke hoge eisen gesteld, waar het zelfhandelen en inzicht betreft, als in deze tijd. En het is daarom niet te verwonderen dat veel pogingen tot nieuwe oriëntatie en stal weer terugvallen in de oude sleur. Er is nog niet een klaar begrip bij de arbeiders over datgene wat nodig is om tot nieuwe strijdvormen te komen, en juist deze onzekerheid maakt hen tot een makkelijke prooi van handige politiciërs en reformisten, die gebruik maken van deze onzekerheid om er nieuwe organisaties mee op te bouwen, die na verloop van tijd hetzelfde gezicht hebben als de oude organisaties.

Wij hebben dit meegemaakt in de ontwikkeling van de E.V.B tot F.V.C en staan nu voor een zelfde ontwikkeling bij de O.V.B.

Zonder af te doen aan de tendens van nieuwe oriëntatie onder de arbeiders van de O.V.B. en zonder afbreuk te willen doen aan de vooruitstrevende kameraden van de O.V.B., is ook in deze beweging weer een ontwikkeling zichtbaar naar vakbewegingsopvattingen.

Wij stellen voorop de noodzakelijkheid, dat de arbeiders zich organiseren op de grondslag van het bedrijf, daar vormen zij een eenheid en daar ligt hun kracht. In het kapitalisme kent men ook de noodzakelijkheid van de bedrijfsorganisatie maar deze opvatting daarvan is op overname van het bedrijf gericht, ten behoeve van de gemeenschap. Het leidende orgaan in deze bedrijfsorganisatie is de gemeenschap van alle, in het bedrijf werkenden, die zelfstandig haar besluiten neemt, waar dus ieder deelneemt aan de regeling van het geheel.

Zij richten ons tot alle revolutionairen die, met ons, van mening zijn, dat het belangrijk is om deze gedachte van zelforganisatie en zelfdoen te verbreiden. Onze taak zal zijn, in de bedrijven propaganda te voeren die op het zelfdoen is gericht. Dat wil niet zeggen dat wij ons moeten beperken tot de propaganda alleen.

Deze misvatting over onze opvattingen is nogal algemeen verbreid. Naam, als bedrijfsarbeiders zitten wij ook in het uibuitingsproces en dus op de plaatsen waar de conflictstof opgehoopt is en ieder oogenblik tot uitbarsting kan komen. Het is zeker onze taak, om als de arbeiders overgaan tot actie, zitting te nemen in de strijdcomitees, als de bedrijfsarbeiders ons daarin zitting willen doen nemen. Dat wil zeggen dat wij ook de voor de volle honderd procent naast de strijdende arbeiders staan en actief aan de strijd deel nemen. Maar altijd blijven wij wijzen op de noodzakelijke doorvoering van de zelfactie en altijd zullen wij er wijzen dat de arbeiders de conflicten zelf moeten beoordelen en dat buiten het bedrijf staande instanties, of dat nu vakverenigingen of andere instanties zijn, niet gekend moeten worden in de beslissingen die de bedrijfsarbeiders nemen. Deze gedachte en opvatting over zelfactie en zelfdoen is, naar onze mening, voorwaarde om tot een zelfstandig optreden te geraken.

Lij, die met ons, van mening zijn dat het noodzakelijk is om voor bovengestane actief propaganda te maken, verzoeken wij om naar onderstaand adres hun instemming te betuigen. Samen kunnen wij dan bespreken met welke middelen en op welke wijze wij deze propaganda het best kunnen voeren.

Wij laten hier dan eenige richtlijnen volgen die uitdrukken hoe wij de huidige positie der arbeidersbeweging beoordelen en waarin wij beknapt de taak der bondsleden aangeven. Het spreekt vanzelf dat deze richtlijnen niet een voorgeschreven statuut zijn, maar dat discussie hierover gewenst is, als dat tot verheldering kan bijdragen.

Cor.adres Jan Globig Nw Heerengracht 35 Amsterdam C

corr adres A. Mey Vonckestraat 12 Amsterdam C.

Voor verdere informatie bij:

Grondslagen.

De aangesloten propagandisten voeren propaganda voor de klassenstrijd om tot opheffing van de uitbuiting van de bevolking van stad en land te geraken. Zij stellen zich daarbij op het standpunt, dat de opheffing der uitbuiting en het vestigen van een socialistische levensgemeenschap het belang van individu en gemeenschap is.

Uitgaande van de gedachte, dat begrip "Staat" niet alleen onverbrekelijk verbonden is aan nationalisme en dus een tegegestelling vormt met het begrip "Socialisme", maar vooral in haar moderne betekenis indientiek is met diktatuur, onderdrukking, onrecht en uitbuiting bestrijden zij de Staatssocialistische opvattingen. Hier tegenover stellen zij: Bedrijfsorganisatie, Coöperatie, Consumptiegemeenschappen en al die instellingen, die het vrije functioneren van een socialistische (wereld)gemeenschap nodig heeft en bevordert.

Omdat het socialisme de economische en politieke gelijkheid der individuen en een verantwoorde productie veronderstelt, streven zij naar economische gelijkheid van alle werkers.

1. Het kapitalisme is gelijdelijk in verband met de ontwikkeling van de productiekrachten, gegroeid van een systeem van vrije concurrentie van alle ondernemers, naar een nationaal min of meer geordende economie, die enerzijds als zodanig in concurrentie optreedt tegenover de andere nationale economische eenheden, anderzijds tegenover de arbeidersklasse optreedt, teneinde de kapitalistische uitbuiting te versterken.

2. Alle vroegere organisatievormen van de arbeidersklasse, zo als de vakbeweging en de parl. politieke partijen zijn ideologisch en organisatorisch geheel doortrokken van de burgerlijke en nationale maatschappijbeschouwing. Zij kunnen zich daarom nimmer onttrekken aan de verantwoordelijkheid voor de burgerlijke maatschappijintegendeel, zij schakelen zich steeds meer in de z.g. geleide economie van het kapitalisme in. zij aanvaarden de rationalisatie in de gehele uitbuiting van de arbeidersklasse. Zij idealiseren de nieuwe orde als een naar socialisme groeiende, maar komen daardoor op de duur toch, en steeds sterker, in conflict met de arbeidersklasse, die a.h.w. reeds uit instinct voelt om in verzet te komen tegen de steeds schermer wordende verslaving.

3. De ontzaggelijke groeiende internationale tegenstellingen tussen de imperialisten, voeren onvermijdelijk tot een nieuwe oorlog, tenzij de invloed van de arbeidersklasse het probleem tussen de imperialisten, weet te verdringen door het probleem klasse tegen klasse, en de strijd om het socialisme.

De arbeidersbeweging is door dit alles in de situatie gekomen, dat de oude strijd- en organisatievormen voortdurend meer hun ontoereikendheid betonen. Niet alleen, dat de bestaande organisaties vijandig komen te staan tegenover de strijdende arbeiders, maar ook blijkt, dat het hier niet geldt het kiezen van betere leiders, of het vormen van nieuwe organisaties die in opzet herinneren aan de oorspronkelijke posities van de vakbonden en partijen, die nu in het kamp van de tegenstander zijn terecht gekomen. Langzamerhand wordt duidelijk aan de arbeiders, dat de nieuwe posities een volkomen nieuwe stellingname in de strijdwijze en organisatievorm nodig maken.

4. Intussen gaat de ontwikkeling van dit inzicht in voortdurende martiele en geestelijke tegenstelling tot het oude. Het oude en het nodige nieuwe worstelen in de hoofden van de arbeiders en vinden hun terugslag telkenmale wanneer de arbeiders tot strijd en organisatie komen. Allen de ervaringen en het aan elkander uitwisselen van die ervaringen, zullen steeds meer bewerkstelligen, dat minder van het oude en meer van het nieuwe in de praktijk van de strijd en in de hoofden van de arbeiders gaat postvatten.

5. Kenmerkend voor het nieuwe zal in het bijzonder worden:

- A. De klassenstrijd wordt in de toekomst een georganiseerde strijd tussen kapitalistische planeconomie en de als klasse door middel van de bedrijfseenheid en van bedrijf tot bedrijf met elkaar verbonden werkers.
- B. De arbeiders kunnen hun arbeidersmacht niet delegeren, niet overdragen, omdat iedere delegatie van macht, hun weer plaatst in de positie van machtelozen. Alleen de beheersing van de productiemiddelen door de werkers zelf, dat is de les der historie, biedt de mogelijkheid van hun bevrijding.

6. De Bond stelt zich ten doel een propagandaorganisatie te zijn voor bovenstaande gedachten. Zij kent het individuele lidmaatschap van allen, die in het bedrijfsleven opgenomen zijn en die deze gedachten onder de arbeiders willen uitdragen. De aangesloten propagandisten hebben dus ook de taak overal waar dit op dienstige wijze kan geschieden de strijdkracht en het inzicht van de arbeiders te bevorderen. De propagandisten zullen echter nimmer in de plaats willen treden van de noodzakelijke organisaties, die de gezamenlijke bedrijfspersonelen omvatten. De verenigd optredende bedrijfspersonelen alleen hebben de bevoegdheid de wil van het personeel tot uitdrukking te brengen.

7. De Bond begrijpt, dat zich in de komende klassenbotsingen, al naar gelang de bewustwording van de arbeiders zelf groeit, velerlei mengvormen van strijdorganisaties zich zullen voordoen. Vaak zullen allerlei verschijnselen herinneren aan oude vakbewegingstradities. Ongetwijfeld zullen strijdorganisaties, in tijden van actie geboren, later terugglijden in betekeningloze formaties.
8. Het bovenstaande toekent hoeveel inzicht en doorzicht er gevegd wordt van de revolutionaire propagandist. Het is een voorbeeld van de zware eisen, die gesteld worden aan het zelfdenkend maatschappelijk denken van de arbeiders. Het blijkt te zeer hoe gewenst en noodzakelijk het is, dat al dit werk in nauwe samenhang met elkaar wordt verricht. De groei van de Bond kan slechts voortduren, wanneer de kwantiteit en de kwaliteit van haar leden een evenwichtige ontwikkeling vertonen.
9. De komende klassenstrijd, als een strijd tegen het georganiseerde kapitalisme heeft met zich mede, dat de kracht van de beweging in het bijzonder moet worden gezocht in de vitale bedrijfstakken, die het transport betreft en in het bijzonder grote vaart en havens, moet het internationale contact alle aandacht hebben.
10. Bealst nodig is een eigen propaganda-organ, met veel nieuwe uit de bedrijven. Een goede voorlichtingsdienst is daarvoor noodzakelijk.